

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WICKED
SOLDIERS
FOR HIRE
COVERS

NASH & HAISLEY DUET PART 1

WICKED AND RUTHLESS

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHAYLA
BLACK

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

WICKED RUTHLESS

SOBERS
FOR FIRE
'OVER'

WICKED & HAYLEY DUET PART 1

S H A Y L A B L A C K

SUSPENSEFUL.SPICY.ADDICTIVE.

İÇİNDEKİLER

[Kötü ve Acımasız Hakkında](#)

[Önsöz](#) —

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü](#) —

[Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı](#)

[Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci](#) —

[Bölüm](#) —

[Dokuzuncu](#)

[Bölüm Onuncu](#)

[Bölüm](#)

[On Birinci Bölüm On](#)

[İkinci Bölüm On](#)

[Üçüncü Bölüm On](#)

[Dördüncü Bölüm On](#)

[Beşinci Bölüm On](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[On Yedinci Bölüm On](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Kötü Aşıklar: Kiralık Askerler](#)

[Ayrıca yazan Shayla Black QR](#)

[Shayla Black](#) —

[Hakkında Shayla](#) —

[Black'e Katılın!](#)

KÖTÜ VE ACIMASIZ

Kötü Aşıklar: Kiralık Askerler Shayla

Black tarafından yazıldı

Bu, Shayla Black tarafından özel olarak hazırlanmış özgün bir kurgu

eseridir. Telif Hakkı 2024 Shelley Bradley LLC

Kapak Tasarımı: Rachel Connolly

Düzenleyen: G. G. Royale

Düzeltilen: Fedora Chen

ISBN: 978-1-958075-20-3

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü elektronik veya mekanik araçlarla herhangi bir biçimde çoğaltılamaz - kısa süreli kullanımlar hariç

Açık yazılı izin olmaksızın eleştirel makalelere veya incelemelere yerleştirilmiş alıntılar.

e-Kitaplar devredilemez. Satılamaz, paylaşılamaz veya hediye edilemezler, çünkü bu yasa dışıdır ve bu çalışmanın telif hakkını ihlal eder.

Tüm hakları saklıdır.

KÖTÜ VE ACIMASIZ HAKKINDA

Aşkın bir peri masalı olduğunu biliyor... Ta ki acımasız eski ajanı kalbini çalana kadar.

Haisley Rowe her zaman mutlu sonların güzel yalanlar olduğuna inanmıştır. Ama sert bir ajanla bir yıl süren ateşli bir kaçamaktan sonra, en büyük günahı işledi: onu asla sevmeyecek bir adama aşık olmak. Sırrını taşıyarak şehri terk etti. İki yıl sonra geri döndü ve kaderin bir cilvesi, onu hem bedeni hem de ruhuyla hâlâ ateşleyen tek kişinin o olduğunu kanıtladı.

Nash Scott evliliği ve bebekleri reddediyordu... Ta ki Haisley, ateşli kızıl saçları ve şımarık seksiliğiyle hayatına girip doyumsuz arzularını uyandırana ve en derin saplantısı haline gelene kadar. Şimdi Haisley geri döndüğüne göre, onu sonsuza dek kendisine ait kılmak için ne gerekiyorsa yapacaktır.

Çarpık bir kaçırılma vakasını ele aldığında, Haisley'nin de bu işe bulaştığını keşfeder. Büyük bir güç ve akıl almaz tehlikelerle dolu yüksek riskli bir dünyada, çok geç olmadan birbirlerinin kalplerini ve sarsılan güvenlerini onarmaları gerekecektir. Ancak karanlık güçler yaklaştıkça, şok edici sırlar ortaya çıkacak ve onları sonsuza dek ayırmakla tehdit edecektir...

Kötü ve Acımasız, Kötü Aşıklar'ın bir parçasıdır: Kiralık Askerler romantik gerilim serisinin bir parçasıdır. Bu serideki hikayeler iki tam uzunlukta romandan oluşan bir düet halinde anlatılmaktadır. Her düet tek başına da okunabilir. Sonsuza dek mutluluk garantilidir. Keyfini çıkarın!

PROLOGUE

Noel Arifesi
Lafayette, Louisiana

Kaylee Wright annesinin yanında aceleyle çantalar ve kutularla dolu son dakika alışverişçilerini atlatıp yemek bölümüne doğru ilerlerken kalabalık alışveriş merkezini bayram şarkıları dolduruyordu. Tarçın, şeker ve waffle külahlarının kokusu havaya yayılıyor, etrafındaki telaşlı koşuşturmaya kesin bir tatil havası veriyordu. Çılgınca enerjiye rağmen içindeki heyecan dalgasına karşı koyamadı.

Noel arifesiydi ve alışveriş merkezi tüm yılbaşı ihtişamıyla süslenmişti - ışıklar ve süslerle damlayan kule ağaçları, korkulukların etrafına sarılmış yemyeşil çelenkler. Saksıdaki Atatürk çiçeği bile biraz daha parlak parlıyor gibiydi. Kaylee tıka basa dolu yemek alanını taradı ve yanlarında torunları olan bir çift yaşlının boşalttığı bir masa buldu.

"Bak." Masayı işaret etti, sonra annesinin elini çekti. "Sıcak çikolata için sıraya girersen ben alırım."

"Anlaştık. Ama önce tuvalete gitmem gerek."

"Sen git, ben masayı tutup ağrıyan ayaklarımı dinlendireyim," dedi annesi. "Al sana biraz para, döndüğünde kakao alabilirsin."

Kaylee paraları cebine koyarken sıırttı. "Bugün geldiğimize sevindim. Kalabalık ama şenlikli."

"Ben de burada seninle olmayı çok sevdim, tatlım." Annesi paketleri masanın üzerine bıraktı ve rahatlamış bir iniltiyle sandalyesine çöktü.

Saatlerdir ayaktaydılar ama hâlâ almaları gereken birkaç son dakika hediyesi vardı, özellikle de erkek arkadaşı için. Sonunda

ona gerçekten istediği Blu-ray film setini almaya yetecek kadar para.

Ve Noel gecesi, birkaç saat baş başa kalmayı ayarlamışlardı. Ona bekaretini vermeyi planlıyordu. Gergindi ama hazırđı.

"Ben de." Annesine gülümsedi. "Bu çok eğlenceliydi. Eminim bu şimdiye kadarki en iyi Noel olacak. Hemen döneceğim."

"Ben burada olacağım ve ayaklarımı daha fazla alışveriş yapabileceğimize ikna etmeye çalışacağım."

Kaylee gülerek çantasını sıkıca kavradı ve sıkışık masaların arasından geçerken müşterilere özür dileyen gülümsemeler attı. İçeride tuvalet kalabalıktı ve beklemek zorunda kaldı. Kapıcı onun hemen arkasından içeri girdi ve paspasını kapının yanına koyup sabırla içeriinin boşalmasını beklemeden önce kapının üzerine bir kapalı işareti koydu.

Mesanesini boşaltıp ellerini yıkadıktan sonra dudak parlaticısını yeniden sürdü, yarınla ilgili baş döndürücü düşüncelerle doluydu. Kapıcı arkasından girerken ona kibarca gülümseyerek çıktı, paspasını köpüklü suda yuvarladı ve kapıyı kapattı.

Tuvaletlerden kalabalık yemek salonuna giden küçük koridorda ışıklar aniden yanıp söndü, sonra da sönerek onu gölgede bıraktı. Yalnız olduğunu fark ettiğinde kaşlarını çatı. Herkes neredeydi? Beş dakika önce burada en az bir düzine insan vardı.

Kapıya doğru koşarken omurgasından aşağı soğuk bir ürperti süzöldü. Annesinin masada oturmuş, telefonuna baktığını görebiliyordu. Tanrıya şükür neredeyse buradan çıkmıştı. Bu ürkütücü koridor tüylerini diken diken ediyordu.

İşğa ulaşmadan, demir bir çubuk gibi kalın bir kol arkasından onu sıkıştırdı.

Kaylee çığlık atmaya çalıştı ama sert bir el ağzını kapatarak çığlıklarını bastırdı. Çantası elinden düşüp açıldı ve telefonu yere çarptı. Şiddetle gölgelerin içine geri çekildi. Çılgınca çırpındı, bir silahın kusursuz namlusu kaburgalarına saplanırken dehşet içini tırmalıyordu.

Oh, Tanrım. Bu gerçekten oluyor muydu?

"Sakin sesini çıkarma güzel kız," diye tısladı sert bir ses kulağına, sıcak nefesi yüzünde geziniyordu. "Noel arifesinde beynini uçurmak zorunda kalmaktan nefret ederim. Yakında ölmüş olmayı dilemeyeceğinden değil."

Tekrar çığlık atmaya çalıştığıında, göğsündeki demir kavrama daralarak hava akışını kesti. Felç edici paniğe karşı savaştı,

Ama kafatasının arkasına bir şey çarpınca görüşünde siyah noktalar belirdi, yakıcı bir acı ve mide bulantısı dalgası üzerine çöktü.

Kaylee'nin dünyası şiddetle eğildi, tek seçebildiği yemek alanından gelen boğuk zil sesleri ve parlak kahkahalar olana kadar küçüldü - gerçekliği karanlığa büzülürken acı verici bir şekilde yakın ama tamamen ulaşamazdı.

Adamın kalın tabanlı botlarının cep telefonunun ekranını cam ve plastik parçalarına ayırdığını hayal meyal fark etti. Sonra saldırgan Kaylee'yi arka servis çıkışından çekip çıkarırken ve annesi yemek katında asla geri dönmeyecek kızını beklerken onu gölgeli ara sokakta rölantide duran plakasız bir minibüsün yutan boşluğuna atarken her şey karardı.

BİRİNCİ BÖLÜM

Yeni Yıl Arifesi
Lafayette, Louisiana

Highrise'da eğlenenlerin arasında Nash Scott elinde birası, kolunun altında bir sarışınla yeni yılı karşılamaya hazırlanırken ensesindeki tüyler diken diken oldu. Sertleşti. Tüyleri diken diken oldu.

Birinin gözü onun üzerindeydi.

İçgüdülerine kulak vermemek için yıllarını kurşunlardan kaçarak ve üçüncü dünya bok çukurlarında terörist avlayarak geçirmişti.

Ama bu uyarı tehlikeyle ilgili değildi - tabii kalbine yönelik değilse.

"Sorun ne?" diye sordu ağabeyi Trees, hayatını Tanrı ve ülkesi için düşmanları alt etmekle geçirmiş bir adam gibi gece kulübünü tarayarak. Karısı ve dört çocuğunun annesi olan Laila'yı koruyucu bir şekilde yanına yatırdı. Sonra bakışları kaşlarını çatmasına neden olan bir şeye takıldı. "Lanet olsun."

Grup ara vereceğini duyurdu. İnsanlar sohbet ediyor, kadeh tokuşturuyor ve Nash'in yanından geçip gidiyorlardı. Bu hareketlilik pek fark edilmedi. Dünyası dönmeyi bıraktı. Hayatı hareket etmeyi bıraktı. Kalbi atmayı bıraktı.

Kendini görmek için dönmeden, *onu* hissetti. Nefesini duyabildiğine yemin etti. Onun her yerde tanıyabileceği misk kokulu kehribar gülü kokusunu içine çekti. Aleti çelik gibi sertleşti.

Sevgilisi Lissa kaşlarını çatmadan önce dönüp odaya baktı. "Ne?"

Nash sarışına cevap veremedi. "Gerçekten burada mı?"

Trees başını salladı. "Yaklaşık yirmi metre arkadayım. Ne yapmak istiyorsun? ne yapacaksın?"

Kardeşi gitmek isteyip istemediğini mi soruyordu? Tabii ki hayır. Haisley Rowe iki yıl önce şehri terk etmişti. Peki neden buraya gelmişti? Bu gece mi? Hiçbir fikri yoktu. Ama gecikmiş bazı cevapları almak için kalıyordu.

Ona tekrar dokunmak için çaresiz değildi. Hem de hiç.

Neredeyse bir yıl süren... ilişkileri her neyse ondan sonra, en kısa vedalaşmayla onu terk etmişti. Ne bir açıklama, ne de bir siktir git. Sadece gitmişti. Altı ay boyunca onu arzulamakla ondan nefret etmek arasında bocaladı. Diğer bir buçuk yıl boyunca onu sisteminden söküp atmaya çalışmıştı - ona asla verme fırsatı bulamadığı kutudaki kadifenin içinde duran nişan yüzüğüne bir ahmak gibi bakmadığı zamanlarda.

"Kimden bahsediyorsun sen?" Lissa talep etti.

Yanındaki güzel sarışın takip edilmeye alışkındı. Lafayette'te onu tavlama istemeyen kırmızı kanlı bir erkek neredeyse yoktu ve o da çok seçiciydi. Ama onu yılbaşı gecesini kendisiyle geçirmeye ikna etmek için pek de çaba sarf etmemişti. Birinci hata. Onu güzel bir yere götürmemişti. İkincisi. Şimdi başka bir kadın onun dikkatini çektiğine göre? Bunun onu nereye götüreceğini tahmin etmesine gerek yoktu.

Umurunda bile değildi.

Nash kolunu kadının omuzlarından çözdü, birasının son damlasını da yuttu ve kendini sıkıca bağlamaya çalıştı.

Haisley'i tekrar görme şansını beklemiş, hayalini kurmuştu. Söylemek istediği her şeyin bir listesini bile yapmıştı. Şimdi o bu kadar yakındayken, sinir bozucu bir şekilde afallamış, dili tutulmuş ve bomboş hissediyordu.

"Seni henüz gördüğünü sanmıyorum," diye güvence verdi Trees. "Oh, bekle. Az önce yaptı."

Nash, Haisley ona baktığı anda anlamıştı. Taze farkındalık cızırdadı teninde dolaşıyordu. Onun sadece birkaç adım ötede durduğunu bilmek, libidosuna çifte Red Bull içirmek gibiydi.

Kahretsin, Haisley kardeşinin düğününde tanıştıkları andan itibaren onu hep etkilemişti. Aradan geçen yıllara ve acılara rağmen, kendini kandırıyordu. Hiçbir şey değişmemişti. Hâlâ her zamanki gibi ona takıntılıydı. Ona tekrar dokunmak için her şeyini verebilirdi.

Lanet olsun.

"Şu anda cidden başka bir kadına mı odaklandın?" Lissa havladı. "Merhaba. Tam burada duruyorum."

Davranışı çok kabaydı ama ilgisi hakkında ona yalan söylemek gerçekten daha mı iyiydi?

"Bu tarafa mı geliyor?" diye sordu kardeşine. *Yoksa yine mi gidiyor?*

"Hayır, hayır. Sadece düğünümüze katılan kızlardan bazılarıyla takılıyor." Trees Laila'ya döndü. "Hatırladın mı?"

"Evet. Sizi gördüğüne en az sizin onun burada olduğuna şaşırdığınız kadar şaşırmış görünüyor," diye ekledi baldızı hafif aksanlı ses tonuyla.

"Bekle. Eski sevgilinden mi bahsediyorsun?" Lissa küçük stiletto'sunu yere vurdu. "Ciddi misin?"

"Evet." Aslında eski sevgililerinden umurunda olan tek kişiydi. Haisley her zaman önemliydi -kendisine önemsiz olduğunu söylediği zamanlarda bile. Aradan geçen iki uzun yıla rağmen artık bunu inkâr edemiyordu.

Elleri kalçalarında, Lissa ona bakakaldı. "Yılbaşı gecesini seninle geçirmemi sen istedin. Eskiden seviştiğin birine aval aval bakabilesin diye diğer üç daveti geri çevirmedim. Ya o ya ben."

Muhtemelen akıllıca değildi ama Nash tereddüt etmedi. "O."

Aslında, Lissa Hollister'ı bir daha görüp görmemek umurunda bile değildi. Dürüst olmak gerekirse, bu telaşın nedenini anlayamıyordu. Onunla seks yapmak o kadar da harika değildi.

Kızgınlık yüzüne yayılırken sevgilisinin çenesi düştü. "İnanılır gibi değil. Beni bir daha asla arama, pislik."

"Merak etme," diye mırıldandı adam, kadın dönüp kapıya doğru ilerlerken. "Böyle bir ihtimal sıfır."

Ağaçlar hem yüzlerini buruşturdular hem de güldüler. "Bir randevuyu kaybetmenin tek yolu bu. Şimdi saat gece yarısını vurduğunda öpecek başka birini bulman gerekecek."

Laila telefonuna baktı. "Bunu başarmak için yirmi dakikadan az vaktin var."

Normalde bu kadar zamana bile ihtiyacı olmazdı. Ama Haisley dışında kimseyi istemiyordu. Ve o kadın seksi olduğu kadar öngörülemezdi de. Taşaklarını düğümleyip kalbini yerinden oynatıyordu. Her zaman öyleydi.

"Üzerinde çalışıyorum. Siz iki aşk kuşu bir masa bulun."

Trees homurdandı. "Bunun mümkün olduğundan şüpheliyim ama bir ipucu alabiliriz. Ayrıca, Zy ve Tessa yakında burada olurlar, bu yüzden onlara göz kulak oluruz."

Nash dalgınca başını salladı, düşünceleri çoktan Haisley'e odaklanmıştı. Eğer burada Charli ve Gracelyn ile birlikteyse, hayat boyu en iyi arkadaşı olan Madison Montgomery de çok uzakta olamazdı. Bu da kocası Matt anlamına geliyordu,

başka bir iş arkadaşı da burada olacaktı. Nash, ev arkadaşı Ethan Garrison'ın da her zaman bir partiye hazır olduğu için muhtemelen onu takip edeceğini düşündü.

Böylece herkes bu olaylı buluşmaya şahit olacaktı... muhtemelen kaza yapıp yanacaktı. Harika.

Nash, Haisley'nin bakışlarını hâlâ üzerinde hissedebiliyordu, bu yüzden bir nefes verdi ve yavaşça döndü. Anında bakışlarını Haisley'nin üzerinde topladı. Bakışları kilitlendi. Tanrım, nefes alamıyordu.

Kahretsin, neden her zamankinden daha güzel görünmek zorundaydı?

Birden biri sırtına vurdu. Kaşlarını çatarak etrafına bakındı ve birinin ona nasıl gizlice yaklaşabildiğini merak etti. Ama biliyordu. Haisley hâlâ dengesini bozuyordu.

Nash, araya giren kişiyi görünce kendini topladı. "Hey, Kane. Demek geldin, ha?"

EM Güvenlik'in yalnız adamının bu geceki partide onlara katılmasına şaşırırmıştı... ama bakışlarını Haisley'den uzak tutacak kadar değil.

"Evet. Düşündüm de..." Sessizleşirken Kane'in karanlık bakışları onu takip etti. "Boş ver. Kardeşini görüyorum. Seni onunla baş başa bırakayım. İyi şanslar."

"Teşekkürler," dedi dalgınca, Haisley'i görsel olarak yutarken gözlerini bile kırpmadı.

Saçları daha uzundu, ateşli bukleler şimdi dirsekleriyle flört ediyordu. Onu yatağına bağladığında ve sanki onun sahibiymiş gibi derinlere doğru ittiğinde, saçlarını yumruklarıyla sarmayı her zaman sevmişti. Karayip Denizi ve saf, bulutsuz gökyüzünün bir karışımı olan büyüleyici mavi gözleri orgazmı açıldığında büyüleyiciydi.

Bakışları birbirine karışıkça yanaklarının rengi daha da soluyordu. Ve onun altında özlediği ya da açgözlü sikiinin etrafına sardığı o dolgun dudaklar, kız ağzını açarken usulca ayrılmıştı. Straplez siyah kılıfı, ezberlediği kıvrımların her birini sarıyor ve kalçasının üstünde bitiyor, etrafına sarılmasından hoşlandığı muhteşem bacakları gösteriyordu.

Sadece ona bakarak aklını kaçırabilir miydi? Kendini tehlikede hissettiğinden emindi. Ona tekrar dokunması gerekiyordu. Bu bir arzu ya da dürtü değil, ilkel, biyolojik bir zorunluluktu.

Parlak dudaklarını yaladı ve kulağına bir şeyler fısıldayan Gracelyn'e odaklanmadan önce -suçluluk duygusuyla- bakışlarını kaçırdı. Sonra Haisley başını sallayarak arkasını döndü ve kızlarla birlikte bara yöneldi.

Bu muydu? Merhaba yok. Konuşma yok. Hayır...sözsüz bir kovulma dışında hiçbir şey.

Nash sert bir nefes verdi. Öfke alevlendi. Eğer bu kadın yarım kalan işlerini halının altına süpürebileceğini sanıyorsa, çok yanılıyordu. Onun söyleyecek bir şeyi olmayabilirdi ama Nash'in kesinlikle vardı.

Düşüncelerini toplar toplamaz.

Matt ve Madison birkaç dakika sonra ellerini selamlamak için kaldırarak tıklım tıklım dolu gece kulübüne girdiler. Nash el sallayarak karşılık verdi, Ethan'ı da yanında görünce şaşırmadı. Ghost ve Trevor da mı gelmişti? Harika... Haisley'nin şok edici dönüşü karşısında aptal gibi görünmemeye çalışırken diğer ajan arkadaşlarıyla dirsek sürtmek gibisi yoktu.

Bu gece boktan bir gösteri olacaktı.

Madison, Haisley ve ekibine katılırken Matt ona yaklaştı, kovboy şapkasını kafasına yerleştirdi ve Madison'ı birkaç yıl önce kötü kalpli eski sevgilisinden kurtardığından beri hiç değişmeyen sırtışını takındı. "Selam dostum."

"Geri döneceğini biliyor muydun?" Nash kibarlığı bir kenara bırakarak homurdandı.

Matt karısına ve yanındaki kızlara baktı. "Haisley mi? Noel'den sonraki gün kasabaya geldi."

Yani aramak için bir haftası vardı... ve aramadı. Onu arayıp sormamıştı da. Onu terk ettiğinden beri nasıl olduğunu görmek umurunda bile değildi. "Ne kadar kalacak?"

Arkadaşı yüzünü buruşturdu. "Sana bu haberi bu şekilde vermek istemezdim ama Cali'ye geri dönmeyecek. Teyzesi vefat etti ve o da tekrar eve taşınmaya karar verdi."

İçini bir sevinç kapladı, hemen ardından da korku. Hiç aşık olmadığı kadının bir avuç milden daha az bir mesafede olması onu ne kadar mahvedecekti? Yine de, iki mil ya da iki bin mil, fark etmezdi. Tüm bağlarını koparmıştı.

Madison Matt'e el salladı. Arkadaşı başını salladı, sonra tekrar Nash'e baktı. "Geliyor musun?"

Haisley ile konuşmak için mi? Belli ki onunla yeniden bağlantı kurmaya hiç niyeti yoktu... Barın diğer tarafına bir kez daha göz attığında, ona doğru bakma zahmetine bile katlanamadığını gördü. "Hayır."

"Keyfin bilir." Matt onun omzuna vurdu. "Görünüşe göre kardeşin sana bira almış."

Yani herkes onun sessiz bir hayırın bile hâlâ hayır olduğunu anlamayan kalbi kırık bir ahmak olduğuna karar vermeden önce gidip içmeliydi. "Daha güçlü bir şeye ihtiyacım olacak."

Arkadaşı eğildi ve sesini alçalttı. "Kalman gerektiğini söyleyen bir kural yok. Bu bir parti. Eğer hissetmiyorsan..."

Boş ver onu. Onun gecesini raydan çıkarmasına izin vermeyecekti. "Laila bunu haftalardır planlıyordu. Çocuklardan ayrı bir akşamı hiç olmuyor. Haisley'nin dönüşü sürpriz oldu ama ben iyiyim."

Matt başını salladı. "Saçmalıyorsun."

"Siktir git ve karınla birlikte ol."

"Pekâlâ. Ama... belki de Haisley ile bu konuyu konuşmanız iyi olur."

Burada olmaz. Ve geçmişlerine sözlü bir derin dalış yapmaya istekli olduğunu göstermedikçe olmaz. "Her gün pancar yemenin benim için de iyi olması gerekiyor. Beni o boku yerken göremezsin."

Matt güldü. "10-4."

Arkadaşının kovboy şapkasını düzelterip barın uzak tarafına çekilmesini izlerken Nash kaşlarını çattı ve mucizevi bir şekilde bir masa bulmuş olan Trees ve Laila'ya doğru yöneldi. O yaklaşırken bir kokteyl garsonu içki siparişlerini onlara geri okudu. "Bana yarım düzine tekila shot verin."

Kadın ona bakmak için boynunu yukarı, yukarı, yukarı kaldırdı. Boyu 1.80 olduğu için bunu çok sık yapıyordu.

"Altı tekila shot ister misin?"

Başını salladı. "Tuzlu ve limonlu. Eğer beş dakika içinde getirirsem sana fazladan yirmi dolar veririm."

"Tamamdır." Siparişini not defterine not etti, defteri kapattı ve barmene doğru çılgınca bir koşu yaptı.

"Yeni yıla akşamdan kalma bir şekilde mi başlamak istiyorsun?" diye sordu kardeşi.

"İyi vakit geçirmek istiyorum. Bu bir parti, değil mi?" Nash, Trees'in şüpheli bakışlarını görmezden geldi.

"Nasılsın?" Zy, iki çocuğu olmasına rağmen harika görünen karısı Tessa'nın koluna gevşekçe dolanarak sordu.

İkisi de son derece mutluydu. Kardeşi ve Laila da öyle. Matt ve Madison da öyle. Nash hiçbirinin ciddi bir çekişme yaşamadan mutluluğa ulaşamadığını biliyordu ve birden fazla kez sonsuza dek mutlu olmak kartlarında yokmuş gibi görünüyordu. Ama bunun için savaşmışlardı.

ve her şeye rağmen galip geldiler. Öte yandan, bu kadınların her biri şimdi koca dedikleri adama deliler gibi aşıktı.

Bu da Haisley'den hiç umudu olmadığı anlamına geliyordu. "Çok iyi," diye takıldı.

"Sen mi?"

Zy kaşlarını kaldırdı. "Boktan bir yalancısın." "Siktir git."

"Dinle, Trees sana söyleyecek... Tessa'yı sonsuza dek kaybettiğimi düşündüğümde bir buçuk pisliktim-"

"Seni orada durduracağım. Moral konuşmasına ihtiyacım yok. Sadece içkiye ihtiyacım var. Ve belki de benimle eve gelmek isteyen azgın bir kadına."

Ama şu anda başka bir kadınla sevişmeyi hayal bile edemiyordu. Aklına sadece Haisley geliyordu. Tıpkı son iki yıldır sık sık yaptığı gibi.

Kokteyl garsonu geri döndü ve Zy ile Trees'in biralарını, Laila'nın piña colada'sını ve Tessa'nın kırmızı bardağını boşalttı. Sonra kalabalık masaya shot'larını dizdi, önüne bir tuzluk yerleştirdi ve ona bir ramekin limon uzattı. "Dört dakikadan kısa sürede geri döndüm. Başka bir şey var mı?"

Ona kredi kartını uzattı. "On beş dakika sonra tekrar kontrol edin."

Garson, elindeki cihaza plastik parayı yerleştirirken başıyla onayladı. Ekranı ona gösterdiğinde, Nash ona vaat edilen bahşışı ve daha fazlasını verdi, sonra parmağıyla imzaladı. Kadın başını sallayarak işlemi iki kez kontrol etti. "Tamamdır."

"Ne içiyoruz?" Zy o gittikten sonra sordu.

Acılarında boğulmak dışında mı? "Her neyse."

Trees içki bardaklarına baktı. "Buradan çıkamamak mı? Gecenin yarısını kusarak mı geçirdin?"

Nash elini yaladı, biraz tuz serpti ve selamlamak için kadehini kaldırdı. "Yeni bir yıla başlamak üzereyiz. Geçmiş geride bırakmaya içmeye ne dersiniz?"

Kimse cevap vermedi ve o da pek umursamadı. Sadece tuzu yaladı, ilk shot'ını içti, bir limon dilimi emdi... sonra her shot bardağındaki her damlayı yutana kadar işlemi tekrarladı.

Son bir iç çekişle sonuncuyu da mideye indirdi ve gözlerini kapatarak damarlarındaki sıcak ve sersemletici akıntının tadını çıkardı. Bu gece akşam yemeğini atlamak istememişti, ama bu kesinlikle devam eden vızıltıya yardımcı oldu.

"Hey." Ethan Garrison aniden ona doğru yaklaştı. "Mutlu yıllar." Nash sadece homurdandı. Ev arkadaşı neden bu kadar mutluydu ki?

Ethan bir şeyler söylemeye hazırlanırken kaşlarını çatarak telefonuna bakmaya başladı. "Orospu çocuğu."

"Ne?" Belki çocuğun dişlerini geçirebileceği işle ilgili bir şey vardı. Nash bunun onu Haisley'e takılmaktan alıkoyması için dua etti...

"Evimin köşesindeki spor salonunda yerel polislerden biriyle çalışıyorum. Yeni alışveriş merkezinin etrafındaki kaybolmalar hakkında konuşuyorduk..."

Nash onlar hakkında fazla bir şey duymamıştı. Hem yerel basın hem de polis şefi, kadınların bir süredir o bölgede ortadan kaybolduğu gerçeği göz önüne alındığında, beklenenden daha sessizdi. "Başka bir kaçırılma olayı mı oldu?"

Ethan başıyla onayladı. "Noel arifesi. On dokuz yaşında bir kız. Bir dakika önce annesiyle birlikte yemek alanındaydı. Sonra gitmiş."

Vay anasını. "Görgü tanıkları mı? Güvenlik görevlileri? Kameralar?"

Nash'e göre, diğer kaybolma olaylarından sonra, alışveriş merkezinin insanları güvende tutmak için daha fazla önlem alması gerekirdi.

"Kimse bir şey görmemiş. Olay sırasında alışveriş merkezinin o bölümünde hiç güvenlik görevlisi yoktu. Kameraların hepsi uygun bir şekilde kapatılmıştı."

"Bu çok ihmalkârca görünüyor."

"Evet." Ethan başını sallayarak telefonunu kararttı. "Umarım onu bulurlar."

Ama sesi pek umutlu gelmiyordu.

"Bildiğiniz kadarıyla, diğerlerinden herhangi birini buldular mı?"

"Hayır." Ethan gözlerini barda Haisley ve kızlarının durduğu yere dikti. Birden kaşlarını çattı ve Nash'i kolundan tutup çekiştirmeye başladı. "Eğer kafayı bulmak istiyorsan, başka bir yere gidelim. Bir litre iyi votkam ve abur cubur dolu bir kilerim var. Highrise Ghost ve Trevor'ın mekânı değil -çok moda- ve içkiler de pahalı. Bunu çiftlere bırakalım ve-"

"Ve ne?" Nash kendini kurtardı ve Ethan'ın dikkatini dağıtmaya çalıştığı şeyi görmek için döndü.

Haisley. Rastgele bir adamla dans ediyordu. Görünüşe göre bir düzine eli ve ona dokunma şekline göre daha da kirli düşünceleri vardı.

Nash kalabalığın arasından bakarak, "Siktir et," diye hırladı.

Dans partnerine öyle bir şey söyledi ki geri çekildi... ama şerefsizin geri çekilmesi Nash'in içindeki canavarı tatmin etmedi. Bir yanı o küçük piçi kırmak istiyordu.

Nash, nabzı hızla atarken ve burun delikleri açılırken, Haisley'e doğru tepinirken insanlar dağıldı.

İKİNCİ BÖLÜM

Haisley, Highrise'a adımını attığı anda Nash Scott'ı hissetti.

Dondu kaldı. Kalbi göğsünü delip geçti. Bunca kötü şansın arasında...

Ona aşık olarak en büyük günahı işledikten sonra, iki yıl önce çekip gittiğinde ne diyeceğini bilememişti. Hâlâ da bilmiyor.

Etrafı tararken onu gördü. Boyu ve acımasızca kısa tuttuğu siyah saçları göz önüne alındığında, onu bulmak zor değildi. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, yine dağ gibi bir adam olan erkek kardeşiyle birlikte duruyordu. Daha da az şaşırtıcı olan Nash'in kolunun altında bir randevusu vardı. Tabii ki Lissa Hollister'ı bulmuştu. Neden bu yerel kızla tatlı tatlı konuşup yatağa atmasını ki?

Ama Haisley kıskanç değildi. Hem de hiç. Azıcık bile. Belki yerine başkasının getirilmiş olması gururunu incitmişti ama başka bir şey hissetmiyordu. H i s s e t m e y i reddetti. Nash'le olan ilişkisi birkaç aylık bir ilişkiden başka bir şey değildi, değil mi? En başından beri bunu açıkça belirtmişti. O da öyle.

Ama birlikte geçirdikleri nefes nefese, kavurucu sıcak geceler boyunca, ona bedeninden daha fazlasını teslim etmişti. Ona kalbini vermişti.

Ve hayatının şokunu yaşadığında kaçmaktan başka çaresi kalmamıştı.

"Nash'in bu gece burada olacağını bilmiyordum," diye mırıldandı Gracelyn onun kulağına. "Özür dilerim."

Haisley başını salladı. "Bunun eninde sonunda olacağı belliydi."

Ne de olsa Lafayette çok büyük bir kasaba değildi ve gece hayatı için uygun yerlerin sayısı çok azdı.

"Muhtemelen," diye onayladı Charli, parti havasında bile görünmüyordu.

Arkadaşının kocası neredeydi? Haisley kasabaya döndüğünden beri Daniel hakkında bir şey öğrenememişti ama öğrenecekti...

"Başka bir yere gidebiliriz. Seni henüz görmedi." Gracelyn şık çapraz askılı çantasından telefonunu çıkardı. "Madison'a mesaj atıp planlarda bir değişiklik olduğunu bildirebilirim."

Haisley karar vermeye çalışıyordu -kalmak ya da kaçmak- Lissa Hollister onu geçip çıkışa doğru ilerlediğinde. Bu da neydi şimdi? Umurunda olmamalıydı. Şaşırmamalıydı da. Kadın elde edilmesi zor oynamakla ünlüydü.

Nash'in onun peşinden gitmemesi de şaşırtıcı değildi. O her zaman sev ve bırak tipi biriydi; Haisley'i en başından beri bu konuda uyarmıştı. Belli ki hiçbir şey değişmemişti.

Sonra Nash ona doğru döndü ve o da sarışını umursamayı bıraktı.

Zaman durmuştu. Nash onun bakışlarını yakaladığında kanı gümbür gümbür akarak olduğu yerde çakılıp kaldığını hissetti. Bakışları birleşti.

Oh, Tanrım.

Nefes almakta zorlanıyordu. Gözlerini bile kırpamıyordu. Farkındalık tüyleri diken diken oldu. Karıncalandı. Damarları alev aldı.

Aşık olduğu o sert yüz her zamankinden daha sert görünüyordu. Yüz ifadesi okunamıyordu... ama belli ki hoş karşılanmamıştı.

Ne bekliyordu ki? O sadece bir kolaylıktı. Kadın gittiğinde bunu kanıtlamıştı ve adam onun peşinden gelmeye çalışmamıştı bile. Tıpkı şimdi onu görmek için odanın karşısına geçmeyeceği gibi.

Gerçeklerle yüzleşmek zorundaydı. Aralarında olan her şey onun açısından geçici, onun açısından ise tek taraflıydı.

"Haisley?" Gracelyn tekrar sordu. Sesi endişeli geliyordu.

Arkadaşlarının en tatlısı her zaman iyi niyetliydi ama... "Merak etme. Beni kovalamıyor ya da planlarımızı mahvetmiyor. Hadi bir şeyler içelim."

Madem eve geri dönüyordu, Nash'le karşılaşmaya da alışabilirdi. Bunun olması kaçınılmazdı. Önemi yokmuş gibi davranırsa, umarım yakında olmazdı. Başarana kadar numara yapmak falan.

Bakışlarını onun karanlık bakışlarından ayırmak için tüm iradesini kullanması gerekti ama başardı ve bara doğru döndü. İçini hem rahatlama hem de ezici bir hüznün kapladı. Bu adam hayatını alt üst etmiş, kalbini ters yüz etmişti... ve görünüşe göre bunu bilmiyordu bile. Ya da umurunda değildi. Onun için farklı olduğunu düşünmüştü. Belli ki kendini kandırıyordu.

Devam et, kızım. Zamanı geçti.

Ama denediğinde, Los Angeles'ta erkeklerle tanıştığında, bir şey onu hep evet demekten alıkoymuştu. Hayır, biri. En iyisi kendini kandırmamaktı.

Nash Scott'ı hiç unutamamıştı. Muhtemelen asla da unutamayacaktı.

Barmene "Buzlu margarita, tuzsuz," dedi. "Duble olsun."

Başını salladı, sonra arkadaşlarının siparişlerini aldı.

"Madison her an burada olabilir," diye duyurdu Gracelyn telefonunu bir kenara koyarken.

İyi ve kötü. En iyi arkadaşı Nash ile arasında başka bir tampon olacaktı... ama aynı zamanda Nash ile çalışan kocasını da getirecekti. Onun arkadaşıydı. Bu Nash'i odanın kendi tarafına çeker miydi?

Beş dakika sonra, cevabın yankılanan bir hayır olduğunu biliyordu. Madison içeri girdikleri anda çifti fark etti. Matt Nash'i selamladı, sonra tekrar karısının yanına gitti. Nash onunla konuşmak -hatta selam vermek yerine kardeşi, Laila, Zy ve Tessa'nın yanı sıra birkaç kişiyle birlikte bir köşede toplanmış, tekila içiyordu.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra, kadehlerin her biri boşalmıştı. Çevresindekiler ona aklını kaçırmış gibi bakıyordu.

Her neyse. Kafayı takmayı bırakıp hayatına devam etmeliydi.

"Kankam!" Madison ona sıkıca sarıldı. "Nasılsın bakalım? Evin çoğunu boşalttın mı?"

Haisley, konunun değişmesine minnettar olarak ona sarıldı. "Evet. Garaj da öyle. Cynthia Teyze tam bir paket faresiydi."

Ve annesinin zamansız ölümünden sonra çok isteksiz bir vasi. Cynthia bilerek çocuk sahibi olmamayı seçtiğini ve yedi yaşında bir çocuğun kapısının önüne bırakılmasından hoşlanmadığını açıkça belirtmişti. Ama Haisley daha bebekken babası onu terk ettiğinden beri, annesinin kız kardeşi geriye kalan tek ailesi olmuştu.

"Sanırım aradığınız kelime istifçi," diye düzeltti Gracelyn gamzeli bir sırıtışla.

Haisley gülümsemeye zorladı. "Haklısın. Az önce kırk yıllık *People* dergisini çöpe attım. Tüm kıyafetlerini bağışladım, mutfağı temizledim, tüm dolapları yeniden düzenledim... Hatta mobilyalarının çoğunu sattım ve bir boyacı tuttum. Tam bir haftamı aldı ama benim alanım gibi hissetmeye başladım."

"Bu harika!" Madison cesaretlendirdi. "Eve taşınmaya karar vermene çok sevindim. Sensiz hiçbir şey eskisi gibi olmadı."

Haisley alay etti. "Duyduğuma göre Matt'le evlendiğinizden beri neredeyse hiç hava almaya çıkmamışsınız. Ve şimdi de çok yakışıklı bir oğlunuz var..."

"O çok değerli." En iyi arkadaşı gururlu bir anne gibi gülümsedi, sonra bir elini karnının üzerine kaydırды. "Harika bir ağabey olacak."

"Ciddi misin? Senin adına çok sevindim!" Haisley dürüst olmak gerekirse biraz da kıskandı. "Matt'e söylediğinde ne dedi?"

Kızardı. "Bu yüzden geç kaldık. O, şey... kendi kutlamamızı yapmak istedi."

"Ona bu gece mi söyledin?"

"Birkaç saat önce."

"Tebrikler!"

Gracelyn aslında hiç kıskançlık içermeyen bir sırtışıla, "Çok jöleli," dedi. "Ve senin adına çok mutluyum."

Charli gülümsemeye çalıştı ama ne yazık ki yetersiz kaldı. "Tüm mutluluğu hak ediyorsun."

Sesi ifadesinden bile daha kasvetliydi. Evet, bir şeyler dönüyordu ve Charli'nin geçen yıl Vegas'taki bir şapelde evlendiği adam bu gece ortalıkta olmadığına göre, cennette bir sorun olmalıydı.

Hiç şaşırmadım. Aşk sadece şanslı azınlık için işe yaradı. Diğer herkes için... en iyi ihtimalle bir peri masalıydı. Boş bir hayal. Haisley için, her zaman acı bir hayal kırıklığı olmuştu.

Charli zorlanıyor gibi görüldüğünden, Haisley arkadaşını yakında öğle yemeğine ya da başka bir yere götürmeyi aklına not etti. Madison yeni hamileliğinin keyfini çıkarıyordu. Gracelyn, Charli'nin umutsuzluğunu anlayamayacak kadar iyimserdi. Bu yüzden ona da aşkın ne kadar berbat bir şey olduğu konusunda dertleşmek kalmıştı.

Barmen içkilerini koydu. Haisley kendi içkisini geri çekti. Gracelyn meyveli şemsiye kokteylini fazla içki içmeyen ve alkolünü tutamayan bir kadın gibi yudumladı. Charli on saniyeden kısa bir sürede duble mojitosunu yudumladı ve bir tane daha istedi. Haisley ona ayak uydurmaya karar verdi. Yılbaşı gecesi sarhoş olmak için değil miydi?

Evet, görünüşe göre artık eski sevgililerden kaçınmak için de.

Elinde soğuk bir şişe su tutan Madison sadece başını salladı. "Ne yapacaksın?"

Haisley omuz silkti. "Önce buzdolabını olmak üzere bazı mutfak aletlerini değiştirin. O şey bir kalıntı. Sonra sanırım-"

"Nash'i kastetmişim."

"Hiçbir şey. Umurunda bile değil." *Ve bundan nefret ediyorum.*

"Matt'e göre bu doğru değil. Görünüşe göre Nash sen gittikten sonra çok üzölmüş."

"Eğer üzgünse, bunun tek sebebi kolay amcığını kaybetmiş olmasıdır." *Ne zaman istese aptalca ona verirdim.* "Hayatına devam ettiğine şüphe yok."

"Erkekler böyle yapar." Madison omuz silkti. "Todd'la evlenmek için Matt'i terk ettikten sonra, biliyorsun-"

"Kasabanın yarısını mı sikti? Evet." Madison'a canını bu kadar yakan bir şeyi söylemek zorunda kalmaktan nefret ediyordu. "Ama kalbi hep seninleydi. Todd'u bırakıp eve geldiğinden beri başka bir kadına yüz vermedi. Onun için o sensin, kızım. Ne kadar şanslı olduğunu biliyor musun?"

"Her gün." Madison onun ellerini tuttu. "Nash'ten vazgeçme. Bence hâlâ sana karşı bir şeyler hissediyor."

"Kıçıma güneş ışığı üflemene gerek yok."

Kadın daha fazlasını söyleyecekti ama Matt bara doğru ilerledi ve kolunu karısının beline doladı. Dudaklarına bir öpücük kondurmadan önce ona ay ve yıldızları asması gibi baktı.

"Haisley." Şapkasını eğdi.

"Merhaba Matt. Doğacak bebeğin için tebrikler."

Gülümsemesi genişledi. "Ben gezegendeki en şanslı piçim." "Ben de oldukça şanslı olduğumu düşünüyorum."

Madison gülümsedi.

Haisley ağlamamaya çalıştı. Matt'i istemiyordu ama Madison'ın sahip olduğu türden bir aşkı arzuluyordu. Ne yazık ki onun için böyle bir şey yoktu. Kaderinde, onu hiçbir zaman gerçekten istememiş birine bağlanmak vardı.

Hayatının hikayesi bu değil mi?

Barmen ona bir duble margarita daha ikram etti ve göz kırptı. Onu liseden hayal meyal hatırlıyordu. Evet, bu büyük bir hayır teşekkürüydü. Ona belli belirsiz bir gülümseme ve güzel bir bahşış verdikten sonra ikinci içkisini yudumlamaya başladı.

"Gece yarısına on dakika kaldı." Gracelyn heyecanla zıpladı.

Yaşasın. Saat on ikiyi vurduğunda buradaki tüm çiftler surat asıyor olacaktı. O yapmayacaktı. Gracelyn ve Charli de öyle, yani en azından tek başına üzgün bir aptal olmayacaktı.

Belki bir içki daha sipariş etmeliydi, böylece geri sayım sona erdiğinde yapacak bir şeyi olacaktı.

"Dans etmek ister misin?" diye sordu arkasından bir yabancı, sesi dostçaydı.

Döndü. Tanıdık değildi, bu bir artı. Belki bir ya da iki yaş büyük görünüyordu - bir başka artı. Trol değildi. Ve hoş bir gülümsemesi vardı. "Neden olmasın?"

Müzik yavaşladığında, onu barın ortasındaki küçük piste götürdü. Anında onu vücuduna çekti ve romantik melodiyle birlikte sallandı. Dans garip olmamalıydı ama bu adam konuşmakla ilgilenmiyor gibi görünen tamamen yabancı biriydi. Ve birdenbire on tane gezici eli olmuştu.

Adamın bileklerini kavradı ve tutuşunu kıkından çekti. "Adın ne senin?"

Güldü. "Sikiş ile kafiyeli bir şey."

Zeki olduğunu mu sanıyordu? Kızın tahmin etmesi mi gerekiyordu? "Peki, Rhymes-with-fuck, Lafayette'de mi yaşıyorsun?"

"Hayır. Burada büyümüş bir üniversite arkadaşımı ziyarete geldim."

Muhtemelen tanıdığı biriydi - özellikle de elleri tekrar dolaşmaya başladığında bir eksi. Adını sorma zahmetine girmemiş olması da dikkatinden kaçmamıştı.

"Dinle güzelim, eğer gece yarısı öpecek birini bulamazsan, adamın benim." Adam kızın kıkını bir kez daha avuçladı.

Tabii ki hayır. Ne kadar uzun dans ederlerse, o kadar çok tüylerini diken diken ediyordu.

Adamın elini tekrar beline doğru sürükledi. "İsimleri fuck ile kafiyeli olan yabancıları öptüğümü nereden çıkardın?"

"Neden olmadığını düşüneyim ki? Jase lisede iyi olduğunu söyledi."

Haisley gözlerini devirdi. Jase Simmons olağanüstü bir pislikti. O zamanlar yalan söyleyen, kullanan, boş konuşan bir pislikti. Bir kıza donunu indirmesi için duyması gerekenleri söyleyip ertesi gün onu görmezden gelmesiyle, futbol takımındaki tüm arkadaşlarına onunla seks yaptığını söyleyip onu haftalarca takım arkadaşlarının bakışlarına maruz bırakmasıyla ünlüydü. Yetişkinlik onu değiştirmemişti. Muhtemelen arkadaşlarını da değiştirmemişti.

"Çünkü ben rastgele erkeklerle öpüşmem, yılbaşı gecesi bile. Eğer bu gece şanslı olmak istiyorsan, yanlış kıızı seçtin."

İhtiyacı olan son şey romantik bir yakınlaşmaydı, özellikle de başka bir oyuncuyla. Eğer bunu isteseydi, Nash'le tekrar birlikte olurdu. Ama teyzesinin son işlerini halletmekle meşguldü,

evi onun yapmak ve tatilden sonra yeni sosyal medya direktörlüğü işine başlamak.

"Ben daha sormadan beni geri mi çeviriyorsun?" diye çıkıştı.

"Beklentileri belirliyorum. Eğer bu gece biriyle yatacaksan Ben."

Neyse ki şarkı -ve dansları- merhametli bir şekilde sona yaklaşıyordu. Son. Odaya şöyle bir göz attığında saatin beş dakikadan az bir süre sonra gece yarısını vuracağını ve Nash'in tekila shot'larından birini daha bitirmekte olduğunu gördü.

Haisley aniden başka bir yerde olmayı diledi. En azından evde olsaydı, iyi bir kitap ve kedisiyle kıvrılmış olurdu. Yeni yıl başladığında, burada kalabalığın içinde sıkışıp kalacaktı... ama yine de kendini tamamen yalnız hissedecekti. Arkadaşlarının onu neşelendirmeye çalışmayacağından değil. Yaparlardı ve iyi niyetli olurlardı. Kızlarını severdi. Ama şimdi Nash'i gördüğüne göre, kutlama yapacak gibi hissetmiyordu çünkü kalbi hâlâ kırık.

Aksi halde kendini kandırıyordu.

Rhymes-with-fuck dans etmeyi bıraktı ve şarkı bitmeden uzaklaştı. "Eğer amcıklık yapacaksan, söyleyecek fazla bir şeyimiz yok."

Adam onun için bir şey ifade etmediğinden, Haisley onun kendisine aşâğılık bir şey demiş olmasını daha az umursayabilirdi. "Söyleyecek bir şeyimiz yok. Güle güle."

Matt ve Madison'ın onun içkisini izliyor olmaları gereken bara doğru ilerledi... ama onların gözleri sadece birbirlerini görüyordu. Sorun değildi. Zaten partideydi. Kedisiyle, e-Kitap'ıyla ve küstahça CSI olarak bilinen Uluslararası Suç Çözücüler grubundaki çevrimiçi hafiye arkadaşlarıyla evde kalmalıydı.

Çevresel görüşünün dışında, Nash'in barın köşesinden gelen bir hareket gördü. Ona doğru bir bakış fırlattı. Nash onu sıcak bakışlarıyla kıstırduğında kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

Haisley nefesini tutarak aralarındaki bağlantıyı kesti ve arkadaşlarına odaklanmak için geri çekildi. Ama adamın bakışları hâlâ onun üzerindeydi. Onun görsel dokunuşunu tüm vücudunda hissetti.

Duyguları boğazını tıkamıştı. Neden bu adamı bir türlü aklından çıkaramıyordu? Ve neden geri dönüp ona bakmaktan kendini alıkoyamıyordu?

Bakışları anında birleşti. Müzik ve yüksek sesli konuşmalar kayboldu. Arkadaşları bile arka planda kayboldu.

Birden, kararlılık sert yüzüne damgasını vurdu. Nabızı sıçradı. Zaman dondu. Oh, Tanrım. Adam ne yapacaktı? Adam ona doğru ilerlerken aklında ne olduğuna dair hiçbir fikri yoktu...

Nash'in etrafındaki insanlar topluca barın etrafındaki düz ekranlara bakmaya başladılar; Times Meydanı'ndan yapılan tipik yılbaşı yayını geri sayımın son altmış saniyesine girmişti. Bu yıl sona erip yeni bir yıl başlarken bir şeyi fark etti: Bütün bu lanet yılı Haisley'siz geçirmişti. Geçen yılın çoğunu da. Gelecek yılı da onsuz geçirirse lanetlenecekti.

Körü körüne, kardeşinin bir süre önce sipariş ettiği biraya uzandı. Ilıktı ama umurunda değildi. Bütün birayı yudumladı ve şişeyi masaya çarptı. Ne yazık ki çok fazla içmesi, hiçbir içkinin aklını Haisley'den uzaklaştıramayacağını kanıtlamıştı.

Neyse ki dans ettiği adam geri çekilmişti. O da kızgın görünüyordu. Nash, şımarık ve seksi kızının o orospu çocuğuna defolup gitmesini söylediğinden şüpheleniyordu ve aferin ona.

Onun için de iyi oldu. Artık o pisliğin kollarını kırmak zorunda değildi.

Gece yarısı kimi öpmek istediğini çok iyi biliyordu ve iki yıldır hiç konuşmamış olmaları ya da aralarındaki her şeyin darmadağın olması umurunda bile değildi.

O. Aranıyor. Onu.

Damarlarında pervasız bir kararlılık dalgası dolaşıyordu. Adam barı geçip doğruca ona yöneldiğinde kızın ona odaklanışına bakılırsa, arzusunun tek taraflı olduğunu düşünmüyordu.

"Haisley," diye gürledi.

Hareket etmedi. Diğerleri yolundan çekildi. Kalabalık Kızıldeniz gibi ikiye ayrıldı. Fısıltıları ve aval aval bakanları duymazdan geldi. O anda ona ulaşmaktan başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Kalabalık hep bir ağızdan "On, dokuz, sekiz..." diye bağırdı.

Sağır edici geri sayım etraflarında çınlarken, Nash bakışlarını Haisley'den çekmedi, çekemedi ve birbiri ardına attığı dev adımlarla aralarındaki mesafeyi tüketti.

"Nash? Ne yap-" "İstiyor musun?" diye sordu. "Yedi, altı, beş..."

Onu belinden kavrayıp kendine çekti, karanlık bakışları hiç değişmiyordu. Ham, ilkel yoğunluk damarlarını kavuruyordu. Küçük siyah elbisesini yırtıp içine girme dürtüsü, kızın nefesi kesilip gözleri açıldığında iki katına çıktı.

Parmaklarını onun etrafında sıktı.

"Dört, üç, iki..."

"Sen," diye homurdandı, her zaman onu mahveden o tanıdık misk-tatlı kokusunu içine çekerek. "Seni istiyorum."

Kahretsin, bir bakış, bir dokunuş ve kalbinin etrafına inşa ettiği duvarları yıkmakla tehdit ediyordu.

Ama bu hep böyle olmuştu. Aralarındaki çekim o kadar güçlüydü ki.

"Bir. Mutlu yıllar!"

Nash ileri atılarak Haisley'i kendisine doğru sürükledi. Göğüsleri çarpıştı. Haisley bir inilti çıkardı, parmakları Nash'in gömleğine dolanmıştı. Sonra Nash'in ağzı yakıcı, umutsuz bir öpücükle Haisley'nin yumuşak dudaklarına çarptı. Haisley bir solukla adama sarıldı ve onu geri öptü.

Etraflarındaki insanlar bağırıp çağırdı. Kutlama müziği başladı. Kadehler tokuşturuldu ve kahkahalar yükseldi. Kendini Haisley'e ve onun ağzının şehvetli tadına kaptırdığında bunların hepsi uzak bir uğultuya dönüştü. Haisley'nin lanet olası tadı onu etkiledi... Tatlı, hafif, çok tanıdıktı, tıpkı kıvrımları gibi.

Boğuluyordu, ölüyordu. Duygusal aşırı yüklenme Onu.

Geri çekilmek, nefesini toplamak ve düşüncelerini toparlamak yerine Ona hâlâ aşık olduğunu söylemek gibi gerçekten aptalca bir şey yapmadan önce Haisley'i ayaklarından kaldırdı ve en yakındaki duvara taşıdı. Bir an bile düşünmeden onu ayna kaplı yüzeye bastırdı, vücuduyla sabitledi ve öpüşmelerini derinleştirdi.

Nash yarı yarıya onun itiraz etmesini bekliyordu. Ama hayır. Kollarını onun boynuna doladı ve dudaklarını daha da araladı.

İhtiyacı olan tek davet buydu.

Dilini Haisley'nin ağzına sahiplenici bir şekilde soktu, bacaklarını kaldırıp kalçalarına doladığında çok heyecanlandı. Onu kavradı

Kıçı ellerinde, onu yutmak için can atıyor, onun sarhoş edici kucağında kendini kaybediyordu. Her zaman olduğu gibi onun için ne kadar sert olduğunu hissetmeliydi.

Tanrım, son iki yılı silmek için her şeyini verirdi.

Adam onu öptüğü anda Haisley göğsü kabarak kendini kurtardı. Ona baktı, gözleri söylenmemiş duyguların ateş fırtınasıyla parlıyordu. "Bunu yapamam."

Titreyen fısıltısı neredeyse onu dizlerinden vuracaktı.

Nash nasırlı başparmağını onun yanağında gezdirdi ve bakışlarını aradı. "Neden? Aramızda ne haltlar döndüğünü anlat bana."

Gözlerinde yaşlar birikti. Acısı, savunmasızlığı kalbine saplanmış bir bıçak gibiydi. "Nash, ben..."

"Ne?"

"Bunu yapamam. Yine yapamam. Seninle."

Gürültülü kalabalığın gürültüsünden onun fısıltısını duymak için kendini zorladı. Ama o anda, ona göre, onlardan başka kimse yoktu.

"Ne yapamazsın? Benimle konuşamaz mısın? Dokunamıyor musun?"

Anlamıyorum."

Haisley gözyaşlarını tutabilmek için dudağını ısırıldı ve adamın kucağından itti. "Biliyorum."

Kadının dokunuşunu kaybetmek onu dondurmuş ve acı içinde bırakmıştı. "Ama ben bilmiyorum. Hecele dışarı."

Başını salladı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Lütfen inan Ben... Böylesi daha iyi."

Kadın onu geçmeye çalıştığında, adam kolundan tuttu. Evet, tehlikeli bir çizgide ilerlediğini biliyordu. Hayır, hayır demekti ve buna saygı duyuyordu. Ama onu kendisiyle seks yapmaya zorlamaya çalışmıyordu; sadece cevaplar istiyordu.

"Lanet olsun. Neden çekip gittin?"

Çekerek kurtuldu ve geri çekildi. "Geçmişte kaldı. Bırak orada kalsın."

Başka bir şey söylemeden kaçtı ve partiye katılanların arasında kayboldu.

Nash nefesinin altında küfrederek onu izledi. Bir elini saçlarında gezdirdi, acı pişmanlık dilini yakıyordu. Haisley neden onunla konuşmamış, onu neyin üzdüğünü söylememişti? Onları ayıran şeyin ne olduğunu neden ona söylememişti?

Son iki yıldır yaptığı gibi, birlikte geçirdikleri son günleri düşündü. O haftanın başında, ona karşı en başından beri olduğu kadar misafirperver ve açtı. Hafta sonunda ona siktirip gitmesini söylemişti. Daha kibar bir dille,

evet, ama sonuç aynı olmuştu.

Aynı. Onun çok sert, çok zorba ve çok sapık olduğunu iddia etmişti. Önceki on iki ay boyunca onun bu yönlerini benimsediği için, evlenme teklif etmeden önce saçmaladığını söyleyip dürüst olmasını sağlamaya niyetlenmişti.

Bunun yerine, o Pazartesi günü bir operasyondan döndüğünde kadının şehri temelli terk ettiği haberini aldı.

O zamandan beri hayatındaki hiçbir şey doğru gitmemişti.

Yanan gözlerle Haisley'nin çantasını almasını, kızlarına sarılmasını ve bardan ayrılmasını izledi.

Son iki yıldır, Haisley'i bir daha görürse, cevapları almadan gitmesine izin vermeyeceğine yemin etmişti. Sonra da onu geri kazanmak için dişiyle tırnağıyla mücadele edecekti. Ama onun soğuk ve nemli gecenin içinde kayboluşunu izlerken, çok mu geç kaldığını düşünmeden edemiyordu. Eğer onu sonsuza dek kaybettiyse.

Nash küfrederek arkasını döndü, her adımında umutsuzluk vardı, kardeşinin ve çetesinin yanına döndü.

Masaya yaklaşırken Trees ıslık çaldı. "Müthiş bir gösteriydi."

"Kıçımı ısır."

Laila onun koluna nazıkçe elini koydu; bir zamanlar uyuşturucu kartelinin tutsağı olan ve Trees hayatına girene kadar erkeklerin elinde sadece istismar ve şiddet görmüş bir kadın için büyük bir adımdı bu. Kardeşinin koruyucu kucaklaması ve lokum gibi içtenliği sayesinde baldızı artık korkmuyordu. "Sana karşı hisleri var."

Başını sallayarak minyon İspanyol güzeline döndü. "Beni daha iyi hissettirmeye çalıştığını biliyorum ama-"

"Öyle," diye destekledi Tessa. "Haisley'i iyi tanımıyor olabilirim ama kadınlar kadınları anlar."

Delirmişler miydi? "Benden uzaklaştı ve sanki kıcı yanıyormuş gibi koşmaya başladı."

Bunu yapamam. Tekrar. Seninle. Sesinin tonundaki kesinlik, kaburgalarının arasından kayan, kalbini oyan ve son umudunu da paramparça eden bir bıçak gibiydi.

Laila iç çekti. "Evet, ama ondan önce seni nasıl öptü?"

Kadınlar birbirlerine bilmiş bilmiş bakarken Tessa baldızını işaret etti. "Laila'nın dediği gibi."

Nedeni ona çok açık görünüyordu. Ne zaman seks yapsalar, her şey çığırından çıkıyordu. Elbette amcığı seviyordu ama Haisley ile çok daha fazlası olmuştu... Onunla geçirdiğı her an kavurucuydu. Tüketiyordu. Hafızasına silinmez bir şekilde kazınmıştı.

Bayanlar, ona yapışmasının nedeninin cinsel organlarından çok kalbiyle ilgili olduğunu öne sürüyorlardı. Nash buna inanmak istiyordu ama dürüst olmak gerekirse bunu bilmiyordu. Ve bilmesi de gerekiyordu.

Şimdi.

"Lanet olsun." Etrafında döndü, kalabalığa çarparak ve omuzlayarak ilerledi, sonra kapıdan dışarı fırladı ve park alanını çılgınca taradı.

O gitmişti. Lanet olsun.

Nash orada durmuş, acı pişmanlık onu neredeyse boğacakken soğuk havada nefesi buğulanıyordu. İki yıl önce kızın cevap istemeden hayatından çıkıp gitmesine izin vererek aptallık etmiş, kayıtsız ve ukala davranmıştı. Ve şimdi, nihayet tekrar ortaya çıktığında, bir kez daha parmaklarının arasından kayıp gitmişti.

Bir daha asla sikişmeyeceğim.

Yumruklarını sıkarak Nash, bakışları şehrin parıldayan ışıklarına sabitlenmiş bir halde düzensiz bir iç geçirdi. Haisley ruhunun diğer yarısıydı, onu iyi ve kötü yanlarıyla gerçekten görmüş olan tek kadındı. O dışarıdaydı. Ve büyük bir mücadele vermeden üçüncü kez gitmesine izin vermeyecekti.

Nash kararlılığını pekiştirerek döndü ve Madison'ı bulmak için kalabalığı tarayarak bara geri döndü. Haisley gitmiş olabilirdi... ama en iyi arkadaşı onu tam olarak nerede bulacağını biliyordu.

Onun yerine Matt önünü kesti. "Hey, dostum." "Karınla konuşmam gerek."

Arkadaşı başını salladı. "Hayır."

Arkadaşının Madison'ı eski sevgilisinden kurtarmasına yardım ettikten sonra, Matt küçük bir karşılık vermeye yanaşmıyor muydu? "Beni taşaklarımdan mı keseceksin?"

"Yapmıyorum. Nefesini saklıyorum. Madison sana bir bok anlatmaz. Sırlar söz konusu olduğunda, Fort Knox'tan daha sıkı kilitlenir. Ayrıca, yine hamile ve hormonlar..." Matt başını salladı. "Onlara karşı sağlıklı bir saygım var. Kendin için neyin iyi olduğunu bilersen, sen de öyle yaparsın."

Haber karnına inen bir yumruk gibiydi. Elbette onlar adına çok mutluydu. Nash evliliğı, çitleri ve bebekleri hiç istememişti... ta ki

Haisley. Şimdi çok kıskançtı.

"Tebrikler dostum. Bu harika."

"Çok mutluyuz ama bunu daha sonra konuşabiliriz. Şu anda karıma Haisley'in gözüne -ve yatağına- nasıl gireceğini sormak istiyorsun, değil mi?"

Ve onun kalbini sonsuza dek nasıl ele geçireceğimi. "Evet."

"Bunu benden duymadınız... ama Pazartesi günü, yerel bir emlak geliştiricisi için yeni bir işe başlayacak."

"Bunun benimle ne ilgisi var?" İş yerine zorla girmek Haisley'i sadece kızdıırırdı.

Matt omuz silkti. "Bir şeyler bilebileceğini düşündüm. Buna ne dersin? Uluslararası Suç Çözücüler adında bir çevrimiçi hafiyelik grubuna üye. Herkes katılabiliyor, isimsiz olarak bile. Araştırdım."

Birden Nash'in telefonu çaldı. Mesaja bir göz attı.

"Bağlantı bu." Matt onu sırtından alkışladı.

Nash bir dakika boyunca ona baktı, sonra yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. Haisley onunla konuşmazsa, bu onun tek çıkış yolu olabilirdi. Arka kapıdan gizli işler çevirmek ilk tercihi değildi... ama hızını o belirliyordu. Bu, kuralları esnetemeyeceği ve onu acele ettiremeyeceği anlamına gelmiyordu. "Anonim olarak, ha? Oyun başlasın."

Ne pahasına olursa olsun sevdiği kadını geri almaya şimdi her zamankinden daha kararlıydı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Haisley eve yeterince hızlı gidemiyordu. Tanrıya şükür Lafayette sokakları kalabalık değildi çünkü yeni düzenlenmiş garajına girip kapıyı arkasından kapatana ve geceyi engelleyene kadar arabayı deli gibi sürdü.

Ne yazık ki dudakları Nash'in öpücüğü yüzünden hâlâ karıncalanıyordu.

Bu lanet şehre döneli birkaç gün olmuştu ve daha fazla kalp kırıklığı yaşamamak için uzak durmayı umduğu adam şimdiden kişisel alanına girmiş, rahatsız edici kara gözlerini ona dikmiş ve onu öpmüştü. Ve sadece bir öpücük de değildi. Oh, hayır. Gusto için gitmişti. Kız da buna izin vermiş, kollarını ona dolamış, bacaklarını sonuna kadar açmıştı. Lanet olsun. Nash ona dokunduğu anda eriyip bir su birikintisine dönüştüğüne göre, onun için külotunu da düşürmemiş olması bir mucizeydi.

"Zavallı," diye mırıldandı anahtarlarını koridordaki masaya bırakırken, küçük çantasını yakındaki kanepeye fırlattı ve iç geçirdi.

Geri çekilme ihtimali neydi? İki yıl önce, savaşmadan gitmesine izin vermişti. Ama bu gece, onun çaresizliğini tatmıştı. Hayır, onun kararlılığını. Bir şeyler farklıydı.

Haisley bir an için onu son kez gördüğünü düşünmedi.

Bunun onu gülünç derecede sersemletmemesini diledi ama neden kendine yalan söylesin ki? Yine de, adam tekrar etrafını koklamaya başladığında, evet demeye cesaret edemedi.

Bir hışımla papatya çayı almak için mutfağa yürüdü. Kendini ne kadar gergin hissetse de, biraz sakinleşmeden uyuyamayacaktı. Ve Nash'in onu düşünerek mastürbasyon yaparak uyandırdığı kaşıntıyı kaşımayı reddetti. Son iki yıldır bunu zaten çok fazla yapmıştı.

Çaydanlığı ocağa koyarken telefonu çaldı. Louisiana'dan ayrıldıktan sonra numarasını değiştirdiğine göre, arayan Nash olamazdı. Ya da en azından olmamalıydı. Yine de, keskin nişancılar, bilgisayar korsanları, yıkım uzmanları, taktikçilerden oluşan seçkin bir grup için çalışıyordu. Onu hafife almamalıydı.

Dikkatle telefonunu taradı ve ekranda Charli'nin adını görünce rahatladı. "Selam."

"Eve sağ salım vardığından emin olmak için kontrol ediyordum. Ben de seninle gelirdim."

Yüzünü buruşturdu. Arkadaşı da pek iyi vakit geçirmiyordu. Haisley, Nash'in dokunuşuna boyun eğmeden önce bardan kaçmaya ve sadece Nash'in ona verdiği akıl almaz zevk için kendine olan saygısını teslim etmeye o kadar kararlıydı ki başka hiçbir şey düşünmemişti.

"Özür dilerim. Yapmamalıydım-"

"Sorun değil. Çok fazla şeyle uğraşıyormuşsun gibi görünüyordu. Onun..."

"Hayır. Dürüst olmak gerekirse, bana doğru bakacağını düşündüm. Düşündüm ki-" *Ben yokmuşum gibi davran.* "O öpücük bir şey ifade etmiyor. Tam olarak ayık değildi."

"Öyle miydin?"

Haisley onun davranışını çok fazla tekila içmiş olmasına bağlamak istiyordu ama kendini hiç de sarhoş hissetmiyordu. "Eve mi gittin?"

"Senden hemen sonra. Parti havasında değildim."

Charli'de kesinlikle bir şeyler vardı ve Haisley bu kadar habersiz olduğu için kendini suçlu hissediyordu. "Aynen. Dinle, Pazar brunch'ına ne dersin? Bire bir görüşmek isterim. Çok uzun zaman oldu."

"Bu harika olur." Charli içini çekti. "Daniel muhtemelen işte olacak, bu yüzden kaçınmayı tercih ettiğim çamaşırlarla baş başa kalacağım."

"Birlikte çamaşır yıkamaktan kaçınacağız." En sevdikleri restoranlardan birinde bir zaman belirlediler. "Eğleneceğiz. Eski günlerdeki gibi olacak. Mimosalar, şeker ve saçmalıklar."

"Kulağa mükemmel geliyor."

Eğer bu doğruysa, Charli'nin sesi neden ağlamak üzereydi?

Görüşme sona erdikten sonra Haisley kapıyı kilitledi ve üst kata çıkıp makyajını sildi. Ardından kışın soğuşundan korunmak için sıcak bir duş aldıktan sonra tableti ve son çıkan kitabıyla birlikte çarşıların arasına girdi.

buharlı bir okuma. Ne yazık ki, hikayenin ana çiftinin erotik maskaralıkları bile onun dikkatini çekemedi.

Nash konusunda ne yapacaktı? Çözülmeden onunla tekrar karşılaşmanın üstesinden nasıl gelecekti?

Belki de onu görmek büyük bir sürpriz olduğu için bu kadar kolay pes etmiş ve bu gece nefessiz kalmıştı. Gelecekte daha hazırlıklı olacaktı, değil mi?

Haisley ışıkları söndürdü ve iç çekerek gözlerini kapattı. Ama Nash gitmeyi reddediyor, karanlık köşelerde gizleniyor, kıyafetlerini soyuyor, aklını başından alıyor, sonra da her hınzır dokunuşuyla kalbini açarken onu yakınında tutuyordu. Ne zaman düşüncelerinden arınmaya çalışsa, Nash ortaya çıkıyor ve ona nasıl bu kadar sert ve umutsuzca aşık olduğunu hatırlatıyordu...

Agustos
Üç buçuk yıl önce

Güneş masmavi Louisiana gökyüzünü dövüyordu, nemli yaz sıcağı bunaltıcı ve bunaltıcıydı. Ama Haisley'i sıcak ve rahatsız eden şey bu değildi.

Nash Scott buradaydı.

Öyle olacağını tahmin etmeliydi. Bu kasaba o kadar da büyük değildi ve birkaç ortak arkadaştan daha fazlasına sahiptiler.

Onu en son birkaç hafta önce gördüğünde, Madison'la birlikte en yakın arkadaşının babasının kanser tedavisi gördüğü Houston'daki hastaneye kadar ona eşlik etmişti. Savaşçının heybeti ona odaklanmış, kalbinin çarpmasına neden olan o ürpertici kara gözlerle onu izlemiş ve dizleri yapış yapış olana kadar iyi huylu bir gülümsemeyle flört etmişti.

Onu ne kadar çok istediğini gizleme zahmetine hiç girmedi ve sürekli olarak onu sinirlendiren tek satırlık sözlerle ona meydan okudu. Yine de onu görmezden gelmek için elinden geleni yapıyordu çünkü çok yaklaşmasına izin verirse, kalbi için ölümcül olabilirdi.

Bunu bilmesine rağmen Haisley, adam havuz partisine geldiğinde kendini olduğu yere çakılmış buldu. Çaresizce ona bakakaldı. Bu adam onu her gördüğünde nasıl daha da ateşli oluyordu?

"Ben buradayım, millet. Hadi şu partiyi başlatalım!" Nash mutfak tezgahının üzerine birkaç altılı bira koydu, el sıkıştı ve birkaç arkadaşının sırtını sıvazladı. Sonra sırtarak ona doğru yürüdü. "Haisley. Her zamanki gibi muhteşem görünüyorsun. Takılmak ister misin?"

Oh, nasıl da baştan çıkmıştı.

Ona şımarık bir saç hareketi gönderdi. "Sen öyle san."

"Bunu biliyorsun." Onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "O küçük şirin elbisenin altına ne giyiyorsun?"

Bu partideki çoğu kişi gibi onun da mayosu. "Bu çok kaba bir soru. Beynin donunun içinde mi, boynuzlu köpek?"

"Hayır, ama ne zaman senin yanında olsam, çok sert bir şey oluyor. Bakmak ister misin, bebeğim?" Göz kırptı.

Haisley gözlerini devirdi ve ilgisizmiş gibi yaptı. "Görmek için mikroskoba ihtiyaç duyduğum her şeyi genellikle es geçerim."

Güldü. "Sana yanıldığını kanıtlayana kadar bekle." "Bu sanrılar senin için işleri zorlaştırıyor mu?"

"Hayır. Ama sen biliyorsun."

Bir kıkırdamayı bastırdı. Aralarındaki şakalaşmadan ne kadar hoşlandığını ona asla söylemeyecekti. Onunla tartışmak tehlikeliydi ve ateşle oynuyordu... ama adamla ilgili her şey onu heyecanlandırıyordu. Uzun boylu, sert, kendinden emin, kaslı, dövme ve çok seksiydi. Kulağa sığ geliyordu ama görünüşünden daha fazlası onu cezbediyordu. Onu tanıdığından beri zeki, becerikli, koruyucu ve komik olduğunu da kanıtlamıştı. Tam bir paket.

Eğer aşk çoğunlukla saçmalık olmasaydı ve o da bunu arıyor olsaydı, o büyük bir av olurdu.

Ama öyleydi ve o değildi. Ayrıca, yerel söylentilere göre, kasabasındaki bekâr kadınların yarısını tüketmişti - en azından. O da diğer kızlar kadar iyi vakit geçirmeyi seviyordu ama adamın yatağındaki bir sonraki çentik olmaya hevesli değildi.

Öte yandan, onun yatakta *gerçekten* iyi olduğuna dair fısıltılar duymuştu. Bir dizi berbat sevişmeden sonra, meraklandığını ve ilgisini çektiğini inkâr edemezdi.

Haisley arkasını dönmek için kendini zorladı ve kızarmış yüzünü yelpazeleyerek arka bahçeye yöneldi. Ama faydasızdı. Nash onu her zaman ateşlendirir ve rahatsız ederdi. Ve sanki dünyadaki tek kadın oymuş gibi ona bakışı kalbinin teklemesine neden oluyordu.

Ondan kesinlikle uzak durması gerekiyordu.

Barbeküden bir hamburger, soğutucudan bir bira ve yakındaki büfe masasından biraz cips alarak Charli ve Gracelyn'in yanına yerleşti. Ama bakışları sürekli Nash'e kayıyordu. Ve ona her baktığında, Nash doğrudan ona bakıyordu. Bunu saklamaya bile çalışmıyordu.

Ona bu kadar yakın olmak kendini tehlikeli bir şekilde canlı hissetmesine neden oluyordu. Adam vücudunun her köşesini istila etmiş gibiydi; kalbinin çarpması, aniden hassaslaşan cildinin karıncalanması, bacaklarının arasında zonklayan ağrı.

Dengesini sağlamak için biraz nefes almaya ihtiyacı vardı.

Yemeğini bitirdikten ve arkadaşları sohbete daldıktan sonra nefes almak için kabinin arkasına geçti. Nash'i görmedi ama muhtemelen diğer çocuklarla birlikte bilardo oynamak için eve gitmişti.

Yapının arkasındaki gölgelerde gerginliğini dışarı attı ve gözlerini kapattı. Bir ya da iki saat daha Nash'ten uzak durabilir ve günaha girmekten kaçınabilirdi, değil mi?

"Hey, bebeğim. Beni mi arıyorsun?" Tanıdık, çakıllı bir mırıltı alçaktan ve yakından geliyordu.

Nash.

O buradaydı. Ve görünürde başka kimse yoktu.

Omzunun üzerinden riskli bir bakış attı. Kötü bir fikirdi. Adam kabinin duvarına yaslanmış, kaslı kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, her türlü günahı vaat eden o erimiş gözlerle onu izliyordu. Haisley sertçe yutkundu.

"Hayır. Biraz yalnız kalmak istedim." Sesindeki titremeye sessizce lanet okudu. "Belki de iyi bir çocuk olur ve kaçarsın?"

"Buraya ilk ben geldim." Nash duvarı iterek birkaç kasıtlı adımla yaklaştı. "Ve seni tamamen kendime istiyordum." Bakışlarını kadının vücudunda bir aşağı bir yukarı gezdirdi ve arkasında kavurucu bir his izi bıraktı. "Görünüşe göre başardım."

Haisley'nin içinde bir beklenti oluştu. Ağzını açtı, ama adam aralarındaki mesafeyi kapatınca karşılık veremedi.

"Bu karanlık küçük köşe bize yaramazlık yapmak için mükemmel bir fırsat sunuyor." Nash parmağını bikinisinin alt yakasında gezdirdi.

Fısıltı kadar hafif dokunuşu tüylerini diken diken etti ve göğüs uçlarını sertleştirdi. Tek bildiği onun parıldayan gözleri, misk kokusu ve alaycı okşayışları olan Haisley, onun tamamen erkek olduğunun acı bir şekilde farkındaydı. "Yaramazlık yapmak için sana ihtiyacım yok. Bunu tek başıma yapabilirim."

Sert yüzünde beyaz dişlerinin parlamasıyla birlikte yavaşça bir sırıtış belirdi. "Oh, seni izlemeyi çok isterim."

İma mı ediyordu? Evet ve bu fikir kalp atışlarının hızlanmasına neden oldu. "Senin için mastürbasyon yapmıyorum."

"O zaman sanırım birlikte yaramazlık yapmamız gerekecek." Başparmağını kızın alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Benimle kötü olmak istiyorsun, Haisley. Değil mi?"

Nasıl nefes alacağını unutmuştu. Bu adam günahın kişileşmiş haliydi ve onun manyetik çekimine ve aralarındaki inkar edilemez arzu kıvılcımına karşı koymakta zorlandı.

Boş versene. Onun öpücüğünün nasıl bir his olduğunu bir kez olsun öğrenmeliydi.

Haisley Nash'in gömleğinin önünü kavradı ve vücutları birbirine değene kadar onu daha da yakına çekmek için kullandı. "Eğer yaramazlık yapacaksak, daha az konuşmalısın."

Nash'in dolgun ağzını hınzır bir sırıtış kapladı, onu sıva duvara yasladı, yüzündeki bir tutam saçı çıldırtıcı bir şefkatle okşarken iri gövdesi onu hapsetti. Kalbi çılgınca çarparken, kendini onun içinde kaybolmuş buldu.

"Geri çekilmek için son şansın bebeğim." Dudakları birbirinden bir nefes kadar uzaklaşana kadar başını eğdi. "Ama uyarayım: Bir kez tadına baktım mı, durabilir miyim bilmiyorum."

Onun ezici kokusuna ve sıcaklığına karşı koyacak gücü yoktu. "Durmanı istemiyorum."

Nash'in ihtiyacı olan tek teşvik buydu. Yere eğildi ve Haisley'nin ağzını kaptı. Ateşler içindeki Haisley, Nash'in dudaklarına karşı inledi, parmakları Nash'in koyu renk saçlarının kalın dalgalarına dolanırken, kendini onun yakıcı öpücüğüne eşit bir açlıkla bıraktı.

Nash başını eğerek öpücüğü derinleştirdi ve vücudunun ağırlığıyla onu duvara daha sıkı yasladı. Nasırlı bir avuç içi kalçasının kıvrımı boyunca ilerledi ve elbisesinin eteğinin altından alaycı bir şekilde geçerek çıplak uyluğu boyunca bir yol açtı. Haisley'nin nefesi kesildi, başı bir iniltiyle geriye düştü ve adamın araştırıcı dilinin daha derinlere inmesine ve onu eriten bir tutkuyla tadına bakmasına izin verdi.

Tırnaklarını sırtının sert düzlemlerinde gezdirdi, güçlü kaslarının dokunuşunun altında esnemesi onu heyecanlandırdı. Nash boğazından alçak sesle hırladı, alt dudağını dişlerinin arasına alıp alaycı bir şekilde ısırırken ilkel gürültüsü kadının içinde yankılandı.

Bu kavurucu arzu daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu ve Haisley içinde boğuldu. Nash'in zeki ağzı boynuna doğru sıcak öpücükler bırakırken, kanı damarlarında hızla akıyor, gürleyen kalbinin ritmini yankılıyordu.

"Haisley," diye homurdandı tenine karşı, her nefesi ihtiyacının alevlerini körüklüyordu. "Tanrım, tadın çok güzel. Seni yutmak için ölüyorum."

Umutsuz bir sızlanma kaçtı içinden. Bunu istiyordu, onun kendisini tamamen tüketmesini istiyordu.

Haisley şehvetin baş döndürücü sarmalına teslim oldu ve parmaklarını Nash'in saçlarına dolayarak onu dudaklarına doğru çekti. Nash isteyerek dudaklarını onunkilerin üzerine eğdi ve Haisley nefes alamaz, düşünemez ya da onun kendisine dokunmasından başka hiçbir şeyi umursamaz hale gelene kadar onu yuttu.

Yer değiştirdi, inanılmaz derecede yaklaştı ve kızın kalçasını kavrayarak kaldırdı, yukarı ve kalçasının etrafına kaydırarak onu daha sıkı kavramaya zorladı. Sonra dizlerini büktü ve bacaklarının arasına büyük ve çelik gibi bir şey sokarak tam da kızın ağrıyan yerini salladı.

Parmaklarını adamın omuzlarına geçirerek inledi.

"Mikroskoba ihtiyacın olacakmış gibi mi hissediyorsun bebeğim?" "Hayır," diye nefes nefese kaldı.

"Sen kulaklarımı o küçük iniltilerle doldururken ben de seni her santimiyle doldurmak istiyorum. Tırnakların sırtımı tırmalarken içine girmek istiyorum. Evet... aynen böyle." Ağzına karşı inledi, yüzü zevk doluydu. "Bizi bu kadar iyi hissettirmeme izin verecek misin?"

Sorusunu, başparmağını bikini altının içine sokarak ve parmağını kaygan klitorisinin üzerinde gezdirerek noktaladı. Haisley bir cevap bulamadı. Kendini ona yapıştırması ve öpüşmelerini derinleştirmesi sayılmazdı.

Adam onun hassas düğmesinin etrafında tembelce dolaştığında, kadın haykırarak öpüşmelerini kesti.

Adamın kahkahası kadının derisinin altında titreşen alçak bir gümbürtüydü. "İşte bu kadar. Çok ıslaksın. Bu amcığı yemek, ona tecavüz etmek, onu okşamak, ona tapmak istiyorum." Parmaklarını kızın saçlarında dolaştırdı ve kız ona bakmaya zorlanana kadar çekiştirdi. "Seni yatağıma bağlamak ve saatlerce, yalvarana kadar uçurmak istiyorum. Seni o kadar uçurana kadar, iradeni bana teslim edene ve sikimi tekrar tekrar alana kadar. Tek yapman gereken evet demek, bebeğim. Bu partiden ayrılacağız ve sana her şeyi hissettireceğim..."

Tanrım, genellikle onları sevip terk eden kişi olmasına rağmen

gözlerini başka tarafa çeviremiyor, onu istemiyordu. "Beni boşalt."

"Benimle eve gel, bunu yapabildiğin kadar çok yapacağım. Durmam için yalvarana kadar bunu yapmaya devam edeceğim. Merhametim var mı göreceğiz."

Vay anasını, bu adamın gümüş gibi bir dili ve -eğer başparmağı da bir şey ifade ediyorsa- onu tatmin etmekten çok daha fazlasını yapabilecek becerileri vardı.

Lisedeyken aşkı arıyordu ve ona çok daha azını sunan erkeklerle yatacak kadar aptaldı, kalbini tekrar tekrar servis ediyordu. Artık daha yaşlı ve akıllıydı. Çoğu kişi için aşkın kalıcı olmadığını biliyordu, bu yüzden zevkini aldı ve kaçtı. Geçici olsa bile, kalbini kırmadı.

Bu adam her ikisini de yapabilecek yeteneğe sahip olabilir. "Nash..." Onu reddetmek istedi.

Ama eğildi ve başparmağı tekrar hassas klitorisinin üzerinde kayarken, elbisesinin üzerinde açıkta kalan göğsünün kabarıklığına bir öpücük kondurdu. Kadın bir inilti yuttu.

"Bu bir evet mi?" "Ya öyleyse?"

"Önümüzdeki otuz saniye içinde seni motorsikletimin arkasına bindirip evime doğru hızla götüreceğim. Yatağıma girdikten sonraki otuz saniye içinde de sayısız orgazmdan ilkinin yaşayacağını olacaksın."

Evet, evet. Onun yatağına girmenin yüz çeşit kötü fikir olmasına rağmen, bu kelime dilinin ucuna kadar gelmişti. Daha önce hiçbir erkek onun kanını onunki gibi kaynatmamıştı. Sadece bu bile onu tehlikeli yapıyordu.

Üstelik, onun tüm kötü çocuk kutularını işaretledi. Baştan çıkarıcı mı? Evet. Riskli meslek? Tamam. Dövmeler ve tavır? Tamam. Ateşli motosiklet? Tamam. Buralardan değil mi? Tamam. Tek bir bakışla onu eritebilir mi? Kontrol, lanet olsun.

"Oh, kahretsin!" bir kadının tanıdık olmayan sesi, bir elinde şırıl şırıl akan birasını, diğer eliyle de midesini tutarak köşede tökezlerken boğuklaştı.

O ve Nash birbirlerinden ayrılıp zar zor tanıdığı bir arkadaşının arkadaşı olan sarışınla yüzleşmek için dönerlerken, kadın içki yüklü midesini iki adım ötelindeki masum toprağa doğru kaldırıp boşalttı.

Ruh hali katilinden bahsediyoruz.

Ama belki de bu iyi bir şeydi. Nash ona dokunmadığına göre, tekrar nefes alabilirdi. Ve düşünebilirdi.

Nash gibi bir oyuncuya boyun eğmeye cesaret edemezdi. Muhtemelen kalbini kıyma makinesinden geçirmiş gibi hissedene kadar döverdi.

Olmaz. Hayır, teşekkürler. Bunun için fazla zekiydi. Sadece libidosuna bunu hatırlatması gerekiyordu.

Ağrıyan kısımları itiraz etti ama bacaklarının arasındaki zonklamayı bastırmak için elinden geleni yaptı ve Nash'in öpücüğü ve gezinen başparmağı onu çılgılık atmaya hazır hale getirmemiş gibi davrandı.

Parti misafirinin etrafında manevralar yaparak Nash'ten uzaklaştı. "Ben onun erkek arkadaşını bulacağım, böylece onunla ilgilenebilir."

Kaşlarını çattı. "Ondan sonra benimle gelecek misin?"

Aralarında öğüren ve inleyen biri olsa bile, yine de baştan çıkmıştı. Bu çok korkutucuydu ve en başından beri ondan kaçmasının tüm nedenlerini hatırlatıyordu. İlişkiye girdiği diğer tüm erkekler gibiydi. Vurdu ve bıraktı. Sıradan seks eğlenceli olabilirdi ve sonsuza dek sürmesini beklemiyordu ama kendisine tek kullanımlıkmış gibi davranılmasından da hoşlanmıyordu.

"Aslında, sanırım partiden çıktım. Görüşürüz, ateşli çocuk."

Adam onu vazgeçiremeden ya da -Allah korusun- ona bir daha dokunup aklını kaçırmamasına neden olamadan, hızla uzaklaştı, zampananın erkek arkadaşına bir şeyler fısıldadı, sonra da kışını kaldırıp arabasına gitti.

O gece uyku uzun sürdü ve Nash'in erotik rüyaları onu rahatsız etti.

Şimdiki zamana döndüğünde duyguları en az onun kadar karışık. Haisley iç çekerek ışıkları kapattı, şehre döndüğüne göre bu tehlikeli döngüyü tekrarlamaya mahkûm olduğu için çok endişeliydi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Günümüz

Yılbaşı kutlamaları sona ererken Nash, kafasının dağılması ve arzularının yatışması için Highrise'da Trees, Laila, Zy, Tessa, Ethan ve Kane ile takıldı. Herkes parti havasının tadını çıkarırken, hikâyeler anlatıp içkilerini bitirirken içkiler de kahkahalar kadar kolay akıyordu.

Nash bunların hiçbiri için havasında değildi. Düşünceleri Haisley'e ve paylaştıkları o yakıcı öpücüğe gidip geliyordu.

Ona nasıl ulaşabilirdi ki? Onu tekrar konuşmaya nasıl ikna edecekti? Aralarında neyin yanlış gittiğini öğrenebilir miydi?

Aralarında iki yıl olmasına rağmen, kimyaları inkar edilemez bir güç olarak kaldı. Buna hiç şüphe yoktu. Ateşli öpüşmelerinden iki saat sonra Nash'in vücudu hâlâ ısrarlı bir ihtiyaçla titriyor, Haisley'nin yumuşak inlemelerinin yankısı ve olgun çilekli dudak parlatıcısının tadı dilinde kalıyordu. Hiçbir içki ya da güzel, iki bacaklı dikkat dağıtıcı şey, Haisley'nin içinde tutuşturduğu ateşi söndüremezdi.

Haisley de şu anda uyanık yatıyor, ellerinin onun kıvrımlarını sıyırışını tekrarlıyor muydu? Birbirlerine ne kadar mükemmel uyduklarını hatırlıyor muydu?

Gece yarısından kısa bir süre sonra kalabalık azalmaya başladı. Ghost ve Trevor daha az havalı bir yere gitmek için ayrıldılar. Melankolik Charli, Haisley'nin ani çıkışından birkaç dakika sonra geceyi noktaladı. Bu kızda bir şeyler vardı.

Trees ve Laila bakıcılarını rahatlatmak için saat bir civarında eve doğru yola çıktılar. Mutlu bir evliliği olan ekibin geri kalanı da yirmi dakika içinde aynı yolu izledi. Matt ve Madison gittikten sonra Gracelyn,

Haisley'nin şımarık esmer kızı-dostum, onun masasına yöneldi ve Kane ile şaşırtıcı bir flört başlattı. Kane'in

Takımın yalnız kurdu da ona sert bir şekilde karşılık verdi.

Nash içten içe sırtarak ikisi arasındaki kıvılcımların alevlenmesini izledi. Kane, Gracelyn gibi sıcak ve neşeli birini hak ediyordu... ama o neye bulaştığının farkında mıydı? Nash, Kane'in eğilimleri hakkında fısıltılar duymuştu ve hepsi de iğrençti. Belki de Gracelyn iyi kız görüntüsünün altında kirli işlerden hoşlanıyordu. O kesinlikle yargılayacak biri değildi.

Saat ikiye çeyrek kala Ethan, gece boyunca seks yapmayı planladığı yasal olmayan bir üniversiteli kızla kol kola çıktı, Kane tuvalete gitti ve Nash kendini biraz çakırkeyif görünen Gracelyn ile baş başa buldu. Madison konuşmayacaksa, Haisley'nin diğer arkadaşlarından biri mi konuşacaktı?

Belki de onun sarhoş halinden faydalandığı için kendini suçlu hissetmeliydi. Ama Haisley hakkında bilgi toplama ihtiyacı tüm endişelerinden daha ağır basıyordu.

"İyi vakit geçiriyor musun?"

Gülümsedi, gözleri hafif cam gibiydi. "Evet, genelde bu kadar rahat değilimdir ama herkesle hasret gidermek harikaydı. Peki... Kane hakkında ne biliyorsun? Hiç tanışmadığımıza inanamıyorum. Sağlam bir adama benziyor."

Vay canına, hiç vakit kaybetmemiş. Güzel. O da bunu göze alamazdı.

"Kısasa kısas yapmaya ne dersin? Bana Kane'den bahsedersen ben de sana

Haisley."

Yüzü kapandı. "Yapamam."

Çevirisi: Gracelyn, Haisley'nin hayatından çıkmasını sağlamak için neler döndüğünü tam olarak biliyordu; bu sırrı kendisi ve kız arkadaşı şiddetle koruyordu. Giderek büyüyen hayal kırıklığını bastırdı. Gracelyn'in sadık olmasına kızamazdı. "Ondan en derin, en karanlık sırlarını istemiyorum, sadece biraz bilgi istiyorum. En son... Şey, gitmeden önce şehir merkezinde bir dairesi vardı. Ama bu birkaç yıl önceydi. Şimdi nerede kalıyor, rahmetli teyzesinin evinde mi?"

Gracelyn tereddüt etti, sonra başını salladı. "Evi onarıyor. Orada yaşamaya niyetli."

Nerede olduğunu soracaktı ama neden zamanını Gracelyn'le harcasındı ki? Artık onun planlarını bildiğine göre, adresi ve yeni telefon numarasını kendi başına kolayca bulabilirdi. "O... iyi mi? Ayrılmış falan değil mi?"

"Teyzesi hakkında mı? Hayır, öyle bir şey yok. O ikisi hiç yakın olmadı." Kadın onu büyütmüş olsa bile mi? Tuhaf.

Nash bu bilgiyi daha sonra kullanmak üzere dosyaladı.

Haisley ailesi söz konusu olduğunda her zaman çok temkinli davranmış, ailesi ya da çocukluğuyla ilgili sorularını onu hayal kırıklığına uğratacak bir beceriyle geçiştirmişti. Gerçek bir sürtüşmeye neden olacak kadar değil. Bu mayından kaçınmayı öğrenmiş ve bunun yerine Haisley'nin diğer büyüleyici katmanlarını keşfetmişti. Yine de kaçamak cevapları onu rahatsız etmişti çünkü Haisley açık bir kitap gibiydi içinde neredeyse her diğer yol. Tanrım! biliyordu o olmuştur cinsel olarak maceraperestti, ama ilişkileri sadece bağla-yukarı, bağla-aşağı sikişten ibaret değildi. Şaşırtıcı bir şekilde, çok konuşmuşlardı. Başlarda yavaş yavaş. Ama şafağın gri ışıklarına kadar sayamayacağı kadar çok uyanık kalmışlardı...

konuşuyorduk.

Kaçınılmaz olarak, birbirlerinin hayatlarına karışmışlar, aralarındaki bağ başladıkları takılmanın ötesine geçmişti. Aylar geçtikçe, onun en iyi arkadaşı, sevgilisi... ve yanında bir hayat kurmayı hayal ettiği kadın olmuştu. Onun arkadaşları, işleri, evliliği, çocukları, politikası, dini ve daha fazlası hakkında ne hissettiğini tam olarak biliyordu. Her zaman aynı fikirde değillerdi ve bu sorun değildi. En önemli konularda benzer fikirlere sahiptiler.

En azından çok önemli bir konuda fikrini değiştirene kadar. Bu yüzden mi haber vermeden kaçmıştı? Haisley onun için aldığı nişan yüzüğünü bulmuş ve çıldırmış mıydı? Ona söylediği bahane saçmalıktı ve ondan kaçması, eyaletten kaçması ve iki yıl boyunca tüm iletişimi kesmesi için başka bir neden düşünemiyordu.

"Haisley... bana kızgın mı?" Sorusunu daha fazla tutamadı. "Bu gece pek konuşamadık. Ya da şehre döndüğünden beri."

"O kızgın değil, Nash. Sadece..." Gracelyn iç çekti. "Bence ikinizin gerçekten açık ve dürüst bir konuşma yapması gerekiyor. Havayı temizleyin."

Esmer kız kesinlikle haklıydı. Bunu nasıl gerçekleştireceği ise bambaşka bir soruydu, özellikle de Haisley'ye her yaklaştığında tek yapmak istediği onu vücuduna doğru sürüklemek, yatağına atmak ve asla bırakmamak olduğu için.

"Niyetim bu. Ona ne kadar çok şey yaptığımı göstermeliyim..." Çaresizliği Gracelyn'in sorunu değildi ve onu konuşturmak zorundaydı. "Anladın sen onu. Bugünlerde görüştüğü biri var mı?"

"Hayır. Los Angeles'ta ara sıra birileriyle çıkıyordu ama ciddi bir şey değildi. Orada yerel bir TV kanalının sosyal medya yöneticisi olarak çok meşguldü.

Görünüşe göre yirmi dört saat çalışıyormuş, bu yüzden yeni işini dört gözle bekliyor. Bu kadar zorlayıcı olmayacağını umuyor."

Nash rahat bir nefes aldı. En azından Haisley hâlâ bekârdı.

Daha fazla soru sormak için ağzını açtı ama Kane erkekler tuvaletinden çıktı ve her zamanki sessiz özgüveniyle onlara doğru ilerlemeye başladı.

Gracelyn'in bakışları metale kilitlenmiş bir mıknatıs gibi diğer adama kilitlendi.

Nash sırtıtmamak için kendini zor tuttu. "Kane iyi bir adam. Özünde onurlu ama yalnız biri. Çivi gibi sert, çok zeki ve söylentilere göre çok sapık. Bildiğim kadarıyla kimseyle çıkmıyor. Yine de çıktığını sanmıyorum."

Uzun süre acı çeken bir iç çekti ve içkisinin sonuncusunu da bitirdi. "Sadece takılmak isteyen başka bir adam mı? Bu saçmalıklar için çok yaşlandım. Siz Peter Pans'ler ne zaman büyüüp boş orgazmlardan daha fazlasını isteyeceksiniz?"

Nash takım arkadaşı için bu soruya cevap veremezdi. Kane daha yaşlıydı, belki de asla. Yine de Nash ölüm bizi ayırana kadar birlikte olmak isteyeceğini hiç düşünmemişti. En azından Haisley ortaya çıkıp tüm önyargılarını alt üst edene kadar. "Sanırım doğru kadın gerekiyor. Ona bir şans ver. Teselli olacaksa, bütün gece seni nasıl izlediğini gördüm. Daha önce bir kadına böyle baktı mı bilmiyorum."

Bu onu neşelendirdi.

"Gerçekten mi?" "Gerçekten."

Kane tekrar masalarına ulaştı ve yakıcı bir bakışla Gracelyn'e yaklaştı. "İçkiniz boş. Son çağrı diye bağırdılar mı? Eğer değilse, sana bir tane daha getireyim."

"Onlar yaptı, ben de buradan gidiyorum." Nash Kane'in sırtını sıvazladıktan sonra ona göz kırptı. "Gracie-kız kendini eve bırakamayacak kadar çok içti."

Gracelyn'in nefesi kesildi. "Oh, ben iyiyim. İhtiyacım yok-"

"Eve sağ salım dönmeni sağlayacağım," diye gürledi Kane, koruyucu kolunu kızın omzuna atarken derin, çakıllı bir sesle.

"Harika." Nash anahtarlarını avuçladı. "Yapardım ama motosikletimdeyim. Sadece bir kask getirdim ve hava soğuk. Yine de Kane seni düzgün bir şekilde yatırarak. Değil mi, dostum?"

Yüzünde bir eğlence ifadesi belirdi. "Onu altıya aldım, adamım."

"Siz ikiniz gecenizin geri kalanının tadını çıkarın." Nash onları selamladı. "Mutlu Yıllar."

El sallayarak çiftin yanından ayrıldı, Haisley ile çözülmemiş sorunlarına rağmen kendini hafiflemiş hissediyordu. En azından temelli dönmüştü. Bunu kendi avantajına kullanmak ve onu yıpratana ve tekrar kollarına düşene kadar paylaştıkları bağı her gün ona hatırlatmak niyetindeydi.

Gecenin serin havasına doğru yürürken telefonunu çıkardı ve hızlıca onun yeni evinin yerini buldu; kendi kiraladığı evden sadece iki nokta altı mil ötede küçük bir zanaatkâr bungalovu. Hızlı bir keşif için dolambaçlı yoldan gitmeye dayanamadı ama mavi kulübenin tüm pencereleri karanlık ve hareketsizdi. Yolda araba yoktu, muhtemelen arka taraftaki garajdaydı.

Nash onun kapısını yumruklama, bacaklarının arasını öpme ve yeni yıla doğru bir başlangıç yapma isteğini dizginledi. Onunla tekrar birlikte olmaya henüz açık değildi. Ama o kararlıydı. Artık en riskli operasyonlar için gönüllü olmak ya da kalbindeki Haisley şeklindeki boşluğu doldurmak için başka kadınları kullanmak yoktu. Onu geri kazanacak ve o elması parmağına sonsuza dek takacaktı.

Motosikletini çalıştırıp yıldızlı geceye doğru yol alırken Nash bir berraklık dalgası hissetti. Bir amaç. Geleceği için. Tek yapması gereken onun duvarlarını yıkmak ve onu kollarına... ve hayatına geri çekmekti. Bunu kolaylaştıracağından değil. Haisley inatçı bir kadındı. İyi ki inatçı bir orospu çocuğuydu ve hayatının en tatlı savaşına fazlasıyla hazırды. Haisley, geri almak için her şeyi feda etmeye değer bir ödüldü.

Nash motorunu çalıştırdı ve eve doğru yola koyuldu, belli belirsiz Gracelyn ile Kane arasında neler olduğunu merak ediyordu. Belki de hiçbir şey. Belki tek gecelik bir ilişki. Belki de daha fazlası. Ne de olsa Haisley'le ortak kaşıntılarını kaşırmaktan öteye gitmemişlerdi.

O gece sonsuza dek önceymiş gibi geliyordu ve geri dönüp pek çok şeyi değiştirebilmeyi çok istiyordu...

Ocak
Üç yıl önce

Cumartesi gecesini Nash tek başına geçiriyordu. Evet, şehirdeki barlardan birine gidip geçici bir arkadaş bulabilirdi ama o kadar hevesli değildi.

Çünkü herhangi birini istemiyordu. Haisley Rowe'u istiyordu. Sarhoş bir şekilde öpüşmelerini bölen iğrenç parti misafirine lanet okudu. O Ağustos gecesinden beri onu çok düşünmüştü. Ama hayat -ve Haisley'nin kendisi- onları ayrı tutmak için komplo kurmuştu.

Nash başkentte bir senatör adayını, Los Angeles'ta paranoyak bir internet fenomenini ve New Orleans'ta ölüm tehditleri alan bir federal yargıcı korumak için uzaktaydı. Sonra da tatilini ailesiyle birlikte Batı Virginia'da geçirmişti. Lafayette'teyken, dudak dudağa geldiklerinden beri Haisley'i birkaç kez görmüştü ve her seferinde sanki kıcı yanıyormuş gibi kaçmak için bahaneler uydurmuştu.

Noel'den sonra yaptığı ilk şey onu Highrise'da aramak olmuştu. Allah kahretsin ki kız ona yine soğuk davranmamıştı, bir yandan da o güzel mavi gözleriyle onu yiyip bitiriyordu. Yerel bir cahille flört ediyormuş gibi yapmıştı ama belli ki bunu kastetmemişti çünkü onunla gitmemişti.

Nash'in bu gece rastgele bir barda içkisini yudumlayıp daha istekli bir kadına asılmamasının asıl nedeni de buydu. O ve Haisley'nin bitmemiş bir işi vardı. Ayrıca, başka hiçbir kadın onunla boy ölçüşemezdi.

Lanet olsun, çok kötüydü.

Dairesinin kapısının çalınması Nash'in düşüncelerini böldü. Misafir beklemiyordu. Doğası gereği şüpheliydi ve ihtiyatlı olmak kıcını birden fazla kez kurtarmıştı, bu yüzden SIG'sini kılıfına soktu ve yavaşça kapıyı açtı.

Vay, vay, vay... Şeytandan bahsetmişken.

Haisley kapısının eşiğinde duruyordu, bir eli açılmamış bir viski şişesini tutuyordu, ateşli saçları kıvrılmış ve dağılmıştı. Adamın aç bakışları Haisley'nin dudaklarındaki pembe ifadeye takıldı. Kadının dolgun kıvrımlarına oturan ve krem rengi, dolgun kalçalarını gözler önüne seren minik siyah elbiseyi gördüğünde neredeyse gözleri yuvalarından fırlayacaktı.

Lanet olsun, eğer kız onun en yakıcı fantezilerinden fırlamış gibi görünmüyorsa.

"Hey, ateşli çocuk."

Baştan çıkarıcı mırıltısı, ukala bir sırıtişla birlikte onu iki saniye içinde sertleştirdi.

"Haisley Rowe. Tam da görmek istediğim kişi." Kapı çerçevesine yaslandı. "Ne var ne yok?"

"Beni unutmadığını bilmek güzel." Dairesine burnunu sokarak etrafına bakındı. "Yalnız mısın?"

"Artık değil." Geri çekildi ve eliyle bir hareket yaparak onu içeri davet etti. "Bu sabah ikide bir ameliyattan döndüm ve günün çoğunu uyuyarak geçirdim. Buyurun oturun. Üzgünüm, burası biraz dağınık."

Gülümsemesi sinsiliğe dönüştü. "Döndüğünüzü duydum ve ev temizliğinizi eleştirmeye gelmedim."

"Güzel. İlgin çekebilecek başka, daha kritik becerilerim de var," diye alçak bir sesle mırıldandı, kadın onu geçip oturma odasına girerken.

"Demek bana söyledin." Şişeyi sehpanın üzerine koydu ve koltuğa yerleşti.

"Nerede yaşadığımı nereden biliyorsun?" "Matt yararlı bilgilerle doludur."

Aylarca kaçtıktan sonra, onu bulmak için yolundan sapmış, süslenmiş ve kapısının önünde belirmişti. Neden?

Sanki yüz ifadesi ona cevabı verecekmiş gibi bakan Nash, onun yanındaki büyük koltuğa oturdu. "Hatırlat da ona sonra teşekkür edeyim. Bu zevki neye borçluyum?"

Alt dudağını dişlerinin arasına alıp kemirdi ve rimelli kirpiklerinin arasından bebek mavisi gözlerini ona dikti. "Düşünüyordum da..."

"Korkmalı mıyım?" diye alay etti.

"Duruma göre değişir." Haisley bacaklarını açıp tekrar kapatırken tırnaklarını inceliyormuş gibi yaptı ve ona yumuşak iç bacaklarının kıskırtıcı bir görüntüsünü verdi. "Seni korkutuyor muyum?"

Nash yutkundu ve konuşmalarına odaklanmaya çalıştı. Ama artık çok geçti. Düşünceleri doğrudan kadının bacaklarının arasında kaybolmuştu. "Biraz bile değil. Belki de benden korkup korkmadığını sormalıyım."

"Böyle mi düşünüyorsun?" Alay etti. "Hayır."

Madison bana böyle söylememişti... Kabul ediyorum, bunu birkaç yıl önce söylemişti ve belki de işler değişmişti. Ama Haisley'nin Ağustos'tan beri kaçamak manevraları bunu destekliyordu. Her iki durumda da Nash, Madison'ın güvenine ihanet etmeyecekti. Ama Haisley'nin neden -şimdiye kadar- bırakın aynı odayı, aynı posta kodunda bile bulunmaktan çekindiğini anlamaya niyetliydi.

Belli ki bu gece gelmesinin bir sebebi vardı. Ne istiyordu ki?

"Sadece beni biraz delirtiyorsun," diye ekledi.

"Öyle mi? Beni her zaman çıldırtıyorsun bebeğim," dedi erimiş bakışları kızın üzerinde yavaşça ve pervasızca dolaşırken.

"Lütfen." Gözlerini devirdi. "Beni görmeden çok önce bile deliydin."

Tanrım, onunla şakalaşmayı özlemişti. Kadın daha da yaklaştığında arzusu içinde kaynadı. Onun yakınlığı ve teninin ilgi çekici misk-çiçek kokusu... hmm. Onun yanında olmak bile lezzetli bir ön sevişme gibiydi.

Kahretsin, buraya sadece yardım ya da bilgi almak için gelseydi, yıkılırdı.

"Haksız değilsin." Ona kendini küçümseyen bir sırıtış attı. "Ama ısırmayacağım... sen istemedikçe."

Kızgın bir kaş kaldırdı. "Ya ben sorsaydım?"

Oh, lanet olsun. Onun hazırlıksız ziyareti bir seks çağrısı mıydı? Fikrini değiştiren neydi?

Nash'in umurunda değildi. Sebebi her ne olursa olsun, o tamamen bu işin içindeydi.

Kadının önünde yayıldığı, dudaklarının altındaki saten teni, birbirlerine dolanmış, çılgınca seviştikleri görüntüler beynine hücum ederken sertçe yutkundu. İpeksi elbisesini avuçlarının arasına almak, vücudundan ayırmak ve her bir santimini keşfetmek için yanıp tutuşuyordu.

Ama Haisley bir cevap bekliyordu, yüzünde onunkine eşdeğer bir açlık vardı.

"Ben varım, bebeğim." Her nasılsa onu kucağına çekme ve yemyeşil ağzının tadının hâlâ yazın ısıltılı zirvesinde olduğu kadar tatlı olup olmadığını görme dürtüsüne direndi. "Senin için bir sürü oyunum var."

"Ama kurallar var."

Yatakta, kararları hep o verirdi. Bunu yeterince çabuk öğrenecekti. Aslında, onu boyun eğmeye ikna etmenin zorluğundan zevk alacaktı. Ama şimdilik onu eğlendiriyordu. "Beğendin mi?"

"İyi vakit geçirmek için buradayım, uzun bir süre için değil. Bu gece ve sadece bu gece olacak. Tekrarlanan performanslarla ilgilenmiyorum, hele hele bir ilişkiyle hiç ilgilenmiyorum."

Nash de kalıcılıkla ilgilenmiyordu. Ama neden bu kadar dolaşıklığa karşıydı? Cevabın Haisley bilmesinin çözmesine yardımcı olacağından şüpheleniyordu ama bu şimdilik bir sorun değildi. "Benim için çalışıyor. Katı bir bağlanma politikam var. Kısa süreli, menfaat karşılığı arkadaşlığa varım. Ama evlilikten vazgeçtim ve asla çocuk sahibi olmayacağım."

Kaşlarını çattı. "Çocuklara karşı bir şeyin mi var?"

"Hayır." Çok sevimliydiler. "Ama beş küçük kardeşin yetiştirilmesine yardım ettikten sonra, babalık deneyimini çoktan yaşamış gibi hissediyorum. Bu deneyimi tekrarlamak istemiyorum. Ve çılgın programımla, sorumluluğa ihtiyacım yok. Yani benim için Nash Juniors yok."

"Benim hiç çekirdek ailem olmadı ve iyi bir insan oldum." Haisley omuz silkti. "Bence abartılıyor."

Tam olarak değil. Anne babası ve kardeşleriyle pek çok güzel anısı vardı - tatiller, kamp gezileri, hatta fıskiyelerde oynayıp futbol topu fırlatmak. Eğer sonsuza dek yaşamak isteseydi, bunun da böyle olmasını isterdi... telaşlı, çok çalışan ebeveynler ve yoksulluk içinde yaşamak hariç. Ama asla evlenmeyecek ya da üremeyecekti, o yüzden bu bir sorun değildi. "Buraya aile felsefeni tartışmaya gelmedin."

Başını yavaşça salladı. "Buraya aklını kaçırman için geldim."

Aylarca ondan kaçtıktan sonra, şimdi her şeyi ortaya mı döküyordu? Neyin peşindeydi?

"Pekâlâ. Ama adil bir uyarı..." Elini onun kalçasına koydu. "Eğer kalırsan, aklını kaybeden sen olacaksın."

Gözbebekleri çıplak bir açlıkla parladı. "Bunlar büyük laflar. Onları destekleyebileceğini nereden bileyim? En son yaklaştığımızda... Şey, diyelim ki devamını getirmedi."

"*Yapmadım* mı?" Nash kaşlarını meydan okurcasına kaldırdı. "Kusan hatunun yanından atladın, kuyruğunu kıstırdın ve kaçtın. Kıyafetlerini yırtıp atmaktan, yalvarana kadar amının her santimini doldurmaktan ve adımı haykırana kadar seni becermekten çok mutlu olurdum."

"Sana izin vereceğimi nereden çıkardın?"

"Nefes nefese kaldın. İnledin. Bana sarıldın. Gözlerin yalvardı." "Bu doğru değil." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"İkimiz de öyle olduğunu biliyoruz. Her dakikasını sevdin.

İslanmıştın." "Bunu bilmen mümkün değil."

"Yapabilirim. O gece bana tahrik olduğunda nasıl koktuğunu öğretti."

Keskin bir nefes aldı, ayağa fırladı ve şişesini kaptı. "Buraya gelmek bir hataydı."

Haisley ondan korkmadığını istediği kadar söyleyebilirdi ama bir şey onu ürkütüyordu. Birkaç yıl önce tanıştıklarından beri onları ayrı tutmasına izin verdiği bir şey. Açıkça istenmek istiyordu ama sanki ona duyduğu arzuyu bir zayıflık olarak görüyordu.

Neden?

"Değildi." Temkinli bir şekilde yaklaştı. "Uzun zamandır birbirimizin etrafında dönüp duruyoruz. Sadece bu şakalaşmayı ve flörtleşmeyi geride bırakmaya hazır olduğuna dair bir işaret arıyordum."

"Bu yüzden mi atışını yapmadın? Çünkü değildi..." Bir ayağından diğerine tedirgin bir şekilde kayıyor, adamın bakışlarına tam olarak karşılık veremiyordu. "Boş ver."

"Seni istemediğim için mi? Böyle mi düşündün?" Haisley cevap vermedi ama dudağını ısırması ve omuz silkmesi Nash'in hedefi tam on ikiden vurduğunu gösteriyordu. "Yanılmışsın amına koyayım."

Bakışları yukarı kaydı. Bir an için onun güvensizliğini ve umudunu gördü. Ama kız gözlerini kırptırdı ve küstah bir bakışla onları örttü. "Pekâlâ. Konuşmayı bırakıp bunu kanıtlayacak mısın?"

BEŞİNCİ BÖLÜM

"Kanıtlamaktan fazlasını yapacağım. Kendi adını hatırlayamayana kadar seni becereceğim, bebeğim." Nash, Haisley'nin ensesini büyük bir avucunun içine aldı. Diğer avucuyla da Haisley'nin kalçasını kavradı ve onu kendine doğru çekti. Haisley'nin yumuşaklığının Nash'in sert gövdesiyle birleşmesinin yarattığı şok, ikisinin de boğazından aynı iniltilerin çıkmasına neden oldu. Adam kızın gözlerinin içine baktı. "Sana dokunmak için çok uzun süre bekledim. Seni başkaları için tamamen mahvedeceğim."

Ona bu yemini ettiren şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu - o anın sıcaklığıyla mı? - ama başka bir adamın ellerini onun üzerinde hayal etmek bile onu cinayete meyilli hale getirmişti.

Muhtaç bir ürperti vücudunu sarstı. Açık bir davetle daha da yaklaştı, ipeksi kıvrımları onun sert kenarlarında eridi. Birbirlerine mükemmel bir şekilde uyuyorlardı. Arzu Nash'in damarlarını kavurdu.

O anda, onu becermek için yaratıldığına yemin etti. Tanrı biliyordu ki başka hiçbir kadın onu bu kadın gibi düğümlememişti. Kadının onu sadece diken üstünde tutmasına değil, bazen ona yetişmek için koşturmasına da bayılıyordu.

Kollarını adamın boynuna dolayıp tırnaklarını kısık bir iniltiyle adamın kafa derisine geçirdiğinde bu düşünce buharlaştı. İlkel ve açgözlü bir şey kendini zihinsel zincirlerinden kurtardı. Bu kadın onun ölümü olabilirdi... ama ölmek için ne kadar da zevkli bir yol.

Parmakları kızın saçlarını avuçlamak için yukarı uzanırken, dudaklarının ve arayış içindeki dillerinin yakıcı çarpışmasıyla ağzını kızın ağzının üzerine kapattı. Kızın tadı tatlıydı ama Haisley'nin asla unutmadığı daha karanlık, daha zengin bir tadı vardı.

Bir iniltiyle onu daha da yakına çekti ve zonklayan sikini eğip amının yumuşak sıcaklığına dayadı.

Eğer şimdi geri adım atarsa, onu omzunun üzerinden atıp mağara adamı tarzında yatak odasına götürmemek için kendini zor tutacaktı. Kendini Haisley'nin kaygan, yumuşak amına gömdüğünü hayal etmek bile kontrolünü kaybetmesine neden olmuştu. Ve şimdi onun dudaklarının tadıyla bir kez daha sarhoş olduğuna göre, Nash bu geceyi onsuz atlatabileceğini sanmıyordu.

Peki ya yarın? Aralarındaki şey her neyse çok sıcak yanıyordu. Şafak sökmeden önce bu ateşi söndürme şansları neydi? Hayatlarının geri kalanında? Nash onun körüklediği şiddetli acının tek bir karşılaşmada söneceğine ikna olmamıştı.

Ama bu gelecekle ilgili bir sorundu. Şu anda onu hiçbir şey durduramazdı.

Haisley tırnaklarını adamın sırtında kavurucu izler halinde sürükledi, dilleri hâkimiyet için güreşirken kıvrak vücudu utanmazca adamın karşısında kıvranıyordu. Sateni Nash'in kot pantolonuna sürtünüyor, sadece sert, soluk soluğa nefesleri ve uzun inlemeleriyle bozulan sessizliği dolduruyordu. Nash iri elleriyle kızın dolgun poposunu sıkıp yoğururken, kız ipeksi kalçalarından birini açık bir davetle adamın kalçasına geçirdi.

Alçak sesle, gırtlaktan gelen bir hırıltıyla Haisley'i beline kadar kaldırdı. Haisley'i en yakındaki duvara yasladı ve Haisley çıldırtıcı bir alaycılıkla ona sürtünüp soluk soluğa kaldı.

"Naaash," diye inledi.

Umutsuz bir arzuyla akılsızca onu tam da arzuladığı gibi arzuluyordu.

"Ben buradayım. Ben varım," diye yemin etti, dudakları kızın yumuşak boğazında erimiş bir iz bırakarak. "Her şeyimle. Bu gece beni kaç kez alabilirsen."

Haisley tüm vücudunu saran bir titremeye karşılık verdi, ağrıyan sikine karşı kıvranırken kalçaları sıkılaştı. Elektrik kıvılcımları sinir uçlarını yalayarak açlığını daha da artırdı.

Nash onun pelüş ağzını tekrar açgözlülükle ele geçirdi ve ellerini kalçalarının kıvrımından aşağıya, uyluklarının kadife tenine doğru götürdü. Elbisesini yumruklarıyla sıktı ve parlak kumaşı beline kadar çekti. Ağzının derinliklerine doğru iterken, ereksiyonunu bacaklarının arasında salladı. Çürük iç çamaşırının içinden ne kadar ateşli ve ıslak olduğunu hissedebiliyordu.

Haisley inleyerek Nash'e sarıldı, yumuşak kollarıyla Nash'i kavradı ve titreyen öpücüklerle ona teslim oldu. Ama Nash kendini kaybedenin kendisi olmasından korkuyordu. Haisley'nin üzerinde hâlâ bütün giysileri vardı ve o şimdiden lanet olası bir

Gidici. Bu geceden sonra, Haisley'nin her kıvrımını haritaladıktan ve her nefis santimini tattıktan sonra, gerçekten çekip gidebilecek miydi?

Nefes nefese kalarak öpüşmelerinden kurtuldu ve adamın bakışlarıyla karşılaştı. Gözleri ihtiyaçtan büyümüş ve kararmıştı. Görsel olarak onu tüketme şekli, içinde vahşi bir şeyi ateşledi. Söndürülmesi imkânsız bir alev.

Sonra boynuna doğru yalayarak ilerledi. Bir karıncalanma patlaması vücudunda bir ürperti yarattı. Kendine gelmeden önce, lobunu ısırdı, ona tekrar sürtündü ve talebini güçlendirdi.

Onu şu anda çıplak ve altında istiyordu.

Bir hırıltıyla onu duvardan kaldırdı ve sıkıca kavrayarak yatak odasına taşıdı. İçeri girdikten sonra Nash onu yatağın üzerine yatırdı ve kendi vücuduyla örttü. Ağzını tekrar onunkinin üzerinde gezdirdi, iri avuçlarıyla onun ipeksi külotunu ve daha da yumuşak kalçalarını sıyırdı, ta ki ortasına dolanmış elbiseye ulaşana kadar. Acımasızca çekiştirerek elbiseyi vücudunda daha da yukarı çekti.

Haisley onun altında kıvrandı ve büküldü, gözleri kapalı, bacakları ayırık, kumaşı düz karnının ve narin gövdesinin üzerinde sürüklerken. Haisley onun altında soluk soluğa kaldı ve vücudunu bir kez daha şehvetli bir şekilde yuvarlayarak tatlı amını adamın gergin sertliğine sürttü. Sürtünmenin şiddetiyle Nash'in boğazından sert bir inilti koptu.

Kahretsin, kız onun dizginlerini yıpratıyordu. Eğer yakında onu soyup içine girmezse, yanacaktı.

"Çık." Küçük elbisesini sabırsızlıkla çekiştirdi.

Birlikte, adam çekiştirdi ve kadın da giysi vücudundan çıkana kadar çekti ve adam onu unutulmuş bir yığın halinde yere fırlattı. Adam, kızın üzerinde sadece siyah bir sütyen ve ona uygun dantelli bir iç çamaşırını olduğunu gördü.

Pencereden süzülen ay ışığında, kadının teni inci gibi, bozulmamış bir solgunlukta parlıyordu, özellikle de koyu renk iç çamaşırına rağmen. Hiç bu kadar kadife gibi mükemmel görünen bir kadın görmemişti. Lanet olsun. Nadiren nutku tutulurdu ama ona bakmak bile dili dahil her yerini düğümlemişti.

Beyni durdu. İçgüdülerini devreye girdi ve ona kendini derinlere gömmesini, ona sahip çıkmasını ve asla bırakmamasını söyledi.

Külotunu kalçalarından aşağı yırtıp bedeninden ayırdı ve kim bilir nereye fırlattı. Aynı anda sütyenini çekiştirdi, arkasındaki kancaları açmak için eğildi. Sonra dantelli ve telli parçayı yere fırlattı. Vücudunun her santimi kutsanmış bir şekilde çıplaktı.

Haisley utanmaz bir flört edasıyla onun göğüslerini okşadı ve kalçalarını ayırdı. "Yüzündeki o ifade..."

"Çok güzelsin." Kızarmış, buruşmuş arzusuyla tamamen mükemmel Onu.

"Öyle mi? Beni yatağa çivilemek istediğine yemin edebilirim."

"Evet, öyle."

Ama önce bu kot pantolonu çıkarması gerekiyordu - sikini boğmadan önce. Nash yataktan fırlayıp fermuarına uzandığında, Haisley yatağının üzerinde kışkırtıcı bir şekilde. Neredeyse dilini yutacaktı.

"Gördüğün hoşuna gitti mi, ateşli çocuk?" Bir zarif ayağını kaldırdı ve Tabanını kot giysili adamın uyarılmışlığının çıkıntısı üzerinde gezdirdi.

Ayağıyla ona masaj yaparak ayak parmaklarını kıvıran bir baskı uygularken, alaycı törpüsü saf günahı. Nash'in damarlarındaki ısı, onun kavurucu arzusuna karşı onun soğuk meydan okumasıyla erotik bir tezat oluşturarak patladı. Kadının yumuşak okşayışı, kotunun sert dokusuna karşı.

Göğsünden vahşi bir hırıltı yükseldi. "Siktir."

"Planımız bu. Ama sıra sende. Soyun."

Nash gömleğini çıkardı ve kot pantolonunu tekmelemeden önce fermuarını yırttı. Aç bakışları Nash'in geniş omuzlarını ve ağır, mürekkepli göğüs kaslarını izledikten sonra boxer külotundaki şişkinliğe indi. "Peki ya gerisi?"

"Bunlar çıktığında, senin içinde olacağım. Ve buna başlamadan önce, tadını çıkarmak istediğim çok şey var. Meme uçlarından başlayarak..."

Haisley ile ilgili her şey ona çekici geliyordu, ateşli saçları ve şımarık gülümsemesinden küçük boyalı pembe ayak tırnaklarına ve aradaki tüm nefis kısımlarına kadar.

Bunun birlikte geçirecekleri tek gece olduğunu düşündüğünden, fikrini değiştirecek kadar çok zevk alması gerekiyordu. Ve ona dokunan diğer tüm erkekleri unutacaktı. Onu diğer tüm erkekler için mahvetmek istediğini söylemesi boş bir tehdit değildi. Nedenini düşünmek istemiyordu.

Nash şiltenin üzerine çöktü, onun ipeksi kalçalarını okşadı ve aralarındaki kızıl saç yumağına sokularak onu kendi vücuduyla sararak pürüzlüden pürüzsüze uzanan bir bacak yumağı oluşturdu. İnleyerek kızın göğüslerinin üzerine düştü, onları iri elleriyle kavradı ve dudaklarını kızın yumuşak, saf teninde gezdirdi. Onunla dalga geçti, hassas meme uçlarına yaklaştı ama asla tam olarak dokunmadı.

Onun altında kıvranıyor ve eğiliyordu. Nefes alış veriş i sertleşti. Bacakları huzursuzlaş tı. İ nlemeleri daha da yükseldi.

Haisley onun iç ini yaktı.

İşkenceci baş parmağ ını şi şmiş ucunun hemen altında gezdirdi, alayc ı bir şekilde yaklaşt ı. "Bir şey ister misin, bebeğ im?"

"Oyun oynamayı bırak. Ne istediğ imi biliyorsun."

"Evet. Vücudunun tam olarak neyi arzuladığ ını biliyorum. Ama sen bana her kirl i ayrınt ıyı anlatana kadar bunu sana vermeyeceğ im."

Kirpikleri aç ılmış mavi gözlerini ortaya çıkarmak için yukarı doğru çırpınd ı. Onu tahrik ettiğ ini bilmek arzusunu bir kademe daha artırd ı.

"Bana nasıl zevk vermen gerektiğ ini açıklamam ı ister misin?"

Küstahça davranıyor ve ateş le oynuyordu. Baş parmağ ını tekrar kız ın çelik gibi zirvesine yaklaşt ırd ı. "Gerçekten de bana öğretmene ihtiyac ım varmış gibi mi hissediyorum?"

"Hayır, ama-"

"Hayır. Sadece ihtiyac ın olduğ unu bildiğ im şey için bana yalvardığ ını duymak istiyorum."

Kaşlarını çatt ı. "Zevk alış veriş i yapıyoruz; beni kendi iradene boyun eğdirmiyorsun."

Kadın duvarlarını indirene ve en azından savunmas ız olmaya çalışana kadar yerinden kıpırdamıyordu. "Böyle mi düşünüyorsun? Altta kalan ve orgazma aç olan ben olmadığ ıma göre, kararları ben veriyorum. Ve bunu bütün gece yapabilirim bebeğ im." Sertleşmiş sikini kız ın amına doğru salladı ve kız ın nemli sıcaklığ ıyla onu yakmasından zevk aldı. "Peki ya sen?"

"Piç kurusu."

"Benim iyi biri olduğ umu mu sanıyordun?" Parmak eklemlerini kız ın şi şmiş meme uçlarının üzerinde gezdirdi ve kız ın nefesini kesmekten zevk aldı.

"Eğlenmek için bana eziyet edeceğ ini düşünmemiş tim." Kızg ın görünmeye çalış tı ama sesi inleme ile yalvarma arasında bir yerde çıktı.

"Bana istediğ imi ver, ben de bacaklarının arasında zonklayan ağrıyı dindireyim."

Dudaklarını sertçe birbirine bastırd ı. "Hiçbir erkeğ e hiçbir şey için yalvarmıyorum."

"Fikrini değı ştirecek kişı ben olacağ ım." Onun üzerine tırmand ı, komodinin çekmecesine uzandı ve bir çift dolgulu kelepçe çıkardı. Kız daha kekelemeye bile fırsat bulamadan kelepçeleri bileklerine takt ı ve zincirleri yatak baş lığ ının dekoratif çıtalarına doladı.

Gözleri irileş ti. "Ne oluyor be?"

"Korkuyor musun?" Eğer korksaydı, onu hemen bırakırdı. "Hayır." Alay etti.

"Güzel. Seni asla incitmem." Boğazından yukarı doğru öptü ve dudaklarını büzerek ağzının üzerinde gezindi. "Ama ellerin bağı ve benim merhametime kalmış gibi görünüyorsun. İyi bir kız ol ve seni hayal bile edemeyeceğın şekillerde ödüllendireyim."

Nash sözünü sert bir meme ucuna sıcak bir nefes vererek noktaladı. Ardından dilini yavaşça şişmiş ucun üzerinde gezdirdi.

Nefesi kesildi. Vücudu sertleşti. Bir sonraki kalp atışında sırtı kamburlaştı. Dudaklarının arasından bir inilti döküldü. "Nash..."

Aynı şeyi diğerk meme ucuna da yaptı, sonra tenine karşı mırıldandı. "Evet, bebeğim. Söylemek istediğın bir şey var mı?"

"Bunun için seni geri alacağım."

"Dört gözle bekliyorum. Ama daha fazlasını istiyorsan, ne duymam gerektiğini biliyorsun."

Haisley kesik kesik nefesler alıyordu, yanakları kızarmıştı. Kızarıklık göğsüne yayıldı. Kelepçeleri çekiştirirken boğazından bir inilti daha kaçtı. Kahretsin, büyüleyici görünüyordu. Ve çıkardığı muhtaç sesler şimdiye kadar duyduklarının en tatlılarıydı.

Ama Haisley inatçı biriydi, dilinin ucundaki teslimiyet duygusunu bastırmak için dudağını ısıırıyordu.

"Bekliyorum," diye fısıldadı.

"Siktir git."

"Hayır, bebeğim. Seni becereceğim. Ve bunun için bana hem yalvaracak hem de teşekkür edeceksin." Onun ilk sert tepesini tekrar ısırdı, sonra alaycı bir emişle takip etti - tekrar çekilmeden önce bir anlık rahatlama. "Tabii durmamı istemiyorsan?"

"Sakın buna cüret etme."

"Emin misin?" diye alay etti. "Kelepçelerini çözeceğim, giyinmene yardım edeceğim ve seni ıslak ve ağırlı bir şekilde yoluna göndereceğim."

"Benim bir vibratörüm var."

"Gerçekten bunun seni benden daha iyi tatmin edeceğini mi düşünüyorsun?"

Haisley uzun bir inilti çıkardı ve başını salladı. Teslim olmaya o kadar, o kadar yakındı ki, neredeyse tadını alabiliyordu.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diyerek meme ucunu okşadı. "Kalacak mısın?"

"Evet, lanet olsun sana," diye nefes nefese kaldı. "Kalıyorum."

Zafer onu doldurdu. "O zaman ne duymak istediğimi biliyorsun. O iğrenç, sihirli kelimeleri söyle, ben de sana kaldırabileceğin kadar orgazm yaşatayım."

Yine meme uçlarından birini emdi, dilinin üzerinde yuvarladı, dişlerinin nazik bir kıştırmasıyla çekiştirdi.

İhtiyaç dolu bir sızlanmayla yatak başlığını kavradı. "Lütfen." "İşte orada... İşte benim iyi kızım." Adam onu ödüllendirmek için diğer meme ucunu dudaklarının arasına aldı ve derinlere doğru sürükledi.

Haisley iki büküm oldu ve inledi, aklını kaçırmak üzereydi.

"Lütfen..." "Ne istersen bebeğim. Benim için söyle."

"Dudakların. Dilin. Dişlerin." Gövdesini kaldırarak ona dolgun meme uçlarını sundu. "Em onları. Bana daha fazlasını ver. Ayak parmaklarımı kıvrır. Durma."

Normalde ona gösteriyi kendisinin yönetmediğini hatırlatırdı ama isteği kendi planlarıyla örtüştüğü için geri adım atmadı. "Benim için bir zevk. Benim hakkımda öğreneceğin tek şey bu. İyi oynarsan, ben de sana veririm."

Sonra kelimeleri kullanmayı bıraktı ve arzusunun vahşetini kızın hassas meme uçlarında serbest bıraktı -emme, ısırma, tırmalama, çimdikleme, sıkma, işkence etme- teni güzel, baştan aşağı pembe bir kırmızıya dönene kadar. Bacaklarını daha da açtı ve kıvranan kalçalarıyla onu cesaretlendirdi.

Kahretsin, onun hayalini kurduğu her fanteziyi aşıyordu.

"Nash," diye nefes nefese kaldı. "Nash... lütfen. Yapamam-" Adam dilini tekrar dolgun noktalarından birinin etrafında dolaştırıp vücudunun aşağılarına doğru okşayınca şok olmuş bir şekilde nefesini içine çekti. "Oh, Tanrım. İhtiyacım var..."

"Ne? Söyle bana bebeğim, tam olarak ne istiyorsun ve nasıl istiyorsun?" "Gelmem gerek."

"Biliyorum." Yavaşça çalkalanan parmaklarının altında kızın klitorisini yuvarladı. "Bana detayları ver. Yalvar bana. Tatlı tatlı."

Nefes nefese kalmış, adamın bakışlarını çaresiz gözlerle karşılamıştı. "Pislik gibi davranıyorsun!"

"Tsk, tsk. Bu senin işkenceni sona erdirmeyecek." Onun en hassas memesini tekrar daire içine aldı.

"Neden?"

Nash onun ne sorduğunu çok iyi biliyordu. "Yatak odasında kontrolün bende olmasını sevdiğimi söylememe gerek var mı?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu işkence tek seferlik bir şey değil mi?"

"Hayır. Beni oyaladığın ve yıllarca seni istememi sağladığın için bir ceza

bile değil." Başını eğdi ve zarif kemerinden öptü

boynundan her nefes alışında kabaran göğüslerine kadar. "Çünkü yapabiliyorum. Ve beni ne kadar çok istediğini söylerken çok güzel görüldüğün için."

Sonra da kızın dolgun, açık ağzını kendi ağzının altında ezerek söylemek üzere olduğu şeyi bastırdı.

Onun ruhuna çekilmişti. Kendi aklını bilmesini seviyordu. Arsız çizgisine bayılıyordu ve onu başka türlü istemezdi. Ama lanet olsun ki, onun kendisine zevk için yalvaracak kadar ihtiyaç duymasını da istemiyordu...

Haisley ağzını yırtarak kurtuldu. "Tamam. Lütfen, Nash. *Lütfen*..."

"Ne var bebeğim? Senin için ne yapabilirim? Söyle bana. Ne kadar kirli olursa o kadar iyi." "Benimle uğraşmayı bırak ve beni çığlık attır."

Sesindeki hayal kırıklığı çok lezzetliydi... ama ona sınırlarına yaklaştığını ve onu yeterince zorladığını söylüyordu. Bir dahaki sefere -ki bir tane daha olacaktı- daha sert olacaktı. Ondan tam olarak ne istediğini sorduğunda, tam olarak teslim ettiğini öğrenecekti.

"Lütfen?" diye alay etti.

"Evet. Lütfen. Lütfen şimdi. Lütfen bana eziyet etmeyi bırak," diye neredeyse hıçkırıyordu. "Lütfen..."

Başını eğdi ve her bir meme ucunu tekrar emdi, birbiri ardına, daha fazlası için sessiz bir yalvarışla şişip sertleşmelerini sevdi. Bir yandan da klitorisini yavaşça daireler çizerek okşuyor, gözlerini sımsıkı kapatana, tüm vücudu titreyip gerilene, ürperene ve uçurumun kenarına gelene kadar onu tahrik ediyordu.

"Çok güzelsin amına koyayım," diye övdü iç çamaşırını çıkarıp prezervatife uzanacak kadar ayağa kalkarken.

"Gidemezsin. Beni henüz boşaltmadın. Yalvardım-" Kadın adamın sikine bakakaldı. "Aman Tanrım. Bu çok büyük."

Sırıttı. "1.80 boyundayım. Ben... orantılıyım." Kadın gözlerini kırıştırdı. "Beni ikiye ayıracaksın."

"Tıpkı istediğin gibi sana çığlık attıracağım. Ve bunu nasıl yapmam gerektiği konusunda kesin bir şey söylemediğin için, kendi yöntemimle yapacağım."

Nash prezervatifi taktı ve bacaklarının arasına atladı, her bir uyluğunu dirseklerinin kıvrımında yakaladı ve ağrıyan horozunun sapını ıslaklığına yerleştirdi. Kızın klitorisini bulana kadar etrafta dolaştı.

Sonra gülümsedi ve uzun aletini hassas çıkıntıya doğru sürükledi, kızın gözleri tekrar irileşip tiz bir yalvarışla haykırdığında memnun oldu. "Nash?"

"Hâlâ gelmek istiyor musun?"

"Evet!" Başını geriye attı ve kendini ona teslim etti. Adam onun tepkisini sevdi. "Söyle bana. Sor bana."

"Lütfen. Lütfen..." Yalvarışını bir mantra gibi tekrarladı, gözleri sesindeki kadınsı sızlanma kadar teslimiyet doluydu. "Sana ihtiyacım var. İçimde olmana. İhtiyacım var."

"Sert mi? Yavaş mı? Yumuşak mı? Hızlı?"

Yatak başlığının çıtalarını kavradı ve gözleriyle yalvardı. "Evet!"

Belli ki Haisley'in konuşması bitmişti. Bu iyi bir şey. Onun da.

Nash dirseklerinin üzerinde dengede durdu ve sikini kadının ıslak yarığına doğru sürükledi, kadının ipeksi ve sulu hissi karşısında inledi. Sonra tekrar yukarı doğru okşadı, yavaşça kendini onun muhtaç yumrusuna sürttü, ta ki kadın kamburlaşıp ağzı sessiz bir çığlıkla açılana kadar.

Yatak başlığını tırmalayana ve ona hem Tanrı hem de şeytanın kendisiymiş gibi bakana kadar hareketi defalarca tekrarlarken ona hiç nefes aldırmadı. Gevşek çenesi, yüzündeki şehvetli ıstırap ifadesi, yanaklarının al al olması... Yatağında daha güzel bir kadın olup olmadığını hatırlamıyordu.

Bunu asla unutmayacaktı.

Ereksiyonunu tekrar amcığına bastırırken, ıslaklığının içinden kaydı. Onun ihtiyacını kokladı. Onun artan mutluluğunda kendini kaybetti.

Küçük bir iniltiyle gözlerini kapattı. Nefes nefese bir protestoya neden olan orta vuruşu durdurdu. "Nash!"

"Gözlerini aç. Bana bak. Seni ilk kez boşalttığımda yüzünü hatırlamak istiyorum."

Anında itaat etti. Zaferi arttı. Heyecan kabardı. Bakışları birleşirken, adam onun gözlerine daldı, nefesleri sertleştikçe koyulaşan mavisinde boğuldu. Kalp atışları hızlandı, kulaçlarının temposu ve onun içinde olmak için duyduğu çaresizlikle birlikte. Altında sallanıyor, bacaklarını açıyordu. Vücudu gerildi ve ona teslim oldu.

"Ben... Ben-oh. Bu... Aman Tanrım. *Yeeesssss!*"

Onun altında, vücudu sarsıldı ve kendinden geçerken sarsıldı. Ama asla gözünü kırpmadı, asla başka tarafa bakmadı. Adam onun tutkusunu okşarken ve onu uçururken onun için çözülmesini izlemek neredeyse kısıtlamasını ortadan kaldırıyordu.

"Onu bana ver. İşte benim kızım. Siktir, bebeğim..." Onu doruk noktasına kadar okşadı, sonra prezervatifinin hâlâ yerinde olup olmadığını kontrol etmek için yeterince uzun süre geri çekildi. "Evet."

Onun içine girmek zorundaydı. Kendini onun amına gömmeden önce ondan bir avuç orgazm almak için büyük planları vardı, ama onu hissetme, onunla çevrili olma, ona daha yakın olma ihtiyacı bekleyemezdi.

"Nash!"

Onun altında kıvranışına ve çıplak, savunmasız ifadesine karşı koymak çok zordu. Kalçalarını açarak kılıflı tepesini kızın sıkışık açıklığına yerleştirdi ve tünel kazarak içeri girmeye başladı.

"Al beni. Her yerimi al. Her santimini. Sana ihtiyacım var bebeğim."

Adam onu yavaşça kazığa oturturken Haisley'nin gözleri büyüdü. Boğuk, hırıltılı bir çığlık attı ve çılgınca başını salladı. "Evet. Daha fazla. Aman Tanrım. Aman Tanrım!"

"İşte bu kadar." Israrlı, telaşsız vuruşlarla girip çıkmaya başladı. Kahretsin, kız çok ateşliydi. Çok sıkı. "Mükemmel. Nasıl bir his?"

"O kadar doluyum ki yanıyorum." Ama sesindeki miyavlama notası ona bunu sevdiğini söylüyordu.

"Sana verecek daha çok şeyim var." Daha derine girdi. "Daha mı?" Kızın boğuk çığlığı onu heyecanlandırdı. "Ah..." "Bunu birlikte yapacağız, her seferinde biraz daha."

Adam parmaklarını onunkilere dolamak için uzandığında dudağını ısıtarak titrek bir şekilde başını salladı. Kadın da onu sıktı.

Haisley'nin bu kadar cesur ve istekli olmasını seviyordu. Dürüst olmak gerekirse, genellikle siktiği kadınlardan daha narindi. Yapısını sevmediğinden değil, ama kendisi iri ve sertti... ve onu kırmak istemiyordu. Bu yüzden yavaş gitmek zorundaydı, her ne kadar gerginlikten terlese ve içindeki her şey kabzasına kadar sokmak ve ikisini de unutulana kadar becermek için homurdansa da.

Geri çekilerek, artan ihtiyaca karşı dişlerini sıktı ve ilerlemeye başladı. "Daha derine giriyorum."

"Evet..." Kalçalarını adama doğru kaldırdı ve adam içini daha da doldururken gözleri kapandı.

"İyi mi?"

"İnanılmaz," diye inledi. "Seni her yerde hissediyorum." "Sadece birkaç santim kaldı." Nefesi kesildi. "Ciddi misin?"

"Rahatla." Dudaklarına bir öpücük kondurdu ve alnını onunkine yasladı. "İşte böyle. Aferin kızıma..."

Biraz daha gevşediğinde kalbi hızlanmaya başladı. Tanrım, kız onun sikinin etrafına sarılmış ipeksi bir ateş gibiydi, sımsıkı, dalgalanan bir sıcaklık. Onunlayken, hisler zihnini eritiyordu. Kendini kral gibi hissediyordu.

"Nash!"

Tekrar geri çekildi. "Neredeyse oldu bebeğim. Harika gidiyorsun. Hâlâ yanıyor mu?"

Onun dudaklarına doğru nefes aldı. "Evet. Sen... büyüksün. İçimde senden çok fazla var."

Bunu çok duymuş.

"Aman Tanrım!" Adam tekrar içine girerken Haisley'nin nefesi kesildi.

"Bebeğim, bebeğim... Siktir, çok iyi hissediyorsun. Neredeyse geldik. Yukarı eğ. Evet, aynen böyle." Onun içine doğru sallandı, sikini daha da derine soktu. "İnanılmaz..."

"Evet," diye nefes nefese kaldı. "Hiç böyle bir şey hissetmemiştim." "Peki neden benden kaçıyordun?"

Haisley ona cam gibi mavi gözlerini kırıştırdı. "Ne?"

"Havuz partisindeki öpüşmemizden sonra. Seni tekrar görmek istedim. Benden kaçtın."

"Ben yapmadım."

İkisi de bunun bir yalan olduğunu biliyordu.

Geri çekildi -neredeyse tamamen geri çekildi- ve hareket e t m e y i reddetti. "Yaptın. Fikrini değiştiren ne oldu?"

"Nash..."

Bu soruyu halının altına süpürmesini istedi. Olmadı. Zamanlaması bilerek boktandı. Cevap verene kadar ona bir santim daha vermeyecekti. "Anlamaya çalışıyorum bebeğim. Yapmak istediğim son şey seni korkutmak."

"Bunu sonra konuşuruz. *Lütfen.*"

"Bunu şimdi konuşacağız."

Haisley inledi. "Düzgün düşünemiyorum."

"Biliyorum." Böylece gerçeği öğrenmesi daha olasıydı. "Elinden geleni yap." "Kontrolün bende olmasını severim, tamam mı? Seninleyken... değilim."

Tam olarak şüphelendiği şey. Kabul edebileceği ya da terk edebileceği adamlarla çıkıyordu. Bu o değildi. Asla da olmayacaktı. İsteddiği kadar inkar etsin, o adam onu korkutuyordu.

Bu onları ödeştirdi. Kız onun da ödünü koparmıştı. Diğer kadınlardan hoşlanıyordu ama arzulamıyordu. Bu kadın... lanet olsun, çoktan kanına girmişti ve nedenini bile bilmiyordu. Küstahlığı mı? Meydan okuması mı? Tamamen başka bir şey mi? Bunu çözecekti.

Dürüstlüğünü ödüllendirdikten ve ikisinin de acılarına son verdikten sonra. "Teşekkür ederim. Sen varsın, bebeğim. Kontrolün sende olmasına gerek yok.

Ben."

"Olmak istiyorum."

Cinsel olarak kim olduğunu bilmiyor muydu? Kesinlikle biliyordu, ve hepsi Şımarık tek cümleleri ve umursamaz tavrı onun savunma mekanizmalarıydı. Derinlerde bir yerde, diz çökmek için yaratılmış bir kadındı ama sadece güvendiği adam için.

"Benimleyken buna gerek yok. Gözlerini kapat." Kız itaat edene kadar bekledi. "Nefes ver. Evet... Şimdi bırak ve geri kalanımı al."

Gülümsedi - ta ki adam ileri atılıp, ısrarlı bir vuruşla sikini tamamen içine gömene kadar.

"Nash!"

"Oh, kahretsin, evet. İşte böyle. Her santimim içine doldu..."

Adam geri çekilirken kızarak altında kıvrandı, sonra tekrar daldı, nefesi kesilene kadar tepesiyle G noktasını dürttü. "Bu *çok* iyi. Bana ne yapıyorsun?"

Sırıtarak, tekrar yaptı. Ve tekrar. Ve tekrar, ta ki kızın ağzı açılana ve amı onu öylesine sıkıca kavrayana kadar, adam kızın içine girmek için mücadele etmek zorunda kaldı.

"Nasıl. Yap. Sen. Hissediyorsun?" Onu sertçe pompaladı, her kelimeyi yatağı titreten bir hamleyle noktaladı.

"Oh! Ben... Ben gidiyorum-"

"Gel," diye hırladı. "Benim için. Şimdi."

Yaptı, vücudu kasılırken zevk çığlıkları attı.

Nash kontrolünün kaybolduğunu hissetti. Haisley'i kendini tutamayacak kadar uzun zamandır istiyordu. Aralarındaki her temas çok yakıcıydı. Haisley'nin onu kavrayış biçimi, nabız gibi atışı ve kenetlenişi aklını başından alıyordu.

Uzun, boğuk bir hırıltıyla teslim oldu, kendini kontrol etmekten vazgeçip her şeyini ona verirken hızlı, zorlu vuruşlarla ona çarptı.

Nash patladı. Gözlerinin arkasından havai fişekler fırladı. Kafası yüzüyordu. Uzuvarı binlerce kilo ağırlığında gibiydi. Ama ecstasy... Kutsal bok, bu

Kadın onun kısıtlamalarını aşarak doğrudan ruhunun derinliklerine inmişti.

Kendilerine gelene kadar birlikte nefes nefese kaldılar. Sonunda Haisley gözlerini açtı, gözlerini kırıştırdı ve sersemlemiş görünüyordu. "Az önce ne oldu öyle?"

"Tam olarak bilmiyorum. Ama tekrar yapmak istiyorum."

Haisley her zamanki gibi bir çelişkiydi. O masmavi gözleri yaşardı ama sıırttı. "Ne bekliyorsun?"

Nash aceleyle prezervatifi çıkarıp bir tane daha aldı. Saniyeler içinde tekrar kızın ağzını aldı ve onun keskin tatlı öpücüğünde, ipeksi teninde ve yumuşak savunmasızlığında kendini tamamen kaybetti.

Haisley tırnaklarını avuçlarına geçirip yalvarmaya başlayınca Nash tekrar içine daldı ve kendini kaybetti. Kendini tamamen kaybetmeden önce bir şeyin farkına vardı: Haisley söz konusu olduğunda tüm bahisler kapanmıştı. Aralarında yıllarca süren çılgınca gerginlikten sonra, ilkel arzu barajı patlamış ve ikisini de alıp götürmüştü. Eline geçen her fırsatta Haisley'nin vücudunun her bir santimetresine akıtmak istediği yakıcı, sahiplenici mutluluğu ondan esirgeyemezdi.

Tutkuları bir kez daha ateşli bir doruk noktasına ulaşırken, Nash sessizce Haisley ile geçireceği bu gecenin son olmayacağına yemin etti. İddiasını ortaya koyuyordu. Haisley'nin tatlı amını siken ve dikenli tellerle kaplı dış görünüşünün altında sakladığı yumuşak kalbinin ödülleri toplayan tek erkek o olacaktı.

Bu geceden itibaren Haisley onun olacaktı. Sadece onu ikna etmesi gerekiyordu.

ALTINCI BÖLÜM

Günümüz

Haisley'nin başrolde olduğu hem erotik hem de kalp kırıcı rüyalar Nash'i uykusuz bırakana kadar rahatsız etti. Birkaç saat sonra yataktan fırladı, her zamanki beş millik koşusunu yaptı ve duş alıp bir fincan kahve içmeden önce ağırlık kaldırdı. Sonra bilgisayarının başına oturdu.

Bugün yeni bir yıl başlıyordu ve bu yıla pişmanlıkla başlarsa lanetlenecekti. Ne yapmak zorunda kalırsa kalsın, Haisley'nin kendisiyle tekrar konuşmasını sağlayacak ve kalbinin etrafındaki barikatları yıkacaktı. Neyse ki Matt ona bu imkânı vermişti.

"Dostum..." Ethan gözleri kan çanağına dönmüş bir halde mutfığa girdi. "Saat kaçta kalktın?"

Çoğu gün Ethan Garrison'la aynı evi paylaşmaktan rahatsız olmuyordu. Operasyon arkadaşı gürültücü olabiliyordu. Her zaman iyi bir filtreye sahip değildi, bu yüzden ağzını olması gerekenden daha fazla açıyordu. Ama çocuk zekiydi ve iyi bir kalbi vardı. Ayrıca, birinin ona göz kulak olması gerekiyordu.

"Altı. Bir fincan kahve demledim."

Ethan bir fincan doldururken iç çekti. "Penisle ilgileniyor olsaydım, seninle evlenirdim." "Hayır, evlenmezdin, çünkü asla evet demezdim."

"İkna edici olabilirim." Kahvesine bir tutam krema dökerken göz kırptı.

"Gördüm." Ethan bir sürü kızla yatmış. Çocuğun parıltısı, dövmeleri, kötü çocuk havası ve alaycılığı yüzünden olmalı.

"Ama sen benim tipim değilsin."

Nash alay etti. "Senin için de aynısı geçerli, göt herif. Senin... sevgilin hâlâ burada mı?"

"Evet, bayıldı. Onunla işim bittiğinde mutlu bir iç çekişle yuvarlandı ve o zamandan beri kılını bile kıpırdatmadı." Odayı geçerken kendisiyle gurur duyuyormuş gibi sırttı. "Aşırı orgazm bunu yapabilir. Hey, Haisley dün gece çok kızgın göründüğüne göre, belki de not almalısın. Onu duvara yaslayıp sarhoş sarhoş öpecek kadar aptal olduğuna inanamıyorum."

"Siktir git."

"Hayır, teşekkürler. Planın nedir?" Nash'in omzuna çarptı. "Bir planın var, değil mi?"

"Sabahtan beri bir plan yapıyorum. Haisley'i geri alacağım."

Nash Ethan'a bilgi verirken, Matt'in ona gönderdiğİ bağlantıya tıkladı. Onunla bir daha "bunu" yapamayacağını söylediğİne göre... belki başka biri olduğunda yapabilirdi. En azından, belki cevapları alabilirdi.

Çocukluk köpeği Jasper'ın adını kullanarak Uluslararası Suç zcleri'ne katılmak için onay sürecinden geçti. Gruba girdikten sonra, üyelerin çözmeye çalıştığı çeşitli davaları taradı. Beklendiği gibi, Karindeşen Jack, JFK, Kara Dahlia, JonBent Ramsey, Tupac... tüm olağan şüpheliler gibi kötü şöhretli cinayetler üzerinde çalışan alt gruplar vardı.

Diğer alt gruplar daha yeni cinayetler ve kayıplar üzerinde çalışıyorlardı. Birkaç tanesine göz attı ve teorilerinden birkaçının doğruluğunun kanıtlandığını görmekten mutlu oldu. Hatta bir tanesi Florida'da bir tutuklama ve mahkmiyete yol açmıştı. Aferin onlara.

"Bakalım doğru anlamış mıyım?" Ethan kaşlarını çattı. "İnternet üzerinden insanlarla faili meçhul davaları çözmeye çalışıyor ve sen de onunla ortak bir cinayet aşkı üzerinden tekrar bağlantı mı kuracaksın?"

"Hayır." Nash tüm üyelerin kollarını bulup tanıdık bir kızıl saçlı aramaya başladığında gözlerini devirdi. Birkaç bin kişi arasında bu biraz zaman alabilirdi. "Haisley ile ortak bir ilgi alanı üzerinden bağlantı kuracağım. Tabii ki onunla flört de edeceğim. Ben onun güvenini yeniden kazanırken o da beni yeniden tanısin."

"Ona yalan söyleyerek mi?" Ethan başını salladı. "Dostum, takma isim kullanarak onunla sohbet ettiğini öğrendiğinde, bu kurnazlığı takdir etmeyeceği gibi, evrimii alanını işgal etmeni de hoş karşılamayacaktır."

"Her şey yoluna girecek." Nash umutluydu.

"Sen cenazesin," diye takıldı Ethan.

"Pekala, salak, benim yerimde olsaydın, en yumuşak hamlen ne olurdu?"

Ethan ellerini havaya kaldırdı. "Aklımın ucundan mı? Bilmiyorum ama bu ona yalan söylemek olmaz."

"Haisley'nin nasıl çalıştığını anlamıyorsun. Gün boyu inatçıdır ve şu anda benimle konuşmuyor."

"Çünkü istemiyor ve tahminimce bunun nedeni senin bir yerlerde çuvallamış olman. Ne yaptığını bul, sonra kızlarla kalabalık bir barda olmadığı ve senin de sarhoş olmadığın bir zamanda onunla konuşmaya çalış. Belki onu yemeğe davet edersin ya da-"

"Akla gelebilecek her platformda mesajlarımı engelleyen ve dün gece beni iten bir kadını davet edemem, o yüzden sahte isim olsun."

"Evlat, o kızı *gerçekten* kızdırmışsın. Ne yaptın sen?"

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum." İşte sorun da buydu. "Kavga etmedik. O sadece... saçma sapan bahaneler mırıldandı, geri çekildi ve Cali'ye kaçtı."

Ethan kaşlarını çatı. "Birkaç yıl oldu ama o kadının senden çok hoşlandığını hatırlıyorum. İkinizin mihraba doğru gittiğinize yemin edebilirdim. Bir de doğumhanede, sürekli birbirinize giriyordunuz."

"Ben de." Ve bir zamanlar Nash'in ödünü koparan bir olasılık, Haisley kaçana kadar mutlu bir olasılık gibi gelmişti. "İşte bu yüzden ne olduğunu anlamam gerekiyor. Ve eğer biraz el altından iş çevirmem gerekirse... istihbarat böyle yürümez mi?"

"Bir işte, elbette. İlişkilerde mi? Bu tehlikeli bir durum gibi görünüyor ama sen bilirsin." Ethan son kahvesini de yuttu ve ayağa kalktı. "Yeni yıla doğru bir başlangıç yapmak istediğim için, azgın kız öğrenci yurdu prensesime kapıya kadar eşlik edeceğim, biraz egzersiz yaptıracağım, öğle yemeği için onunla buluşacağım, sonra da ikinci raunt için onu buraya getireceğim. Sonra görüşürüz."

Nash başını salladı. "Görüşürüz, dostum."

Garrison evin kendi yarısında kaybolunca, Nash çabalarını çevrimiçi gruptaki binlerce insan arasında Haisley'i bulmaya adadı. Sonunda onun yerini buldu. En azından onun RedHotSavvySleuth olduğunu düşünüyordu. Avatarı kendi yüzü değil, trençkot giymiş kıvrımlı bir bomba karikatürüydü ama biyografisinde Lafayette'te yaşayan alıngan bir kızıl olduğu yazıyordu. Bu grupta kaç kişi olabilirdi ki? Sonra onun son paylaşımlarını takip etti ve en çok ilgisini çeken vakaların dikkat edilmesi gerekenler olduğunu fark etti.

Bu ona bir fikir verdi.

JasperThePrivateDick olarak grup kurallarını kabul etti, acemi forumuna mesaj gönderdi, hoş geldiniz mesajlarını aldı, ardından yakındaki alışveriş merkezinde meydana gelen kaybolmalarla ilgili biraz araştırma yaptı. Şaşırtıcı bir şekilde pek bir şey bulamadı. Sonunda genel foruma bu vakayı araştırana biri olup olmadığını sordu. New Orleans'ta yaşadığını iddia ettiğinden, yerel olarak yaşayan herhangi birinin bu olayı aydınlatıp aydınlatamayacağını sordu.

Otuz dakika sonra RedHotSavvySleuth onu karşıladı ve olayı duymadığını söyledi. Ama o alışveriş merkezine birçok kez gittiğini, bu yüzden daha fazlasını duymak istediğini söyledi.

Nash sırtarak hemen onun DM'lerine girdi. "Senin için geliyorum bebeğim. Hadi bağlanalım."

Konsantrasyon içinde gözlerini kısarak bir yanıt yazdı, meraklı ve arkadaş canlısı ile flört arasında doğru dengeyi tutturmaya çalışıyordu. Gönder tuşuna bastığında sandalyesinde arkasına yaslandı, bakışları ekrana sabitlendi. İçinden bir beklenti geçti.

Gelen bir mesajın yumuşak ping sesi nabzını hızlandırdı.

■

RedHotSavvySleuth: Bu vakaya dikkatimi çektiğiniz için teşekkürler. Polisin yeni alışveriş merkezindeki kaybolma olaylarının üzerine gitmesini umuyorum ama Lafayette'in en iyileri benim tecrübelerime göre o kadar da iyi değiller. Biraz daha anlat.

■

JasperThePrivateDick: İnternette pek bir şey bulamadım, bu da garip geldi. Sonra düşünmeye başladım... CSI bazı zor vakaları ele almış ve bazı başarılar elde etmiş gibi görünüyor. Bu yerel bir mesele olduğu için

Kendi arka bahçenizde bir gizemin üstesinden gelme şansınız var mı? Elimden gelen tüm yardımı ve desteği sağlarım. Ve tabii ki ses tahtan olurum.

Nash, Haisley'nin yanıtını beklerken gergin dakikalar geçiyordu. Haisley'nin onu kapatmamasını cehennem gibi umuyordu. Sonunda, yeni bir mesajın yumuşak ping sesi sessizliği bozdu. Mesajı okuduğunda nefesi boğazında düğümlendi.

■

RedHotSavvySleuth: Evime yeni taşındığım için yerelden biraz uzak kaldım. birkaç yıldır uzaktayım. İtiraf etmeliyim ki, dikkatimi dağıtacak iyi bir şey arıyordum. Yerel bir davayı üstlenme düşüncesi ilgi çekici. Daha önce hiç araştırmamıştım. Paylaşabileceğin başka bir şey var mı?

Yakaladım seni. Nash'in dudakları kurtvari bir sırtışıyla kıvrıldı. Haisley dün gece zoru oynamış olabilirdi ama çevrimiçi olarak, onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri yokken, merakı ve sarsılmaz adalet duygusu ona ihtiyacı olan şeyi verecekti. Onu daha derine çekmek için kuşkusuz usta bir dokunuş ve dalkavukluk, gerçekler ve entrika arasında hassas bir denge gerekiyordu.

JasperThePrivateDick: Genç kadınların kayboluyor -son bir yılda beş tane falan- pek bir şey bulamıyorum. Resmi bir soruşturma hakkında bir şey yok. Ama dün gece bu kaybolmalarla ilgili bir ihbar aldım. İlgimi çekti. Yerel olarak pek bir şey duydunuz mu?

RedHotSavvySleuth: Hiçbir şey yok. Şimdi düşündüm de, bu çok garip. Şehir gazetesi genellikle her türlü suç olayını, hatta birinin garajından çalınan bisikleti ya da bahçe aletlerini bile haber yapar. Bu kadar büyük bir olayı neden haber yapmadıklarını anlayamıyorum.

JasperThePrivateDick: Belki birileri bunu gizli tutmaya çalışıyordur? Muhtemel bir yolsuzluk mu söz konusu? Görünüşe göre bol miktarda var. bu günlerde her yerde. Bu dava, dişlerimi geçirmeyi çok istediğim bir şey, ancak ayak işlerini yapmak için çok uzakta yaşıyorum. Bizden beri Konuşmaya başladıktan sonra bazı yazılarınızı okudum. Anlayışlısınız ve yapabilirim tavrınız var. Yerel bilginiz Çok değerli. Bence çok iyi bir takım olunuz. Kaybolmalarla ilgili tecrübem var ve inatçıyım. Oyun mu oynuyorsun?

RedHotSavvySleuth: Etkileyici bir sunum yaptınız ama yarın yeni bir işe başlıyorum. Ne kadar zamanım olacağını bilmiyorum.

Hay sikeyim. Çok mu sert çıkmıştı? Ya da belki daha önce bir suç çözücü tarafından asılmıştı.

JasperThePrivateDick: Anlıyorum. Programım düzensiz ve işim de zorlu. Yemin ederim sana penis resimleri göndermeyi ya da çıplak fotoğraflarını istemeyi uman bir sapık değilim. Gerçekten bu işin aslını öğrenmek istiyorum.

ve ben bunu kendim yapacak kadar yakın değilim. Bu kadınlar yardımımızı hak etmiyor mu?

RedHotSavvySleuth: Öyle. Belli ki birileri size bu suçluluk duygusu için nasıl ekstra ağır çantalar hazırlayacağını öğretilmiş.

JasperThePrivateDick: Hepimizin büyükannesi yok mu? Ve inatçı olduğumu söylemiştim. Bu benim cazibelerimden biri.

RedHotSavvySleuth: Charms? Hayatınızdaki insanlar bu niteliği böyle mi ifade ederdi?

JasperThePrivateDick: Yorum yok. LOL! Ama peşinde olduğum zaman acımasızımdır. Dişlerimi sulu bir şeye batırdığımda, tamamen tatmin olana kadar bırakmayacağım. Doyumsuz derecede titiz olabildiğimi göreceksiniz.

RedHotSavvySleuth: Vay, vay, Jasper. O gümüş dilin tutamayacağı sözler mi veriyor? Umarım bu kabadayılığı gerçek bir beceriyle destekleyebilirsin.

Haisley dilinin ne kadar yetenekli olduğunu bilmiyor olabilirdi ama ona hatırlatmaktan mutluluk duyacaktı.

JasperThePrivateDick: Biraz takıl ve öğren.

RedHotSavvySleuth: Pürüzsüzsün ve iddia ettiğın kadar inatçısın. Hakkını vermeliyim.

JasperThePrivateDick: Evet. Asıl soru, ayak uydurabilecek misin?

RedHotSavvySleuth: Sen de ukalasın. Belli ki beni tanımıyorsun. Ama inan bana, hiç terlemeden ayak uydurabilirim. İyi bir gizemi çözmeye bayılırım. Ve adalete inanırım.

Tam Haisley'lik bir cevaptı. Onunla zar zor konuşuyor olsa bile değişmediğini bilmek güzeldi.

RedHotSavvySleuth: Bana kendi bakış açını anlat. Bu davanın nesi ilgini çekiyor?

JasperThePrivateDick: Ben doğuştan bir koruyucuyum. Bu tür saçmalıklar olmamalı. Yeni bir çift ayakkabı ya da başka bir şey isteyen kadınlar hayatlarından endişe etmek zorunda kalmamalı.

RedHotSavvySleuth: Daha fazla erkeğin bu şekilde hissetmemesi berbat. Ama soruma cevap vermediniz. Neden bu dava?

Nash sırtıttı. Haisley onu sınıyor, gizli amaçlarını araştırıyordu. Çok zekiydi ama Nash onu ikna edene ve bu kaybolma olaylarını çözme konusunda kendisiyle ortak olmayı kabul edene kadar pes etmeye niyetli değildi. Yavaş yavaş onu ikna edecek, sonra da doğru anda kendini gösterecekti...

JasperThePrivateDick: Ben de adalete inanıyorum diyelim.

RedHotSavvySleuth: Polis misin? Ya da sapından da anlaşılacağı gibi özel dedektif?

JasperThePrivateDick: İkisi de değil. Bürokrasiden ve suçlulardan nefret ederim. Ayrıca, doğru nedenlerle kirlenmekten korkmayan bir kadına karşı sağlıklı bir takdirim var. Ortak noktamız adalet olduğu için bence harika bir takım olacağız Red. Benim yeteneklerim senin yerel uzmanlığını tamamlıyor mu? Bu davayı alacağız kısa sürede açılacak. Ne diyorsun?

Send'e bastığında Nash'in içinde bir beklenti dalgası oluştu. Tehlikeli bir oyun oynuyordu. Ama kovalamacanın heyecanı, aralarında zaten kaynamakta olan lezzetli gerilim sarhoş ediciydi.

RedHotSavvySleuth: Bu dava merakımı uyandırdı, itiraf edeyim. Neden bu kaybolmalarla ilgili bir şey duymadım? Öte yandan, bir ortak aradığımı hiç söylemedim.

JasperThePrivateDick: Sen de öyle olmadığını hiç söylemedin.
Hadi ama...

RedHotSavvySleuth: Muhtemelen kafamı muayene ettirmeliyim, ama bana bu davayı birlikte nasıl ele almamızı önerdiğini söyler misin?

Nash havayı yumrukladı. Haisley yavaş ama emin adımlarla yemi yutuyordu. Dudaklarını yaladı ve bir sonraki hamlesini dikkatle düşündü.

JasperThePrivateDick: Küçük bir şeyle başlamaya ne dersin?
Keşif mi? Ben kamu kayıtlarını inceleyip bu kayıplar hakkında neler bulabileceğime bakabilirim, siz de dikkatlice
Yerel halktan biri bize ışık tutabilir. Sonra tekrar bir araya gelip bir ya da iki teori üreteceğiz. Heyecan verici olacak.

Ve eğer yol boyunca kendimizi özel bir sorgulamaya ihtiyaç duyarken bulursak - kıyafetlerimiz olmadan - daha kötü kaderler düşünebilirim.

Nash, Haisley'nin cevabını beklerken bu lezzetli anın tadını çıkardı. Oyun başlamıştı ve Haisley tekrar onun olana kadar geri adım atmaya hiç niyeti yoktu. Haisley beyaz bayrağını sallayıp ona teslim olana kadar birçok cephede ilerleyecekti.

RedHotSavvySleuth: Muhtemelen deliyim ama bugün yeni yıl. Neden olmasın ki? Hadi yapalım şunu!

Haisley pelüş kabine yerleşirken taze demlenmiş kahvenin ve sıcak hamur işlerinin aroması rahat Pazar brunch mekanına yayıldı.

Karşısındaki Charli her zamanki gibi muhteşem görünüyordu - omuzlarına dökülen zengin, koyu bukleler, bir estetisyeni ağlatacak kadar mükemmel bir cilt ve düzgünlüğünü iyi genlere ve sadık bir spor alışkanlığına borçlu olan bir vücut. Haisley Cali'ye taşınmadan önce Charli parti, alay ve hayatı boğazına kadar eğlenceyle doluydu. Haisley, arkadaşının bu halini zar zor tanıyordu; durgun ve neredeyse acı verecek kadar sessizdi.

Birlikte kaliteli zaman geçirmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Aylar geçmesine izin verdiği için Haisley'nin içini suçluluk duygusu kaplamıştı. Doğal olarak, geçen yıl Charli'nin Vegas'taki düğününe katılmıştı... ama Haisley o zamandan beri onu -ya da kız arkadaşlarının geri kalanını- pek görmemişti. Tanrıya şükür ki, bir zamanlar onları ayıran kilometreler ya da yıllar ne olursa olsun, uzun yıllara dayanan dostlukları bir araya gelmelerini neredeyse hiç zaman geçmemiş gibi hissettiriyordu.

"Bu sabah beni davet ettiğiniz için teşekkürler. Evden çıkmak için can atıyordum." Charli gülümsedi ama ela gözleri rahatsız edici bir hüznle karardı. "Seni eve getiren koşulların ideal olmadığını biliyorum ama temelli dönmene sevindim."

"Teşekkür ederim. Cynthia Teyze'yi kaybetmek beni şok etti. Anladığım kadarıyla bir süredir hastaymış. Bana hiç söylemedi."

"Siz ikiniz hiç yakın olmadınız."

Haisley çocukken aksini ne kadar dilemiş olursa olsun, öyle olmamışlardı. "Yani buraya döndüğümde... Pek çoğu iyi olmayan bir sürü anıyla uğraşıyorum."

Sevgi dolu annesini aniden kaybetmenin acısını yaşayan Haisley, annesinin küçük kız kardeşinin kalbindeki boşluğu dolduracağını ummuştu. Bunun yerine, teyzesi onu evden kovmadan önce on yıl boyunca ona soğuk bir kızgınlık yaşatmıştı.

"Biliyorum, tatlım." Charli'nin ifadesi yumuşadı ve Haisley'nin elini sıkmak için masanın diğer tarafına uzandı. "Geri taşınmana şaşırdım ama bencilce mutlu oldum. Gerçekten temelli kalacağını mı düşünüyorsun?"

"Evet. Cynthia Teyze evin tamamına sahipti, yani ömür boyu yaşayabileceğim özgür bir yerim var. Farklılıklarımızı asla çözemediğimiz için nefret ediyorum ama şanslıyım. İpoteksiz bir ev pek çok insanın asla sahip olamayacağı bir şey."

"Bu konuda haklısın. Daniel ve ben evlendiğimiz günden beri peşinat için para biriktiriyoruz. Kafayı takmış durumda."

Bu konuda Charli'yi üzen bir şey olduğu açıktı. Ama arkadaşı ayrıntı vermedi ve yüzü kapandı. Haisley'nin kafası sorularla doluydu ama burnunu sokmaktan nefret ediyordu. Charli çok kırılgan görünüyordu, bu yüzden Haisley konuşmayı başka bir yere yönlendirdi.

"Los Angeles güzeldi... bazen. Ama evimi özlüyordum. Teyzemin vefat haberini aldığım da kira kontratım sona ermek üzereydi. Kaliforniya'dan ayrılıp kök salmak için doğru zaman olduğunu düşündüm. Ayrıca"- bakışlarını garsonun masaya getirdiği dumanı tüten kahveye dikti-"herkesi özledim."

"Seni özledik."

Kadınlar hızlıca siparişlerini verdi, her ikisi de kalorilere aldırmandan favorilerini seçti. Garson gittikten sonra Charli ona şüpheli bir bakış fırlattı. "Eve taşınma kararında daha fazlası olmadığına emin misin? Nash'in bununla bir ilgisi var mı?"

Haisley kalbine saplanan acıyı hissetmemeye çalıştı. "O iş bitti."

Charli kaşlarını kaldırdı. "Yılbaşı gecesi öyle görünmüyordu."

"Sadece bir kutlama anıydı. Ayrıca ikimiz de çok fazla içmiştik."

"Bir zamanlar ona sıırsıklam aşkıttın."

"Eski tarih." Haisley buna inanmak için kendini zorladı. "Birbirimiz için yaratılmamıştık. Farklı şeyler istedik."

"Anlıyorum." Charli'nin bakışları uzaklaştı, melankolik bir iç çekişle omuzları çöktü.

Merak etmek artık çok fazlaydı... ama Haisley bazı nazik dürtüklemelere karşı koyamadı. "Mutlu görünmüyorsun. Daniel'la aranızda neler oluyor? Bana hiçbir şey anlatma. Ben daha iyi bilirim."

Sanki dünyanın yükü omuzlarındaymış gibi omuz silktili. "Bilmiyorum bile. Bir gün her şey mükemmeldi. Ertesi gün, aynı evde yaşayan yabancılar gibiydik."

"Ah, tatlım. Çok özür dilerim. Bu konuda konuşmak istersen, seve seve dinlerim. Yılbaşı gecesi neredeydi?"

"Evde. Yatakta. Uyuyor." Charli umutsuzca başını salladı. "Aynı şeyleri istediğimizi sanıyordum. Ama son zamanlarda sanki iki farklı hayat yaşıyormuşuz gibi geliyor."

Haisley arkadaşı için acı çekiyordu, Charli'nin sesindeki çiğ ısırap kendi yaralı kalbinde yankılanıyordu.

"Eğer başka bir kadınla birlikte olsaydı, kararım basit olurdu. Onu terk ederdim. Ama hayır, o her zaman çalışıyor, her zaman ilerlemekten, ev almak için para biriktirmekten ve bir gün sahip olacağımız çocuklara bakabilmek için geleceğe hazırlanmaktan bahsediyor. Haklı olduğunu biliyorum... ama sanki işini ilk sıraya koyuyormuş gibi hissediyorum. Eve geldiğinde de çok yorgun oluyor. Seks istemediği sürece benimle neredeyse hiç ilgilenmiyor. Sanki gerçekten orada değilmiş gibi, anlıyor musun? Sanki ilgilenmekle yükümlü olduğu güzel bir oyuncak bebekmişim gibi. Kanlı canlı bir eş yerine dekorasyon. Yardım edebilirim. Ben de çalışıyorum. Katkıda bulunabilirim. Ama bana göz kulak olmanın kendi sorumluluğu olduğunda ısrar ediyor. Onu suçlayamam. O her şeyle ilgileniyor... kalbim hariç."

Haisley arkadaşının elini sıktı. Hayal kırıklığını çok iyi anlıyordu. Aşk, zor yoldan öğrenmişti, genellikle acı vericiydi. Bütün peri masalları yalan söylerdi.

"Onunla konuştun mu?"

"Elbette." Charli içini çekti, omuzları yenilgiyle çökmüştü. "Ama sanki beni duymuyor. Ya da anlamıyor. Sanki daha hızlı terfi almasını sağlayacak özel bir projeyi üstlenmesindense evde olmasını tercih edeceğimi söylememişim gibi devam ediyor. Kendimi onun hayatında arka plan gürültüsü gibi hissediyorum."

Haisley bir koruma duygusu hissetti ve boştaki elini masanın altında yumruk yaptı. Kendinden emin, hayat dolu arkadaşını böyle yenilmiş görmek kalbine bıçak saplamak gibiydi.

"Beni dinle. Sen 'arka plan gürültüsü'nden çok daha fazlasısın. Sen inanılmaz bir kadınsın ve onun kraliçesi olmalısın. Eğer Daniel seni tahtına oturtamazsa, o zaman aptalın tekidir."

"Hais, ben..." Charli gözyaşlarına boğuldu. "Ne yapacağımı bilemiyorum. Evlendiğimizde hayal ettiğim hayat hiç de bu değildi."

"Ağlama. Bir yolunu bulacağız." Charli'nin elini güven verici bir şekilde sıktı. "Birlikte. Her zaman olduğu gibi."

Başını sefilce sallarken Charli'nin gözyaşları sel oldu. "Dağılmakta olan evliliğim tek düşündüğüm şey."

"O zaman siz ikiniz bunu çözene kadar dikkatinizi dağıtacak bir şeye ihtiyacınız var. Belki de benim online hafiyelik grubum olan Uluslararası Suç Çözücülerine katılmalısınız. CSI, faili meçhul davaları çözmek, teorileri paylaşmak ve dedektiflik becerilerimizi test etmek için birlikte çalışıyor."

Charli gözyaşlarına rağmen sevgiyle gülümsedi. "Tabii ki böyle bir gruba katılırsın. Bulmacaları bir araya getirme ve gizemleri çözme konusunda her zaman bir yeteneğin vardı."

"Çok eğlenceli ve düşüncelerinizi meşgul etmenize kesinlikle yardımcı olacak. Ve harika yeni arkadaşlar edineceksiniz..."

"Zaten harika arkadaşlarım var. Sen, Gracelyn ve Madison en iyilerisiniz."

"Doğal olarak." Haisley sırtarak ona abartılı bir saç hareketi gönderdi. "Ama cidden. Bir akşam için bize katıl. Yeni bir davaya atladım. Yerel bir dava, bu da onu daha da cazip kılıyor."

"Bilmiyorum. Daniel'la olan her şey yüzünden..."

"İşte tam da bu yüzden katılmalısınız. Onun bir amacı var. İşinle evli olmadığına göre, sen de bir amaç bulmalısın." Böylece o da

onun üzüntüsüne bu kadar odaklanmak. "O zaman belki biraz denge bulursun. Bulamazsan da" - Charli'nin elini güven verici bir şekilde sıktı - "benimle suçları çözmek eğlenceli olacak."

"Bunu düşüneneğim. Grupta yeni arkadaşlar edindin mi?"

"Tonlarca. Burayı işleten adam Vegas'tan emekli bir polis. Çok ilginç. Moderatörlerin ya kolluk kuvvetleri, ya hukuk ya da askeri geçmişleri var. Üyelerin hepsi süper zeki. Ve grup giderek büyüyor. Hatta dün yeni biri daha katıldı. Jasper, Lafayette'de gerçekleşen bir olayda ona yardım etmem için beni ikna eden kişi. Yolun yukarısındaki yeni outlet alışveriş merkezinde kaybolan genç kadınlarla ilgili bir şey mi?"

"İlginç." Charli kaşlarını kaldırdı. "Jasper sevimli mi?" "Bilmiyorum. Bu bir online grup."

Charli umursamaz bir el salladı. "Detaylar. Flört ediyor muydu?"

"Flörtten çok arkadaşça, ama ben böyle istiyorum. Romantizmden uzak duruyorum."

"Belki de onunla flört etmelisin. Nash'i sonsuza dek unutmak için ihtiyacın olan şey Jasper olabilir."

"Keşke." Haisley bunun mümkün olduğuna ikna olmamıştı.

Los Angeles'tan ayrılmadan önce, sonunda o adamı unuttuğundan çok emindi. Ama muhteşem, ayak parmaklarını kıvıran bir yılbaşı öpücüğünden sonra, adam bu umudu yok etmişti.

Charli'nin ifadesi yumuşadı. "Sen mutluluğu hak ediyorsun. Ve kim bilir, belki de internetteki gizemli adamın sana biraz bulmanda yardımcı olur."

"Belki." Haisley omuz silkti. "Ya da belki de sonsuza dek mutlu olmak diye bir şey yoktur, en azından benim gibi biri için."

"Senin gibi biri mi? Harika biri mi demek istiyorsun? Sandığından daha sevimlisin. Doğru adam karşına çıkacaktır."

"Elbette." Charli'ye duymak istediklerini söyledi. "Şimdi bana kasabada kaçırdığım tüm dedikoduları anlat..."

Sohbetleri daha hafif konulara kayarken, Haisley yaklaşan hüznle savaştı.

Hiçbir erkek onu Nash'in etkilediği gibi etkilememişti. Bir başkasının da olabileceğini sanmıyordu. Ondan neredeyse iki bin mil uzakta yaşamak yeterince acı vericiydi. Tabiri caizse ondan köşe başında yaşamak da ızdırap verici olacaktı. Sonunda ona olan ilgisini kaybedip başka birine odaklandığında ne olacaktı? Ya, Tanrı korusun, adam evlenirse ve kadın mutlu çifti şehirde görmek zorunda kalırsa?

Bu onu ezerdi.

Aylar önce onunla sert bir şekilde flört etmeye başladığında neden kalp kırıklığının geleceğini görememişti? Ona aşık olmanın kalbini nasıl tamamen kıracağını neden öngörememişti?

YEDİNCİ BÖLÜM

Pazar günü öğleden sonra Nash, Packers-Vikings maçı televizyon ekranında titrerken, yıpranmış deri koltuğuna uzanmış, soğuk birasını yudumluyordu. Yılbaşı gecesinin üzerinden neredeyse kırk sekiz saat geçmiş olmasına rağmen, düşünceleri Haisley'e verdiği o kavurucu öpücüğe geri dönüyordu. Çok miktarda tekila bile Haisley'nin yumuşak kıvrımlarının vücudunda şekillenişini, iki acı dolu yıldan sonra ilk kez onu yutarken altında hissettiği o günahkâr dudakların hatırasını karartamazdı.

Kış sabahının süregelen soğuğuna rağmen kanı kaynıyordu. Öte yandan, bu muhteşem kızıl saçlı kız onu her zaman ateşlemişti. Onunla tanıştığı andan itibaren Haisley'nin şımarık soğukluğu onu ateşlemişti. Birlikte geçirdikleri bir yıl boyunca, ona zevk vermek için duyduğu anlık ve yakıcı ihtiyaç, onu kendisine ait kılmak için hiç bitmeyen bir dürtüye dönüşmüştü.

Cep telefonunun tiz zil sesi hayallerini yıktı. Nash ekranda yanıp sönen tanıdık numarayı görünce kaşlarını çattı ve kendini hazırladı. "Selam patron. Yeni yılın kutlu olsun."

"Evet. Sana da." Hunter Edgington eski bir SAT komandosuydu ve her zamanki gibi adamın sert ses tonu şakaya tahammülü olmadığını gösteriyordu. "Yeni bir işimiz var ve sıra sende."

Dudakları Haisley'nin teninde öpücükler saçarken, yatağında çırlıçıplak yatan Haisley ile ilgili fantezilere daldığı tembel bir öğleden sonra için çok fazla. Nash daha dik oturdu. "Operasyon nedir?"

"Yeni alışveriş merkezinde kaybolan genç kadınlarla ilgili bir şey duyunuz mu?"

Vay anasını. Birisi bu davaya bakması için EM Güvenlik'i mi tutmuş? Ve Hunter onu mu görevlendiriyordu? Nash, Haisley ile çalışmayı kabul ettikten sonra mı? Ne kadar ironik.

Eğer önsezisi doğruysa, Nash Hunter'ın yeni görevine neden bu soruyla başladığını anlamıştı. Kaybolmalar yerel basında neredeyse hiç yer almamıştı. Son birkaç gün içinde bakmıştı. Tek bulduğu, yerel haber döngüsüne hızla gömülen birkaç belirsiz bülten olmuştu.

"Olmam gerektiği kadar değil. Bir örtbas kokusu alıyorum." Sanki zengin ve güçlü biri tüm bu pisliği örtbas etmek için fazla mesai yapıyordu.

Hunter acımasızca onaylayarak homurdandı. "Benim tahminim de bu yönde. En son kaybolma olayından sonra, alışveriş merkezinin müteahhidi George Benedict, olayların kökenine inmesi için EM Güvenlik'i tuttu. Sanırım basın ve kolluk kuvvetleriyle arasını bozduk, böylece kaçırılmaları durdurmak için 'mümkün olan her şeyi' yaptığını iddia edebilecek."

Nash kaşlarını çatı. Zengin yerel emlak kralı hakkında pek bir şey bilmiyordu, sadece Benedict'in tek derdi para kazanmak ve çıkarlarını korumak olan bir palavracı olduğuna dair fısıltılar vardı. Onunla ve saçmalıklarıyla uğraşmak Nash'in dört gözle beklediği bir şey değildi ama iş iştir.

"Bizi işe almadan önce kaçırılmaları durdurmak için bir şey yapıp yapmadığını biliyor musunuz?" "Toplayabildiğim kadarıyla, optikler için asgari düzeyde. O yükseltilmiş biraz teknoloji ve birkaç yeni gardiyan işe aldım. Bu tür şeyler. Kaçırılmaları durduracak bir şey yok aslında."

Hunter nadiren yanılırdı ve Nash de patronunun değerlendirmesine katılıyordu. "Sence Benedict'in bu kaybolmalarla bir ilgisi var mı?"

"Her şey mümkündür."

"Onun üzerinde de keşif mi yapıyoruz, yoksa sadece basit bir operasyon mu yürütüyoruz?" Nash bir elini kirli çenesinin üzerinde gezdirdi.

Hunter, "Şimdilik uslu duralım ve bu işi gizli tutalım," diye ısrar etti. "EM Güvenlik kayıp kadınlarla ilgili soruşturmayı yürütecek, o kadar. Ama izler sizi Benedict'e götürürse, onun kirli çamaşırlarını ayıklamaya başlarız. Sessizce, dikkat edin. O bilmemeli."

Nash oflayıp pufladı ve en azından şimdilik durumu çocuk eldivenleriyle idare etmeye razı oldu. Açılar ve gizli nedenler aramak onun için ikinci doğaydı ama bu davanın aciliyetini inkâr edemezdi. Son birkaç ay içinde aynı yerde beş genç kadın şüpheli bir şekilde kaybolmuştu ve güçlü oyuncular bu olayın üstünü örtmek için ellerinden geleni yaptıklarından Nash davanın zorlu geçeceğinden şüpheleniyordu.

Çevrimiçi takma adı altında Haisley'e ve onun meraklı ruhuna çok fazla ayrıntı vermek konusunda dikkatli olmalıydı. Nash'in isteyeceği son şey onu tehlikeye atmaktı, özellikle de bu dava içgüdülerinin uyardığı kadar sinsi bir hal alırsa. Zekiydi -bazen çok fazla. Burnunu sokmaya ve araştırmaya bayılırdı, bu yüzden Nash evde güvenle kalırken onun da soruşturmanın bir parçası olarak teoriler ve bilgiler üzerinde kafa yormasını sağlamak zorundaydı. Ne yazık ki, onun daha derine inmek için zorlayabileceği endişesinden kurtulamıyordu. Ya da daha kötüsü, kendi soruşturmasını başlatabilirdi.

"Anlaşıldı," dedi uzun uzun. "Yürüyüş emirlerim nedir?"

"Yarın saat 10:00'da brifing ve bekleme için Benedict'in ofisine gelin. Ethan'ı seninle ortak olarak görevlendiriyorum. Zor müşterilerle başa çıkma deneyimine ihtiyacı var ve her zaman otoriteye siktir git demekle yetinmemeli. Orada kendi sikine takılıp düşmeyeceğinden emin olmak için sana güveniyorum."

Nash'in ağzında isteksiz bir gülümseme belirdi. Hunter'ın Ethan'a bakıcılık yapmasını istemesi şaşırtıcı değildi. Ev arkadaşı yavaş yavaş bir arkadaşına dönüşmüştü ama Nash çocuğun zayıflıklarını biliyordu. Bunlardan biri çabuk sinirlenmesiydi, özellikle de adaletsizlik algıladığında... ya da güçlü konumdaki biri ona ne yapması gerektiğini söylemeye çalıştığında. Ethan'ı dengeleyebilirdi. Ve birlikte, zaman zaman kuralları esnetmelerine rağmen sonuç aldıklarını kanıtlamışlardı.

"Anlaşıldı."

"Dinlemenizi istiyorum." Hunter'ın ısrarlı havlaması Nash'i düşüncelerinden uzaklaştırdı. "Bu hava geçirmez bir operasyon olmalı. Basınla ve bu kasabadaki bazı güçlü insanlarla uğraşacağız. Protokolden sapmak ya da siz iki gevşek vidanın tercih ettiği gölgeli, arka sokak bokunu çekmek yok."

Nash neşesiz bir kahkaha attı. Operasyonel esneklik buraya kadarmış. "Seni gayet iyi anlıyorum patron. Örnek izciler olacağız."

"Tabii ki yapacaksın." Kadınsı bir alaycılığın boğuk sesi süzüldü. Hiç şüphe yok ki bu Hunter'ın karısı Kata'ydı.

"Ben ciddiylim," diye ısrar etti Hunter. "Bu işi temiz ve kitabına uygun bir şekilde hallet, yoksa bedelini cehennemde ödeyeceksin."

"Hallediyoruz."

Hunter homurdanarak vedalaştı ve Nash'i girdap gibi dönen düşünceleriyle bir kez daha baş başa bıraktı. Çok ihtiyacı olan haşlama sıcaklığında bir duş almak için banyoya doğru yürüdü. Eğer bugün acımasız dava zamanının çoğunu emmeye başlamadan önceki son izin günüyse, Haisley'i görmek istiyordu.

Konuşmaları gereken şeyler vardı.

Eğer kadın onu soğuk bir şekilde karşılırsa, yılmayacaktı. JasperThePrivateDick olarak CSI çevrimiçi grubuna girecek ve teoriler hakkında onunla konuşacaktı. şüphesiz, bulabildiği her türlü bilgiyi incelemeye çoktan başlamıştı. Ayrıca, artık bu davada çalışacağına göre, bulabildiği bilgileri bir araya getirmeye başlayabilirdi.

Güröl güröl akan su, önceki antrenmanın kalıntılarını temizlerken Nash kararlılığını pekiştirdi. Öyle ya da böyle, Haisley ile olan bağını yeniden canlandırırken bu kadınların ortadan kaybolmalarının ardındaki sırları çözecekti. Pes etmeyecek, durmayacak, her şey yoluna girene kadar pes etmeyecekti.

Hunter alınmasın ama Nash'in bunun gerçekleşmesi için esnetmesi ya da düpedüz çiğnemesi gereken kurallar ne olursa olsun... Her zaman olduğu gibi, yapılması gerekeni yapacaktı.

Haisley, Lafayette şehir merkezindeki tarihi binaya girerken elini şık siyah eteğinin üzerinde gezdirdi ve sınırlarının belli olmamasını umdu. Bugün onun için yeni bir başlangıç, memleketinde profesyonel olarak kendini kanıtlama şansı demekti. Yeni işvereni arazi satın alma, geliştirme ve bakım işleriyle uğraşıyor olabilirdi, ancak çevrimiçi varlıkları eski okul ile varolmayan arasında bir yerdedi. Stratejik bir revizyona ve yeni bir yaklaşıma ihtiyaçları vardı. Bunu onlara vermeye ve bu süreçte kendi hisselerini yükseltmeye kararlıydı.

Eski ve yeni dünyanın cazibesinin bir karışımı olan geniş lobi, cilalı mermer ve camla parıldıyor, abartısız bir lüks havası veriyordu. Haisley sakin bir nefes alarak kavisli resepsiyon masasına yaklaştı ve şık giyimli genç bir kadın ona sıcak bir gülümseme sundu.

"Günaydın."

"Merhaba, ben Haisley Rowe." Çantasının askısını omzunun üzerinde yeniden konumlandırdı. "Bugün Benedict Land Development ile çalışmaya başlıyorum."

Resepsiyon görevlisinin gülümsemesi aydınlandı. "Bay Benedict sizi bekliyor. Asansörle dördüncü kata çıkın. Orayı arayıp geleceğinizi haber vereceğim."

Haisley aceleyle asansöre yönelirken, "Teşekkür ederim," diye karşılık verdi.

Zil sesi duyulup kapılar tekrar açıldıktan sonra dışarı çıktı. Üzerinde büyük altın harflerle şirketin adının yazılı olduğu dev bir masanın arkasında oturan başka bir resepsiyon görevlisi telefonu kulağına götürdü ve bir mesaj not ederek onu yakındaki bir sandalyeye oturttu.

Bir bacağını diğerinin üzerinden geçiren Haisley, kelebekler karnını bombalarken sıkı bir gülümsemeyi başardı.

Özel dikim kömür rengi takım elbiseli, heybetli, geniş omuzlu bir adam elini uzatarak ona doğru yürüdü. "Bayan Rowe?"

Adamın hırçın havlaması lobinin sessiz zenginliğinde yankılandığında ayağa fırladı ve kendine en çok güvenen gülümsemesini takındı. Şakaklarındaki kırışmaya ve gözlerinin etrafındaki belli belirsiz çizgilere rağmen, kendini güçlü bir canlılıkla taşıyordu. Belli ki bu adam iş bitirici biriydi. Eğer şirket kültürleri buysa, tam ona göre idi.

"Bay Benedict?" Onun elini sıktı.

Ona üstünkörü bir göz attıktan sonra başıyla onayladı. "Aramıza hoş geldiniz. Telefon görüşmelerimizden sonra sizinle yüz yüze tanışmak güzel. Benedict Arazi Geliştirme'ye hoş geldiniz."

"Teşekkür ederim. Bir isimle bir yüzü bir araya getirmek harika. Burada olduğum için çok heyecanlıyım.
-Ve Louisiana'daki evimize."

Resepsiyon masasının yanından geçip çalışma alanlarından oluşan labirente doğru dönmeden önce onu takip etmesini işaret etti. "Benimle gel. Sizi birkaç kilit oyuncuyla tanıştıracam ve masanızı göstereceğim. Siz yerleşirken ekibin geri kalanı boşlukları doldurabilir."

Haisley onun yanında adım atmaya başladı, topuklu ayakkabıları pırl pırl zemine vuruyordu. Yol boyunca Bay Benedict çeşitli çalışma gruplarını işaret etti. Her biri işlerine devam etmeden önce durup ona kibarca gülümsedi. Adlarını ve yerlerini hafızasına kazımak için elinden geleni yaptı.

"Şu köşede, pencerenin yanında senin masan var. Birini işe aldığımızda bir asistanınız olacak. Sürecin bir parçası olmak isteyebileceğinizi düşündüm."

"Yaparım. Teşekkür ederim."

"Ekibinizin geri kalanı -Angela, Curtis ve Blake- yeni bakış açınızı ve Los Angeles'ta edindiğiniz deneyimi dört gözle bekliyor."

Üçlü başlarını kaldırıp onaylarcasına başlarını salladı. Belli ki onların saygısını kazanması gerekecekti. Los Angeles'a ilk geldiğinde de bunu yapmıştı. Eninde sonunda onları kazanacaktı.

"Mila!" Bay Benedict, ofislerin sıralandığı bir koridordan geçerken bağırdı.

"Kükredin mi, kocacığım?" Hafif bir kadın sesi Haisley'nin dikkatini yakındaki bir ofisin açık kapısına doğru çekti.

Patrondan yaklaşık bir düzine yaş küçük, minyon, gösterişli bir kadın sıcak bir gülümsemeyle ortaya çıktı, mavi gözlerinin kenarları kırışıyordu. Şık bir blazer ceket ve dar kesim bir pantolon giymiş olan Mila Benedict, samimi ve zahmetsiz bir zarafet yansıtıyordu.

"Haisley'e ipleri gösteriyorum." Karısı yaklaştıkça Bay Benedict'in korkutucu yüz hatları yumuşadı. "Mila, bu Haisley Rowe. Haisley, karım Mila."

"Sizinle tanışmak çok güzel." Kadın onun elini nazikçe sıktı, narin yüzük parmağı kocaman, parıldayan bir elmasla süslenmişti. "Umarım markamıza yeni bir soluk getirirsiniz."

"Benim hedefim de bu Bayan Benedict. Başlamak için heyecanlıyım."

"Lütfen bana Mila deyin. Burada ihtiyacımız olan son şey daha fazla resmiyet. Öyle değil mi George?" Kocasına alaycı bir bakış gönderdi ve kocası oflayınca güldü. "Neden yerleşmiyorsun, sonra sana her şey hakkında bilgi veririz. Elimizde acil bir durum olduğunu söylediğim için üzgünüm, bu yüzden bugün biraz yangın tatbikatı olacak."

"Son pozisyonumda değişim ve kaos sürekliydi. Buna alıştım ve elimden gelen her şekilde katkıda bulunacağım."

George homurdandı, sonra iki büküm oldu ve onu masalarla dolu açık odaya doğru götürmeye başladı.

Kaşlarını çatarak omzunun üzerinden Mila'ya seslendi: "Hazır olduğunuzda bana haber verin, toplanalım."

Kadın başıyla onayladığında, o ve Bay Benedict köşeyi döndüler. Başlaması için bu kadar sabırsızlanıyor muydu? Yoksa karısını her zaman küçümser miydi? Görüşme sırasındaki tavrını tanımlamanın en kibar yolu kabalıktı. Az önce onu neredeyse çekiştirerek uzaklaştırmıştı. Her şey kabalık sınırında hissediliyordu.

İşin bu kadar yüksek maaşla gelmesine şaşmamalı. Yeni patronu pislik olarak ün salmıştı. Haisley bunu hak ettiğinden şüpheleniyordu.

"Bana bir şey söyleyin Bayan Rowe," diye mırıldandı köşeye sıkışmış kahve makinesinin önünde durup bir fincan hazırlamaya başlarken. "Kahve mi?"

"Evde bir fincanım vardı, teşekkürler."

Bay Benedict içini çekti. "Sizce bu şirketin en büyük sosyal medya sorunu nedir?"

Bu kadar çabuk sorguya çekilmeyi beklemiyordu ama bu soruyu çoktan düşünmüştü. "Sizin için birkaç fırsat alanı görüyorum. Birincisi, ortalama bir insan genel olarak arazi geliştiricileri ve emlak patronları hakkında pek iyi düşüncelere sahip değil. Yani, herkes zengin olmak ister ama kimse zengin *olan* insanları sevmez."

Bir kahkaha attı. "Bu doğru, ama-"

"En büyük sorunuz bu değil, biliyorum. İkinci sorun ise Güney'in dört bir yanında perakende satış alanları yaratarak kariyer yapmış olmanız, ancak bunların çoğu yavaş yavaş ölmekte olan alışveriş merkezleri."

"Çünkü siz Z ve Y kuşağı tipleri pijamalarınızı çıkarmak, saçlarınızı taramak, evlerinizden çıkmak ve gerçek insanlarla etkileşim kurmak yerine telefonlarınızdan alışveriş yapmayı tercih ediyorsunuz."

Gülme sırası Haisley'deydi. "Suçluyum. Ama şu anda senin en büyük sorunun tamamen başka bir şey. Nasıl durduracağını bilmediğin bir şey."

George durakladı. "Dinliyorum."

"Oakfield Alışveriş Merkezi'nde kaybolan genç kadınlarla mücadele ediyorsunuz, değil mi?"

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Bunu duydun demek? Bana ne bildiğini anlat."

"Sadece son birkaç ayda birkaç genç kadının kaybolduğu bilgisi sızdı ama kapsamlı ya da ayrıntılı bir bilgi yok. Bahse girerim bu bir tasarımıdır. Bu durumu büyük ölçüde gizli tuttunuz. Normalde yerel basın bu müstehcen manşetleri atardı. Ama olaylarla ilgili neredeyse hiç haber yapmadılar."

Yine de, rahatsız edici kayıp kişiler dizisi herkes tarafından bilinir hale gelirse, ortalık karışabilirdi. Bay Benedict bu olasılığa karşı hazırlıklı olmalıydı. En iyi savunma iyi bir hücumdu - ya da ne derler bilirsiniz.

"Çünkü durumu kontrol altında tutmak için elimden gelen her şeyi yaptım. Açık olması gereken nedenlerden dolayı."

George Benedict'in, hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolan genç kadınlardan çok kendi mali kışını kurtarmakla ilgilendiği açıktı. Onların hikayelerini bastırmış ve arama çabalarını kalın bir sessizlik örtüsü altına gömmüştü.

Kurbanların kamu bilincinden tamamen kaybolması ve yakalananların umutsuz kalması ne kadar sürer?

Haisley onun kararını iş açısından anlıyordu ama bundan nefret ediyordu. Bir erkek olarak kendisiyle nasıl yaşayabilirdi? Bir insan olarak? "Anlıyorum."

"Yerel basına, çenelerini kapalı tutmazlarsa önemli reklam bütçemi çekeceğimi söyledim. Bunun işe yaramadığı nadir durumlarda ise dava açmakla tehdit ettim. Bu yüzden haberlerin çoğu altıncı sayfa haberi oldu ve adımdan hiç bahsedilmedi." Kaşlarını çatı. "Onaylamıyorsunuz."

Haisley yüzünün onu ele vermesine şaşırmadı. "İnsanlar aptal değil. Eyaletin bu kısmında iyi tanınıyorsunuz ve eminim geçen bahar alışveriş merkezi açıldığında yaşanan tantanayı hatırlıyorlardır. En son Noel arifesinde yaşanan kaybolma olayı özellikle yürek parçalayıcıydı. Bu her yerdeki anneleri dehşete düşürdü. O zamandan beri yaya trafiği azaldı mı?"

"Evet. Ama bunu bekliyordum. Noel bitti."

"Yine de bu sorunlar bir etki yaratıyor olmalı." Kadın onaylamasa da adam onu bir iş yapması için işe almıştı. "Suçluluğu kabul etmeden müşterilerin güvenliği konusunda endişeli olduğunuzu gösteren bir imaj rehabilitasyonuna ihtiyacınız var. Sana olumlu bir toplum havası vermeliyiz. İşte ben burada devreye giriyorum."

Adam ona para verdiği için bütün gün spin tasarlarken, akşamlarını JasperThePrivateDick ve CSI grubuyla birlikte çalışarak bu davayı çözmeyi ve bu kaçırılmaları durdurmayı umarak geçirecekti. Şeytanla iş yapmanın kefareti.

Jasper'ın kim olduğu ya da adının bu olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama zeki birine benziyordu. Kesinlikle inatçıydı. Birlikte bu davayı açıklığa kavuşturabilirlerdi. O zaman başka kurban kalmazdı ve yeni patronu için o kadar çok olumlu haber yapardı ki Bay Benedict onu seve seve ödüllendirirdi. Belki kaçırılan kadınları bile bulabilirlerdi. Her yönden bir kazanç.

Ve Jasper onu gülümsetiyordu. Yılbaşı gecesı Nash'le yaşadığı fiyaskodan sonra dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı, özellikle de Jasper'ın yeniden radarına girmiş gibi görüldüğünden beri.

O gece onu öpüş şeklinden sonra, vazgeçtiğini düşünecek kadar aptal değildi. Aralarındaki mesafeyi korumak için yaratıcı yollar bulmak zorundaydı. Aksi takdirde duygularına teslim olması çok kolay olacaktı.

Onu kalbinden çıkarmaya çalışmıştı... ama yine de onu akıllıca olandan çok daha fazla özlüyordu.

Onun iyiliği için ayrılmalarına sebep olmuştu. Neden bunu kabul etmedi ki?

Patronunun çenesi gerildi. "Bu olumlu hisler için planlarınız nedir?"

"Birkaç düşüncem var ama sağlam bir plan geliştirebilmem için daha fazla bilgiye ihtiyacım var."

"Oakfield Alışveriş Merkezi benim en değerli -ve sorunlu- mülklerimden biridir. Bildiğiniz şu olaylar var ya? Şu beş kayıp kadın? Basına yansımayan üç engellenmiş girişim daha vardı. Ne yazık ki, kaçan kadınlar kimseyi görmedi ya da işe yarar bir şey fark etmedi. Tüm bu olaylar alışveriş merkezinin tesislerinde meydana geldi, üst düzey teknolojiye ve parasını ödediğim güvenlik görevlilerine rağmen. Bir şekilde, her önlem başarısız oluyor. Kaylee Wright'ın kaçırıldığı Noel arifesinde kameralar yirmi dakika boyunca yanıp söndü. Sanki biri mülkün zayıf noktalarını biliyor ve her hareketimi tahmin edebiliyor. Eğer bunu durduramazsam, beni mahvedecek. Kayıp kızlardan ikisinin ailesi dava açmakla tehdit ediyor."

Haisley'nin omurgasından aşağı bir ürperti süzüldü. Kendi arka bahçesinde, hayatlarına yeni başlayan genç kadınların başına böylesine uğursuz suçların gelmesi... Dehşet verici ve düşünülemez bir şeydi. "Durumun bu kadar vahim olduğunu bilmiyordum. Görünüşe göre... kasıtlı."

"Başta ben de bilmiyordum. Son kurbanda kadar. Ama o telefon görüşmesi beni derinden sarstı. Karımın Noel'ini mahvetti. Daha sert önlemler almam gerektiğini biliyordum."

Haisley yeni patronuna yan gözle bakma riskini göze aldı. Adam tavandan tabana pencereden dışarı bakarken yüzündeki ifade değişmemişti. Bu olay onu maddi açıdan rahatsız etmiş miydi?

Belki de çok sert davranıyordu. Onu çok az tanıyordu ve bazı insanlar duygularını yüzlerine yansıtmazlardı.

"Peki hangi 'sert önlemleri' aldınız?" "Beni takip edin."

Onu daha önce işaret ettiği U şeklindeki modern masaya doğru götürdü. Siyah, ergonomik bir sandalyeye oturmasını işaret ederken bir dizüstü bilgisayar onu bekliyordu. Uyanık olduğu saatlerin çoğunu burada geçirecekti. Şık bir yer değildi ama en azından pencereye yakındı.

Dizüstü bilgisayarının kapağını açtı ve hemen bir şifre istendi.

"Başka bir şey söylemeden önce, halkla ilişkiler açısından herhangi bir tavsiyeniz var mı?" diye sordu.

"Soruna doğrudan saldırmak. Sosyal medyanızı döndürmeye devam edebiliriz. Bana sormadınız ama sorunu hızlı ve gizli bir şekilde çözmek için yerel polis ve alışveriş merkezi polislerinden daha yetkin birini işe almayı düşünmelisiniz."

"Ben senden bir adım öndeyim. Sadece 'birini' işe almadım. Ülkenin değilse bile bölgenin en seçkin özel güvenlik firmalarından birinden yüksek eğitilmiş ajanlar tuttum. Onlar ellerindeki tüm kaynakları kullanarak bu kaçırma olaylarını çözecekler."

En azından dalga geçmeyi bırakmıştı. "Güzel. Görevlerini tamamladıklarında, basınla birlikte çılgına döneceğiz."

Başıyla onayladı. "Bu güvenlik uzmanlarıyla birlikte çalışmanı, onlara bu ofisten ihtiyaç duydukları her türlü bilgiyi sağlamayı ve ne yaptıklarından haberdar olmanı istiyorum, böylece basına veya sosyal medyaya değer bir şey olursa, Oakfield'a -ve bize- kamuoyu nezdinde bazı kazanımlar sağlamaya başlayabilirsin."

Kararlılık Haisley'i canlandırdı. Bu davalar günümüz dünyasının en kötü yanlarını ortaya çıkarıyordu, ancak yeteneklerini anlamlı bir şekilde kullanma ihtimalinin verdiği amaç duygusunu inkâr edemezdi. Bu korkunç suç dizisinin sona ermesine yardımcı olmak ve dünyayı daha güvenli hale getirmek için - sadece memleketi olsa bile - her şeyini verecekti.

"Bana güvenebilirsiniz Bay Benedict. Soruşturmalarına yardımcı olmak ve ilerlemelerini tüm medya ve kamu kanallarımız aracılığıyla vurgulamak için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Güzel." Belli belirsiz gülümsedi. "Seni ruhun ve cesaretin için işe aldım." "Kiraladığınız ajanlarla ne zaman tanışacağım?"

Arkasından ağır ayak seslerinin yaklaştığını duydu. Haisley, kör edici sabahın aydınlattığı geniş omuzlu bir silüetin ortaya çıkmasıyla arkasını döndü. Dünya onun altından kayıp gitmişti...

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Haisley'nin görüşünü acı verici bir şekilde tanıdık bir figür doldurdu. Nefes alamıyordu.

Nash.

Oh, kahretsin.

Adamın sert yüz hatlarını, yontulmuş açılarını ve savaşta sertleşmiş kenarlarını incelerken kalbi göğsünde küt küt atıyordu. Tıpkı ateşli öpüşmelerinin olduğu geceki gibi görünüyordu; vücudunun yontulmuş hatlarını saran ve dövmeli pazularını kavrayan dar siyah tişörtünün altında güçlü bir vücuda sahipti. Kalın sol bileğini siyah deri bir manşet çevreliyordu. Esrarengiz oniks bakışları odanın öbür ucundan kızın üzerine dikildi ve onu kavurdu.

Aniden kavrulan dudaklarını yaladı, Highrise'daki öpüşmelerinin, Nash'in vücudunun onu acımasız duvara bastırmasının, ağzının kaygan sıcaklığının boğazında yakıcı bir yol izlemesinin, susuzluktan ölmek üzere olan bir adam gibi onu içine çekerken kollarının çelik bantlarının onu kucaklamasının hayalleri tarafından saldırıya uğradı.

Haisley ani, içgüdüsel bir çekim karşısında sertçe yutkundu.

Nash'in bakışlarında bir tanıma kıvılcımı çaktı. Haisley'nin çözemediği daha derin bir şeyin titreşimi Nash'in yüzünde belirdi. Kaşları, Haisley'nin ensesindeki ince tüyleri kaldıran ilkel bir cesaretle çatıldı. Sonra ifadesi kapandı.

Bay Benedict ikisinin arasına baktı ve sanki ani dip akıntısını anlamaya çalışıyormuş gibi kaşlarını çattı. "Nash Scott siz misiniz? Bu Haisley Rowe, yeni sosyal medya direktörümüz. Haisley, Nash EM Güvenlik Yönetimi'nin alışveriş merkezindeki... durumla ilgili soruşturmasına liderlik edecek ajanlardan biri."

Aralarında ince ve gergin birkaç vuruşluk yüklü bir sessizlik uzanıyordu.

Birdenbire Mila ortaya çıktı, kıkırdaması gerginliği yarıp geçti. "Görünüşe göre siz ikiniz çoktan tanışmışsınız."

Nash yakıcı bakışlarını patronun karısına çevirdi. Mila'nın şakacılığı kayboldu.

Haisley kendini zihinsel bir sarsıntıdan geçirdi ve gülümsemeye zorladı. Yeni patronuna -ya da onun meraklı karısına- eski aşkı hakkında ipucu verecek değildi. "Sizinle bir kez daha tanıştığımıza memnun oldum Bay Scott. Ekibinize elimden geldiğince yardımcı olmak için sabırsızlanıyorum."

Aralarında, söyleyemedikleri her şeyle dolu ağır bir duraklama daha yaşandı. Burada olmazdı. Tanıklar varken olmaz. Karmakarışık geçmişleriyle değil. Ve kesinlikle onun sakladığı sırlarla değil.

Sonra Nash'in çenesi inatçı bir şekil aldı, yüz ifadesi granitten bir levhaya dönüştü. "Eminim öyledir, Bayan Rowe. Sizinle çok yakın çalışmayı dört gözle bekliyorum."

Sözleri bir yemin gibi çınlıyordu; söylenmemiş bir söz ve üstü örtülü bir tehdit. Saç çizgisini diken diken eden terlere rağmen, Haisley'nin damarlarında pervasız bir heyecan fişkırdı. Bacaklarının arasında da aynı heyecan birikti.

Adam onu her gördüğünde bunu ona yapıyordu.

Nash'in yanan yüz ifadesi, onu öptüğü, kıyafetlerini soyduğu, serbest bırakılması için yalvarırken başını bacaklarının arasına gömdüğü, yıldızları görene kadar onu acımasızca becerdiği binlerce anıyı canlandırdı.

Kızardığını hissetti ve gözlerini kaçırmaya çalıştı ama adamın niyetli bakışları kaçmasına izin vermedi.

Bay Benedict boğazını temizleyerek üzerlerine çöken garip havayı dağıttı. "Evet, birkaç kritik konuyu ele aldıktan sonra siz ikiniz... yeniden tanışabilirsiniz." Nash'e döndü ve çenesini sert bir otorite jestiyle kaldırdı. "Mümkün olan en kısa sürede, kayıp kadınlarla ilgili soruşturmanın son durumunu öğrenmek istiyorum. Bu konudaki ön araştırmanıza başladınız mı? Herhangi bir ilerleme kaydettiniz mi?"

"Hâlâ bilgi topluyorum efendim. Ortağım Bay Garrison bugün potansiyel tanıklarla görüşüyor. Verdiğiniz bilgileri gözden geçireceğim ve Ethan'ın bulduklarıyla birleştireceğim. Resmi kanallar, yeraltı kaynakları, ne gerekiyorsa elimizdeki her ipucunu takip edeceğiz. Hatta internetteki bazı duyumları daha da genişletiyorum."

alışılmadık alanlar. Ve Bayan Rowe'un bana iletceceği her şeyi dikkate alacağım."

Nash ona kapüşonlu bir bakış fırlatarak ensesindeki ince tüylerin yeniden diken diken olmasına neden oldu. İçini bir gerilim dalgası kapladı ve Nash'in yakınlığından duyduğu heyecana bir yenisi daha eklendi.

Tüm hafta sonu boyunca ondan haber alamadığında, bir yanı öpücüğün içkiden ve şenliklerden kaynaklandığını ve aralarına mesafe koyacağını ummuştı. Yüz ifadesi ona bunun gerçekleşme ihtimalinin sıfır olduğunu söylüyordu, özellikle de patronu ve tehlikeli koşullar tarafından bir araya getirildiklerine göre.

Nash onu tekrar takip etmeyi planlıyordu; bu yüzünden okunuyordu. Ne yapması gerekiyordu?

Bay Benedict sesini alçaltarak, "Taş üstünde taş bırakmayın," dedi. "Bunca zaman ve parayı sizin ekibinizi buraya boş yere getirmek için harcamadım. Bu durum kontrolden çıkmadan önce sonuçlara ihtiyacım var. Noel arifesindeki o zavallı kız gibi bir olay daha olursa, basını zapt edemeyeceğimden endişe ediyorum. Sorumluluğu bir kenara bırakın, bayram edecekler..."

"Elbette. Size söz veriyorum. EM Güvenlik mümkün olan her şeyi yapacaktır. Bu kaçırma olaylarının arkasında her kim varsa, bizim haberimiz olmadan osuramayacak."

"Bu sözü tutmanızı bekliyorum. Ve Bayan Rowe ile yakın çalışmanızı." Bay Benedict bir kez daha ona doğru dönmeden önce yorgun, derin bir nefes aldı. "Ve siz, Bayan Rowe, Bay Scott ne isterse istesin onunla işbirliği yapacağınıza inanıyorum?"

Sözleri haince dürtüleri besledi - onun için soyunması, onun için diz çökmesi, geçmişte en az yüz kez yaptığı gibi bacaklarını onun için açması. Haisley kıvılcımlar alev almadan önce bu hayalleri bastırdı. "Bu davayla ilgili olarak halkla ilişkiler cephesinde hasar kontrolü ve bilgi akışına yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım, evet." Kirpiklerinin arasından Nash'e bir göz atma riskini göze aldı. "Bu bağlamda, ajanınızın emrindeyim."

Kelimelerini dikkatle seçti, ama çenesindeki keskin tik herhangi bir gösterge ise, mesajı aldı. Bir araya geldiklerinden beri, etkileşimlerini tamamen profesyonel tutmaya niyetliydi.

"Kendimi Bayan Rowe ile bu ortaklığı yürütmeye adayacağım. Bu bir sözdür."

Haisley Nash'in imaları karşısında paniğe kapılmamaya çalıştı. O, doğanın ürperti uyandıran manyetik bir gücüydü ve uzaktan bile yeterince dikkat dağıtıcıydı. Ama her gün onunla çalışmak zorunda kalmak, ona teslim olma isteği bu kadar güçlüyken?

O. Oldu. Berbattı.

Hayır. Masum hayatlar ve işverenin itibarı tehlikeli bir şekilde dengede duruyordu. Nash'in bir iş ortağından fazlası olmasına izin veremezdi - vücudu aralarındaki bağı yeniden canlandırmak için ne kadar lezzetli bir şekilde yanıyor olursa olsun.

Geçmiş onlara musallat olacaktı. Gerçek onları sadece yok ederdi. Bir dahaki sefere onu baştan çıkardığında -ve çıkaracaktı- tüm bunları aklında tutması gerekiyordu.

Haisley'nin patronu koridorun sonundaki ofisine çekildi ve sonunda onları yalnız bıraktı - tabii Nash meraklı bakışlarını esirgemeyen iş arkadaşlarını saymazsa.

Bakışlarını ona çevirdi. "Evet, Bayan Rowe. Ne güzel bir sürpriz. Sizi burada görmeyi beklemiyordum."

Ama umut etmişti. Ve önsezisinin doğru çıkmasına çok sevinmişti, özellikle de dün gece cesaretini toplayıp onun evine uğrayıp kapısını çaldıktan sonra. Evde değildi. Ya da basitçe cevap vermemiştir. Sapık bir herif olmalıydı çünkü her şeye rağmen onu tekrar bu kadar yakınında, ama bu kadar uzağında görmek onu her zamankinden daha çok istemesine neden olmuştu.

Kadın kaskatı kesilmiş, nabızı gözle görülür bir şekilde hızlanmıştı. Nash onu hâlâ sarsabildiği için ilkel bir tatmin duygusu hissetti.

"Hadi kahve içelim." Kolundan tuttu ve onu herkesten uzakta, katın diğer ucundaki bölmeye sürükledi. Demlikten kendine bir fincan doldururken elleri titriyordu. "Bilgin olsun, ben de seni burada beklemiyordum."

"Bana mahkumsun."

"Bazı temel kurallar koymamız gerekiyor. Bu tamamen profesyonel bir ilişki olacak."

Nash onun alanına girdi, bir strafor bardak almak için ona doğru uzandı ve kasıtlı olarak ona sürtündü. Onun sertçe yutkunmasını izledi. "Öyle mi düşünüyorsun? İlişkimizin hiç de öyle olmadığını çok net hatırlıyorum."

Gözbebekleri kocaman açılmıştı. Tanrım, onun güzel yüzünde arzusunun kısıtlamayla savaşını görmeyi özlemişti... genellikle ona teslim olmadan önce.

"O günler geride kaldı," diye ısrar etti, ama sesi soluğu kesilmiş gibiydi. "Yılbaşı gecesi sana bunu bir daha yapamayacağımı söyledim. Eski tarihi tekrarlamayacağız, anlaşıldı mı?"

Meme uçları sertleşip bluzunun önünü dürttüğünde onu ciddiye almak zordu.

Sırıttı, ne kadar aksini iddia etmek istese de kızın ona, aralarında kaynayan erimiş kimyaya karşı hâlâ bu kadar duyarlı olması hoşuna gidiyordu. "Aramızda ateş olmadığına beni ikna etmeye çalışman boşuna."

"Aramızda olduğunu düşündüğün her şey geçmişte kaldı ve orada kalacak. Bu yüzden bu davayı bölüşeceğiz ve fethedeceğiz. Sen ipuçlarını takip et ve bu kaçırma olaylarının arkasında kimin olduğunu ve onları nasıl durduracağını bulmaya çalış. Ne bulursan beni haberdar et. Araştırma ve halkla ilişkilerle ilgili her şeyle ben ilgileneceğim. Soruşturmanıza yardımcı olabileceğini düşündüğüm herhangi bir şeyle karşılaşırsam, size e-posta gönderirim. Sohbet için teşekkürler." Bu küçümseyici espri ve ona eşlik eden bir omuz sıvazlamasıyla kahvesini bıraktı ve masasına gitti.

Nash parmaklarını Haisley'nin koluna doladı ve onu göğsüne doğru çekti. "Senin yöntemini deneyeceğiz ama ben seni tanıyorum Haisley. O yüzden açık konuşayım. Her ne kadar bir ekip olsak da, çirkinleşebilecek hiçbir şeye burnunu sokmayacaksın. Kendini tehlikeye atmayacaksın. Hepsini ben hallederim. Haddini aşarsan seni tokatlarım."

Döndü, gözleri öfkeyle parlıyordu. "Cehennem gibi olacaksın! Bana dokunmayacaksın ve bana solgun bir genç kızmışım gibi davranmayacaksın. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

Kadının damarına basmaya daha fazla dayanamayan Nash, dudakları kadının kulağına kavurucu bir fısıltı kadar yaklaşıp kadar eğildi. Ondan yayılan kavurucu sıcaklığı hissedebiliyor, nefes alış veriş sığılaştıkça uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordu.

"Belki öyle, ama konu senin güvenliğin olduğunda işimi şansa bırakmayacağım. Tartışma bitmiştir."

Ne kadar yetenekli olursa olsun, kendini tehlikeye atmasına izin vermeyecekti. Onun, bu genç kadınları kaçıran her kimse onun eline düştüğü, bedenine vahşice davrandıkları görüntüsü zihninden geçti. Çenesini sıktı ve bu görüntüyü uzaklaştırdı.

"Ugh." Ellerini havaya kaldırdı. "İşte tam da bu yüzden ortak olmamalıyız. Beni delirtiyorsun."

"Aramızdaki gerginliği kaldıramıyor musun?"

"Bana verebileceğin her şeyle başa çıkabilirim, ama şimdiden şartları dikte etmeye çalışıyorsun. Buna katlanmayacağım ve profesyonel geleceğimi riske atmayacağım."

Nash, onun sözlerini fiziksel bir okşayış gibi hissedebileceğini bildiğinden, sesini çakıllı bir mırıltıya düşürdü. "Risk almıyor musun? İkimiz de senin sınırları zorlamakta usta olduğumu biliyoruz. Neden şimdi savaşıyorsun?"

Yüzü gerildi. "En azından sınırlarıma saygı gösteriyormuş gibi davranamaz mısın?"

"Tabii. Aramızda bir şey yokmuş gibi davranmayı bıraktığında." "Rol yaptığımı kim söyledi?"

"Seni ne kadar iyi tanıdığımı unutuyorsun, bebeğim."

Kadın itiraz etmek için ağzını açtığı anda Nash, açıkta kalan boynunun yan tarafına kavurucu bir parmak ucunu geçirerek onu susturdu. İçinden geçen ürperti vücudunun ihanetini açıkça ortaya koydu. Hâlâ onu istediğini itiraf etmek istemiyordu ama ilkel bir düzeyde bunu istiyordu.

Onun sarhoş edici kokusunun tadını çıkarmak için daha da yakınına eğildi, onu öpebilmeyi diledi. Düşüncesi bile doğrudan sikine ısı gönderdi.

Haisley'nin sık nefesleri, gergin atmosferde onunkilere karıştı. Aralarındaki gerilimin tadını neredeyse alabiliyordu. Bir yanı bu kedi-fare oyununa bir son vermesi, kendini koruması ve Haisley'e kalbini tekrar paramparça etme şansı vermemesi gerektiğini biliyordu.

Ama gözleri hâlâ yıllar önce onu kendine çeken o pervasız kıvılcımla yanıyordu. Onun yanındayken mantıklı düşüncelerin pencereden uçup gitmesine neden olan aynı kıvılcım, sonuçlara lanet olsun.

"Ateşle oynuyorsun," diye fısıldadı ama ses tonu uyarıdan çok soluksuz bir heyecan taşıyordu.

O haklıydı. Son kez yakınlaştıklarında, bu ateşli sürtüşme yanmış bir enkaz iziyle sonuçlanmıştı. Yine öyle bitebilirdi.

Şu anda Nash'in umurunda değildi.

"Sıcağa dayanabilirim. Ya sen?" Adam vücutları arasındaki sonsuz boşluğu kapatıp ağzını kulağının narin kabuğuna dayadığında kadının kararlılığının sarsılmasını izledi. "İtiraf et. Aramızdaki sürtüşmeyi özlemişsin."

"Hayır."

"Yalancı." Dudaklarıyla kızın kulağının altındaki hassas deriyi sıyırdı ve kızın ürpermesini, gözlerinin kayarak kapanmasını izledi. "Neden korkuyorsun?"

Nash cevabı bilmeyi çok istiyordu. İki yıl boyunca onu neyin uzaklaştırdığını merak etmişti. Birlikte geçirdikleri son birkaç geceyi taramıştı. Yatakta yaptıklarından gerçekten dehşete düşmüş müydü? Ona bu konuda hiçbir belirti vermemişti... ta ki ilişkilerini bitirene kadar. Neden onunla konuşmamıştı ki? Haisley aklından geçenleri söylemekten hiç çekinmezdi.

"Hiçbir şeyden korkmuyorum, özellikle de senden." Sert bir elini onun göğsüne koydu ve onu geri itti. "Burada çok uzun süre kaldık ve insanlar konuşacak. Bu benim ilk günüm, bu yüzden lütfen mağara adamı saçmalıklarıyla bu işi benim için mahvetmez misin? Bunun her ne olduğunu düşünüyorsanız, bitti. Bir davayı çözmek için buradayız, eski aşkımızı yeniden alevlendirmek için değil."

"Gerçekten istediğin bu mu, aramızdaki bu sıcaklığa bir daha dönmek mi? Bunu konuşmadan ya da neler olabileceğini görmeden? Gözlerimin içine bak ve bana küçük kurallarını becermek ve geriye ne kaldığını görmek için aynı arzuyu hissetmediğini söyle."

Haisley'nin göğsü kabardı. Hiç şüphesiz bir başka saçma inkârda bulunmak için ağzını açtı ama kelimeler boğazında düğümlendi. İkisi de ona karşı bir şeyler hissettiğini biliyordu. Mavi gözlerinde heyecan verici, yasak bir çekim parlıyordu.

Onu geri tutan neydi?

Aralarındaki gerilim artmıştı. Nash neredeyse onun iç kargaşasını tadabiliyordu. İyi yerleştirilmiş bir dokunuş daha onun tedbiri elden bırakmasına ve kendini onun kollarına atmasına neden olacak mıydı? Yoksa bu onu sonsuza dek uzaklaştırır mıydı?

"Bitti, Nash."

Öyle değildi. Yalvaran bakışlarından dudaklarını yalayışına ve sığ nefes alıp verişine kadar vücudunun her parçası ona bunu söylüyordu.

Tek soru, bu konuda ne yapması gerektiği idi.

Onu şimdi itmek çözüm değildi. Onunla olan şansını mahvetme riskini göze alamazdı. Ayrıca, ikisinin de yapması gereken işler vardı ve tıpkı onun gibi, o da kendi işini ciddiye alıyordu. Çizgiyi aşmamak ve taktik değiştirmek için irade gücünü bulması gerekiyordu. Onu geri kazanmak istediğine göre, lanet olası sabrını bulmalı ve uzun bir oyun oynamalıydı.

"Göreceğiz." Fincanını yere bıraktı ve meydan okuyan bir ifadeyle kaşlarını kaldırarak uzaklaştı. "Şimdilik Ethan'la görüşeceğim ve alışveriş merkezindeki mevcut güvenlik personeliyle görüşmeye başlayacağım, kameralarına ve diğer teknolojik kurulumlarına bakacağım ve ne bulabileceğime bakacağım. Sen de binanın ve ek binaların mimari planlarını çıkar. İzinleri, şemaları, bana verebileceğin her şeyi istiyorum. Ne bulursam sana haber veririm."

Kendini onu terk etmeye zorlarken göğsü daralan Nash arkasını döndü ama kızın parmakları çaresizce kolunu kavradığında kısa sürede durdu.

"Bekle."

Titreyen sesindeki acil nota onu durdurdu. Geri döndü, bakışları onun güzel yüzüne kilitlendi ve onu kollarına alıp yatıştırma dürtüsüyle savaştı. "Evet?"

"Dikkatli olun. Bu insanlar açıkça tehlikeli. Hatta ahlaksızlar."

"Bana bir şey olmaz. Ben onların her zamanki hedefi değilim."

"Ben ciddiym. Ben... Ben sana bir şey olmasını istemiyorum," diye itiraf etti Haisley boğuk bir fısıltıyla.

Nash'in içine bir şefkat dalgası yayıldı. İtirazlarına ve öfkesine rağmen hâlâ umursuyordu. Eğer gerçekten çok sert ya da sapıkça davransaydı ya da Nash'in ilişkiyi bitirmek için bulduğu bahane her neyse, bu sapkın canavarlar onu alaşağı ederse tüm dünyası parçalanacakmış gibi ona bakıyor olmazdı.

Ayakları kendiliğinden onu ona doğru götürdü. Nash onu tekrar çalışma arkadaşlarının göremeyeceği bir yere itti. Yüzünü kavrayarak her hassas açıyı ve kıvrımı içine çekti. Kızın endişeli gözleri onunkileri ararken nasırlı başparmaklarıyla yanaklarının ipeksi derisini nazikçe okşadı.

"Endişelenme bebeğim," diye mırıldandı duygu yüklü bir sesle. "Beni son görüşün değil."

DOKUZUNCU BÖLÜM

Günün geri kalanı duygu dolu bir pus içinde geçti.

Nash'in, alışveriş merkezindeki kaybolma olaylarını araştıran meslektaşları olmak üzere ofisine gelmesi, dünyasının düzenli ekseninden çıkmasına neden olmuştu. Grubundaki üç kişi -güvenlerini kazanması gerekenler- Nash'le birlikte içecek kabininde geçirdiği on dakikanın ardından eli boş döndüğünde ona bakakalmışlardı.

Angela delinmiş kaşlarını kaldırdı. "Kahve yok, ha? Orada dumanı tüten bir fincan kahveden başka bir şey mi içiyordun?"

Kadını görmezden geldi ve gününe devam etti, bilgisayarını, sesli mesajını ayarladı ve ofisindeki diğer önemli insanlarla buluştu. Ama kendini dağılmış hissediyordu. Hayır, Nash'le birlikte kayıp bir atacı bile araştırma düşüncesi onu sarsmıştı.

Ayrıca onun bu tehlikeli soruşturmanın ortasına atlamasından da nefret ediyordu. Ki bu aptalcaydı. Ya da kendine öyle olduğunu söylemeye çalışıyordu. Onun işi cehennem kadar tehlikeliydi. Bunu hep biliyordu. Geçmişte bu onu pek rahatsız etmemişti. Güçlü, korkutucu, iyi eğitilmiş ve yetenekliydi. Geçmişte birlikte olduklarında ve bir görev için ayrıldığında, her zaman ona birkaç günlüğüne gideceğini bildirmişti. Fırsat buldukça kontrol eder ve güvenli bir yere varır varmaz onu arardı. Evet, tekrar buluşma planları yapmak için, ama eve doğru yola çıktığına dair güvence verdiğinde nefes alabilmişti.

Şimdi farklı olan neydi? Bu davanın ne kadar tehlikeli olduğunu bilmesi mi... yoksa sonunda ona hala aşık olduğunu itiraf etmesi mi?

Öğleden sonrası da daha iyi değildi. Öğle yemeğindeyken bir şey patronunu kızdırmıştı. Kapıları çarparak ve pencereleri tıkırdatarak ofise geldi, bir avuç iş arkadaşına acele etmeleri için homurdandı.

konferans odasına soktu. İsteksizce de olsa razı oldular. Daha sonra, karısı öğleden sonrasının geri kalanında ofisinde saklandı. Mila o kadar neşeli ve tatlı görünüyordu ki Haisley, Bay Benedict'in kötü ruh haline ve sözlü tacizlerine katlanmak zorunda kalan kadın için üzüldü.

Bu arada, şirketin sosyal medyasını araştırdı ve Nash'in ihtiyacı olan şeyleri toplamaya başladı. İsteksizce Bay Benedict'in kapısını çaldı.

"Ne? Bu önemli olsa iyi olur."

Haisley yüzünü buruşturarak araya girdi. "Nash'in istediği şemaları ve diğer ilgili belgeleri buldum. Onları göndermemde bir sakınca var mı?"

"Nash?" Benedict havladı.

"Bay Scott."

"İkinizin nesi var? Bugün ilk kez karşılaşmıyorsunuz."

"Birbirimizi ortak arkadaşlarımız sayesinde tanıyoruz." Tamamen yalan değildi... ama özel hayatıyla ilgili bilgileri patronuna borçlu değildi, özellikle de o berbat bir ruh halindeyken.

"Hepsi bu mu?"

"Birkaç kez karşı karşıya geldik ama burada böyle bir sorun olmayacak. Bizler profesyoneliz ve buna göre hareket edeceğiz."

"Öyle olduğunu gör. Lanet olası işini yaparak ve ajana ihtiyacı olan her şeyi göndererek başlayabilirsin."

"Elbette, efendim." *Göt herif.*

Evet, harika bir ilk gündü.

İç çekerek, bittiğine sevinerek ön kapının kilidini açtı ve omuzlarını kaldırarak bungalovuna girdi. Ugh. Neden bu kadar umutsuz ve ağlamaklıydı? Endişeli miydi?

Hormonları suçlamak isterdi ama Nash tekrar hayatına girmişti. Her zaman kalbine zarar vermişti.

İhtiyacı olan şey biraz kız kıza vakit geçirip aklını ondan uzaklaştırmaktı, böylece kendi işlerini yoluna koymaya odaklanabilirdi. Arkadaşları her zaman kafasını toparlamasına yardım ederdi.

Ama Madison'a mesaj attığında Matt cevap verdi ve en yakın arkadaşının bütün gün süren şiddetli bir sabah bulantısı geçirdiğini, bu yüzden yeşil, kusan halini yatağa götürdüğünü söyledi. Yarın arayacaktı. Haisley ona geçmiş olsun dileklerini ilettikten sonra, hamile arkadaşına zencefilli gazoz ve dondurma ikram etti.

Sonra Charli'ye ulaştı... Charli de Daniel'la konuştuğu için şu anda sohbet edemeyeceğini yazmıştı. Detay yok,

Bu da çiftin tartışmasının şifresi gibiydi. Haisley üzüntülü bir ifadeyle kız arkadaşına kulak vermesi gerekirse aramasını söyledi.

Sonunda, bardağın dolu tarafını gören ve her şeyi Haisley'nin alaycı bakış açısından çok daha mutlu bir ışık altında gören Gracelyn'i denedi. İyimser arkadaşı Kane'le "takıldığını" ama sabah sohbet edebileceğini mesaj atmadan önce akşam yemeğini ve Netflix'teki bir emlak programının yarım bölümünü bitirmişti.

Evet. Hayır, teşekkürler. Kadın Nash'in takım arkadaşlarından biriyle şehvet baloncuğunda sarmaş dolaşken Gracelyn'le konuşmak istemiyordu. Gariplikten bahsediyorum.

Kendisine geri döndüğü için arkadaşına teşekkür etti ve yakında arayacağına söz verdi.

Ama bu, küçük evini çok boş, çok sessiz bırakmıştı. Kedicik ev arkadaşı Bayan Priss bile kanepenin arkasına çökmüş, Haisley'i izliyordu. Kendini yalnız hissediyordu ve bu çok tehlikeliydi çünkü Nash'i arayıp ona gelmesi için yalvarmak istiyordu. Nash ofisten ayrılmadan önce neredeyse onun kendisini tekrar öpeceğini ummuştu. Kesinlikle aklından geçmiş gibi görünüyordu.

Aralarındaki inkar edilemez çekime teslim olmadan onunla sonsuza dek nasıl çalışacaktı?

Haisley'nin hiçbir fikri yoktu ama şimdi Nash'i aklından çıkarması gerekiyordu yoksa pişman olacağı bir şey yapacaktı. Gecesini doldurması için onu davet etmek ne kadar cazip olsa da, bundan iyi bir şey çıkmazdı. Muhteşem, kışkırtıcı, kapıları patlatan seks dışında. Ama sabaha kadar onun alanını dolduracak, vücudundan daha fazlasını talep edecek ve istemeden de olsa kalbini açacaktı.

Hayır. Olmaz.

Ayrıca, sırrı her zaman aralarında kalacaktı. Nash'e sırrını öğrenmesi için fırsat vermeye cesaret edemiyordu. Gerçeğin Nash'e hiçbir faydası olmayacaktı, o halde neden zahmet etsin ki? Mesafeyi korumak onu koruyabilmesinin tek yoluydu.

Tanrıya şükür CSI'ı vardı. Belki de yardımcı olduğu birkaç davayı kontrol etmeliydi. Evet, eğer bunu yapacaksa, neden JasperThePrivateDick'in herhangi bir ilerleme kaydedip kaydetmediğine bakmasındı ki?

Haisley donmuş bir akşam yemeği hazırladı ve kendine bolca şarap doldurdu, ardından yeni bir çalma listesi ve dizüstü bilgisayarıyla kanepesine yerleşti. İki dakika sonra ayaklarını sehpa dayadı ve akşam yemeğini mideye indirdi.

Bir eliyle akşam yemeği yerken diğer eliyle CSI'a giriş yaptı. Jasper ile özel sohbetini açtı ve onun da çevrimiçi olduğunu görünce biraz şaşırdı.

Merhaba, Jasper! Pazartesi nasıl geçti?

JasperThePrivateDick: Hey, Red! Biraz çılgıncaydı ama başarılarım hakkında iyi hissediyorum. Ya sen?

RedHotSavvySleuth: Benim için de çılgıncaydı. Başardığım herhangi bir şey hakkında kendimi iyi hissediyor muyum bilmiyorum ama paylaşacak bilgilerim var.

JasperThePrivateDick: Aynen. Ama başlamadan önce, olanlar hakkında konuşmak ister misin?

RedHotSavvySleuth: Teklifiniz için teşekkür ederim, ancak bunu arkamda bırakmak ve bu kurbanlara yardım etmeye odaklanıp odaklanamayacağımızı görmek istiyorum.

JasperThePrivateDick: Tamamen anlıyorum. Normalde ben de aynı fikirdeyim. Ancak zihnim ağır şeylerle dolu olduğunda, konsantre olmakta gerçekten zorlanıyorum. Önce sizi üzen her neyse onu gözden geçirirsek bu kurbanlara daha çok faydamız dokunabilir. Ben istekli bir kulağım...

RedHotSavvySleuth: Çok tatlısın ama benim saçmalıklarımı duymak istediğinden şüpheliyim.

Ayrıca, bu adamı çok az tanıyordun.

JasperThePrivateDick: Zannetme. Bu gece bu koca evde tek başıma takılıyorum ve tek düşünebildiğim sevgilim. Gideli birkaç yıl oldu ama onu hala her gün özleyorum. Onsuz hayat çok boş. Eğer başkasının hayatına odaklanabilirsem ve herhangi bir fark yaratırsanız, bana iyilik yapmış olursunuz.

Sözleri onu tam kalbinden vurdu. Aman Tanrım, karısı onu terk mi etmişti? Ölmüş müydü? Haisley burnunu sokmak istemiyordu ama... Jasper tek başına oturmuş, aradan geçen yıllara rağmen karısını özleyiyor muydu? Onu çok sevmiş olmalıydı. Onun dertleri Haisley'i ilgilendirmezdi ama eşini ya da sevgilisini kaybetmek Haisley için kendi sorunlarının yanında önemsiz kalıyordu.

■

Çok ama çok üzgünüm, Jasper. Artık sahip olamayacağın birini özlemenin nasıl bir şey olduğunu bilirim. Benimki bir ayrılıktı ve sizin kaybınız kadar kalıcı bir şey değildi ama bugün eski sevgilimi gördüm. Hem de yeni işimde. Uzun lafın kısası, hayat çılgınca ve sadece bu kadınların kaybolduğu Oakfield Alışveriş Merkezi'ni inşa eden ve hala işleten adam için çalıştığımı öğrenmekle kalmadım, aynı zamanda yeni patronum eski sevgilimi bu olayın temeline inmesi için işe aldı.

Olaylar. Yani şimdi süresiz olarak onunla sıkışıp kalacağım.

■

JasperThePrivateDick: Kulağa zorlayıcı geliyor. Bununla nasıl başa çıkıyorsun?

■

RedHotSavvySleuth: İyi değilim. Ama benden bu kadar. Alışveriş merkezinin planları ve ilgili tüm izinler bende.

■

JasperThePrivateDick: Eski sevgiliniz sizi üzen şeyler söylüyor ya da yapıyor mu?

■

RedHotSavvySleuth: Kastettiğin şekilde değil. O sadece flört ediyor ve onun için daha önemli olduğumu düşünmek benim hatam. Ama dürüst olmak gerekirse, bu konuda konuşmamayı tercih ederim. Davaya odaklanalım. Ofisten ayrılmadan önce, alışveriş merkezi açıldığından beri uygulanan tüm güvenlik önlemlerinin ve kaçırılma olayı başladığından beri uygulamaya koydukları yeni önlemlerin bir listesine rastladım.

■

JasperThePrivateDick: Tüm bunları benimle paylaşma özgürlüğün var mı? Eğer değilseniz, tamamen anlarım. Bu sizin işiniz ve geçim kaynağınız. Bunu asla riske atmak istemem.

Tuhaftır, Bay Benedict paylaşmasını istemedi önce, Bay Benedict'in verdiği bilgiyi Jasper'a sızdırmamaya karar vermişti. Ama Jasper'ın içinde bulunduğu hassas duruma duyduğu saygı ve gösterdiği anlayış onu rahatlatmıştı. Ayrıca, Bay Benedict tam bir pislik gibi davranıyordu. Kötü

bir gün geçirmiş olması mümkün müydü?

Pazartesi mi? Elbette. Ama bu onun havlamasını, hırlamasını ve nahoş doğasını daha iyi hale getirmedi.

Doğru, ama berbat tavırları adamın güvenine ihanet etmesini de normal kılmıyordu.

■

RedHotSavvySleuth: Bunu takdir ediyorum. Şu anda elimdekileri paylaşma konusunda rahat değilim. Umarım anlayışla karşılırsınız.

■

JasperThePrivateDick: Kesinlikle. Belki sorular sorarsam, bilgilerinize dayanarak cevap verebilirsiniz?

■

RedHotSavvySleuth: Hadi yapalım şunu. Bugün bir şey mi buldun?

■

JasperThePrivateDick: Buldum. Lafayette Polisi'nden emekli olmuş birini tanıyan eski bir iş arkadaşım var. Bazılarını aradı. Hala emniyette çalışan ve sohbet etmeye istekli arkadaşlar.

■

RedHotSavvySleuth: Bekle. New Orleans'ta Lafayette'teki polisleri tanıyan bir arkadaşın mı var?

■

JasperThePrivateDick: Bir sürü insan tanıyorum. Her neyse. Lafayette PD memuru eski ortağımla dava hakkında kayıt dışı konuşmuş. Çok fazla bilgi alamadım. Ama bu eski ortağın bizim adımıza ona sorular sormasına izin vermeye istekli, o yüzden... düşüncelerinizi bana iletin.

■

RedHotSavvySleuth: Gerçekten mi? Bu harika. Şunu bir düşünelim... Davanın geneli hakkında bir şey bulabildiniz mi? Ayırıştırıp sorgulamamız gereken bir şey var mı? Lafayette Polisi
Şüpheli var mı?

■

JasperThePrivateDick: Bana söylenene göre memur her şeyi oldukça gizli tutmuş. Ama anladığım kadarıyla, şu ana kadar Kafam karıştı. Alışveriş merkezleri kamusal alanlardır, bu nedenle alışveriş sırasında herkes orada olabilir.

tüm kaçıırma olaylarının gerekleştii iş saatleri. Kurbanların hepsi kadındı, yaşları 16 ile 29 arasındaydı. İkiisi yalnızdı. Üçü başkalarıyla birlikteydi. Görünüşe göre, kaçan birkaç hedef daha varmış.

Bu, patronunun ona sır olarak söylediğı bir şey olduğı için Haisley, Jasper'ın güvenilir bir bilgi kaynağına sahip olduğunu kabul etmek zorunda kaldı.

RedHotSavvySleuth: Ben de öyle anlıyorum. Kaçan kızlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum, sadece kaçmadan önce hiçbir şey görmedikleri ya da duymadıkları söyleniyor.

JasperThePrivateDick: Her biri yemek alanındaki tuvaletten çıktıklarını ve kendilerini tuvalette yalnız bulduklarını anlattı. Birisi onları arkalarından yakalayıp alışveriş merkezinin arkasındaki otoparkta bulunan çöplük alanına açılan servis kapılarından dışarı sürüklemeye çalışmadan önce bitişik koridordadırlar.

Bu, Bay Benedict'ten öğrendiğinden daha fazla bilgiydi. Yine de ilk günden onun gazabını göze alıp sormak istememişti.

RedHotSavvySleuth: Polis, bilgi için kontrol ettikleri herhangi bir kamera veya diğer güvenlik önlemlerinden bahsetti mi?

Gerçi patronu son kaçıırma olayında tüm önlemlerinin başarısız olduğunu söylemişti ama ya diğerleri?

JasperThePrivateDick: Alışveriş merkezi ilk açıldığında, halka açık giriş ve çıkış noktalarında ve elbette alışveriş merkezinin müşteriye dönük bölümlerinde sabit kameralar vardı. Ancak alışveriş merkezi personeli ve diğer çalışanlar için tasarlanmış alanlar? Hayır. Kameralar bu alanlara eklendi.

ikinci kayboluştan sonra tesisin bazı bölümleri. Ama görünüşe göre, bir sebepten dolayı güvenilirmez olduklarını kanıtlıyorlar. Üçüncü kurbanın kaybolması ve ilk engellenen girişim de dahil olmak üzere hiçbir şeyin kaydedilmediğı günler geçti. Teknoloji tekrar yükseltildi. ondan sonra, ama hala ara sıra bozuluyor.

Haisley kaşlarını çattı. Bozuktu... ya da birisi bir sonraki hedefi ele geçirmeyi planlarken kasıtlı olarak kapatmıştı.

RedHotSavvySleuth: Paylaşabileceğin başka bir şey var mı?

JasperThePrivateDick: Aklıma gelen bir şey yok. Ama daha önce hiç gitmediğim için alışveriş merkezinin düzeni hakkında sorularım var.

RedHotSavvySleuth: Ne bilmek istiyorsun?

JasperThePrivateDick: Alışveriş merkezinin o kısmında ne var? Anladığım kadarıyla yemek alanı ama tek duyduğum bu.

RedHotSavvySleuth: O alanın tasarımı çok tuhaf, en azından benim görüşüme göre. Tuvalet, bir zincir restoranın arkasındaki koridorun sonunda yer alıyor. Eğer yemek alanının kendisine bakıyorsanız, bu alanın sağ tarafındadır. Koridorun solunda tarçınlı rulolarıyla tanınan bir pastane var. Hafta sonları afiş işi yapıyorlar ve çok iyi sıcak çikolata yapıyorlar. Ama konudan sapıyorum.

JasperThePrivateDick: Tarçınlı çörek ve sıcak çikolata sever misin?

RedHotSavvySleuth: Ben kadın mıyım? LOL! Onları seviyorum. Her neyse, restoran vitrinlerinin geri kalanı, en soldaki ana koridora doğru iğrenç bir pizzacı kıvrılmadan önce pastanenin soluna doğru yayılıyor.

JasperThePrivateDick: Kötü pizzacının giriş ya da çıkış noktası yok mu?

RedHotSavvySleuth: Hayır. Sadece daha fazla dükkân. Polis bağlantınız diğer kaçırılma olaylarının alışveriş merkezinin farklı bir yerinde olduğunu söyledi mi?

JasperThePrivateDick: Hayır. Hepsi aynı yerde. Hangi yalvarır Patronunuz neden bu yerle ilgili bir şey yapmıyor? Endişelenmiyor mu?

■

Çok endişeli. En azından öyle diyor. Aramızda kalsın ama bence daha çok maddi açıdan endişeli. Bunun onu mahvedeceğinden endişeleniyor. Ama söylediğine göre, güvenliği artırmaya çalışmış ama nafile.

■

JasperThePrivateDick: Otopark dışında, alışveriş merkezinin arkasında ne var? Yakınında birkaç otoyol bulunan bir ana caddeye benziyor.

■

RedHotSavvySleuth: Aynen öyle. Yani bu fidyeciler birini kapıdan çıkarıp araçlarına bindirdiklerinde, üç dakikadan kısa bir süre içinde otoyola çıkıp neredeyse her yere gidebilirler.

■

JasperThePrivateDick: Bu rahatsız edici, ama bu adam kaçırınlar gibi pislikler için ideal. Bir de ilçe haritasına baktım. Birkaç tane özel uçak pistleri çok uzakta değil.

■

RedHotSavvySleuth: Bu mümkün. Dürüst olmak gerekirse, onlara hiç dikkat etmedim. Ben de herhangi bir uçak uçurmuyorum, belki kağıt dışında. LOL!

■

JasperThePrivateDick: Özel bir uçak pisti, bir kurbanı bölgeden çıkarmanın ve nihayetinde bekleyen bir alıcının olduğu dünyanın herhangi bir yerine götürmenin en kolay yoludur.

Bu fikir Haisley'nin midesini bulandırdı. Evet, böyle şeylerin olduğunu biliyordu ama her gece başını koyduğu yere bu kadar yakın bir yerde gerçekleştiğini bilmek? Alışveriş yaptığı bir yere bu kadar yakın olması? Bu son derece rahatsız ediciydi.

■

RedHotSavvySleuth: Yani tek bir hasta fail için öldürme ödülü olmaktan ziyade satıldıklarını mı düşünüyorsunuz?

JasperThePrivateDick: İkisi de mümkün ama kimse ceset bulamadı. Kaçırılmaların oranı ve giderek sıklaşması, bunun hastalıklı bir heyecandan ziyade gelişmekte olan bir iş modeli olduğunu gösteriyor. Elbette seri suçluların kafayı bulma ihtiyacı giderek artıyor, dolayısıyla bu ihtimali de göz ardı etmiyorum ama tek bir fail için son derece organize görünüyor. Yanılıyorsam düzeltin ama şu çift kapının hemen dışındaki kaldırım park yasağı olan bir bölge.

Haisley kendisi hiç bakmamıştı ama alışveriş merkezinin planlarını taradı ve internette bulunan uydu görüntüleriyle doğruladı. Bu onu bariz bir sonuca götürdü.

RedHotSavvySleuth: Haklısın. Bu adamın yalnız çalışmadığını gösteriyor. Çöp konteynerlerinin bulunduğu tuğlalarla örülü alan, alışveriş merkezinin batısındaki caddeden geçenleri koruyor. kaldırımında ne olup bittiğini görmekten alıkoyuyor. Alışveriş merkezi kıvrıldığı için doğu tarafı da pek görünmüyor. Alışveriş merkezini çevreleyen ana cadde bile muhtemelen yarım futbol sahası uzaklığında. Yani o bölgede değilseniz -ki neredeyse hiç kimse değil- ya da o çift kapılara bakmıyorsanız -ki bunu neden yapsınlar ki? kurbanın kendi isteği dışında dışarı sürüklenmesi.

JasperThePrivateDick: Kesinlikle. Neredeyse alışveriş merkezinin bu güvenlik açığı düşünülerek tasarlanıp tasarlanmadığını merak edeceğim.

Patronunun binayı kaçırılmalar için mükemmel bir yer olarak bilerek tasarladığını mı ima ediyordu? Bay Benedict'i tanımıyordu ve şu ana kadar ondan hoşlanmamıştı ama huysuz olması onu kötü biri yapmıyordu. Ayrıca onu bir aziz de yapmıyordu.

Bilmiyorum. Bu büyük bir sıçrama gibi görünüyor. Yani, kimse duymadan o bölgeden birini almak yine de zor olurdu. Kurbanlar kesinlikle çığlık atmıştır... Polis bağlantınız tanıkların yardım çığlıklarını duyduğuna dair bir şey söyledi mi?

JasperThePrivateDick: Hayır. Ama özellikle sormadım. Bizim Acil bir telefon geldiği için konuşma kısa kesildi. Şunu da ekleyeyim.

Bir sonraki konuşmamızın ne olacağını umuyorum. Yine de iyi bir noktaya değindiniz. Tahminimce, yol gürültüsü ve diğer şeylerle birlikte, genel olarak gürültülü bir alan, bu nedenle herhangi bir çığlık boğulabilir veya görmezden gelinebilir. Ve bu, kurbanın ağzının kapatılmadığını ya da suçluların aracına götürülürken uyuşturulmuş.

RedHotSavvySleuth: Doğru. Bunu ben yapıyor olsaydım, teslimat kamyonu veya çöp kamyonu gibi görünen bir tür endüstriyel araç kullanırdım - çoğu insanın asla sorgulamayacağı bir şey.

JasperThePrivateDick: Evet. Bu aynı zamanda bu kaçırma olaylarından bazılarının neden güpegündüz, çok yoğun zamanlarda gerçekleştiğini ve kimsenin bir şey görmediğini de açıklıyor.

RedHotSavvySleuth: Aynen öyle. Polis, yemekhane çalışanlarından herhangi biriyle konuştuğunu söyledi mi?

JasperThePrivateDick: Aslında bu onun davası değil ama şeyler... Bunu da listeme ekleyeceğim. Eminim vardır ama kime ya da neye sorulduğunu bilmiyorum.

RedHotSavvySleuth: Eğer bu bilgiye ulaşabilirsek, gerçekten yardımcı olabilir.

Şu anda paylaştıkları bilgilerle bir çıkmaza girdiklerini fark etmeden önce mesaj ekranını bir on dakika daha doldurdular. Soruların çok az cevabı vardı ya da hiç yoktu ve kendi kendilerine spekülasyon yapabilirlerdi ama bunun kimseye, en azından kaçırılan ve şu anda on sekiz aydan on güne kadar kayıp olan zavallı kadınlara bir faydası yoktu.

JasperThePrivateDick: Keşke daha fazlasını bilseydik.

RedHotSavvySleuth: Ben de öyle. Kendimi çaresiz hissediyorum. Gerçekten oraya gidip etrafı kurcalamak istiyorum. Birkaç saat daha kapanmayacak. Belki birkaç güvenlik görevlisi bulabilirim.

Restoran çalışanlarına sorularımızı sormak için.

JasperThePrivateDick: Hayır! Bu çok tehlikeli. Bildiğimiz kadarıyla saldırganlar izliyor ve başka bir fırsat ya da onları engelleyebilecek birini bekliyorlar. Profilinizden kadın olduğunuzu anladım ve kurbanların yaş aralığına uyduğunuzu tahmin ediyorum. Haklı mıyım, Red?

RedHotSavvySleuth: Evet ama kendi başımın çaresine bakabilirim.

JasperThePrivateDick: Sizce böyle bir suçun kurbanı olup da aynı şekilde hissetmeyen biri var mıdır?

RedHotSavvySleuth: Anlaşıldı. Eski sevgilime çok benziyorsun. Azıcık bile tehlikeli bir şey yapmamı yasaklamıştı.

JasperThePrivateDick: Kaçmana izin verecek kadar aptal biriyle aynı kefeye konmak hoşuma gidiyor mu bilmiyorum. Ve sen okumadan önce Sana söz veriyorum, kalbim başka birinin peşinden koşamayacak kadar kırık. Benim için endişelenmene gerek yok. Zamanımı doldurmak için buradayım ve eğer bir arkadaş bulursam... bundan mutlu olurum. Eğer bir davayı çözersek, bundan da mutlu olurum. Tüm bunların yanında, bence eski sevgilin bir şeylerin peşinde olabilir. Ayrıca, sadece bir tane alabilirsin. bu insanlarla röportaj yapma fırsatı. Bunu ne zaman yapmak istersiniz Doğru soruları sormak için yeterli bilgiye sahip olmalısınız. Acelenizin olduğu ve hala anlamaya çalıştığınız bir Pazartesi akşamı değil neler olup bittiğini. Bugün çalışıp çalışmadıklarını bilmediğiniz gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Ya da artık orada çalışıp çalışmadıklarını.

RedHotSavvySleuth: Geçerli noktalarınız var. Bazen düşüncesizce hareket ediyorum ve bu da başımı belaya sokuyor. Yapılması gereken bir şey gördüğümde, onu hemen yapmak ve listemden çıkarmak istiyorum, anlıyor musunuz? Yoksa böyle olan tek deli ben miyim?

JasperThePrivateDick: İşleri halletmekten yanayım ama biraz ölçülü o l m a eğilimindeyim. Ama belki de bu yaşla ilgilidir. Birkaç yıl önce - belki de birkaç yıldan daha fazla - benim de oldukça hevesli olduğumu hatırlıyor gibiyim. Ama bir konuda eski eşinize katılıyorum. Güvende kalmalısın. Yaralanırsan ya da daha kötüsü olursa kimseye bir faydan dokunmaz.

Haksız değildi, diye düşündü Haisley. Bırakın çatışmayı, sorgulama için bile eğitilmemişti. Birinin Instagram'ını güçlendirmeye ihtiyacı varsa, bu iş için uygun kadın oydu. Elbette, cinayetleri araştırmayı seviyordu... oturma odasının güvenliğinden. Hayattan korkmuyordu ama aptal da değildi. Sınırlarını biliyordu.

RedHotSavvySleuth: Anlaşıldı. Bu gece evde kalacağım. Düşünecek çok şeyim yok değil ya.

JasperThePrivateDick: Aklında eski sevgilin mi var?

RedHotSavvySleuth: Evet, ben de bu davayı düşünüyorum ama onu birkaç yıldır görmemiştim. Birdenbire, son birkaç gün içinde iki kez ortaya çıktı. Her iki seferde de onu görmeye hazır degildim.

JasperThePrivateDick: Ona aşık mısın?

Karmaşık bir durum. Ve şimdi incelemek anlamsız. Ben sadece onun için eğlenceli bir kolaylıktım.

JasperThePrivateDick: Daha fazla olmadığına emin misin?

RedHotSavvySleuth: Olumlu. Duyguların hepsi tek taraflıydı, ama her neyse. Bir daha menfaatleri olan bir şey olmayacağını anladığında, vazgeçecek... ve bu kadar olacak.

JasperThePrivateDick: Oturduğum yerden, birinin ara sıra oyuncağı olmaktan daha fazlasını hak ediyorsun. Senin hakkında daha ciddi olmadığına emin misin?

RedHotSavvySleuth: Güven bana. Ama iyi haber şu ki, ikimiz de kendimizi bu kaçırma olaylarını çözmeye adadık, bu yüzden birlikte iyi çalışacağız. Dinlediğiniz için teşekkürler.

Şimdi duygularımı bu işin dışında nasıl tutacağımı bulabilirsem...

JasperThePrivateDick: Ne zaman istersen. Ama bir tavsiye? Sakın Onu henüz gözden çıkarma. Sevgilisiyle bir an bile geçirmek için her şeyini verebilecek birinden duyun bunu. Her günün değerini bilin. Yarının ne getireceğini asla bilemezsiniz.

ONUNCU BÖLÜM

Ertesi sabah Haisley, bir elinde latte, diğerinde evrak çantası, aklında bir sürü şeyle ofise koştu.

Jasper'la yaptığı konuşma kafasının içinde tekrar tekrar çalışıyordu. Neredeyse dün gece Nash'i arayıp öğrendiği her şeyi anlatacaktı ama mesai saatlerinden sonra iş hakkında bile konuşmaları riskli görünüyordu. Tanrı korusun, Nash kişisel konular hakkında konuşmak isteyebilir ya da gelecekte bulduğu bir ipucunu incelemek için onu bir araya gelmeye ikna edebilirdi. Adam söz konusu olduğunda, kadın zaten zayıftı. Onun itidaline güvenmek felakete davetiye çıkarmak demekti.

Bu sabah, Nash görünüşe göre istekliydi. Asansörden inip resepsiyona adımını attığında, Nash elinde dumanı tüten kahvesi ve gülümsemesiyle masasına yaslanmıştı bile. En azından Angela, Curtis ve Blake'ten önce gelmişti. Şimdi Nash'in dün koyduğu sınırlara saygı göstermesi için dua ediyordu, böylece onu başka bir sohbet için kahve bölmesine geri götürmek zorunda kalmayacaktı.

"Bu kadar erken saatte burada ne işin var?" Java'sını ve çantasını yere bıraktı, ardından tüm profesyonel dikkatini Nash'e verdi. Avcı yeşili tişörtü, yıpranmış kot pantolonu ve çelik burunlu botlarıyla erkeksi bir duruş sergileyen adamın kaslı vücudunu hiç fark etmemişti.

"Günaydın. Size dün davada kaydettiğim ilerlemeden bahsetmek ve bilmem gereken yeni bir şey keşfedip keşfetmediğinizi öğrenmek istedim. Sadece birkaç dakikanıza ihtiyacım var."

Verdiği yanıt onu şaşırttı. Flört yok mu? İma yok muydu? "Elbette. Ne öğrendin?"

"Yaklaşık bir saat önce, bu kayıpları araştırmakla görevlendirilen dedektifi buldum. Haskins çok tecrübeli, yirmi yaşın üzerinde.

beş yıldır polisim."

"Bu iyi." Ama yüzü aksini söylüyordu. "Hayır mı?"

"Benim tahminim? Emekliliğine birkaç ay kaldı ve bu davayı başkasına devretmeyi tercih ediyor. Bu yüzden olumsuz eleştirilerden kaçınmak için elinden gelenin en azını yapıyor. Geçen yıl boşandı. Çocukları onunla neredeyse hiç konuşmuyor." Nash omuz silkti. "Bence tükenmiş durumda ve ondan fazla yardım alamayacağız."

Bu, geldiğini görmediği bir darbeydi. "Lanet olsun. Kaçırılan tüm kadınları ve çektikleri acıları umursamıyor mu diye sorardım ama sanırım çeyrek yüzyıldır işlediği suçlardan sonra buna karşı hissizleşmiştir."

Nash başını salladı. "Tavır, bu kadınların hiçbirinin uzun süre hayatta kalamayacağı ve muhtemelen katlandıkları şeylerden sonra, yine de ölmüş olmayı dileyebilecekleri yönündeydi."

"Bu korkunç bir görünüm."

"Evet. Ondan kullanabileceğimiz bazı bilgiler edindim..." Sonra Nash ona Jasper'ın dün gece anlattığı hemen hemen her şeyi anlatmaya başladı.

"Ben de öyle duydum."

Kaşlarını çattı. "Nasıl?"

"Çevrimiçi bir kaynak. İnsanları tanıyan tanıdığım biri. O da biraz araştırma yaptı. Ama doğrulama iyidir. Başka ne var?"

"Alışveriş merkezine uğradım ve yemek katının yanındaki alanı kontrol ettim. O oyuğun inşa edilme şekliyle ilgili hiçbir şeyi beğenmedim. Aydınlatma neredeyse hiç yok ve doğrudan koridorda durmadığınız sürece kadınlar tuvaletinin yanında neler olup bittiğini göremiyorsunuz."

"Haklısın. Benim de kafam karıştı. Eğer Bay Benedict ekstra kameralar ve güvenlik görevlileri için ödeme yapabiliyorsa, neden daha iyi bir aydınlatma için ödeme yapmadı. En azından belki kurbanlar saldırganların geldiğini görebilir ve mücadele etme şansları olurdu."

"Oh, aydınlatma armatürleri var. Birisi ampulleri sökmüş. Kontrol ettim - beni alışveriş merkezi polislerini çağırmakla tehdit eden bakım personelinin birine yakalanmadan önce." Sırıttı. "Polisi onu kaçırma olaylarının şüphelisi olarak sorgulamak üzere karakola götürmekle tehdit ederek çenesini kapattım."

Haisley ağzı açık kaldı. "Gerçekten mi? O ne yaptı?"

"Sputter. Ampuller söndükten sonra onları söktüğünü iddia etti ve tatil ve tedarik zinciri sorunları nedeniyle arka siparişte oldukları için henüz değiştirmedigine yemin etti. Yedek ampuller için satın alma siparişini görmek istedim. Şaşırtıcı bir şekilde, ne olduğunu anlayamadı."

"Başka bir deyişle, ya ampulleri değiştirmeye zahmet etmemiş ya da en başta sipariş etmeye zahmet etmemiş."

"Ben de öyle düşünüyorum. Bugün takip edeceğine söz verdi. Tabii ki bu Bay Benedict'i aramakla tehdit ettikten sonraydı. Onu bunu yapması için cesaretlendirdim. Adamın beni soruşturma için tuttuğunu söyledikten sonra daha az cesur davrandı."

"Doğal olarak." Ama bu onu düşündürdü. Bay Benedict'in Oakfield Alışveriş Merkezi'nin günlük işleyişi hakkında bir fikri var mıydı? Oradaki insanların işlerini yapmadıklarını? Tuvaletin bulunduğu alanın neredeyse zifiri karanlık olduğunu? "Patronumla konuşup onun görüşünü alacağım."

"Evet. Düşüncelerini öğrenmeyi çok isterim. Ona sorarsam bunu bir tür sorgulama ya da tehdit olarak göreceğinden ve palavradan başka bir şey duymayacağımdan şüpheleniyorum."

"Bay Benedict'i iyi tanımıyorum ama aynı fikirdeyim." Birkaç sıra ötedeki muhasebe çalışanlarının duymaması için sesini alçalttı. "Açıkçası, burada çalışmaya yeni başladım ama patronumun başkalarından gelen 'yardımcı' önerileri iyi karşıladığını sanmıyorum."

"O, her zaman haklı olmak isteyen ve haklı olmadığında da başından beri haklıymış ve her iyi fikir onunmuş gibi davranmanın bir yolunu bulan bir adam."

"Bu da burada olduğum sürece yaptığım her iyi şeyden kendine pay çıkaracağı anlamına geliyor." Haisley iç çekti. "Los Angeles'taki patronum da böyleydi. Çok yorucu."

Nash söyleyecek bir şeyi varmış gibi görünüyordu ama kahvesini yudumlayıp yutmakla yetindi.

Dün, onun kendisine verebileceği her şeyi istediğine yemin edebilirdi; zaman, bilgi, ilgi ve en önemlisi de seks. Bugün tamamen profesyonel görünüyordu... ve onunla kişisel olarak hiç ilgilenmiyordu. Onun istediği de buydu. İstedikini söylediği şey. Hatta talep ettiği şey.

Peki bu onu neden rahatsız ediyordu? Neden onun ani soğukluğu karşısında mantıksız bir hayal kırıklığı hissetti?

"Bir sonraki hamlen ne?" diye sordu dizüstü bilgisayarını açarken ve onun bu dönüşü onu hiç de telaşlandırmamış gibi davranmaya çalıştı.

"Bu sabah, Noel arifesinde kaçırılan kurbanın annesiyle konuşup konuşamayacağıma bakacağım. Kızın babasıyla dün gece konuştuğumda berbat haldeydi. Yardım etmek istiyor ama orada olmadığı için bir şey ekleyemiyor. Bunun yerine, hatırladığı her şeyi bana anlatabilmesi için karısını desteklemek için elinden geleni yapacak."

Haisley'nin kalbi kadın için acıyordu. "Eminim kaçırılma olayını durduramadığı için kendini hırpalıyordur. Tıpkı polisin onu sorguya çektiğinden ve her soruya cevap vermek zorunda kaldığında trajediyi yeniden yaşadığından emin olduğum gibi."

"Aynen öyle. Ve nazik olmanın bir yolu yok."

Soğuk, katı gerçeklere ihtiyaç duyduklarında ve zaman çok önemliyken değil. "Maalesef."

"Kaçmayı başaran iki kızla da konuşacağım, hikâyelerinin ne kadar örtüştüğünü göreceğim ve Dedektif Dipshit'in çok önemli bir şeyi gözden kaçırmadığından emin olacağım. Kaçan diğer kız hala tatil için dışarıda. Sonra bu akşam, alışveriş merkezine geri döneceğim. Yemek katındaki pastanede çalışan iki genç çalışıyor olacak. Onlara soru sormak için müdürlerinden izin aldım. Oradaki durumdan çok endişeli ve kadın çalışanlarından herhangi birinin refakatçi olmadan tuvalete gitmesine izin vermiyor."

"Aferin ona."

"Bu noktaya gelmesi üzücü ama evet."

"Benden istediğin başka bir şey var mı?" Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz Haisley onları geri alabilmeyi diledi. Nash'in çok cazip ve reddetmesi neredeyse imkânsız olan flörtöz önerilerinden birine kendini açık bırakmıştı.

Ancak işleri yine kurallara uygun ve profesyonel tutarak onu şaşırttı. "Elimdeki tesis çalışanlarının listesi 1 Aralık tarihli. Benedict'te daha yeni bir şey var mı diye bakabilir misin? Son otuz gün içinde işten ayrılan biri olup olmadığını ve nedenini öğrenmek istiyorum."

"Aslında Mila dün öğleden sonra bana bunun üzerinde çalıştığını söyledi. Müsait olur olmaz onunla görüşüp size ileticeğim."

"Teşekkür ederim. Ayrıca alışveriş merkezinde çalışanlar için, özellikle de yönetim ve bakım için, herhangi bir çalışan el kitabı olup olmadığını öğrenmeye çalışın. Genel müdür ve ben dün telefonda kovalamaca oynadık. Günün sonunda, kasıtlı olduğunu hissetmeye başladım. Anladığım kadarıyla, köşeleri kesen sümüklü küçük bir piç. Kimse onu sevmiyor."

"Anladım. Bay Benedict'in onu neden işe aldığını ve niteliklerinin neler olduğunu da öğreneceğim."

"İyi karar. Sanırım bu kadar."

Haisley kaşlarını çatı. Cidden mi? Nash'ten tek bir ima yüklü yorum ya da çift anlamlı bir söz çıkmadı mı? Bir göz kırpma bile mi? Eğer dün de böyle davransaydı, yılbaşı gecesi öpüşmelerinin alkolden kaynaklandığına, ama ayık Nash'in hiç ilgilenmediğine ikna olacaktı. Bu düşünce göğsünün sıkışmasına neden oldu.

"Evet. Bu gece seninle alışveriş merkezine gelmemi ister misin?" Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz Haisley irkildi. Aman Tanrım, kulağa umutsuzca geliyordu. "Yani gençlerle konuşacaksın ve-"

"Alışveriş merkezinin yakınında olmamanı tercih ederim." Sesi düştü. "Orada kötü şeyler oluyor. Zaten işinin seni bu karmaşaya dahil etmesinden nefret ediyorum. Gerekli olmadıkça daha derine inmeni istemiyorum."

"Ama sen varsın."

"Dediğim gibi, kurban profiline uymuyorum ve bunun için eğitildim."

"Ama bu senin için de tehlikeli." Kelimeleri durduramadan ağzından kaçtı.

"Ethan bana destek olacak."

"O bir fukboi. Onu nasıl ciddiye alırsın?"

"Birlikte bir ev kiralamaya başladığımızdan beri onu daha iyi tanıyorum. Düşündüğünüzden daha ciddi ve işinde çok iyi. Biraz araştırma yaptım. Babası ve üç amcası Vegas'ta terör estiren bir mafya babasını alaşağı ettikleri için yerel efsanelermiş. En iyisinden öğrenmiş."

Ethan'ı daha iyi tanıdığı için Nash'in kararlarına güveniyordu ama Nash'in gecenin herhangi bir bölümünü onunla geçirmeyi kesin bir dille reddetmesi onu kızdırmıştı. Ve evet, çelişkili davrandığının farkındaydı. Ama birdenbire bu davadaki bir ortak dışında onunla ilgilenmiyor gibi görünmesi onu kabul etmek istediğinden daha fazla sarstı.

"Pekâlâ. Bu akşamki görüşmelerinizden sonra beni arayıp ne bulduğunuzu söyleyebilir misiniz?"

Kahvesinin son kalanını da içti, tek kullanımlık fincanı çöpe attı ve omuz silkti. "Dünyayı sarsacak bir şey olmadığı sürece, akşamınızı bölmem için bir neden yok. Yarın size yetişirim."

Şimdi düpedüz sinirlenmişti, gururunun incinmişliği bıkkınlığına karışıyordu. "Haklısın. Sanırım... Seninle yarın konuşacağım."

Nash masasından kalktı ve ona kişisel olmayan bir selam verdi. "Sonra konuşuruz."

Bununla birlikte, kapıdan çıkıp gitti. Haisley, o gözden kaybolana kadar onun güzel kıçının geri çekilişini izledi.

Başını sallayarak içini çekti ve onun aniden gidişiyile göğsünde hissettiği kafa karıştırıcı ağrıyı görmezden gelmeye çalıştı. Ona tam olarak istediği şeyi vermişti.

-Tamamen profesyonel bir ilişki. Her saniyesinden nefret ediyordu. Onun nesi vardı? Ya da belki daha iyi bir soru şuydu: Onun nesi vardı?

*Ocak
İki yıl önce*

Mutlu cumalar. Saat altıda ön kapımdan gir, doğruca yatak odama git ve iç çamaşırlarını çıkar. Onları benim üzerime bırak. ve yatağımın yanında bekle. Elbiseni kaldır ki amın açıkta kalsın. Anlaşıldı mı?

Haisley Nash'in mesajını tekrar okudu ve sert bir iç çekişle ona cevap yazdı.

Evet, efendim.

Bu gece onun için tam olarak ne planladığını merak etmek, her ne olursa olsun, bunu lezzetli bir şekilde korkunç hale getireceğinden ve onu titreyen, yalvaran bir karmaşa haline gelene kadar akıl sağlığının sınırına sürükleyeceğinden emin olmak kadar onu heyecanlandırdı.

Bazen kendini çimdiklemek zorunda kalıyordu. Nash yatakta yaratıcı, yoğun, yorulmak bilmez ve inanılmazdı. Onunla geçirdiği her saniyeyi seviyordu. Nash ona dokunduğunda sanki başka hiçbir şeyin ve hiç kimsenin önemi yokmuş gibi eriyordu. Onu ayak parmakları kıvrılana kadar öptüğünde kalbinin hızla çarptığını hissediyordu. Vücudunun kontrolünü ele geçirdiğinde ve onu ters yüz ettiğinde aklını kaybetti. Ama hepsinden önemlisi, onunla birlikte olmayı seviyordu.

Haisley artan duygularını ara sıra soğuk bir fırça ya da iğneleyici bir geri dönüşle gizlemek için elinden geleni yaptı. Ona ne kadar bağlandığını bilseydi, muhtemelen onu beşinci aşama bir yapışkan olarak sınıflandırır ve serbest bırakırdı.

Bazen neredeyse onun da düştüğüne inanıyordu, özellikle de film maratonu için kanepeye sarıldıklarında, kötü şakalar yaptıklarında ya da aile, felsefe ve hayaller hakkında anlamlı sohbetler paylaştıklarında... Kim tüm bunları sadece bir ilişkiyle yapar ki? Ama Nash evliliğe ve çocuklara karşı duruşunu hiç bozmamıştı. Ve o da onların temel kuralını çiğnemişti.

Aşk olmuştu.

Haisley ne yapacağını bilemedi. İtiraf mı edecekti? Yoksa kalbini kırmadan önce ayrılacak mıydı?

İkisini de yapmadı. Sadece görevler arasında ara sıra eve geliyordu ve hayatını asla bir erkeğin etrafında döndürmeyeceğine yemin etmişti. Ama... bu adam için kendini her zaman müsait hissediyordu. Elinde değildi. Nash vücuduna her komut verdiğinde itaat ediyor, hesaplaşma gününü belirsiz bir "sonraya" erteliyordu.

Birlikte geçirdikleri ilk gece, onu diğer tüm erkekler için mahvetmeye yemin etmişti. Kız ona inanmamıştı. Hatta adamın kendine aşırı güvendiğini düşünerek kendi kendine biraz gülmüştü. Neredeyse bir yıl sonra, Haisley onun başarılı olduğunu kabul etmekten nefret ediyordu.

Ve ne yapacağını bilmiyordu.

Endişelerini bir kenara iterek evinden birkaç eşya aldı, onları bir çantaya attı ve Nash'in evine doğru yola koyuldu. Her zamanki gibi dağınıktı. Şehre sık sık gelip gittiği için buna şaşırılmamıştı. Şimdi son operasyonundan eve dönüyordu, ona soğuk bir altılı bira getirdi, Ocak soğuşunu önlemek için ısıtıcıyı açtı, mutfak lavabosunda ıslanan bulaşıkları yıkadı ve ortalığı topladı.

Saat altıya beş kala, aceleyle yatak odasına geri döndü ve külotunu çekiştirerek çıkardı, emrettiği gibi yastığının üzerine örttü. Beyni ne yaptığını sorarken bile kalbi hızla çarpıyordu. Sikişmekten çok konuşmaya ihtiyaçları vardı. Ama vücudu bunu umursamıyordu. Nash'siz uzun bir on gün geçirmişti ve sadece onun ona verebileceği zevke muhtaçtı. Ve onun kendisinden kabul edeceği sevgiyi ona vermek için.

Haisley sessiz dairenin karşısında anahtarın kilide girdiğini duydu. Kapı kolu döndü. Saçlarını kabarttı, dudağını ısırды ve adam kapıyı açarken eteğini kaldırdı.

ön kapıyı kapatıp kilitledi. Adamın ağır ayak sesleri koridorda ilerlerken kalbi güm güm atıyordu.

Nash onu görür görmez çantasını sert ağaçların üzerine bıraktı, karanlık, aç gözleri dudaklarını okşadı, meme uçlarını okşadı, sonra baktığı her saniye daha da ıslanan amına sabitlendi. İçini bir ürperti kapladı. Ona çok ihtiyacı vardı...

"Selam, bebeğim. Çok güzel görünüyorsun." Aralarındaki mesafeyi iki uzun adımda kapattı, dev avucuyla ensesini kavradı ve dudaklarını doğrudan ruhunun derinliklerine inen açgözlü bir öpücükle aldı.

Karanlık ihtiyaç karnında bükülüp açıktaki klitorisinin arkasında toplanırken Nash'in içinde eridi. Eteğinin düşmesine izin vermemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Bunun için ona şaplak atabilirdi. Bu hoşuna gidebilirdi... eninde sonunda. Ama şu anda onu itaat etmekten başka bir şey yapamayacak kadar çok özlemişti.

Dudaklarına talepkâr bir öpücük daha kondururken, duyularını alt üst etti. Adamın kokusu -sıcak, erkeksi misk, tehlike ve katı erkek kokusunun baş döndürücü karışımı- onu sardı. Onu açgözlülükle içine çekti, dudaklarının tadını aldı -adrenalin ve terden hafifçe tuzlu ve daha fazlasını arzulamasına neden olan altta yatan bir tatlılık.

Elleri, arzusunu ateşleyen bir güvenle vücudunda geziniyordu. Nasırlı avuçlarının pürüzlülüğü, bluzunun üstündeki açıkta kalan tenin üzerinde gezinen parmak uçlarının ipeksiliğiyle tezat oluşturuyor, kadının ürpermesine neden oluyordu. Düğmeleri teker teker açarken, tüy kadar hafif dokunuşu aşağı iniyor, her hareketiyle onu ateşliyordu.

Haisley onun ağzına doğru inledi. Nash'in dilinin onunkini okşayarak ıslak bir şekilde kayması, Haisley'i neredeyse acı verecek kadar keskin bir arzuyla doldurdu. Sadece Nash'in üzerine yığılabileceği baş döndürücü his ve duyguların kölesi olarak kendini ona demirlemişti.

Bu adam onun aklını, bedenini ve ruhunu tamamen çözmüştü. Haisley her hırıltılı nefesinde, çarpan kalbinin her düzensiz atışında, aralarındaki ne söndürebildiği ne de inkâr edebildiği, her şeyi tüketen ateşe dile getirilmemiş aşkını döktü ve kendini Nash'te kaybetti. Bu en tatlı işkenceydi.

Birden geri çekildi ve talepkâr bakışlarını kızın üzerinde yoğunlaştırdı. "Ben yokken amımla oynadın mı?"

"Hayır, efendim," diye nefes aldı.

"Ama sen istedin, değil mi?"

Dudaklarını yaladı. "Sen gittiğinde acı çekiyorum."

"Ben de sana dokunmak istedim bebeğim. Ama itaatini ödüllendireceğim ve bekleyişine değecek." Dizlerinin üzerine çöktü ve onun tümseğine doğru nefes verdi. "Ne güzel bir amcık. Umarım açsındır, çünkü ben açım. Benim için o eteği kaldırmaya devam et."

Nash yüzüstü bacaklarının arasına dalıp dili hatasız bir şekilde klitorisini bulduğunda Haisley'nin nefes alış verışı sertleşti ve kalbi kaburgalarına çarptı. Acımasızca onu yukarı kaldırdı, sonra da ateşin en yüksek seviyesinde tutarak hem hareketsiz durmaya hem de onun oyunu ve zevki için her bir sırrını açığa çıkarmaya zorladı.

"Nash..." "Ne oldu bebeğim?"

"İzin ver uzanayım ve bacaklarımı açayım."

"Hayır. Sen dilimin kırbacını al. Sana tapabilmem için iyi bir kız gibi hareketsiz duracaksın. Sana söylediğimde boşalacaksın, daha önce değil. Sırt üstü yatmanı, bacaklarını açmanı istediğimde, seni oraya kendim koyacağım."

Sonra başını eğdi ve onu yavaşça delirtmeye geri döndü. Endişesi arttıkça özlemi de artıyordu. "Nash. Nash! I-"

"Gelmek ister misin?"

Onun bildiğini biliyordu. Bazen kendi vücudunu ondan daha iyi tanıyordu. "Lütfen."

"Görgü kurallarını sevdiğimi bilirsin." Uzun, yavaş bir hareketle kadının yarığından geçti, sonra arkasına yaslandı. Başparmaklarıyla kıvrımlarını ayırmadan önce dudaklarını yalamasını izledi, onu daha da açığa çıkarırken gülümsedi. "Benim için gel."

Başını tekrar eğdiğinde Haisley karşı koyamadı. Dayanamadı. Dilinin düz kısmını tekrar klitorisinin üzerinde gezdirdi, sonra da derinlemesine emdi.

O gitmişti, kafası karıncalanmalar içinde yüzdüğü ve onun adını kısık sesle haykırırken ürpertiler içinde eridiği bir hisler aleminde kaybolmuştu.

Kadının orgasmı sona erip vücudu iç çekerek sarktığı anda Nash onu yatağının üzerine yatırdı, bluzunun kalıntılarını yırttı, pantolonunun fermuarını açtı ve kükreyen bir hamleyle içine oturdu.

"Nash!" Terden ıslanmış kömür grisi tişörtünün üzerinden tırnaklarını sırtına geçirdi.

"Al beni. Her santimimi al," diye homurdanırken, bileklerini yatağa sabitledi ve hâlâ hassas olan amcığına girintili çıkıntılı sikini defalarca soktu.

Acımasızca, gözlerinin içine bakarken onu yukarı kaldırdı, nefesini tutamayana kadar derinlere, sonra daha derinlere daldı. Klitorisi sanki yanıyormuş gibi hissetti ve kalbi, ona her dokunduğunda yaptığı gibi yine ona teslim oldu.

"Tekrar gelmem gerek," diye feryat etti onun pamuklu omzuna.

"İste benden. Yalvar bana."

"Lütfen," diye soluk soluğa bağırdı. "Lütfen, Nash. Lütfen... Sana ihtiyacım var."

"Lanet olsun, bebeğim. Evet, evet. Oh, siktir, evet. Benim de sana ihtiyacım var." Karyolası sarsılana, dudaklarına karşı nefes nefese kalana, yüzü mutlulukla gerilene kadar ona vurdu. "Benimle gel!"

İnanılmaz bir şekilde, onun içinde sertleşti. Onu şilteye daha hızlı vurdukça itişleri sertleşti. Duyuları yükseldi. Kan vücudunda hızla akıyor, damarlarında alev alıyordu. Baraj bir ısı ve havai fişek telaşıyla patlamadan önce arzusu sıkılaştı ve büküldü. Nash içine girdiğinde gözlerinin arkasında siyah noktalar dans etti ve serbest bırakıldığını haykırdı.

Yavaşça, birbirine yapışmış uzuvlar ve nefes nefese kalmış soluklardan oluşan bir karmaşa içinde birlikte yeryüzüne geri döndüler. İkisi de hareket etmeye meyilli görünmüyordu ve Haisley bu durumu seviyordu. Yüzünü adamın boynuna gömdü, gözlerini kapadı ve onun tuzlu, erkeksi kokusunu içine çekti.

Olmayı tercih edeceği başka bir yer yoktu.

"Evde olduğum için mutlu musun?" diye mırıldandı, sesi hâlâ tutkuyla kalındı.

Haisley bu sorunun ne anlama geldiğini biliyordu. Bu gece bir orgazm maratonu olacaktı ve bunun için başı dönüyordu. "Hem de çok. Seni özledim."

Bunu itiraf eder etmez yüzünü buruşturdu. Nash onun kalbini değil, sadece bedenini istiyordu. Dikkatli olmalıydı yoksa onu korkutup kaçıracaktı.

"Öyle mi yaptın? Yoksa bensiz azıyor muydun?" Alaycı bir kaşını kaldırdı. "Onu yeterince sık sevmediğimde kediciğinin huysuzlandığını biliyorum."

Ne yazık ki yanılmıyordu. Nash hayatına girdiğinden beri, sadece kendi kendini tatmin etmesini yasaklamakla kalmamış, artık bundan zevk de almıyordu çünkü bu onu gerçekten tatmin etmiyordu.

Haisley onu arzuluyordu ve her zaman bunun onu kışından ısıracığından endişeleniyordu. Bu korkuya rağmen... duramıyordu.

"Öyle mi? Onu sık sık yürüyüşe çıkarmadığım zaman 'köpeğin' oldukça hırçınlaşıyor."

Gülmekten kırıldı. "Doğru. Tanrım, evde olmak çok güzel. Ne kadar korkunç bir operasyondur. Aptalca sebepler yüzünden şehirdeki bok çukurlarına sürülmekten nefret ediyorum."

"Ne oldu?"

Nash içini çekti. "Söyleyemem. Siyasi sonuçlar ve tüm bunlar." "Tehlikeli miydi?"

"Her zaman öyle değil midir? Ama ben dikkatliyim. Neden olmayayım ki? Eve gelmek için iyi bir sebebim var..."

"Öyle mi?" Kalbi boğazında düğümlendi. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Asla. Ve ben de yumuşamayacağım. Bu kadar iyi bir amciğe sahipken, sertleşmemek mümkün değil."

Bir açıdan, bunu iltifat olarak söylediğini biliyordu... ama bu bir aşk itirafı sayılmazdı. Yine de böyle bir şey beklemiyordu. Söze dökülmemiş karşılıklı bir anlaşmayla, arzusunun ötesindeki duyguları kendilerine sakladılar.

Tanrım, sessizlik aralarındaki her şeyi belirsiz hissettiriyordu. Belirsiz. İletişimleri bok gibiydi. Ama Haisley ona nasıl hissettiğini söyleyecek kadar cesur olmaya hazır değildi. Kimseye, hatta ailesine bile bağlanmak onun için hiçbir zaman işe yaramamıştı. Nash de hiçbir şekilde kalıcılıkla ilgilenmediği konusunda çok netti.

Bu yüzden Haisley elinden geleni yaptı; ona yakın durdu, onu içine çekerken sırtında tembel desenler çizdi ve biteceği andan korkmamaya çalıştı.

Hava seks gibi kokuyordu. Adam onu sıkıca kavrayıp kendine doğru çekerken kadının kafası onunla dolmuştu. "Sana çok önemli bir sorum var Rowe."

Kalbi yerinden fırladı. Onun için daha fazlasını hissetme ihtimali var mıydı? Bir şey söylemeye hazır olduğunu mu?

"Dinliyorum." "McDreamy mi McSteamy mi?"

Bilmek istediği şey bu muydu? Hayal kırıklığını bastırarak homurdandı. "İkisi de değil. Bana her gün Cristina ve Owen'ı verin."

"Gerçekten mi? Seni Meredith ve Derek hayranı sanmıştım."

"Çok açık. Cristina ve Owen'da o ateşli tutku, o lezzetli gerilim vardı." Kırpiklerinin arasından ona baktı. "Ne demek istediğimi anlıyorsun."

Nash sırtıttı. "Seviyorum."

Yüklü bir sessizliğe gömüldüler. Haisley ona ne olduklarını sormak, aralarındaki bu inanılmaz şeye bir etiket koymak için yanıp tutuşuyordu. Ama kelimeler boğazında düğümlendi.

Tekrar denedi. "Peki ya Carrie ve Bay Büyük?"

Zorla bir kahkaha attı. "Tanrım, hayır. O ilişkinin tamamı zehirli bir karmaşaydı."

"Doğru." Saçının bir tutamıyla oynadı. "Ama kimyaları uyuşuyordu. Ayı olduklarında bile aralarındaki bağ inkâr edilemezdi. Anlıyor musun?"

Haisley'nin nefesi kesildi. Bir şey mi ima ediyordu? Yoksa sadece kendi umutlarını mı yansıtıyordu? "Böyle söyleyince... argümanınızın haklılığı ortaya çıkıyor. Tüm bu hayali çiftleri nereden biliyorsun? Gerçekten *Grey's Anatomy* ve *Sex and the City*'yi izledin mi?"

"Çok değil, ama biliyorsun her iki diziyi de seven üç kız kardeşim var. Bir sonraki sıcak noktama giden uzun uçak yolculuklarında, konuşacak bir şeyimiz olsun diye bazen birkaç bölüm gizlice izliyorum."

Gözlerini kısmıştı. "Yalan söylüyorsun. O dizileri seviyorsun."

"*Grey's*'in beşinci olduğunu iddia ediyorum. Carrie de *Sex and the City*'yi ciddiye almam için fazla bencil ve kendini sabote eden biri. Miranda beni rahatsız ediyor. Charlotte boş ve-"

"Tabii ki Samantha'yı tercih edersin. Mottosu herkesi çivilemek ve yoluna devam etmek olan biriyle özdeşleşeceğin anlaşılıyor."

"En azından dürüst. Ama ben onu daha çok seviyorum çünkü azimli ve korkusuz. Tanıdığım başka biri gibi." Kızın burnuna dokundu. "Ama bugünlerde birilerini çivileyip yoluma devam ettiğimi düşünüyorsan, dikkat etmemişsin demektir."

Son zamanlarda başka kimseyle birlikte olmadığını mı söylüyordu? Haisley ilk birlikteliklerinden beri birlikte olmamıştı ama başka kiminle ya da ne yaptığını hiç sormamıştı. Gerçeklerden çok korkuyordu ve ikisi de münhasırlık hakkında tek kelime etmemişti. "Ah?"

"Şaşırmış gibi bakma. Bugünlerde başka biriyle uğraşamayacak kadar senin vücuduna düşkünüm." Dudaklarına kalıcı bir öpücük bıraktı. "Sana tekrar göstermemi ister misin?"

"Lütfen," diye nefes aldı. "Efendim."

"Oh, işte iyi davranışların. Bunları kesinlikle ödüllendireceğim..." Yan tarafına yuvarlandı, başını avucuna yasladı ve boştaki elini

Göğüslerinin arasına, karnının üstüne, sonra aşağıya, aşağıya, bacaklarının arasına iniyor, orası yine ağrıyordu. "İyi bir kız ol ve bacaklarını aç."

Anında itaat etti, sertleşen klitorisini tembelce daire içine aldığı anda inledi.

"Hmm." Onun boynuna sokuldu. "Seni iyi hissettirmeden önce yalvartmamı mı istiyorsun?"

Nefesi kesildi. "Evet, efendim. Lütfen."

Dudaklarını ısırarak için boğazından yukarı doğru yaladı. "O zaman bana en sevdiğin televizyon çiftini söyle. Senin için mükemmel romantizm nedir? Ross ve Rachel mı?"

Haisley başını iki yana salladı, adam onun ihtiyacını artırırken düşüncelerini bir araya getirmeye çalışıyordu. "Hayır. Çok nevroitik ve kararsız. Kendini toparlayamayacak kadar. Çok... oh, bu çok iyi hissettiriyor."

Nash güldü ve dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdikten sonra eğilip göğüs uçlarını uzun ve güçlü çekişlerle emdi. Kadın çarşafı kavrıdı ve gözlerini kapattı. Tanrım, Nash onu nasıl bu kadar kolay çözebileceğini biliyordu ve bu da en az Nash'i sevdiği kadar hoşuna gidiyordu.

Sert ucunu ağzından çıkardı, sonra göğsünü kavrayıp sıkmadan önce parmak eklemlerini üzerinde gezdirdi.

"Ah." İstemsizce sarsıldı.

"Özür dilerim." Nash sıkma hareketini okşamaya çevirdi. "Çok mu sert?" "Bu, gücünün farkında olmadığın anlardan biri."

"Heyecanlanıyorum bebeğim. *Sen* beni heyecanlandırıyorsun. Seninle olduğum her dakika." Onu nefesi kesilene ve beyni erime tehlikesi geçirene kadar öptü.

Bunu kulağa geldiği kadar romantik bir şekilde mi söylemişti? "Nash..."

"Bebeğim..." diye mırıldandı, sonra muhtaç klitorisini yavaş, işkenceli dairelerle tekrar ovdu. "Hadi. Ver onu bana."

"Gelmemi mi istiyorsun?"

Alay etti. "Bunun için hazır değiliz." Doğru değildi. Hazırdı ama... "O zaman-"

"Bana en sevdiğin TV çiftini söyle."

"Jim ve Pam," diye soluk soluğa bağırdı. Haisley'e göre *The Office*'in bu ikilisi her çiftin olmak istediği kişilerdi. Sevgiliden önce arkadaş. Komik, pek çok ortak yönleri olan, birbirlerine karşı düşünceli ve sabırlı. En çok da kötü zamanlamanın üstesinden gelmiş olmalarını s e v i y o r d u .

beceriksizlik ve utangaçlıkla birbirlerine olan aşklarını açıkça, dürüstçe ve korkusuzca ilan ettiler.

Ama Nash ve kendisinin böyle bir çift olduğunu hiç düşünmemişti. "Nihai çift olacaklar mı, olmayacaklar mı?"

"Bu da bir bakış açısı. Tüm o özlem dolu bakışlar, o yavaş yanma..." Haisley kıpırdandı ve konuşmaya odaklanmaya çalıştı. Beyninden bir ses bunun önemli olabileceğini söylüyordu ama adamın parmakları ve bakışlarındaki karanlık ağırlık onu çılgına çeviriyordu. "Çok romantik."

"Ona bir benzin istasyonunda evlenme teklif etti." "Onu bekleyemeyecek kadar çok seviyordu."

Nash onu ovmayı bırakıp yüzüne baktı. "Aşka inanmadığımı sanıyordum."

"Jim, gerçekleşene kadar ikisine de yetecek kadar inandı. İlişkileri çok tatlıydı. Sence de öyle değil mi?"

"Peki ya gerçek hayat?"

Haisley'nin kalbi küt küt atmaya başladı. Ne diyordu bu adam? Fikrini mi değiştirmişti? "Aşka inanmadığımı hiç söylemedim, sadece bazı insanlar için geçerli olduğunu söyledim. Şanslı insanlar. Kardeşin ve Laila. Zy ve Tessa. Matt ve Madison. Patronlarınız bile mutlu bir evliliğe sahip gibi görünüyor."

"Yani aşka inanıyor musun?" Sesi bir oktav alçaldı, kabarık bir krep yığınının üzerindeki şurup kadar tatlı bir tonla çiseledi. "Aşk istiyor musun? Kastettiğin bu mu?"

Jim, Pam'e onun hakkında ne hissettiğini söyleyecek cesareti bulmuştu. Nash onu yatağa yatırmış, gözlerini dikmiş ona bakarken saklanacak yeri yoktu. Ve cesareti onu terk etti. Nash'e kadar uzaktan yakından hiç aşık olmamıştı ve bu sözleri ilk söyleyen kişi olmak onu korkutuyordu. O üç küçük kelimeyi ağzından kaçırırsa Nash'in tüm ilgisi, şefkati ve zevki bir anda yok olabilirdi.

"Demek istediğim, ben de en az diğer insanlar kadar iyi televizyon seyretmeyi seviyorum." Adam geri çekilene kadar onu itti. Sonra yataktan fırladı ve kıyafetlerini bulmak için çabaladı.

"Nereye gidiyorsun?" Çarşaflardan kalktı, vücudu o kadar sağlam ve güzeldi ki, aleti hazırolda duruyor, bir kehanet çubuğu gibi onu işaret ediyordu.

Aylardır kendine, adamın onu sürekli istemesinin bir anlamı olması gerektiğini söylüyordu. Ona karşı bir şeyler hissediyor olmalıydı, değil mi?

Takılmaya başladıklarından beri sadık olduğunu bile itiraf etmişti.
Ama bu bir aşk ilanı değildi.

Kendini açıkta hissederek elbisesini kaptı ve çıplaklığının üzerine tuttu. "Peki ya sen? Aşka inanıyor musun?"

"İstemediğimi hiç söylemedim."

Bu ne anlama geliyordu? Belki de hiçbir şeydi ve bunu zor yoldan öğrenmek istemiyordu.

"Sanırım gitmeliyim." Haisley, adamın onu soyarken yere saçtığı eşyalarını toplayıp banyoya koştu ve kapıyı çarpıp arkasından kilitledi.

Titreyen elleriyle giysilerini çekiştiriyor, gözlerinden inatla akmakta ısrar eden yaşları burnundan geri çekiyordu.

Kapıya vurdu. "İyi misin?" "İyiyim."

Ama öyle değildi. Haisley bugünlerde Nash'in yanına her gittiğinde kendini duygusal hissediyordu. Bu kadar dengesiz hissetmekten nefret ediyordu.

Aralarına mesafe koymak için bir başka nedendi bu. Aslında, belki de bunu temelli yapmayı düşünmeliydi çünkü er ya da geç, adam kalbini paramparça edecekti. Ve nasıl -ya da hayatta kalıp kalamayacağından- emin değildi.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Günümüz

Yoğun bir günün ardından Nash, akşam saat dokuz sularında çizburgerini yiyip dizüstü bilgisayarının kapağını açtığında bitkin bir haldeydi.

Bu sabah Haisley'nin yüzündeki hayal kırıklığı bütün gün peşini bırakmamıştı. Onun ruh halini en iyi nasıl anlayabilirdi? Uyandığında huysuz olması mümkündü ama adam onunla profesyonel ilişkilerin ötesinde bir ilişki kurmayı reddettiğinde kafasının karıştığı açıktı. Bu onu özlediği anlamına geliyor olabilir miydi?

"Sonunda eve geldin mi, pislik?" Garrison yalınayak ve çıplak göğüsle mutfığa girdi, mürekkepli omzuna atılmış bir tişört asmıştı.

"Hey, lanet surat."

"Birbirimize taktığımız evcil hayvan isimlerine bayılıyorum. Neredeyse romantik." Kendisine bir bardak süt doldururken espri yaptı.

Nash gözlerini devirdi. "Burada yemek yiyorum. Beni fırlatmaya zorlama. Senin kıllı kışınla asla romantik olmak istemem."

"Aynen. Peki... kız arkadaşının bu gece nerede olduğunu biliyor musun?" Bu alay Nash'in donup kalmasına neden oldu. "Haisley?"

"Başka kim olacak?" Ethan gizli bir şey biliyorum edasıyla gülümsedi.

"Bir saatten kısa bir süre önce onunla karşılaştım."

Highrise'da flört ediyor olsaydı - ya da daha kötüsü, alışveriş merkezinde gizlice dolaşıyor olsaydı

-Kıyını kırmızının muhteşem bir tonuyla tokatlayacaktı. "Ve?"

Ethan kıkırdadı. "Şu haline bak, soğukkanlı davranmaya çalışıyorsun. Dostum, yüzün bana onun neyin peşinde olduğu konusunda umutsuzca endişelendiğini söylüyor..."

Nash hamburgerini yere attı ve ayağa kalktı. "Tamam. Ha ha. Benim yüzümden güldün. O kadının beni deli ettiğini söylememi ister misin? İtiraf ediyorum. Etkiliyor. Beni yakaladın. Şimdi bana onu nerede gördüğünü

söyle."

"Sakin ol, kardeşim. Matt ve Madison'larda Haisley'e rastladım. En iyi arkadaşını kontrol etmek için uğramış, görünüşe göre sabah bulantıları yüzünden çok zor zamanlar geçiriyormuş. Endişeliydi."

"Oh." Nash tekrar oturdu, bu gece onun peşinden koşmak zorunda kalmayacağı için rahatlamıştı. "Benim hakkımda bir şey söyledi mi?"

Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz, Nash onları geri ısırabilmeyi diledi. Kahretsin, kulağa çok ortaokullu gibi geliyordu. Ama kendini tutamıyordu.

Haisley ile tam gaz flört etmemek doğasındaki her şeye aykırıydı. Bu sabah ona bu kadar yakın olmak ve kendini, sevdiği kadın yerine Haisley'nin bu davadaki bir muadilinden başka bir şey değilmiş gibi davranmaya zorlamak onu neredeyse öldürüyordu. Jasper'a geçmişteki ilişkilerinin uzun süreli bir ilişkiden başka bir şey olmadığını söyledikten sonra ona karşı taktik değiştirmek en iyi seçenek gibi görünmüştü. Onun her şeyi olmadığına gerçekten inanıyordu. Onu sadece iyi vakit geçirmek için gördüğüne inanıyordu.

Evlenme teklif etmeye hazır olduğunu duysa çok şaşırdı.

Şu anda bunların hiçbiri ona yardımcı olmuyordu. Jasper Haisley'e her şeyin yanlış olduğunu söyleyemezdi. Ama Nash söyleyebilirdi. Ve dün koyduğu sınırlara saygı göstererek başlayarak onu geri kazanabilirdi - bu onu ne kadar öldürürse öldürsün.

Jasper'ı onu kontrol etmek, güvende olduğundan ve ihtiyacı olan duygusal desteği aldığından emin olmak için kullanacaktı... Sonra da itiraf zamanı geldiğinde, Jasper'ın ona yardım etmeye ve destek olmaya çalıştığını anlamasını umacaktı, saçmalayıp onu incitmeye değil.

Ama her halükarda, hayatının mücadelesini vermeden onu kaybetmeyi reddediyordu. Bir şekilde, bir şekilde Haisley Rowe'u onu sevdiğine ikna edecekti. Gerçeği öğrendiğinde... Bundan sonra ne olacağı ona bağlıydı.

Ethan güldü. "Senden bir ya da iki kez bahsetmiş olabilir. Senin için ne değeri var ki?"

Nash oda arkadaşına sinirli bir bakış fırlattı. "Ne istiyorsun?" "Bir ay boyunca çamaşırlarımı yıkayacaksın ve ben de açık bir kitap olacağım."

"Sen bir sıçan piçisin. Senin terli iç çamaşırlarını ya da yapış yapış çarşaflarını yıkamayacağım."

"Anlaşma böyle. İster al, ister alma."

"Orospu çocuğu." Nash çocuğun kaltağı olmak istemiyordu ama Haisley'i geri kazanmak için gururunu kesinlikle ayaklar altına alacaktı. "İyi.

Ama ben katlanmıyorum."

Ethan güldü. "Enayi."

Nash kanepeden fırladı ve mutfak zeminini bir avuç adımda geçerek çocuğu boğazından yakaladı. "Beni kandırdığını söylemesen iyi edersin."

"Rahatla, dostum." Nash bıraktığında Ethan omuzlarını silkti. "Ben sadece seninle dalga geçiyorum. Dürüst olmak gerekirse, çok fazla bir şey duymadım, sadece bu sabah bu kadar açık sözlü olman onun kafasını karıştırdı. Seninle nerede duracağını bilmiyor."

Şüphelendiği gibi. "Teşekkürler. Çamaşırlarını bana ver."

"Bunu sana zorla yaptırmayacağım. Sadece bu kadının senin için ne kadar önemli olduğunu görmek istedim."

"Orospu çocuğu." Nash tepinerek yemeğine geri döndü. Ethan onun peşinden gitti. "Özür dilerim.

İyi misin?"

"Kahretsin, bilmiyorum." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Haisley'nin benim için ne anlama geldiğini bilmek ister misin? Her şey demek. Gittiğinde, bu beni mahvetti. Aynı sayfada olduğumuzu sanıyordum, ta ki o gidene kadar. O kadınla iletişim kurmak neden bu kadar zor?"

"Haisley olmadan yalnızlık çekmiyorsun, dostum. Çok sevişiyorsun." Sırıttı. "Neredeyse benim kadar."

"Ve hepsi boş. Her şey..." İçi burkuldu. "Anlamsız. Bu bir süre için harika. Ama... dostum, bir anlamı olan birine sahip olduğunda, her şey değişir. Ve o boş sikiğe geri dönmek? Bu sadece... Gülüp geçeceksiniz ama bazı sabahlar uyanır, yuvarlanır ve bir anlığına Haisley'e kavuştuğumu düşünürdüm. Sonra gözlerimi açtığımda başka birini görüyordum. Yanımdaki kadın ne kadar seksi, tatlı, alaycı ya da her ne olursa olsun, yine de Haisley değildi. Aramızı açmakla kalmayıp onun iki bin mil uzağa kaçmasına neden olacak ne halt ettiğimi merak edip duruyordum."

Ethan onun yanındaki kanepeye çöktü. "Kahretsin, dostum. Özür dilerim. Sadece düşündüm ki... Kahretsin, herkes sadece takıldığınızı düşünüyordu. Onu dışarı çıkarmadın, şirket partilerine getirmedin ya da ona karşı bir şeyler hissediyormuşsun gibi davranmadın. Ben de düşündüm ki-"

"Sadece onu çivilemek istediğimi. Anlaşılan o da öyle düşünmüş." Nash kendini aptal gibi hissetti. Onunla baş başa geçirdiği zamanı öylesine gayretle korumuştur ki, bu davranışını onun nasıl algılayabileceğini düşünmemişti bile. Ama o hiç karşı koymamış, kendisini dışarı çıkarmasını istememişti.

Ona yatağını, kelepçelerini ve sertleşmiş sikini içermeyen iyi bir zaman göster. Kız onun için her yönden mükemmeldi.

Ve o bir aptaldı.

Elbette Haisley onun en sevdiği fahişesi olduğunu varsaymıştı, değerli itaatkârı ya da kız arkadaşı değil. Onu sevdiğini ya da onunla evlenmek istediğini düşünmesi için ona herhangi bir sebep vermemişti. Şimdi çok açık görünüyordu, ama o anda... sadece ona olabildiğince yakın olmayı düşünmüştü.

Gerçeğin tamamı bu değildi. Birlikte geçirdikleri ilk gecede, bir ilişki aramadığını ısrarla söylemişti. Aylardır ona seksten fazlasını istediğini söylemenin bir yolunu arıyordu. Ve çok dürüst olup onu kaybetmekten korkuyordu.

"Şimdi ne yapacaksın?" Ethan sordu.

"Yapabileceğim her şeyi."

"İlişki konusunda tavsiyeye ihtiyacın var mı diye sorardım ama ben lisedeki kız arkadaşını babasına kaptırmış biriyim, o yüzden-"

"Bunu uyduruyorsun." Öyle olmalıydı.

"Ben değilim. Babam on sekizinci yaş gününden hemen sonra Havana ile evlendi. Şimdi üç çocukları var. Onu hamile bırakmayı bırakması gerektiği konusunda sürekli onunla dalga geçiyorum. Bu utanç verici."

Nash güldü, çünkü birkaç saniyeliğine ne kadar kötü çuvalladığını düşünmemek iyi hissettirmişti. "Vay canına."

"Berbat bir durum ama mutlular, yani..." Ethan omuz silkti. "Dinle, bugün erken saatlerde, alışveriş merkezinde-"

"Pastanede çalışan kızın bizimle konuşmaması senin suçun değil. Konuşmayacaktı zaten."

Ethan iç çekti. "Abby'nin bu kadar ürkek olacağını düşünmemiştim."

"Aynen." Ve Nash, Ethan'la kendisinin muhtemelen göz korkutucu olduklarını fark etmediği için kendini kötü hissetti, özellikle de kaçırılma olaylarının kendisinden yüz metreden daha kısa bir mesafede gerçekleştiği düşünülürse. "Ve diğer çocuk..."

"Eminim çalıştığından daha çok kafası güzeldir. Gözlerini gördün mü?"

"Evet. Ben de öyle düşünüyorum. Ve gözlüklerini takmayı reddetmesi... Tanrım, araba bile kullanmamalı."

"Polis raporlarının hiçbirinde bu adamdan bahsedilmemesine şaşmamalı. Yine de Dedektif Haskins'in bugünlerde yaklaşan emekli maaşı, altın saati ve sonsuz balık tutma günleri dışında hiçbir şeyi umursadığını sanmıyorum."

"Berbat bir durum. Buradan nereye döneceğimi bilmiyorum. Gerçeklerin ve bilinmeyenlerin bir listesiyle oturup doğru soruları sormaya başlamamız, bunu yapamayacak insanları eleyip yapabilecek şüphelilerin listesini daraltmaya başlamamız gerekiyor."

Ethan başıyla onayladı. "Sabah ilk iş oraya gideceğiz." "Bu gece dışarı mı çıkıyorsun?"

Çocuk bir tişört giyerken sırtıttı. "İki seks görüşmem var ve ilkinde geç kaldım bile. Sabah görüşürüz."

"Nasıl uyuyacaksın?"

Bu Ethan'ı güldürdü. "Eğer önceliğin buysa, yaşlanıyorsun dostum. Görüşürüz."

"Ben yaşlı değilim amına koyayım," diye seslendi Ethan'ın geri çekilen sırtına. Kapı çarpıldı. Nash küfretti, sonra dizüstü bilgisayarına odaklandı.

Bu gece Haisley ile konuşmak için Jasper şapkasını takmak muhtemelen pervasızcaydı ama her parçasının onun iyi olduğundan emin olması gerekiyordu. Nash henüz ona güven verebilecek durumda değildi; onu dinlemezdi. Ama Jasper dinlerdi. Tabii biraz hassas olabilirse *-ki bu konuda* kesinlikle berbatı.

Ona yalan söylemekten nefret ediyordu ve umarım bu hile yüzüne patlamazdı. Eninde sonunda itiraf edecekti ve Haisley'e yaklaşmak için bir ekran adı kullanmak ilk tercihi değildi ama Haisley ona daha cazip seçenekler bırakmamıştı.

İç geçirerek CSI sitesine gitti ve giriş yaptı. Haisley'den bekleyen bir mesaj vardı. Hevesle mesajı açtı ama merhaba ve iyi bir gün geçirmesini dilemekten başka bir şey yazmıyordu.

Hemen cevap verdi.

JasperThePrivateDick: Selam, Red. Benim günüm berbatı.
Umarım seninki daha iyidir.

RedHotSavvySleuth: Hayır. Yeni işimde ikinci günüm, patronum hala bir pislik ve bu dava hala bir muamma.

JasperThePrivateDick: Bunu duyduğuma üzıldüm. Eski sevgilinden ne haber? Tekrar görüştünüz mü?

RedHotSavvySleuth: Evet. Hatırlatmayın bana. Alınma ama erkekler neden bu kadar kafa karıştırıcı?

JasperThePrivateDick: Ha! Biz de kadınlar hakkında hep aynı şeyi soruyoruz.

RedHotSavvySleuth: Ama bir kez ustalaştın. Açıkça sevdiğin biri vardı.

JasperThePrivateDick: Onun bilebileceğinden çok daha fazla.

Nash bunun şu anda ne kadar doğru görüldüğünden nefret ediyordu.

RedHotSavvySleuth: Ugh. Geçmiş hakkında konuşmayalım. Keşke davada ilerleme kaydettiğimi söyleyebilseydim, ama ofiste sıkışıp kaldığımda ve o dört duvarın içindeki evrak işlerinin ötesini gerçekten araştıramadığımda bu çok zor.

JasperThePrivateDick: Böylesi daha güvenli. Muhtemelen eski eşiniz ve soruşturmada çalışan diğerleri tehlikeye karşı eğitilmişlerdir. İşlerini yapmalarına izin vermek daha iyi değil mi?

RedHotSavvySleuth: Yani diğer kadınlar tehlikeye kırımın üstünde mi oturayım? Yardımcı olacak bir şeyler yapmam gerekmiyor mu?

JasperThePrivateDick: Siperdeki insanları desteklemek faydalı bir şey yapmaktır.

RedHotSavvySleuth: Yeterli değil. Ve yine eski sevgilim gibi konuşuyorsun, beni olası bir kağıt kesiğinden uzak durmam için uyarıyorsun.

JasperThePrivateDick: Bu insanlar tarafından kaçırılmak, bir kağıt kesiğinden çok daha tehlikeli olurdu, Red.

Biliyorum. Bu sevdiğim anlamına gelmez. Bugün yeni bir şey öğrendin mi?

JasperThePrivateDick: Korkarım ki hayır. Bugün telaşlıydı ve hiçbirini istediğim kadar verimli değildi.

Jasper bugünkü bulgularından hiçbirini Haisley ile paylaşamazdı. Bunların hepsinin Nash'ten gelmesi gerekiyordu. Tüm haberler korkunç olsa bile en azından ona anlatacak bir şeyleri olacaktı. En azından onunla daha fazla zaman geçirebilecekti.

Lanet olsun, çok kötüydü.

JasperThePrivateDick: Eski kocan davada bir ilerleme kaydetti mi?

RedHotSavvySleuth: Biraz. Baş dedektifin izini buldu ama yaşlı bunak hiçbir işe yaramıyor.

JasperThePrivateDick: Hey, şu yaşlı konuşmasına dikkat et. Kendimi bir zamanlar olduğum kadar genç olmamakla özdeşleştiriyorum.

Tamamen yalan değil. Ne de olsa yaşı artık üçle başlıyordu. Nash hâlâ bu durumu kavrayamıyordu.

RedHotSavvySleuth: Hiçbir şekilde, hiçbir biçimde işe yaramaz değilsin, o yüzden o konuya girme. Bu dedektifin tükendiğini ve emekliliğe doğru yol aldığını kastetmişim. 🙄

JasperThePrivateDick: Bu sinir bozucu. Eminim eski sevgilin de heyecanlanmamıştır.

Değil. Ama diğer ipuçlarını takip ederek ilerliyor. Tanıklarla, kaçan kurbanlarla, bu tür şeylerle konuşuyor.

JasperThePrivateDick: Görünüşe göre o da bu davayı çözmeye senin kadar kendini adanmış. Güzel. O kurbanlar, onların yanında olan birini hak ediyorlar.

Köşeye. İkinizin arası nasıl? Artık birlikte çalıştığınıza göre daha fazla iletişim var mı?

Evet, balık tutuyordu.

Haisley cevap vermeden önce uzun bir süre durakladı.

RedHotSavvySleuth: Hem evet hem hayır. Dün, tüm flörtöz imalarından ve için için yanan bakışlarından rahatsız oldum, bu yüzden ondan daha profesyonel davranmasını istedim. Bugün ise tam bir iş adamıydı. Aslında fazla profesyoneldi. 😞 Sanki bir gecede 180 derece dönmüş ve bana sıradan bir iş arkadaşı gibi davranmaya karar vermiş gibiydi.

JasperThePrivate Dick: Senin istediğin de bu değil miydi zaten? Senin sınırlarına saygı duymasını ve her şeyi kuralına göre yapmasını?

Bir uzun duraklama daha. Nash, Haisley'nin vereceği yanıtı düşünürken dolgun alt dudağını dişlerinin arasında sıkıttığını görebiliyordu.

Yani, evet. Yaptım. Yaptım. Sadece... Bilmiyorum. Garip hissettim. Rahatsız edici. Dediğim gibi, erkekler kafa karıştırıcıdır. 😞

JasperThePrivateDick: Ondan ne istediğinden tam olarak emin değilsin gibi görünüyor.

Bu davayı çözmek istiyorum. Daha fazla kadının kaçırılmasını ve kim bilir başka neler olmasını engellemek istiyorum. En önemli şey bu.

Nash'in göğsü onun kaçamak cevapları karşısında gerildi. Asıl meseleden, aralarında kaynayan karmaşık duygulardan kaçıyordu. Bunun peşini bırakamazdı.

JasperThePrivateDick: Elbette. Ancak kendiniz için ne istediğinizi de göz önünde bulundurmayı unutmayın. İnanın bana, hayatının aşkını kaybetmiş biri olarak Sevdiği kadın, eski sevgilinizi hala önemsiyorsanız, onunla geçirdiğiniz tek bir günü bile hafife almamalısınız. İşler dağınık ve kafa karıştırıcı olsa bile, kalbi kırık olmaktan çok daha iyidir.

Nash nefesini tuttu, ona ulaşmayı umuyordu. Haisley'nin cevabı yine yavaş geldi.

RedHotSavvySleuth: Belki de haklısındır. Bunu düşüneceğim. Bu arada, kayıp aşkın hakkında konuşmak istersen, iyi bir dinleyiciyimdir. Burnumu sokmayacağım ama o kadar iyi bir dinleyici oldun ki, iyiliğinin karşılığını vermekten mutluluk duyarım.

Nash'in boğazı sıkıştı. Oraya gidemezdi, anonim çevrimiçi baloncuklarında bile. Yaraları hâlâ çok hamdı ve Haisley kimsenin aptalı değildi. Nash büyük ifşaya hazır olmadan önce muhtemelen farkına varacaktı.

JasperThePrivateDick: Teklifiniz için teşekkür ederim ama bu eski bir tarih. Günümüz kadar ilginç değil. 😊 Ve bu yaşlı osuruk için geç oluyor, o yüzden kapatmalıyım. Ama söylediklerimi bir düşün, tamam mı? Bunu zor yoldan öğrenmiş biri olarak kabul edin. Korku ve gururun sizi eski sevgilinizle gerçek bir şeyler yapmaktan alıkoymasına izin vermeyin. Hatta bu karmaşık.

Deneyeceğim. Dinlediğiniz için teşekkürler. İyi geceler dilerim. 💜

Nash sohbetten çıktı ve dizüstü bilgisayarını kapattı, zihni hızla çalışıyordu. Haisley'e ulaşabilmiş miydi? Onu uzakta tutmayı yeniden düşünmesini sağlayacak bir tohum ekmiş miydi?

Ne kadar inatçı olduğunu bildiğinden, belki de değildi. Bunu zaman gösterecekti. Ama gerçek şu ki, vücudundaki her hücre onu kendine doğru çekmek ve her ikisi de hissizleşene kadar öpmek için çılgılık atarken, tamamen profesyonel maskaralığını uzun süre sürdüremezdi.

Yine de bir konuda haklıydı. Karmaşıklık bugünlerde aralarındaki ilişkiyi anlatmaya yetmiyordu bile. Jasper'ı oynamanın başına bela olmamasını umuyordu ama söylediklerinde ciddiydi. Haisley'le tek bir gününü bile boşa harcamak istemiyordu; bu, onu hâlâ aynı derecede çok istediğini kanıtlamak için kitaptaki tüm kuralları çiğnemek anlamına gelse bile.

Ertesi gün öğleden sonra Nash, Haisley'nin ofisine girdi, Haisley bilgisayar ekranından başını kaldırıp ona baktığında kalbi o tanıdık küçük taklayı attı. Gözleri hafifçe açılmıştı, şaşkınlık ve Nash'in anlayamadığı başka bir şey

Yüz hatlarını nötr bir ifadeye dönüştürmeden önce yüzünde deşifre titreşiyordu.

"Nash. N'aber?"

Omuz silkti, nabızı bir kademe daha yükselmiş olsa bile rahat bir ses tonu kullanmaya çalıştı. "Alışveriş merkezine yapacağım gezide bana katılmak için müsait olup olmadığına bir bakayım dedim."

Haisley kaşlarını çatarak sandalyesinde arkasına yaslandı. "Ofiste kalmamı, olası tehlikelerden uzak durmamı isteyen sen değil miydin?"

Nash gülümsemekten kendini alamadı. Onun koruyucu içgüdülerine karşı bile kendini geri çekmeye asla direnemezdi. "Yaptım. Gençler için korkutucu olduğum konusunda haklı olduğumu itiraf etmek bana acı veriyor. Abby dün gece benimle ya da Ethan'la konuşmadı. Bir rahibeninkinden daha sıkı kapandı." Kendini tutup boğazını temizledi, Angela yakınlarda gezinip onaylamayan kaşlarını kaldırdığında. Evet, muhtemelen ofis için uygun bir metafor değildi. "Anladın sen onu."

Haisley her nasılsa yüz ifadesini nötr tutmayı başarmıştı ama Haisley onun bir sırıtişını bastırdığını gördü. "Yani on altı yaşında birini konuşturmak konusunda daha şanslı olabileceğim konusunda hemfikir misin?"

"Yapacağımı biliyorum." Kelimeler Haisley'nin gözlerini kırptırmasına neden olan yumuşak bir kesinlikte çıkmıştı. "Benimle gelecek misin?"

Tereddüt etti, dolgun alt dudağını dişlerinin arasında sıkıyordu. Nash uzanıp kızın kaşlarının arasındaki küçük çatlağı düzeltmek istedi ama ellerini kendine sakladı, isteksizce.

"Neden olmasın?" Ayağa kalktı ve çantasını aldı. "Bay Benedict sorarsa diye Mila'ya nereye gittiğimi söyleyeyim."

Nash başını salladı ve patronundan söz edilince duyduğu kızgınlığı bastırdı. O şerefsizden kaçınma şekline bakılırsa, adamın ona zor anlar yaşattığına bahse girebilirdi. Benedict'in ofisine girip o piçin ağzının payını vermek için yanıp tutuşuyordu. Ama bu dürtüsünü dizginledi. Haisley, onun kendi başına halledebileceğinden çok daha yetenekli olduğu savaşlarla mücadele etmesini takdir etmezdi.

Bay Benedict'le konuşmaktan kaçınmasının nedeni ondan korkması değil, ters tepki verip kendisini kovduracağından endişe etmesiydi. Haisley kimsenin lafını dinlemezdi. Zekâsı ve sadakatiyle birlikte Haisley'de en çok sevdiği şeylerden biri de buydu.

Hemen Mila'nın masasına uğradılar ama Mila ofisinde değildi. Patronunun kapısı da kapalıydı, bu yüzden Haisley Bay Benedict'e bir mesaj gönderdi.

Koyu bir sessizlik içinde asansöre doğru giderlerken, Nash onun çenesinin kararlı duruşuna ve floresan ışıklarının alev alev yanan saçlarını aydınlatışına bakmaktan kendini alamıyordu. Kızı da o eteğin içinde çok güzel görünüyordu.

Tanrım, çok güzeldi. Adam ona her baktığında, kız onu yumrukluyordu.

Boş asansöre adım attıklarında "Bakıyorsun," diye mırıldandı. "Eğer yüzümde yemek varsa, bana söylemelisin."

Nash güldü ve sırtını duvara yasladı. "Öyle bir şey değil. Tutkuyla bağlı olduğun bir şeyle uğraştığını görmeyeli uzun zaman olmuştu. Sana yakışıyor."

Yanaklarına memnun bir kızarıklık yayıldı. "Yağcılıkla hiçbir yere varamazsın."

"Sadece gerçekleri söylüyorum." Sesinin, onu çılgına çevirdiğini bildiği o alçak ve alaycı tona düşmesine izin verdi ve kızın nefesi neredeyse belli belirsiz kesilince memnun oldu.

Asansörün sesi duyuldu, kapılar sürgüyle açıldı ve Haisley lobiye fırladı. Nash, kamyonetine doğru ilerlerken onun yanına düştü.

Yola çıktıklarında ona baktı ve çantasının askısıyla oynadığını fark etti. Gergin olduğuna dair kesin bir işaret bu. Ya da üzgün.

"Hey," diye seslendi usulca, kız bakışlarıyla buluşana kadar bekledi. "İyi misin? Bugün biraz keyifsiz görünüyorsun."

Haisley omuz silkti ve tekrar pencereden dışarı baktı. "Sadece aklımda çok şey var. Bilirsiniz, davayla ilgili, Bay Benedict'in çalışmak için tam bir pislik olduğundan bahsetmiyorum bile. Beni işe aldı çünkü onun bilmediği bir şekilde sosyal medyayı biliyorum, ama bana işimi nasıl yapacağımı söylemeye çalışıyor. Sinir bozucu; hepsi bu."

Hepsi bu değildi. Aradan iki yıl geçtikten sonra bile Nash Haisley'i buna inanmayacak kadar iyi tanıyordu. Haisley'nin derisi, o piçin birkaç gün içinde altından geçemeyeceği kadar kalındı. Bu da Nash'i merakta bırakıyordu... Acaba Haisley, adamın kendisini hâlâ kolay bir ilişki olarak gördüğüne inandığı için mi üzgündü? Yoksa flört etmeyi bıraktığı için kafası mı karışmıştı?

Konuyu değiştirdi. "Dünkü görüşmelerin geri kalanı nasıl geçti?"

"Karışık bir çanta. Kaçan hedeflerden biri olan Bianca'ya geri dönmek istiyorum. Eski erkek arkadaşıyla alışveriş merkezindeydi. Bir kavgaya karışmışlar,

ve pislik onu orada bırakmış. Annesini aramış ve yemek alanında onu götürecektir aracı bekliyormuş."

"Ve tuvalete gitti." Haisley iç çekti. "Sonra kötü gecesi korkunç bir hal aldı."

Nash başını salladı. "İlk başta saldırganın kendisiyle dalga geçen erkek arkadaşı olduğunu düşünmüş. Sonra adamın çok daha iri ve güçlü olduğunu fark etmiş. Kendini savunma dersini yeni bitirdiği için birkaç manevra yapmış ve iyi aydınlatılmış yemek alanına kaçmış. On saniye sonra, onu yakalaması için birine bağırarak için arkasına baktığını ama adamın çoktan ortadan kaybolduğunu söyledi."

"Oh, Tanrım. Ne kadar korkunç ama kurtulduğuna sevindim."

"Ben de öyle. Eylül'deki olaydan beri annesi onu gözünün önünden ayırmıyor. Bianca'nın artık anksiyetesi ve kabusları var. Evden çıkmaya korktuğu için evde eğitim almakta bile ısrar etti."

"Umarım erkek arkadaşından da ayrılmıştır."

Nash ona hayalet gibi bir gülümseme gönderdi. Haisley her zaman kendini savunurdu. Diğer kadınların onun gibi omurgalı olmamasını asla anlamazdı ve Nash onun bu yönünü çok severdi. "O istedi. Ben sordum. O röportajdan sonra kaçan kurbanlardan bir başkasıyla, Summit'le konuştum."

"Adı bu mu? Zavallı şey. Alışılmadık bir isme sahip başka biri olarak, onun için üzülüyorum. Bana Paisley diyecek bir sonraki kişiyi yumruklayacağımı hep söylemişimdir ama eminim ona her türlü saçmalık söyleniyordur."

"Muhtemelen. Bana Hash, Mash, Lash, Bash, Stash derler..." Güldü. "Ama Summit'te insanların onun adını kötüye kullanması için birden fazla yol var. Sydney, Sheila, Shelby-"

"Ya da Dağ, Zirve ve Pinnacle gibi eş anlamlı kelimeler." Haisley gözlerini devirdi. "Tonlarca insan düşüncesiz olduğu ve birinin gerçek adını öğrenme zahmetine katlanamadığı için, muhtemelen yukarıdakilerin hepsini alıyor. Annesi ne düşünüyordu ki?"

"Onun 'eşsiz' olacağını."

Haisley homurdandı. "Bu çok abartılıyor. Seni oyaladığım için üzgünüm. Demek Ethan'la Summit'le konuştunuz..."

"Bir süreliğine yaptım. Garrison'ın patronlar için bir şeyle ilgilenmesi gerekiyordu. Birkaç kez yıkıldı. Babası bana ters ters baktı ve röportajı bitirmeye çalıştı ama o devam etmekte ısrar etti. Bianca'ninkine benzer bir hikâye anlattı, ancak Summit, biri onu yakalamaya çalışmadan hemen önce bir hademenin tuvalete giden koridoru kapattığından bahsetti. Günün erken saatlerinde,

Noel arifesinde kaçırılan Kaylee'nin annesi Bayan Wright ile konuştum. Bana fazla bir şey söyleyemedi ama erkek bir hademe gördüğünü hatırladığını söyledi. Bunu Bianca'ya sormak istiyorum. Belki de bu işle bir ilgisi yoktur ve Kaylee kaybolmadan ve Summit neredeyse kaçırılmadan önce banyoyu temizlemesi sadece bir tesadüftür. Ama belki de değildir."

"İyi fikir. Bana sorarsanız çok fazla tesadüf gibi görünüyor. Haberiniz olsun, Bay Benedict'i alışveriş merkezinin günlük operasyonlarına dahil olup olmadığı konusunda takip ettim. Bunun için çok meşgul olduğunu söyledi." Haisley gözlerini devirdi. "Evet, bana zor anlar yaşatmakla meşgul. Tüm 'küçük işleri' alışveriş merkezinin genel müdürüne bıraktığını iddia ediyor. Ona yetiştirdin mi?"

Nash başını salladı. "Yarın tatilden dönüyor. Görünüşe göre Kaylee'nin kaçırılmasından dört saat sonra Noel'i uzakta geçirmek için ayrılmış. Bunu kim yapar?"

Haisley geri çekildi. "Tatil olduğunu anlıyorum ama bir kızın hayatından bahsediyoruz. Göt herif."

"Aynen öyle."

Aralarına bir sessizlik çöktü ve Nash, Haisley'nin kendisiyle konuşmasını sağlamak için olsa gerek, sessizliği doldurdu. "Peki dün gece Madison'a uğrayıp kontrol etmek dışında ne yaptın? Ethan söyledi. Çok nazıksın."

"Zavallı şey yeşil görünüyordu. Çok daha iyi hissettiğini söylüyor, bu yüzden kötü olduğunda ne kadar kötü hissetmiş olabileceğini hayal bile edemiyorum."

"Ondan sonra ilginç bir şey yaptın mı?"

Haisley tereddüt etti ve neredeyse onun Jasper'dan bahsedip bahsetmemeye karar vermeye çalıştığını görebiliyordu. Sonunda başını salladı. "İnternette sörf yaptım. Biraz televizyon izledim. Erken yattım."

Nash hayal kırıklığını bastırdı. Eninde sonunda ona açılacaktı. Kararlıydı. Ama bu sabır gerektirecekti. Ve önce aralarındaki buzları eritmesi gerekecekti. Bunu nasıl yapacağı belli değildi ama başarana kadar doğaçlama yapacaktı.

"Peki ya sen?" diye sordu. "Görüşmeleriniz bittikten sonra mı?"

Sadece bir tahmin, ama *seni düşünerek mastürbasyon yapmak* duymak istediği cevap değildi.

Omuz silkti ve Jasper ile CSI konusunu geçiştirdi. "Kanalları çevirirken yemek yedim. Özel bir şey yok."

Haisley'i soymadan ve gecenin yarısını onun içinde geçirmeden önce onunla kucaklaşabilseydi çok daha iyi olurdu. Düşüncesi bile sikinin sertleşmesine ve fermuarına rahatsız edici bir şekilde bastırmasına neden oldu, sanki Haisley'nin yakın olduğunu biliyor ve en sevdiği uyuşturucudan bir vuruş istiyordu.

Aşağı, oğlum. Aşağı.

"Davayla ilgili bilmem gereken başka bir şey var mı? Şüpheli var mı?"

Bu noktada, alışveriş merkeziyle uzaktan yakından ilgisi olan herkes şüpheliydi ama beyni ve içgüdüleri arasında seçenekleri azaltıyordu. "Henüz değil."

Yine dudağını ısırıldı. Bu Haisley'nin düşünen yüzüydü ama dişlerini o dolgun, yumuşak dudağına gömdüğünü görmek onu her zaman biraz çıldırtırdı. "Geçenlerde bir arkadaşımla yaptığım bir konuşma hakkında düşünüyordum. Bu noktada, bu kaçırılmaların içeriden bir iş olduğuna ikna oldum. Koridorun aydınlatılması konusunda çok dirençli görüldüğü için bakım görevlisini suçlamak kolay olurdu ama acaba bu bir grup çalışması mı?"

"Ben de aynı şeyi düşünüyorum. Yani, bir adamın bunu tek başına başarması imkansız değil ama gerçekçi mi?"

"Değil mi? Kurbanı sessizce kapıdan çıkarıp yakındaki bir araca götürmesi gerekir. Birini kaçıırken kaldırımında duran bir minibüsü olduğunu sanmıyorum. Burası park yasağı olan bir bölge ve alışveriş merkezi polislerinin otoparkı taraması ihtimali yüksek olmalı..."

"Arabayla uzaklaşmadan önce kurbanını uyuşturması ya da emniyete alması gerektiğinden bahsetmiyorum bile, böylece o yola odaklanmışken kadın karşı koyamaz ya da kaçamazdı..."

"Ama bu bir para kazanma çabasıysa, belki de sorumlu kişi kirli işleri bile yapmıyordur. Muhtemelen yapmazdı, değil mi? Arkadaşlarına emanet eder ya da dışarıdan kiralar. Çünkü hiçbir bağlantısı olmayan haydutlar 'ürünlerini' nasıl satabilirler ki?" diye sordu.

"Bunun yolları var ama karanlık insanları tanıdığınızda çok daha kolay oluyor." Haisley yine sessizliğe gömüldü ve dişleriyle dudağını yokladı.

Nash, "Çıkar onu," diye bağırdı. "Ne düşünüyorsun?"

"Bay Benedict'in iyi bir şüpheli olmasının nedeni alışveriş merkezinde iyi ya da kötü bir şeylerin olmasını sağlayabilmesi mi yoksa hıyarın teki olması mı karar veremiyorum. Yani, maddi durum dışında, kaçırılmalarla ilgili kişisel bir sıkıntısı varmış gibi görünmüyordu. Ona göre Kaylee Wright Mila'nın Noel'ini mahvetmiş ama kaçırılmanın kendi Noel'ini etkilediğine dair bir şey söylemedi.

Hatta olayı örtbas ettiğini bile itiraf etti. Ona göre, bunu kötü basından ve mali sonuçlardan kaçınmak için yaptı... ama ya bu gerçeğin bir paravanıysa? Ya gerçekten olaya karıştığını gizlemek için örtbas ediyorsa? Çünkü dürüst olmak zorundayım. Bugün muhasebe şefiyle konuştum ve alışveriş merkezinin büyük ölçüde zararda olduğunu söyledi. Burası tam da ekonomi dibe vurmaya başladığında açılmış ve bu gidişle elli yıl boyunca parasını geri kazanamayacak. Belki de... parasını alışveriş merkezinden farklı bir şekilde kazanmaya karar vermiştir."

Onun aklından geçmeyen bir şey düşünmüyordu ama... "İyi bir teori ama elimizde kanıt yok. Hatta neredeyse hiç ipucumuz yok. Ama sadece iki gündür bu işin içindeyiz. Oraya varacağız."

"Biz mi?" Kız soğuk bir kaşını ona doğru kaldırdı. "Ethan senin ortağın değil mi?" "Hunter Edgington'a göre, evet. Tıpkı benim de Patronunuzun izni olmadan onu araştıramazsınız. Ama Ethan ve ben çoğunlukla ayrı çalıştığımızda ve notlarımızı karşılaştırdığımızda daha iyi çalışıyoruz. Kimsenin onun 'düşünce sürecini' rahatsız etmesinden hoşlanmıyor. Sanırım asıl nefret ettiği şey, alışılmışın dışındaki yöntemlerinin birilerini kızdırabileceğini söyleyenler." Omuz silkti. "Ama sen... Fikirlerimizi birbirimize aktarabilmemiz hoşuma gidiyor, anlıyor musun?"

"Yani sadece benim fikirlerimi mi beğeniyorsun?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Nash, Haisley'nin sinirlendiğini görünce anladı. Ve ona amını, kalbini ve aradaki her şeyi ne kadar çok sevdiğini söylemek istese de, Haisley bunu duymaya hazır değildi. Bunu profesyonel bir şekilde sürdürmek zorundaydı, Haisley'nin ısrar ettiği gibi.

"Bundan daha iyisini biliyorsun, bebeğim." Şimdi söylemeye cesaret edebildiği kadarı buydu.

Haisley ona sert bir bakış fırlattı ama hiçbir şey söylemedi.

Sonunda alışveriş merkezine ulaştılar ve otoparka girdiler. "İçeri girdiğimizde seni pastanede çalışan Abby'yle tanıştıracam, sonra sen önden gideceksin."

"Alınma ama benden onunla konuşmamı istedin çünkü ben daha az korkutucuyum. Onun ensesinde soluyarak bunu başaramazsın."

Kadın kamyonetten atlarken, adam da onu takip etti; kamyoneti fobla kilitledi ve kadın girişe doğru ilerlerken soğuk alacakaranlıkta arkasından hızla koştu. "Seni yalnız bırakmayacağım, bu alışveriş merkezinde olmaz."

Haisley gözlerini devirdi ama gönülsüzdü. Adamın haklı olduğunu biliyordu ama bunu itiraf etmekten nefret ediyordu. Kadında büyük bir gurur vardı.

Neredeyse her adımda omuzları birbirine değecek şekilde girişe doğru yürürlerken Nash sessiz bir yemin etti. Haisley'e kendisini özel hissettirmenin ve sahip oldukları şeyin uğruna savaşmaya değer olduğunu göstermenin bir yolunu bulacaktı. Bu, işleri ağırdan almak, güveni tuğla tuğla inşa etmek anlamına gelse bile.

Bu çabaya fazlasıyla değdi.

"Tamam. Ama nefes almasına izin verecek kadar geride durmalısın. Ve gözlerini dikme."

Haisley'e kapıyı açarken, "Ben sırtımam," diye ısrar etti.

"Oh, lütfen. İnsanlar uzun boylu olduğun ve üzerlerine basacağından korktukları için mi yolundan çekiliyor sanıyorsun? Gerçekten mi? Bu senin "bana bulaşma" bakışın. Boş ver onu. O bir kız. Sana bu görüşmenin nasıl yapılması gerektiğini göstereceğim."

ON İKİNCİ BÖLÜM

Alışveriş merkezi bir Çarşamba gecesini için sessizdi. Mevsime uygun olmayan soğuk, buranın normalden bile daha az kalabalık olduğı anlamına geliyordu. Abby pastanede tezgâhın arkasında tek başına duruyor, hem sıkılmış hem de gergin görünüyordu.

"Arkamda kal." Haisley geri çekilmesi için elini kaldırdı. "Ben hallederim." Onu bileğinden yakaladı. "Bekle."

"Ne?"

Tanrım, bu kadını çok seviyordu. Sabırsızlığı bile çok sevimliydi. "Bunu halledeceğini biliyorum. Sadece burada olmana sevindiğimi söylemek istedim. İyi bir takım olduk. Her zaman da öyleydik."

Gözlerini kırıştırmadan önce gözlerinde çığ ve savunmasız bir şey titreşti. "Olabilir. Şimdi şu işi bitirelim."

Haisley ona pek bir şey vermemişti... ama görünüşte aşılmaz olan zırhında küçük bir çatlak açmıştı. Bu bir başlangıçtı.

Genç kızla karşılaştığında yumuşak bir gülümseme takındı ve yaklaştı. "Abby?"

"Um...evet." Genç kız Haisley'nin omzunun üzerinden ona ürkek bir bakış attı.

Nash kendini küçültemeyeceğı için geri çekildi ve Abby'ye rahat etmesi, Haisley'e de çalışması için geniş bir alan sağlamak amacıyla yakındaki bistro masasına oturdu.

"Merhaba. Ben Haisley Rowe. Dün gece sizinle görüşen Bay Scott ile birlikte çalışıyorum. Benimle konuşmak için bir dakikanız var mı?"

Abby, birkaç adım gerisinde pusuya yatmış olan menajerine sorgulayıcı bir bakış gönderdi. Sonra kız Nash'e doğru bir başka temkinli bakış fırlattı.

Menajeri "Size kalmış," dedi ama kadının ses tonu onu evet demeye teşvik etti.

"Kesinlikle," diye destekledi Haisley. "Korktuğunuzu biliyorum ve biz sadece yardım etmek için buradayız. Eğer tepkilerden endişeleniyorsan-"

"Birazcık." Abby kıpırdandı. "Ama benim yaşımdaki kızların başına korkunç şeyler geliyor. Annemle konuştum ve bu konuyu gerçekten düşündüm. Sırf kendimi korumak istiyorum diye arkama yaslanıp bunların olmasına izin veremem." Kız şapkasını ve önlüğünü çıkarıp tezgâhın altına yerleştirdikten sonra müdürüne döndü. "Uzun sürmez."

"Acele etmeyin. Bu çok önemli. Zaten sakın bir akşam."

Abby başını salladı, sonra yemek alanının geri kalanıyla arasındaki tezgahı kaldırdı ve Haisley'i kendi masasının yanındaki masaya kadar takip etmeden önce dışarı çıktı. Bilgiyi ikinci elden almak yerine Abby'nin söylediği her şeyi duyması gerektiğini anladığı için ona şükürler olsun. Ayrıca kızı rahatlatmak için Abby'yi ondan olabildiğince uzağa koyacak kadar da zekiydi.

Nash Abby'ye bildiği en nazik gülümsemeyi gönderdi.

"Merhaba, Abby." "Merhaba, Bay Scott."

"Sadece Nash, tamam mı? Rahatlamamı istiyorum. Seni korumak için her şeyi yapacak insanlarla birliktesin." Kız endişeyle başını salladı ve Nash kıza cesareti için destek verdi. "Haisley sana sorular soracak. Zor sorular değil. İhtiyacın olursa yardım etmekten ya da açıklamaktan mutluluk duyarım ama söz veriyorum emin ellerdesin. O harika biri."

Haisley ceketini çıkarıp sandalyesinin arkasına asarken Abby'ye şaşkın bir bakış attı ve tüm dikkatini ona verdi. "Teşekkür ederim. Benimle konuşmak için zaman ayırdığınız için minnettarım. Sana çok soru sorulduğunu biliyorum."

"Pek sayılmaz. Benimle konuşan dedektif sadece son iki kaybolma olayının bir parçası olup olmadığını sordu. Diğerleri için burada çalışmadım. Ama geçen Eylül ayındaki kaçırılma sırasında vardiyam yoktu çünkü okul yeni başlamıştı. Noel arifesinde hiçbir şey görmedim. Çok kalabalıktı. Memur Haskins bunu duyunca benimle işi bitti."

Haisley'nin yüzü gerildi. Bir an için Abby'nin hissettiği kadar sinirlenmiş gibi göründü ama ifadesini yumuşatmak ve Abby'ye cesaret verici bir baş selamı vermek için harika bir iş çıkardı. "Sanırım Nash sana daha çok soru sormuştur."

"Ve birlikte olduğu adam, evet. Ethan mı? O burada mı?" diye sordu usulca, yanaklarında hafif bir kızarıklık vardı.

Nash geri çekildi. Vay anasını. Belki de Abby, güzel çocuk Ethan'ın yanında dili tutulmuş olduğu kadar ondan korkmamıştı. Adam

Bunun olacağını biliyordum.

"Davanın başka bir yönü üzerinde çalışıyor." "Oh." Biraz hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

O ve Haisley bakıştılar. Belli ki bu gelişme onu da şaşırtmıştı.

Neyse ki, bunun onu raydan çıkarmasına izin vermedi. "Son zamanlarda tuhaf bir şey gördüğünü hatırlıyor musun? Ya da tehlikeli olabilecek bir şey?"

"Birkaç şey. Belki. Kapıcının ürkütücü olduğundan birden fazla kez şikayet ettim. Sanırım onun işi tuvaletlerin etrafında dolaşıp temizlik yapmak. Erkekler tuvaletinin olduğu yemek katının diğer tarafına bakmıyorum ama orada kadınlar tuvaletinde dolaştığı kadar çok zaman geçirmiyor. Bunun onu gerçekten suçlu yapmadığını biliyorum, ama bunu ortaya koyuyorum."

"Harika gidiyorsun. Her detayın yardımı olur. Gözünüze çarpan ne fark ettiyseniz duymak istiyoruz. Tehdit edici ya da çizgiyi aştığını düşündüğünüz bir şey yaptı mı?"

"Tam olarak değil. Sadece çok fazla bakıyor." Kadın titredi. "Dediğim gibi, ürkütücü biri."

Abby haklıydı. Kapıcının davranışları şüpheli görünüyordu ama bu onu suçlu yapmazdı. Öte yandan, birden fazla röportajda adı geçtiği için bu onun şüpheli bir kişi olmadığı anlamına da gelmiyordu. Nash yine de onunla oturmaya niyetlenmişti ama şimdi adamı sorguya çekecekti.

Haisley empati kurarak, "İğrendiğiniz biriyle çalışmanın zor ve korkutucu olabileceğini biliyorum," diyerek kızın dinlendiğini ve onaylandığını hissetmesini sağladı.

"Aman Tanrım. Aynen öyle! Tüylerimi diken diken ediyor ve ben bile..."

"Anlıyorum. Ama kaçırma olaylarına karışmış olabileceğini düşünmenize neden olan belirli bir şey yok mu?"

Abby omuz silkti. "Alışveriş merkezindeki tüm kızları, özellikle de güzel olanları izliyormuş gibi hissediyorum. Aslında bir şey söylemiyor ama bakıyor. Bu iğrenç."

Haisley ona sempatik bir gülümseme gönderdi. "Senden hiç çöpleri şu koridordan aşağıya ve kapıdan arka taraftaki çöp kutularına götürmen istendi mi?"

"Artık yapmıyorum. Menajerim bunu çocuklara yaptırıyor. Ya da o yapana kadar biriktiriyor. Ama benim yaşımdaki tüm kızlar daha iyi biliyor."

"O tuvaleti kendiniz kullandığınızda, sizi endişelendiren veya rahatsız eden herhangi birini veya başka bir şeyi fark ettiniz mi?"

Abby bakışlarını kaydırdı, sonra söz konusu koridora doğru baktı. "Akşam vardiyalarında çalıştığımda, tutmaya çalışıyorum. Uzun bir dört saat ama genellikle başarabiliyorum. Hafta sonları ise tam vardiya. Başka bir tuvalete gitmek için öğle yemeği saatimi kullanmayı bekliyorum, ama her zaman yapamıyorum, özellikle de... bilirsiniz, ayın o zamanıysa."

Kelimeleri o kadar alçak sesle fısıldadı ki Nash zar zor duydu. Zavallı şey, bir erkeğin önünde regl olduğunu söylemekten utanıyor gibiydi. Nash'in büyürken üç kız kardeşi olduğunu ve diğer dört erkek kardeşiyle birlikte tek bir banyoyu paylaştıklarını bilmesine imkân yoktu. Konu regl dönemine geldiğinde hassas duyarlılıklardan yoksundu. Onlar sadece hayatın bir gerçeği idi.

Haisley, "Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum," diye güvence verdi. "Devam et." "Şey..."

Nash, Abby'yi dinlerken bakışlarını Haisley'nin profilinden ayıramıyordu. Çenesinin kararlı duruşu ve her kelimeyi özümserken gözlerinde parlayan keskin zekâ onu büyülyordu.

Tanrım, o inanılmazdı. Kendi başına bir doğa gücüydü, insanları okuma ve onları açma becerisi onu hayretler içinde bırakmıştı. Onun çok zeki ve inatçı olduğunu her zaman biliyordu ama kendisinin başaramadığını onun zahmetsizce başardığını görmek kalbinin gurur ve hayranlıkla kabarmasına neden oldu.

Ve göğsüne inen bir koçbaşı gibi hissettiren kemik derinliğinde, sarsılmaz bir aşk.

"Kısa bir süre önce kızlardan birinin kaçtığı gece mi? Arabama koşacaktım çünkü telefonumu torpido gözünde unutmuştum. Hava henüz kararmamıştı, bu yüzden güvenli olabileceğini düşündüm ve annem muhtemelen kontrol etmediğim için çılgına dönmüştür. Ama gizlice otoparka gitmek için kapıyı açtığımda kahverengi bir minibüs ve etrafında dolaşan koyu renk takkeli bir adam gördüm. Beni gördüğü anda kaçtı."

Nash devamını getirmek için eğildi. Haisley ona sert bir bakış fırlattı, o da dilini ısırıldı. Bırakın arka koltukta oturmayı, vites küçültmeye bile alışık değildi ama Abby'yle adım adım ilerliyordu. Onun kendi işini yapmasına izin vermeliydi.

Neredeyse belli belirsiz bir baş hareketiyle sandalyesinde arkasına yaslandı ve röportajı ona devretti.

Ona minnettar bir gülümseme fırlattı, sonra Abby'ye döndü. "Sürgülenmiş mi? Minibüse binip gitti mi?"

"Evet. Kaldırımdan uzaklaştım, lastik falan yaktım. Yemek alanına geri koştum. Çok korkmuştum, sonraki bir saat boyunca titredim."

"Eminim. Ben de korkardım. Adama iyice bakabildin mi?"

"Hava kararmaya başlamıştı ama yeterince gördüm."

"Onu daha önce görmüş müydün?"

Abby bunu düşündü, sonra başını salladı. "Hatırladığım kadarıyla hayır. Yani, burada çok fazla yüz görüyorum, yani alışveriş merkezinde dolaşıyorsa bile onu fark etmedim. Onun gibi çok uzun boylu değildi." Nash'e doğru bir bakış attı. "Ya da özellikle akılda kalıcı değildi. Sıradan birine benziyordu. Ama, bilirsiniz, rahatsız edici bir tarafı vardı. Koyu renk kafatası şapkasının yanı sıra, kahverengi sakalı ve kahverengi gözleri vardı. Ten rengi koyu ya da açık değildi. Belki ortalardaıydı? Bu daha zor çünkü dışarısı karanlıktı."

"Tanımlayıcı bir özelliği var mı?"

"Burnu çarpıktı, sanki bir noktada kırılmış gibiydi. Gözünün altında mavi bir gözyaşı damlası dövmesi vardı." Eliyle işaret etti. "Bir şeye bağlıydı... kabile görünümlü, ama çoğunu kafatası başlığı örtüyordu. Parmak eklemlerinde de başka dövmeler vardı ama onları çıkaramadım."

Nash irkilerek doğruldu ve Haisley ile bakıştı. Elbette bu gözyaşı damlası adamın birini kaybettiği anlamına gelebilirdi ama aynı zamanda çete üyeleri ya da hapis yatmış olanlar için yaygın bir dövmeydi. Öte yandan, kabileye ait bir şeye ilişitilmiş bu mürekkep tamamen başka bir anlama da gelebilirdi. "Bir ressam getirsek onu tarif edebilir misiniz?"

"Evet. İyi bir hafızam var. İsimler konusunda berbatım ama yüzleri hatırlıyorum."

Nash telefonuna uzandı, yardım etmekten ve bu konuşmanın bir amacı olmasından mutluydu. "İlgileniyorum."

Hunter Edgington'a mesaj atarken Haisley'nin sorularına devam ettiğini duydu. Haisley'nin kaydettiği ilerlemeden gurur duyuyordu. Bu, davadaki ilk olası kırılmaydı.

"Harika. Minibüsün marka ve modelini aldınız mı? Yan tarafında bir şey yazıyor muydu, iş yeri adı gibi? Plakasını aldınız mı?"

"Bir Chevy'ydi ama minivan gibi değildi. Daha eski tarzdı, yetmişli yıllardan kalma bir şey gibiydi."

"Bir dönüşüm minibüsü mü?"

"Evet. Yan tarafta bir şey yoktu. Bundan daha fazlası mı?" Abby omuz silkti. "Özür dilerim. Plakaya bakamayacak kadar sarsılmıştım ama sağ ön jant kapağının eksik olduğunu fark ettim. Her şey kirli görünüyordu. Renkli camlar ve ezik bir krom tampon."

"Kahverenginin hangi tonu? Açık, ten rengi gibi ya da-"

"Hayır. Daha koyu, kahve kahvesi gibi. Tek hatırladığım bu."

"Bu çok fazla ve inanılmaz derecede yardımcı oldu. Başka kimseye söyledin mi?" "Sadece anneme. Başka birine söylemekten çok korktum."

"O olayla ilgili başka bir şey hatırlıyor musunuz? Dışarıda başka birini gördünüz mü? Ya da geri döndüğünüzde koridorda?"

Durakladı, sonra kaşlarını çatı. "O zaman bunu düşünmemiştim çünkü kimse kaçırıldığında çalışmıyordum ama kapıcı kadınlar tuvaletinin etrafında dolanıyordu. O kapılardan geri döndüğümde koridoru kapatmıştı ve..."

"Sinirlendin mi?"

"Şaşırdım. Onun nesi olduğunu bilmiyordum ama öğrenmek için de etrafta dolaşmadım."

Bu, lanet kapıcıdan üçüncü kez söz edişiydi. Nash onu görüşme listesinin başına koymak için zihnine bir not aldı. Sürünge olaya karışmamış olsa bile, sadece işini yapıyor olsa bile, bir noktada bir şeyler görmüş olmalıydı.

Haisley'nin ona gönderdiği bakış da aynı şeyi ima ediyordu. Başını sallayarak aynı fikirde olduklarını belli etti.

Kahretsin, bu işte çok iyiydi. Onun zekâsına zaten saygı duyuyordu ama bu gece bir çentik daha atmıştı.

Haisley kıza, "Kesinlikle doğru olanı yaptın, aceleyle güvenliğe geri döndün," diye güvence verdi. "Hatırladığın başka bir şey var mı?"

Abby yine durakladı. "Aklıma gelmiyor. Üzgünüm."

"Hayır, harika iş çıkardın. Sandığından çok daha fazla yardım ettin. Telefonunuz yanınızda mı? Aklına başka bir şey gelirse diye sana numaramı vermek istiyorum."

Abby elini cebine attı, cihazın kilidini açtı ve Haisley'e uzattı. "Harika."

Haisley numarasını yeni bir kişi olarak girip kaydettikten sonra Abby'nin cihazından kendisine mesaj attı. "Tamamdır. Bilgilerinizi Nash ve Ethan'a da ileteceğim, tamam mı?"

İyi karar. Annesi muhtemelen koruma modundaydı ve onu kim suçlayabilir ki? Yetişkin bir adam reşit olmayan kızına telefon numarasını verirse, bunu hoş karşılamayabilirdi.

Abby başını salladı. "Evet."

Sonunda Nash eğildi. "Çok yardımcı oldunuz. Size minnettarız."

Kız rahatlamış görünüyordu. "Elimden geleni yapmak istedim."

"Bu sorun çözülene kadar işinizi bırakmayı düşündünüz mü?"

Abby yüzünü buruşturdu. "Annem yapmamı istiyor ama üniversite için para biriktiriyorum. Paraya ihtiyacım var. Yoksa gidemem."

Zor bir durumdaydı ve Nash onu anlıyordu. Bir kömür madencisinin fakir çocuğu olarak büyümüştü. Çocukken ihtiyaçlarından fazlasını karşılayacak parası yoktu ve yetişkin olana kadar Trees'in el giysilerinden başka bir şey giymemişti. "Benzer çalışma saatleri olan ve en az onun kadar maaş veren başka bir iş için duyuru yapsam düşünür müsün?"

Haisley bakışlarını ona çevirdi, açıkça şaşırmıştı. Teklifine mi? Kıza ne olduğunu umursamasına mı? Tanrım, onun kendinden başka kimseyi umursamayan bir pislik olduğunu mu düşünüyordu?

"Bunu yapar mısın?" Abby nefes aldı.

Sesini kasıtlı olarak yumuşattı. "Elbette. Hiçbir şey için söz veremem ama bu dünya korkutucu ve çalıştığın yerde kendini güvensiz hissetmene gerek yok."

Abby omzunun üzerinden kendisini bekleyen müdürüne baktı. Geri döndüğünde yüzünde suçlu bir ifade vardı. "Ginger'dan ayrılmaktan nefret ediyorum. Bana karşı çok iyiydi, neredeyse ikinci annem gibiydi."

"O zaman senin için en iyisini istemeli. Sanırım anlayacaktır," dedi Haisley, onu destekleyerek.

"Evet. O zaman... eğer bir şey duyarsanız ve ben de buna uygun olursam çok memnun olurum."

Görüşmeyi tamamladılar ve Haisley'nin ceketini giyebilmesi için ayağa kalktılar. Nash, Abby kendi birimine dönüp güvenli bir şekilde tezgâhın arkasına yerleşene kadar onu izlemekte ısrar etti.

Çıkışa doğru yöneldiklerinde Haisley muzaffer bir sırıtışla ona döndü. "Sanırım bu bir başarıydı. Peşine düşeceğimiz sağlam bir ipucumuz var."

"Senin sayende," dedi, sesindeki gururlu tınıya engel olamayarak. "Dün gözlerimin içine bakmasını bile sağlayamadım. Ama sen? Sen inanılmazdın."

"Teşekkürler." Ona belli belirsiz bir sırtış attı. "Küçük bir deneyimim oldu. Çevrimiçi bir suç çözme grubuyla yapılan bir simülasyondur ama katılanlar iyi iş çıkardığımı söylediler. Gerçek bir şeyi yüz yüze yapmak iyi bir deneyimdi."

"Bu işte ustasın."

Ama şaşırmadı. Haisley sadece şaşırtıcı değildi. Onu diken üstünde tutacak, ona en iyi yollarla meydan okuyacak türden bir kadındı. Ve onu desteklemekten ve kelimenin tam anlamıyla onun yanında durmaktan başka bir şey istemiyordu.

Övgü karşısında yanaklarında tatlı bir kızarma oldu ama omuz silkti. "Ben sadece ona biraz farklı yaklaştım ve sen de daha güvenli bir iş bulmasına yardım etmeyi teklif ederek gerçekten iyi bir şey yaptın. Sence bunu başarabilir misin?"

"Söz veremem ama tanıdıklarım var. Birkaç telefon görüşmesi yapabilirim."

"Bunu yapmana bayıldım." Adam otoparkın kapısını açarken kadın gülümsedi. "Ve haklısın. İyi bir takım olduk."

Sözleri kalbini okşar gibiydi, göğsünde şiddetli bir umut kıvılcımını ateşledi.

Tanrım, keşke ona iki yıl önce neden gittiğini söyleseydi... Ya da sormak için cesaretini toplaması gerekiyordu. Eğer dürüst olursa, her şeyin üstesinden gelebilirlerdi. Bundan emindi, tıpkı birlikte olmaları gerektiğini bildiği gibi.

Şimdilik sözcükleri ısırды ve kızın kamyonetine binmesine yardım etti. Doğru zaman değildi. Onun güvenini yeniden kazanamamıştı. Tehlikeli bir soruşturmanın ortasındaydılar ve endişe ile adrenalinin körüklediği duyguları tavan yapmıştı. Ama geri taşınmıştı ve bu ona zaman kazandırmıştı. Adamın, kız tekrar onun olana kadar pes etmeyeceğini yakında öğrenecekti.

"Var. Her yönden." Onun yanına oturdu ve kelimelerin, zorlukla dizginlenen arzusun ağırlığıyla yüklü sessizlikte asılı kalmasına izin verdi.

Adam motoru çalıştırdığında Haisley'nin nefesi kesildi, göz bebekleri irileşerek ona baktı. Kendisini, onları amansızca yakınlaştıran manyetik çekime kapılmış hissetti.

Ama sonra gözlerini kırıştırdı ve boğazını temizledi. "Bu bilgileri araştırmaya başlamalıyız, bakalım minibüsün yerini bulabilecek miyiz? Görüşülmesi gereken kişilerin listesini ve sormamız gereken soruları da gözden geçirelim."

"Haklısın. Bunu pizza ve bira eşliğinde yapmak ister misin?" "Ben... bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Nash içindeki hayal kırıklığı alevini bastırdı. Ama dilinin ucuna gelen şeyleri söyleyemese bile, Haisley'e her şeyiyle yanında olduğunu gösterebilirdi. Ona inandığını, onu anladığını, desteklediğini ve varlığının her zerresiyle onu sevdiğini. "O zaman yarın yeniden başlarız. Ben kapıcıyı bulacağım ve birlikte bu kaçırılma olaylarını çözeceğiz."

Onu arabasına kadar götürürken ve evine sağ salım girdiğinden emin olmak için gizlice takip ederken, bu davayı birlikte çözmeye devam ederlerse belki onun da kendilerine yeniden inanacağını umuyordu.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Perşembe sabahı, Haisley masasına doğru ilerlediğinde, masasında yalıtımlı bir kupa içinde dumanı tüten bir fincan kahve ve yaban mersinli bir kek buldu. Büyük, açık ofis alanına göz attı ama birkaç muhasebe çalışanı dışında kahvaltısını bırakmış olabilecek kimseyi göremedi. Streusel ile tamamlanmış lezzetli görünümlü keki kaldırdı ve neredeyse inliyordu. Bu onun en sevdiği fırından olmalıydı - daha önce burada yaşarken fazladan on kilo taşımasına katkıda bulunan fırından.

Sonra pastanın altında bir not gördü.

Seni yakalamayı umarak erken geldim. Kalamadığım için üzgünüm. Ethan'la alışveriş merkezinde buluşup kapıcı ve diğer bazı yemekhane çalışanlarıyla görüşmeye gidiyorum. Bu öğleden sonra, kaçan son hedefle konuşacağım. Ethan alışveriş merkezi müdürüne odaklanıyor ve yeni bir gelişme olduğunu söylüyor. Umarım kendi tarafınızda, özellikle de Benedict'le konuşurken biraz ilerleme kaydedebilirsiniz.

Eskiden bu kekleri sevdiğini biliyorum. İyi günler dilerim.

-N

Daha iyi bir yargıya karşı, Haisley duygulandı. Ona kahve ve en sevdiği çöreği bırakmak çok hoştu. Düşünceli. Neredeyse erkek arkadaş gibiydi. Hayır.

Sıradan bir ilişkinin yapabileceği bir şey. Kesinlikle profesyonel değil ama ısrarcı ya da flörtöz de değil.

Kahretsin, bu adam kafasını karıştırıyordu ama onu düşünmeden de edemiyordu. Neyin peşindeydi?

Son birkaç gündür onunla birlikte olmak farklı hissettiriyordu. Sanki onu bir insan olarak sevmiş gibi davranıyordu. Ona saygı duyuyordu. Hatta onun fikirlerini önemsiyordu. Onu tekrar yatağa itmeye çalışmamış, hatta öpmemişti bile. Aklı ona bunun iyi bir şey olduğunu söylüyordu. Kalbi ise emin değildi. Ve vücudu ona yirmi çeşit aptal diyordu çünkü sadece Nash'i istiyordu.

Belki de bu yüzden umutsuzca duvarlarının ardında tutmaya çalıştığı duygu barajı serbest kalmaya başlamıştı. Nash her nasılsa yine onun derisinin altına girmiş ve kalbinin özenle korunan köşelerine sızmıştı. Her ateşli bakışında, her alaycı sözünde ve dilinden dökülen her iltifatta, kadının direncini kırıyordu.

İki yıl önce, yarım yamalak bir mazeret uydurmuş, tüm iletişimi kesmiş ve ülkenin öbür ucuna kaçmıştı. Ona yalan söylediği için kendini çok kötü hissetmişti ama onu acının en kötüsünden kurtarmıştı, değil mi? Evet, öyle. Ve kendini onu unuttuğuna ikna edene kadar uzakta kalmıştı. Ama hiçbir şey Nash'in kalbindeki ölüm tutuşunu gevşetmemişti.

Şimdi Haisley ona yeniden aşık olduğunu kabul etmek zorundaydı. Belki de ona her zaman aşık olacağı gerçeğiyle yüzleşmenin zamanı gelmişti.

Bu onu nerede bıraktı?

Ona sırrını açma ihtimali son derece korkutucuydu. Ona gerçeği söylerse, onu tekrar kaybedecek miydi? Belki de. Muhtemelen. Ama söylemezse... yine de onu kaybetmez miydi? Dürüst olmazsa ilişkileri nasıl derinleşebilirdi?

Ayrıca, itiraf etmemek, kendini çözülmemiş duygular ve tatmin edilmemiş özlemlerden oluşan bu sinir bozucu arafta bırakması anlamına da geliyordu. Bunu onunla bir kez yapmıştı. Bunu gerçekten tekrar yapmak istiyor muydu?

Haisley'nin cevapları yoktu, sadece umutların, korkuların ve bitmek bilmeyen kafa karışıklığı dalgaları yaratan acı verici ihtiyaçların karmakarışık bir karışımı vardı.

Kesin olarak bildiği tek şey, artan duygularını elindeki işle nasıl dengeleyeceğini bulması gerektiği idi. İkisi de masum hayatlar tehlikedeyken dikkatlerinin dağılmasına izin veremezdi. Ve Nash

Kaçınılmaz olarak, odanın öbür ucundan ona bakarak düşüncelerini pelteye çevirdi.

Günün geri kalanı, potansiyel tanıklarla daha fazla zamana ihtiyacı olduğuna ve Ethan'ın ipucunun patladığına dair sinir bozucu derecede kişisel olmayan bir mesaj dışında ondan tek bir ses çıkmadan geçti, ama onu daha sonra bilgilendirecekti.

Daha sonra yirmi dört saati aşkın bir süre boyunca tam bir telsiz sessizliğine büründü ve Haisley'nin kendini huzursuz ve rahatsız edici bir şekilde dehşete düşmüş hissetmesine neden oldu. Belli ki, bir günlük yokluğu onu bu kadar dengesiz hissettirdiyse, düşündüğünden daha derindeydi.

Sonunda, Cuma öğleden sonra onu hem kızdıran hem de rahatlatan ukala bir sırtışıla ofisine girdi. Onunla tekrar göz göze geldiğinde içine yayılan rahatlama ve sersemlik hissini bastırmak için çabaladı.

Tabii ki, Nash ona çıplak bir hayranlıkla bakar bakmaz kızın yüzü paramparça oldu. Elindeki çantayı kızın masasına bıraktı ve boş enerji içeceğini göz kırparak çöpe attı. "Beni özledin mi?"

Hem de çok fazla. Ama bunu ağzından kaçıramazdı, özellikle de etrafta meraklı gözlerin ve kulakların olduğu ofiste. Hayatlar tehlikedeyken olmazdı. Onların çarpık her neyse, arka planda kalmalıydı.

Alay etti. "Sen öyle san."

Sırtışı genişledi ve çantasından bir şey çıkarıyormuş gibi yaparak yaklaştı. "Yalancı. Seni ne kadar iyi tanıdığımı unutuyorsun."

Haisley yüzünü bir kızarıklık kaplarken yere baktı. Hayır, unutmamıştı. Asla unutamazdı.

"Davada ilerleme kaydettiniz mi?" Masasındaki kâğıtları karıştırıyormuş gibi yaptı.

"Ah, evet. Kontrol edip sizi bilgilendirmeyeli uzun zaman olduğu için üzgünüm. Kesinlikle bir yerlere varıyoruz." Daha da yakına eğildi. "Ama iş başındaki becerilerini özlemişim."

Kalp atışları hızlandı. Bunu kulağa geldiği kadar imalı bir şekilde mi söylemişti? "Oh?"

"Evet. Bildiğinden daha fazla," diye mırıldandı kulağına, sonra yakındaki bir sandalyeyi onunkine yaklaştırdı ve aniden her zamanki gibi işe koyuldu.

Haisley bu ani sarsıntıyla başa çıkmaya çalıştı. Elbette bu davayı çözmeye odaklanmaları gerekiyordu ama pervasız bir yanının Nash için her sarhoş edici adımda "yeteneklerini" ortaya çıkarma fikrini sevmediğini söylerse yalan söylemiş olurdu. "Soruşturmada neyi gözden kaçırdım?"

"Hadi bunu özel bir yere götürelim."

Onun bu iması karşısında nabızı hızlandı. Bacaklarının arasına ısrarcı ve zonklayıcı bir ağrı yerleşti. Ona dokunmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki -herhangi biri dokunmayalı. Güvenilir pilli erkek arkadaşı bunu yapmıyordu. Seçici amcığı sadece Nash'i istiyordu.

Ama onu daha yakına davet etmeye cesaret edemedi. Ne kadar zayıf hissederse hissetsin, otuz saniye ya da daha kısa bir süre içinde onun için kıyafetlerini bırakabilirdi. "Konferans odası mı? Kimsenin kullandığını sanmıyorum."

Eşyalarını topladı. "Yolu göster."

Dizüstü bilgisayarıyla birlikte birkaç dosya klasörü aldı ve onu yönetici kanadına, ardından da Bay Benedict'in ofisinden koridorun karşı ucundaki küçük odaya götürdü. Birlikte ahşap laminat masaya oturdular.

O eşyalarını yerleştirirken Nash birine mesaj attı, sonra da telefonunu bir kenara koydu. "Nerede kalmıştık? Alışveriş merkezinin genel müdürü. Dün aniden istifa etti. Benjamin..." Kağıtlarını karıştırdı.

"Yuslav," diye cevap verdi. "İstifa mı etti?"

"Buluşmamızdan on dakika önce. Görünüşe göre Bay Benedict'e istifasını sunmuş, haber vermeden ve kışını kaldırıp binadan ayrılmış. En azından alışveriş merkezi ofisindekilerin Ethan'a söylediklerine göre."

Yüzünü buruşturdu. "Bu, Bay Benedict'in dün neden böyle boktan bir ruh hali içinde olduğunu ve Mila'ya neden bir an önce 'bir şeyler yapması' için bağırdığını açıklıyor. Zavallı kadın neredeyse ağlamak üzereydi ve tanıdığı herkesi aramaya başladı..."

"Evet. Zamanlama çok şaibeli. Özellikle de söylentilere göre son çeki için bir adres bırakmadığı için."

"Ciddi misin? Ne bulabileceğime bakacağım. En azından personel kayıtlarında bazı iletişim bilgileri olmalı."

"Bu harika olurdu. İşini yaptığı gibi evini de terk etmediyse, onunla sohbet etmek isterim. Ve bu, senin gelmeni istemediğim bir görüşme. Adamla hiç tanışmadım ama duyduklarıma dayanarak içimde kötü bir his var."

"Peki ya kapıcı? Görüşmesi nasıl geçti?"

"Gizemli bir şekilde hastaydı. Bugün gelemedi. Ne zaman konuşabilecek kadar iyi olacağını bilmiyordu. Sorularımı telefonda sormayı teklif ettim, her ne kadar yüz yüze görüşmeyi tercih etsem de

dil. Ancak patronuna sesini kaybettiğini, bu nedenle müsait olmasının biraz zaman alacağını söyledi."

"Bu çok uygun."

"Kesinlikle. Kaçan üçüncü hedef Caitlyn Gale gerçekten çok yardımcı oldu. Yaşadığı olayı anlattı. Kapanışa yakın bir saatti ve bir kız arkadaşıyla alışveriş yapmak ve yemek alanında akşam yemeği yemek için buluştuktan sonra tuvalete gitmeye karar verdi. Arkadaşı yeni ayrılmıştı ve arabasına gitmeden önce bir mola verdi."

"Eminim keşke yapmasaydım diyordur."

Nash başıyla onayladı. "Hâlâ kâbuslar gördüğünü ve terapi gördüğünü söylüyor. Ancak başka kimsenin vermediği çok ilginç detaylar da ekledi. Olaya birden fazla kişinin karıştığına inanıyor çünkü diğerlerinin anlattığı gibi biri onu arkadan yakalamış ama başka bir adamın onu dışarı sürüklerken kapıyı açık tuttuğunu iddia ediyor."

Şok Haisley'i yaktı. "Bunun organize bir çete olduğundan şüpheleniyorduk ama bu kadar çabuk teyit alacağımızı düşünmemiştim. Polise söyledi mi?"

"Dedektif Haskins kadının kaçmadan önce sadece kaldırıma kadar sürüklendiğini ve saldırganı tarif edemediğini öğrenince onunla görüşmeyi reddetti. İhtiyacı olan bilgiye sahip olmadığını söyledi." Nash ona alaycı bir bakış fırlattı.

"Bu adam tembel mi yoksa sahtekar mı?"

"Benim sorum da bu. İkisi de olabilir. Ya da ikisi de. Ama buna bir nokta koyup sonra tekrar geleceğiz."

"Caitlyn nasıl kaçtı?"

"Baskı altında net düşünme ve şans. Adam çantasını alamadan, içeriden bir kutu biber gazı çıkardı ve hem onu hem de kapıyı tutan adamı vurdu. Onlar ulumaya devam ederken kadın içeri daldı ve güvenlik görevlilerinden birini buldu, o da polis gelene kadar onunla birlikte bekledi. Tabii ki onlar geldiğinde saldırganlar çoktan gitmişti. İtiş kakışa dair her türlü kanıt da öyle."

"Caitlyn o gece kapıcıyla görüştüğünden bahsetti mi?"

"O yaptı. Tuvaletten çıktığında, koridor yemek alanındaki kalabalığın trafiğine kapatılmıştı. Kadın dışarı çıkar çıkmaz, adam kadınlar tuvaletinde kayboldu ve kadını koridorda yalnız bıraktı."

"Yani kapıcı hiçbir şey görmemiş olabilir mi?" Haisley kaşlarını çatı. "Ama bu onun hiçbir şey bilmediği anlamına mı geliyor?"

"Harika bir soru. Onunla konuşmadığımız için bilemiyorum ama tahminimce neler olup bittiğine dair bir fikri vardır. Asıl soru ne kadar olduğu. Kadınlar tuvaletinde ortadan kaybolması ona makul bir inkâr edilebilirlik sağlıyor ama kadınların, biri onları arkadan yakalamadan hemen önce onu görme sıklığına bakarsak? Ben buna inanmıyorum."

"Ben de anladığımdan emin değilim. Aslında bana öyle geliyor ki Caitlyn'in başarısız kaçırılmasından sonra ortalığı temizleyen kişi o olabilirdi. Başka kim olabilir ki?"

"Doğru. Neredeyse kapanış saatiydi ve etrafta çok fazla insan yoktu. Başka birinin ortalığı temizlemek için bekliyor olması mümkün ama Caitlyn bölgede başka bir alışveriş merkezi çalışanı gördüğünü hatırlamıyor."

"Peki sonraki adımlarımız ne olacak?" "Benedict burada mı?"

Haisley ona gönülsüzce başını salladı. "Bütün öğleden sonra ofisine kapandı. Ama bugün erken saatlerde bir şey onu kızdırdı, çünkü normalden çok daha fazla bağırdığını duydum. Ofisinin dışında dolaşmaya çalıştığımda bile ne dediğini anlayamadım. Ama her ne oluyorsa, çok öfkeli."

"Onu sadece birkaç kısa etkileşimden çıkarabildiğim kadarıyla tanıyorum. İçgüdülerin ne diyor?"

"Yani, o da işin içinde mi? Bunu bir kez konuşmuştuk ama bence güçlü bir ihtimal. Kendisi için çalışılacak bir pislik olduğu için önyargılı olduğumdan biraz endişeliyim ama mantiken onun bu işin içinde olduğunu göz ardı edemem."

"Onun da dizlerine kadar batmış olup olmadığını merak ediyorum."

Ne kadar çılgınca, karışık bir karmaşa. "Buradan nereye gideceğiz?"

"Resmin sadece bir kısmını görüyoruz. Dün Ethan yeni bir ipucu yakaladığını ve takip etmek istediğini söyledi- Hey!"

Haisley başını kaldırdığında Ethan Garrison'ı kapının girişinde, dağınık siyah saçları, saat beş yönünde gölgesi ve kadınları çılgına çevirmek için stratejik olarak yerleştirilmiş mürekkebiyle buldu. Garip bir şekilde etkilenmemişti ama Garrison'ın gittiği her yerde kadınların ona akın ettiğini biliyordu.

"Selam." Ethan içeri girip kapıyı arkasından kapattı, sonra onun yanındaki koltuğa yerleşerek omzuna çarptı. "Hey, güzelim."

Nash, "Geri çekil lan," diye homurdandı, duruşu masayı tehdit ediyordu.

Kıskanıyor muydu? Ethan'ı mı? Kıskanmasına gerek yoktu, ama eğer kıskanıyorsa. Sırtıtışını gizleyerek onun omzuna çarptı. "Hey, sen. Ne oldu?"

yukarı?"

Kucağına baktı, sonra sinsi bir sırıtışla geri döndü. "Görmek ister misin?"

Nash yumruğunu masaya vurdu. "Burası lanet olası bir ofis binası ve biz bir iş yapmak için buradayız. Haisley profesyonellik istedi ve biz de bunu ona vereceğiz yoksa o lanet suratını dağıtırım."

Vay be. Kızgınlığını gizlemeye bile çalışmıyordu. Belki de sahte flörtte vites küçültmeliydi.

Ethan gözlerinde bir parıltıyla, "Elbette öyle olacak," diye karşılık verdi. "Ama profesyonel olmak istiyorsan, güzelim, seni anladım. Ayrıca, halletmemiz gereken çok şey var."

"Anlat bize," diye ısrar etti, adamın geri adım atmasına sevinmişti.

"Aynı zamanda Lafayette Polisi olan bir spor salonu arkadaşım vardı. Bana bilgi sızdırıyordu... Ta ki aniden susana kadar. Görünüşe göre üst düzey yetkililer bilgi sızdıran herkesi tehdit etmiş. Yani bu ilginç ve kayda değer."

Evet, muhtemelen Bay Benedict'in işi. Parası ve nüfuzu vardı. Çıkarlarını korumak için bunları kullanmakta bir sakınca görmediğini kanıtlamıştı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Nash.

"Aynen öyle, ben de B planına geçtim. Dün alışveriş merkezi müdürünün asistanıyla konuşmaya başladım. Eski alışveriş merkezi müdürü. Julia adında küçük şirin bir şey. Flört ettim ve patronunun ofis anahtarını masasından alıp cebime koyduğumda dikkat etmedi."

"Bunu nasıl gözden kaçırdı?" Haisley, asistanın Ethan'ın önemli bir şeyi arakladığını fark etmeyecek kadar flört ettiği bir senaryoyu hayal bile edemiyordu.

Garrison sırıttı. "Elim küçük siyah külotunun içinde olduğu için gömleğime doğru çığlık atmakla meşguldü."

Haisley'nin çenesi düştü. "Onu masasında mı indirdin?"

Ethan'ın sırıtışı genişledi. "Şaşırmış gibi bakma. İşe yaradı, değil mi?" Gözlerini devirdi. "Sen bir fukboi'den daha kötüsün."

"Erkek fahişeyi tercih ederim, teşekkürler." Göz kırptı. "Daha sonra numarasını aldım ve gidiyormuş gibi yaptım. Sonra yüzünde çılgın bir gülümsemeyle öğle yemeğine gidişini izledim ve eski alışveriş merkezi müdürünün ofisine geri döndüm. Büyük ölçüde temizlenmişti, bunu bir gecede yapmış olmalıydı, çünkü Salı günü geç saatlerde uğradım ve ona birkaç sivri soru sormaya çalıştım. Birden çok meşgul oldu, görünüşe göre başka bir şey yapmıyordu.

benimle konuşmak için burnunu karıştırmaktan daha önemliydi. Onu 'taciz' ettiğim için güvenlik beni dışarı çıkardığında ofisi tam bir felaketti. Bugün mü? Burası neredeyse boştu. Dizüstü bilgisayarı hala masasının üzerindeydi ve IT'ye temizlemesi için bir emir verilmişti, ben de onu alıp kaçtım."

"Seni gören oldu mu?" Nash sordu.

"Hayır. Ofiste hiç kamera yok. Julia büyük O'sundan hemen önce bana sır olarak söyledi ve ben de kendim için iki kez kontrol ettim." Omzundan sarkan çapraz askılı evrak çantasından bilgisayarı çıkardı ve masanın üzerine bıraktı. "Bilgisayarı alır almaz kardeşini aradım. Saat üçe kadar sürdü.

sabahın köründe göt herifin oturumunu açtım. Oradaki dosyaların çoğu sıkıcı, günlük alışveriş merkezi işleriydi. Ama sabit diskinde otomatik yedeklemelerden ayrılmış koca bir bölüm vardı. Her lanet dosya şifrelenmiş. Trees bütün gün onlar üzerinde çalışmış. Mesaj atıp diskin o bölümüne girdiğini ve dosyaları açtığını söylediğinde, onu aldım ve buraya geldim."

"Kardeşim şifrelenmiş dosyaların içinde ne olduğunu söyledi mi?"

"Hayır. Bütün gece ve günün yarısında ayakta kaldıktan sonra çok yorgun olduğunu ve yatmaya gideceğini söyledi. Laila beni kovdu. Erkeğine karşı çok korumacıdır." Ethan güldü.

Nash, "Ona karşı deli gibi korumacı," diye ekledi.

Haisley itiraz edemezdi. Bunu iş başında görmüştü. "Yani Yugoslav'ın ne sakladığı hakkında hiçbir fikriniz yok mu?"

"Hayır. Birlikte öğrenelim. Umarım bu onun kişisel porno koleksiyonu değildir. O bir cüzzamlının kışındaki sivilceye eşdeğer bir insandı ve onun... eğilimlerini gerçekten düşünmek istemiyorum."

Ürperdi. "Umalım da daha faydalı bir şey saklıyor olsun."

Ethan dizüstü bilgisayarın kapağını kaldırıp Trees'in onun için ele geçirdiği şifreyi girdikten sonra sabit diski karıştırmaya başladığında odaya toplu bir sessizlik çöktü. O ve Nash birbirlerine sokularak Ethan'ın dizüstü bilgisayarı metodik bir şekilde aramasını izlediler.

İlk başta hiçbir şey mantıklı gelmiyordu. Klasörlerin saçma sapan isimleri vardı ama hepsi altı haneli bir sayı ve ardından gelen tek bir harften oluşan bir kalıbı takip ediyordu. Bazıları boştu. Bazılarında Haisley'in anlamadığı harf ve rakam kombinasyonlarıyla dolu kabataslak belgeler vardı.

"Bunların sizin için bir anlamı var mı çocuklar?"

Nash ve Ethan ciddi bir bakış attılar ama ikisi de cevap vermedi. Bunun yerine **E t h a n**'ın ukala tavrı sert bir çeliğe dönüştü. Ve Nash

Gerildi, hem tehlikeli hem de çok korumacı görünüyordu, neredeyse ondan uzaklaşıyordu.

"Kurbanların listesine ihtiyacım var." Ethan elini uzattı.

Nash çantasını karıştırarak bir not defteri çıkardı ve tavuk kazılarıyla dolu bir sayfaya çevirdi. "Kaçanlar da dahil olmak üzere kronolojik sırayla burada listelenmişler."

Ethan defteri kapıldığı gibi dizüstü bilgisayarın yanındaki masaya bıraktı ve sayfa ile ekran arasında bir ileri bir geri gidip geldi. "Lanet olsun."

"Eşleşiyor mu?"

Ethan başıyla onayladı. "Aynen öyle."

"Ne?" Haisley başının üstünde konuştuklarını hissediyor ve bu onu sinirlendiriyordu. "Ne kibriti?"

Ethan ekranı daha iyi görebilmek için onu daha da yaklaştırdı. "Bu altı haneli sayıların her biri bir tarihe, yani kurbanın kaçırıldığı tarihe karşılık geliyor. Harfler ise ilk harfine karşılık geliyor. Şunu görüyor musunuz? On iki, yirmi dört ve yıl için iki rakam, ardından bir K. Bu Noel arifesinde kaybolan Kaylee." Kızın dosyasına tıkladığında başka bir dizi rakam ve harfle karşılaştı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Nash. "Bu kaçırılan kızla ilgili her şeyi açıklıyor. H boyu olmalı. Elli iki, 1.80 boyunda olduğu anlamına geliyor olmalı. W kilosuna karşılık geliyor. Bir yirmi iki ağırlığında. Sonraki sayılar... B? W? H? Bilmiyorum. Kilo ve boyunu öğrendik, peki başka bir W ya da H ne anlama geliyor?"

Haisley rakamlara kendi gözleriyle baktı ve bir şey fark etti. "Göğüs, bel ve kalça. Bunlar ölçü."

Ethan başıyla onayladı. "Peki hemen altındaki diğer istatistikler? Renk kısaltmalarının yanında bir H ve bir E daha olmalı-"

"Saç ve göz rengi," diye araya girdi Nash. "Burada Kaylee'nin kahverengi saçlı ve gözlü olduğu yazıyor... ve bu da annesinin verdiği bilgilerle uyuyor. Orospu çocuğu." Kaşlarını çatı. "Ama V ne için? Onun yanında bir Y var."

Haisley biliyordu ve bu onu hasta ediyordu. "Bu kızları seks için satıyorlarsa, eminim bakire olup olmadığını da öğreniyorlardır."

"Bu iğrenç," diye homurdandı Ethan.

"Bu lanet olası piçler yaşamayı hak etmiyor." Ve Nash her birini tek tek öldürmeye hazır görünüyordu.

Birkaç dakika sonra, tüm kurbanların istatistiklerini özetleyen bir belge içeren bir dosya klasörüne sahip olduklarını doğruladılar. Daha uzun süredir kayıp olanlarda başka ayrıntılar da vardı ama bunların anlamını yorumlamak kolay değildi.

"Sence bu dosyadaki B ne anlama geliyor?" Haisley ilk kurban Taylor hakkında buldukları dosyayı işaret etti. Ondan sonra gelen "evet "in ne anlama geldiğini çok merak ediyordu.

İki adam da omuz silkti. Cevabı bilmiyor olabilirlerdi ama yüzlerindeki asık ifade ona muhtemelen kötü bir şey olduğunu söylüyordu.

"Peki aşağıdaki bu garip kombinasyon nedir? İkisinde de ondalık sayılar var, virgülle ayrılmışlar ve son sayı negatif. Bu... enlem ve boylam mı?"

"Öyle." Nash telefonuyla uğraşmaya başlamıştı bile. Sonra başını sallayarak Ethan'a baktı.

"Bir ada. Haksız mıyım?" Ethan sordu.

"Küçük. Özel. Atlantik'in ortasında, Küba'nın güney ucunun batısı ile en batıdaki Cayman Adası arasında sıkışmış."

"Siktir."

"O kızları oraya mı götürüyorlar?" Haisley dehşet içinde sordu. Bu kurbanların evlerinden koparılmaları yeterince korkunçtu, ama ülke dışına, hükümetin ulaşamadığı, görünürde hiçbir yardımın olmadığı yabancı bir ülkeye götürülmeleri...

"En azından bu," diye cevapladı Ethan. "Ama bakın, ikinci kurban Collette'in kaçırılma tarihi ve adının baş harfinden sonra tüm bilgileri aynı. Sadece... bekle. B'nin altında çözemediğimiz yedi haneli bir kod daha var ve konum."

"Bu ne anlama geliyor olabilir? Kahretsin," diye homurdandı Nash. "Bilmiyorum. Bu bizi nereye götürüyor?" Haisley sordu.

"Hâlâ araştırıyorum," diye itiraf etti Ethan. "Bazen davalar bir adım ileri, iki adım geri gider. Biz sadece uğraşmaya devam ediyoruz."

"Ve bir mola vermeyi umuyorum." Nash iç çekti.

"Söylediği şey." Ethan'ın gözleri tıkladığı bilgisayar ekranına sabitlenmişti. Birden daha dik oturdu. "Rugs Direct Unlimited diye bir şirket duyduunuz mu hiç?"

"Hayır." Nash omuz silkti. "Yapmalı mıyım?"

Haisley başını salladı. "Ben de hiç duymadım."

Ethan kaşlarını çatarak monitöre baktı. "Bir çeşit reklam buldum. Bir parke üzerine gerilmiş oldukça tipik bir alan halısının resmi var.

Zemin. Reklam metni şöyle: *Özel, türünün tek örneği dekor. İlk seferinde doğru döşeyin ve sonsuza dek sizin olsun.* Merkezi Küba'da."

Nash kaşlarını kaldırdı. "Merkezlerinin anakara ile Cayman Adaları arasındaki küçük bir adada olduğuna bahse girmek ister misin?"

"Oh, Tanrım." Haisley elini ağzına götürdü. "Halıları kastetmiyorlar. Şundan bahsediyorlar..."

"Kadınlar," diye onayladı Nash.

Hasta olacaktı. "Bu kızlar için böyle mi alıcı buluyorlar? Sahte halı işiyle mi?"

"Benim tahminim de bu. Bakalım bir web sitesi bulabilecek miyim?" Birkaç tıklama sonra Ethan küfretti. "Benden bir şifre istiyor."

"Yani doğru kimlik bilgilerine sahip herkes... bir seks kölesi için alışveriş yapabilir mi?" Haisley bir elini göğsüne bastırdı. "Bu..."

"İğrenç mi? Tiksindirici mi? Korkunç mu?"

Bu kadınların yaşadığı dehşeti hayal etmek bile çok zordu. "Hepsi. Ve bilgisayarda o bölgeye girmemize ve kızları kurtarmamıza yardımcı olabilecek hiçbir şey yok mu?"

"Biraz daha zamana ihtiyacım var. Şu anda aklıma bir şey gelmiyor ama eve gidip araştırmaya devam edeceğim." Nash'e kaşlarını kaldırarak baktı. "Kalıyor musun?"

Nash onunla Ethan'ın arasına baktı. Bir yanı Nash'in kalmasını umuyordu. Etrafta olmadığı zaman onu özliyordu. Ve bu soruşturma karanlık, ürkütücü bir hal alıyordu. Öte yandan, yılbaşı gecesi spontane bir şekilde öpüşmelerine ve yeni yeni filizlenen duygularına rağmen, Nash'le artık birlikte değillerdi. Ona uzun süre bu kadar yakın olmak başını belaya sokmaktan başka bir işe yaramazdı.

"Hayır, ben de seninle geleceğim. Bunu birlikte inceleyeceğiz." Nash de Ethan gibi eşyalarını topladı ve ayağa kalktı. "Bir şey bulduğumda sana yetişirim Rowe. Herhangi bir ipucuna rastlarsan ya da Benedict'le konuşursan bana mesaj at, tamam mı?"

Yüzündeki her şey onu kabul edebileceğini ya da terk edebileceğini, artık ona ihtiyacı olmadığını ya da onu istemediğini söylüyordu. Çok canı yanmıştı ama ne bekleyebilirdi ki, özellikle de ona geri çekilmesini söyledikten sonra? Tekila konuşmasını yapmadığında ve canı cehenneme diye flört etmediğinde, o sadece eski kaçamaklarından biriydi. Onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

"Elbette. Haftaya görüşürüz." Sıcak, istenmeyen gözyaşları dökülmeden önce aceleyle konferans odasından çıktı ve kadınlar tuvaletine girdi.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Haisley ertesi akşam geldiğinde Fransız bistrosu Cuma gecesi kalabalığıyla dolup **taşıyordu**. Koyu renk ahşap, aynalar, beyaz yer karoları ve restorana Paris havası veren Louis XIV dokunuşlarıyla dolu lüks mekânı taradı, ta ki bakışları köşedeki masada menü okurken adeta parlayan Gracelyn'e takılana kadar.

"Hey, sen." Haisley oturdu ve arkadaşını kucakladı. "Üzgünüm geciktim. Ofiste işim çıktı."

Nash'ten dava hakkında tekrar haber almayı bekliyor, mesai bitiminden önce uğramasını umuyordum. Ama aramadı, gelmedi.

Bu gece ne yapıyordu? Haisley bilmek istediğinden emin değildi. Bunun yerine gülümsemeyi tercih etti ve büyük bir haber verecekmiş gibi görünen arkadaşının yanında olmak için elinden geleni yaptı.

"Endişelenmeyin." Gracelyn gülümsedi. "Ben de yeni geldim. Yoğun bir gündü."

Ufak tefek esmer kız pembeleşmiş, doymuş ve son derece mutlu görünüyordu. Haisley, Gracelyn'i meşgul eden tek şeyin işi olmadığından şüpheleniyordu. "Peki ya geceleriniz? Görünüşe göre özel biriyle tanışmışsın."

Gracelyn'in kızarması derinleşti. "Onlar da meşgul... ne demek istediğimi anlıyorsan. Yılbaşı gecesinden beri Kane Preston'la görüşüyorum."

Haisley'nin çenesi neredeyse düşecekti. Arkadaşının tercih edeceğini düşünceği son kişi oydu. "Bir dakika. Kane Preston, Nash ve Ethan'la birlikte çalışan sakallı yalnız adam ve-"

"Evet. Yılbaşı gecesi, neredeyse herkes gittikten sonra bir araya geldik. O zamandan beri ayrılamıyoruz. O... bir erkekte isteyeceğimi hiç düşünmediğim her şey, ama o harika biri."

Nash'le geçirdiği o ilk baş döndürücü, şehvet dolu günlerin anıları yeniden canlanırken Haisley'nin göğsü özlemle sıkıştı. Yardım edemedi ama

Gülüp konuşurken birbirlerine duydukları açlığı nasıl bastırdıklarını hatırlıyordu... ve gülünç derecede sert düşmüştü. Sonra bir gün, her şey karmaşık bir hal aldı ve hayatı altüst oldu.

Gracelyn elini yüzünün önünde salladı. "Hey, iyi misin? Az önce nereye gittin?"

"Özür dilerim." Haisley zoraki bir gülümseme takındı. "Vay canına, şok oldum. Kane'i pek tanımıyorum ama iyi birine benziyor."

"Gerçekten öyle. Her zaman beyinsel erkeklerden etkilendiğimi biliyorsun, değil mi?"

"İnekleri kastediyorsun."

"Akıllı bireyler," diye düzeltti Gracelyn sırtarak. "Ama Kane sadece zeki değil, aynı zamanda seksi, kaslı, dövme, yatakta harika... Mükemmel bir paket gibi."

"Eğer sen mutluysan, ben de senin adına mutluyum."

Gracelyn kaşlarını çatı. "Bu ifadeyi biliyorum. Çekinceleriniz var. Çok hızlı bir şekilde çok derine indiğinden endişeleniyorsun."

Haisley bazen arkadaşlarının onu bu kadar iyi tanımasına şaşırırdı.

"Dürüst olmak gerekirse, evet." Garsonun önüne koyduğu suyu aldı. Elli yaşlarındaki adam siparişlerini almak için geri döneceğini söylediğinde, tekrar Gracelyn'e odaklandı. "Bak, senin mutlu olmanı istiyorum. Dışarıdaki en iyi erkeği hak ediyorsun."

"Ama?"

"Ama... bu ajanlardan birine bulaşmak karışıklık yaratabilir. Nerede durduğunuzu bilene kadar kalbinizi korumalısınız."

"Senin yaptığın gibi mi? Bu senin için nasıl sonuçlandı?" Gracelyn başını salladı. "Oyun oynamak istemiyorum. Kane ve ben gelecekle ilgili konuşmadık ya da herhangi bir söz vermedik ama nasıl hissettiğim konusunda açık olmak istiyorum. İkimizden biri kendini ortaya koymadıkça bunun karşılıklı olup olmadığını nasıl bileceğim?"

Haisley tartışmak için ağzını açtı, sonra da kapattı. Nash'le sorunu bu muydu, aralarında konuşulmayan çok şey mi vardı? Duygular, ikisinin de görmezden geldiği, odayı yutan dev bir fil gibi görünüyordu. Ya da belki de bu sadece onun sorunuydu. Belki de kendi duygularını ona yansıtıyordu. Belki de adam hiçbir şey hissetmiyordu. Bunu öğrenmek için çok korkaktı.

İç çekerken Gracelyn'in ifadesi yumuşadı. "Seni tanıyorum. Neler olduğunu biliyorum. İncindiğini biliyorum, tıpkı onu hâlâ sevdiğini bildiğim gibi."

"Bu işe bulaşmak istemiyorum."

"Çok kötü. Bunu yapmalısın. Ona neden gittiğini hiç söyledin mi?" Haisley yüzünü buruşturdu. "Hayır."

"Onunla aynı seviyede olmazsan işler nasıl yürüyecek?" "Benden vazgeçti, Gracie. Her ne hissettiyse gitti."

"Yılbaşı gecesi böyle görünmüyordu."

"O tekilaydı ve işler değişti. Hayatına devam ettiği bu kadar açıkken ona onu sevdiğimi söylemenin ne anlamı olabilir ki?"

"Çünkü bu net *değil*. Ve bunu içinizden atmanız gerekiyor. Topu onun sahasına at. Düşünmesini sağla."

"Charli bunu bir zamanlar Daniel ile yapmıştı ve bakın nasıl da işe yaramıyor."

"Elmalarla portakallar. Nash pek Daniel sayılmaz." "Tanrıya şükür."

"Onun Charli için yeterince iyi olduğunu hiç düşünmedin." "Çünkü değil. Sıçan piç."

"Söylemeye çalıştığım şey, hepimizin farklı durumlarda farklı insanlar olduğumuz. Onlar için işe yaramıyor olması benim için de yaramayacağı anlamına gelmez. Ya da senin için..."

Haisley oturduğu yerde kıpırdandı, sıcak bir rahatsızlık tenini karıncalandırdı. Korkakça davranıyordu; bunu biliyordu. Bunca zaman Nash'in de bir şeyler hissetmiş olması mümkün müydü? Ona söylemek ve kalbini riske atmak konusunda isteksiz davranmış olabilir miydi?

Bu düşünce dünyasının eksenini kaydırdı. Başı döndü.

"Ama Nash taşınmış olsa bile - ki ben taşındığını sanmıyorum - bu konuda endişelenmek yerine bilmeyi tercih etmez miydin?"

"Sen... bir şeylerin peşinde olabilirsin. Düşünmek zorundayım. Ama bu konuşma benimle ilgili değil. Bana Kane hakkında her şeyi anlat. Neler oluyor?"

"Beni güldürmesi ve orgazm katsayımı yaklaşık bir milyon artırması dışında mı?" Gracelyn ona gamzeleriyle tamamlanmış orantısız bir gülümseme attı.

Bistrodan ayrıldıklarında Haisley arkadaşı için ihtiyatlı bir iyimserlik içindeydi. Ama Nash söz konusu olduğunda, hâlâ sersemlemiş durumdaydı. Ya onunla daha derin bir şeyi, onu derinden mutlu edebilecek bir şeyi, sırf kalbini tekrar riske atmaktan korktuğu için kaçırıyorsa?

Eve gitmek üzere restorandan ayrılırken telefonu çaldı. Ekranda Nash'in adını görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Bu gece onu görmek istiyor muydu?

"Selam." Sesi rahat çıkmaya çalışıyordu, korkmuş gibi değil. Onunla göz göze gelmeye -ve yapabileceği her şeyi yapmaya- hevesliymiş gibi değil. Kesinlikle *seni seviyorum demenin* eşiğindeymiş gibi değil. "Ne var ne yok?"

"Bu öğleden sonra Benedict ile konuşma fırsatın oldu mu?"

Yani onu görmek istemiyordu. Evet, profesyonellik istemişti... ama yine de hayal kırıklığına uğramış hissediyordu.

"Hayır. Yine boktan bir ruh halindeydi. Saat dört gibi ofisinden çıktı, koridorda yürüdü ve Mila'ya bağırdı. Sonra birkaç muhasebe çalışanına daha bağırdı. Ofiste bir kasırğa gibi dolaşmaya devam etti, sonra da YouTube'da bağımsız bir gazetecinin yaptığı olumsuz haberle ilgili öfkesini bana boşalttı ve ofisten hızla çıktı. Mila da birkaç dakika sonra dışarı çıktı, sarsılmış görünüyordu ve o da gitti. Eve gittiğinden şüpheliyim." En azından Haisley, Benedict'in karısı olsaydı gitmezdi.

"Hala ofiste birilerinin olma ihtimali var mı?"

"Her zaman bir şans vardır ama bundan şüpheliyim. Bu insanların çoğu... Saat beş olduğunda, otoparka doğru bir yol açıyorlar. Neler oluyor?"

"Patronunuzun ofisini aramam gerekiyor." "Bu gece mi?"

"Bunun bekleyebileceğini sanmıyorum. Ethan arakladığı dizüstü bilgisayarda yeni bir iletişim yakaladı. Görünüşe göre birileri Yuslav'ın işten ayrıldığının farkında değilmiş çünkü ona acil bir mesaj göndermişler. Şifrelenmiş ama Ethan ve kardeşim şifreyi çözmüşler. Kim ulaştıysa başka bir alıcıları olduğunu ve yeni ürüne ihtiyaçları olduğunu söylüyor, hem de acilen. Talep normalden daha genç biriymiş."

"On altı yaşından küçük mü?" Bu Haisley'nin midesini bulandırdı. "Haklısın; bir dakikayı bile boşa harcayamayız."

"Patronlarım arkalarından iş çevirdiğim için çok kızacaklar ama soruşturmayı beni nereye götürürse oraya götürmek zorundayım. Bunun doğru yol olduğundan emin olduğumda onları bilgilendireceğim, ama sanırım Benedict'e iyice bakmamız gerekiyor."

"Çok şüpheli görünüyor."

"Suçlu olması mümkün. Hatta makul. Bunun içeriden bir iş olduğunu kendin söyledin. Alışveriş merkezini yönetmesi için Yuslav'ı bizzat işe aldı. Ani istifası patronunuzu çok kızdırmış ve yerine birini bulmak için çabalamasına neden olmuş gibi görünüyor."

"Ancak şunu da kabul etmeliyiz ki, alışveriş merkezi yönetimi tecrübesi olan herhangi bir çalışanın yerini doldurmak zaman alıcı ve maliyetli olmasının yanı sıra zor da olacaktır." Benedict'i savunmaktan çok şeytanın avukatlığını yapıyordu.

"Doğru, ama aynı zamanda suç ortağının deşifre olmasından ve şu anda sikiinin rüzgarda sallanmasından da endişe ediyor olabilir."

"Haklısın. Öyleyse... patronumun nesi olduğunu anlamaya çalışalım." "Biz diye bir şey yok. Sen gitmiyorsun."

Böyle mi düşündü? "Ben olmadan ofise nasıl gireceksin?"

"Bana anahtarını vereceksin."

"Ve seni Benedict'in eşyalarını tek başına karıştırmaya mı göndereyim? Böyle mi düşünüyorsun?"

"Seni getirmiyorum, Haisley. Bu son sözüm. Bu tehlikeli olabilir."

"Hayat tehlikelidir. Yarın bana bir otobüs çarpabilir."

"Lafayette'te o kadar çok otobüs yok," diye belirtti.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Ayrıca, eğer yakalanırsak, ben senin hapisten çıkış kartın olurum. Ofiste unuttuğum bir şeye ihtiyacım olduğunu söyleyebilirim ama hava karardıktan sonra yalnız gelmeye çok korktum... Bensiz yakalanırsan kimse soru sormaz. Sadece seni hapse atarlar."

"Yakalanmayacağım."

"Bunu bilemezsin. Ayrıca, Benedict'in ininde birkaç kez bulundum. Organizasyon sistemi ve eşyaları nereye saklayabileceği hakkında bir fikrim var. İfşa edici bir şey bulmak daha az zamanımı alacak, bu da yakalanmak için daha az zaman demek. Beni de yanında götürüyorsun."

Nash yenilgiyle iç çekti. "Tam bir baş belasısın Rowe."

"Mantık kıcını acıtıyor mu, Scott?"

"Hayır. Ama belli ki senin kırmızı şaplaklara ihtiyacın var."

Haisley sıkıştı, çıplak avucuyla yanaklarını ısıttığı tüm o zevkli zamanları hatırladı - yavaşça, istikrarlı bir şekilde, amansızca onu ısıttı ve ona olan ihtiyacını damlattı. Ama bu çok uzun zaman önceydi. "Konuyu değiştirme."

"Seni güvende tutmaya çalışıyorum."

"Senden bunu istemedim. Birlikte çalışıyor olmamız gerekiyordu. Benedict öyle söyledi. Orada buluşalım mı?"

"Siktir," diye mırıldandı. "Hayır. Arabanızın otoparkın kameralarına yakalanmasını istemiyorum. Seni bulması için herhangi bir yol olmasını istemiyorum."

birinin ofisini aradığını fark etti."

Evet, o da götveren patronu tarafından azarlanmayı tercih etmezdi.

"Peki plan nedir?"

"Oh, o kısmı benim bulmama izin mi vereceksin?"

"Eğer iğneleme yapıyorsan, bu çok ezikçe. A oyununu getirsen iyi olur, çünkü ben bu konuda çok iyiyim."

"Vixen." İç çekti. "Seni yirmi dakika içinde alırım. Baştan aşağı siyah giyin."

"Tüm ışıklar kapalıyken daha iyi uyum sağlayayım diye mi?" "Ve çünkü siyahlar içinde çok seksi görünüyorsun. Güle güle."

Haisley gülümsememeye çalıştı. "O zamanki dairemde beri taşındım. Adresime ihtiyacın yok mu, ateşli çocuk?"

Nash güldü. "Hayır."

Ölü hava ona görüşmeyi sonlandırdığını söyledi. O seksi piç onun nerede yaşadığını çoktan öğrenmiş miydi? Merak ettiği için mi? Kontrol manyağı olduğu için mi? Yoksa... onun için önemli olduğu için mi?

Koyu renk yoga pantolonu, siyah balıkçı yaka kazağı ve uyumlu tenis ayakkabılarını giyerken cevapsız sorular beyninde dönüp duruyordu. Saçlarını dağınık bir topuz yaptı ve birkaç kış önce Colorado'ya yaptığı bir kayak gezisinden aldığı siyah bir şapkanın altına sıkıştırdı.

On dakika sonra Nash motosikletiyle geldi ve ona bir kask fırlattı. Söze gerek duymadan arkasına tırmandı ve kollarını Nash'in beline doladı.

Nash gecenin karanlığında uzaklaşırken, yanağını onun geniş, kaslı sırtına yaslama isteğine karşı koydu. Yılbaşı gecesinden beri Nash'e dokunmamıştı. O zamandan beri de sakinleşmemişti. Ona bu kadar yakın olmak arzusunu yoğunlaştırmış ve kendini kontrol edememesine yol açmıştı.

On dakika sonra, ofisinin bulunduğu sokağın aşağısındaki yirmi dört saat açık bir yağlı lokantanın otoparkına park etti ve kasklarını kilitlemeden önce onun inmesine yardım etti. "Hadi gidelim."

"Nasıl yaklaşıyoruz? Binaya giriş ve çıkış için sadece iki kapı var ve-"

"Üç tane var. Servis girişini kullanacağız. İlk gün binanın zayıflıklarını ve kaçış noktalarını araştırmıştım. Yük asansörüne çıktıktan sonra bizi ofisinizin kapısından içeri sokabilirsiniz. Tanrı'ya şükür burası tarihi bir bina.

ziyaretinizin dijital izini bırakacak elektronik kart okuyucuları kurarak."

Haisley cebinden anahtarlığını çıkardı. "Yolu göster."

Binaya yaklaştıklarında, sessizliği belirtmek için parmağını dudaklarına götürdü, sonra onu hiç fark etmediği bir yan girişe doğru yönlendirdi. Yine de binanın yükleme iskelesine hiç gitmemişti.

Dışarıda, yaşlı bir siyah adam loş bir ışığın altında, eski püskü bir sandalyede yazı tura atarak bekliyordu.

"Hey, Zeph," diye seslendi Nash.

Yaşlı adam ayağa kalktı. "İstediğin gibi kapı açık."

"Sen bir kahramansın." Nash ona elli dolar verdi. "Söz verdiğim gibi."

"Sadece üzerime düşeni yapıyorum. Umarım aradığınızı bulursunuz. Bir saatin var. Sonra kapıyı kilitlemem gerek."

"Bunun yarısında buradan çıkmış oluruz." Nash onun omzuna vurdu.

"Birinin geldiğini görürsen numaram sende var."

"Biliyorum ve izliyorum." Yaşlı adam başıyla onu onayladı.

"Hanımefendi." Kadın gülümsedi. "Teşekkürler. Size minnettarız."

Binanın içine girip depo olarak kordon altına alınmış bölüme doğru ilerlerken şapkasını ona doğru eğdi. Nash, genellikle mesai saatleri dışında kilitli olduğuna bahse girdiği bir başka kapıdan geçerek binanın ana lobisine çıktı. Kendini duvara yapıştırdı, sonra kolunu kadının önüne koyarak onu da düz bir yere bastırdı. "Kameralar burada ve burada." Fısıltıyla işaret etti. "Ölü bir bölgedeyiz. Zeph'in güvenlikten bir arkadaşı kameralar da dahil olmak üzere sistemi yeniden başlatacak. İki dakika sürer. O zamana kadar asansörde olmamız gerekecek."

"Anladım."

Elini ceketinin cebine attı ve bir çift deri eldiven çıkardı. Doktor muayenehanelerinde gördüğü gibi mor lateks bir çift uzattı. "Bunları giy ve beni dinle. Ne olursa olsun, talimatlarıma uyacaksın. Anlıyor musun? Sana saklanmanı söylersem, saklanacaksın. Kaçmanı söylersem, kaçacaksın. Soru sormak yok."

"Nash..."

"Olmaz. Ya şimdi kabul edersin ya da ofis anahtarını alırsın ve seni Zeph ile bir saat geçirmen için dışarı gönderirim. Seçim senin."

Onun bu kadar koruyucu olmasını seviyordu ve hatta onun otoriter yanını bile takdir ediyordu. Ona söyleyeceğinden değil. Tedbirli olup olmadığını kim bilebilirdi ki?

Onun için önemli olduğu için mi, yoksa kanını ve bağırsaklarını temizlemek istemediği için mi?

Gözlerini devirdi. "Nefes almak için de mi iznine ihtiyacım var?"

"Bu şaka değil."

"Evet, majesteleri."

"Böyle davranmaya devam edersen, ben-"

Nash'in telefonu sessiz lobide çaldı. Mesajı okudu, sonra odayı taradı.

"Ne yapacaksın?"

"Sonra görüşürüz." Onu takip etmesini işaret etti. "Zamanımız doldu. Hadi gidelim."

Asansörü çağırdı. Birlikte, bir dakikadan az bir süre kala asansörün içine daldılar. Neyse ki Nash'e yardım eden insanlar sadece lobideki kameraları kapatmakla kalmamış, arabanın içindeki ışıkları da kesmişlerdi.

Tanrım, onu çalışırken görmeye bayılırdı. Metodikti, titizdi ve görünüşe göre her şeyi düşünmüştü. Bu şaşırtıcı derecede seksiydi. Belki de yatakta da böyle davrandığı içindir.

Benedict Land Development'in ofisinin bulunduğu kata ulaştıklarında, kadın anahtarı soktu ve onları içeri aldı.

Şaşırtıcı bir şekilde, zemin tamamen karanlık değildi. Sahte endüstriyel tavandan ortam ışıkları parlarken birkaç bilgisayardan daha fazlası ekran koruyucu dizilerini çalıştırıyordu. İkisi de masasına bir göz atmaktan fazlasını yapma zahmetine girmede. Bunun yerine, koridordan aşağıya, yönetici süitlerinin yanından geçtiler.

Mila'nın kapısı kapalı ve kilitliydi. Haisley onun kendisine bağırarak adamın evine mi gittiğini yoksa canına tak edip hafta sonunu geçirecek başka bir yer mi bulduğunu merak etti. Haisley kadını daha iyi tanısaydı, zor bir dönemden geçen birine iyilik olsun diye ona ulaşır ve boş bir yatak odası teklif ederdi... ama Mila bunu tuhaf bulabilirdi. Ayrıca patronu, karısıyla arasına girmeye çalışmasını hoş karşılamazdı.

Koridorun sonunda durdu ve fısıldadı, "Patronun ofisinin anahtarının bende olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Nash başını salladı. "Yapsaydın şok olurdum. Ama bu kapıyla başa çıkabilirim."

Cebinden bir şey çıkardı, kilide soktu ve kurcalamaya başladı. Otuz saniyeden kısa bir süre içinde kapıyı iterek açtı ve elinde silahıyla ofisi taramaya başladı. "Temiz. İçeri girin."

Kapıyı arkasından dikkatlice kapattı. "Işıkları açmaya cesaret edebilir miyiz?"

Nash başını salladı. "Bu kadın hiçbir yerinde kamera yok. Baktım. Ama başka sensörleri var mı bilmiyorum ve bir şey görürlerse temizlik görevlilerine haber vermek istemem. Tut şunu."

Adam ona bir el feneri uzattığında, kız kaşlarını çatarak feneri aldı. "Ve ne yapacaksın?"

"Aramaya nereden başlamamız gerektiğini düşünüyorsun?"

Sonraki on dakika boyunca masasının çekmecelerini, dosya dolabını ve yıllar boyunca topladığı çeşitli plaket ve kupaları sakladığı kasayı aradılar. Haisley'in gözüne şüpheli bir şey çarpmadı. "Ne aradığınızı bilmediğinizde bir şey bulmak zordur."

Nash başını salladı. "Kapısının her zaman kapalı olmasının ve çıkar çıkmaz kilitlemesinin bir nedeni var. Sadece kendi halinde biri olması mümkün ama..."

"O da bir şeyler saklıyor olabilir. Eğer bu işin içindeyse, burada ne saklıyor olabilir?"

"Eğer zeki olsaydı, hiçbir şey yapmazdı. Ama Benedict açıkça herkesten daha iyi olduğunu düşünüyor, bu yüzden kendini beğenmişliği onu dikkatsiz yaparsa beni şaşırtmaz. Defterler, makbuzlar, notlar arıyoruz... onu Yugoslav'a işçi-işveren ilişkisinin ötesinde bağlayacak herhangi bir şey."

"Bir fikrim var." Haisley, el feneri kendisinde olduğu için Nash'in kendisini odanın arka tarafına kadar takip etmesini beklemedi.

"Anlat bana."

"Öğleden sonra Benedict'le konuşmaya çalıştığımda kapısını çaldım ve kafamı içeri uzattım. Bu kitap raflarında bir şeylerle uğraştığını fark ettim." Masasının arkasındaki devasa, duvardan duvara üniteyi işaret etti. "Burada sağda."

Etrafı araştırdı ve bir tütsü kutusu buldu. Raftan kaldırıp ışığı üzerine tuttuğunda asma kilitli olduğunu gördü. "Lanet olsun. Ya içeri bakıyordu ya da bunun içine bir şey koyuyordu... Her şey çok hızlı oldu ama-"

"Onu bana ver."

Patronunun gösterişli ve büyük masasının üzerine süslü ahşap kutuyu koymasını izledi. "Ne yapacaksın?"

Cebindeki küçük çantadan bir kazma daha çıkardı. "Kilidi kırmak d a h a kolay olurdu ama p e ş i n d e biri olduğunu anlar. Bu yüzden

"Bu enayiye seiyorurum."

"Biraz zaman almayacak mı- Tamam, bu hızlı oldu," diye mırıldandı adam kapağı kaldırırken. İçine ışık tuttuğunda çok şaşırdı. "Bu bir puro değıl."

"Hayır." Glock'u nemlendiriciden çıkardı ve kontrol etti. "Dolu. Harekete hazır."

Bu onu dehşete düşürdü. "Kendini savunmaya mı yoksa ofise saldırmaya mı niyetli?"

"Ya da tamamen başka bir şey. Peki elimizde ne var? Pasaportu, geçerli ve onun adına, bir tomar nakit parayla birlikte - yüz dolarlık banknotlar halinde en az on bin dolar."

"Bu onun zulası mı?"

"Ya da haince, karısından bok saklayan bir zula. Belki bu bize cevabı verir." Nash kutunun içinden bir telefon çıkardı.

Haisley kaşlarını çattı. "Bu onun her zamanki telefonu değıl."

"Patronunuzun kullan-at telefonu olması onu otomatik olarak suçlu yapmaz... ama çok şüpheli görünüyor." Nash bir düğmeye dokundu ve ekran titreyerek canlandı, ondan bir şifre istedi. "Lanet olsun. Bir fikrin var mı?"

"Mila'nın doğum günü mü?" Tarihi sıraladı.

Nash numaraları denedi. "Hayır. Burada durup tahmin yürütecek vaktimiz yok. Ve bizi cihazın dışında bırakmak istemiyorum. Bunu yanıma alıyorum. Kardeşim kolayca açacaktır."

"Delirdin mi sen? Ya Benedict pazartesi den önce onu almak için geri gelirse?" "Daha iyi bir fikrin var mı?"

Yapmadı. "Pazar gecesine kadar bana geri getirirsen, Pazartesi sabahı erkenden gelir ve o gelmeden önce gizlice içeri sokmaya çalışırım."

Başını salladı ve cihazı cebine soktu. "Benedict'in ofisinin kapısını arkamızdan kilitlememiz gerekecek ve ben olmadan içeri giremeyeceksin. Ben hallederim. Burada başka ne var?"

Gerçekten kızın bunu görmezden geleceğini mi düşünüyordu? "Beni kesiyorsun dışarı."

"Seni mümkün olduğunca tehlikeden uzak tutuyorum." "Ama-"

"Seni zaten burada istemiyordum.

bir şeyler güneye gider. Ama seni daha derine sokmayacağım. Sen gidiyorsun.

iyi bir kız ol ve bana ofis anahtarını ver ki bunu yarın tekrarlayabileyim.
-Yalnız."

"Cehennemdeyim."

Adam ona döndü, yüzündeki hoşnutsuzluk ifadesi kadının tüylerini diken diken ediyordu. "Anlamadığın şey ne? Seni korumaya çalışıyorum."

"Senden bunu istemedim. Ve eğer anahtarım ile yakalanırsan, işimden olurum. O yüzden beni itip kakmayı bırak."

"Ne? Sana bunun için çok fazla saygı duyuyorum. Bebeğim, sen akıllısın ve beni sürekli tetikte tutuyorsun. Kötü adamlar ve ortadan kaybolan kadınlar olmasaydı, bir savaş odasına kapanıp bu işi çözmeye çalışsaydık, bana yardım etmeni senden daha çok isteyeceğim çok az insan olurdu. Ama bana yardım ettiğin için kovulmanın, kötü adamlar tarafından yakalanırsan olacıklardan çok daha iyi olduğunu anlıyorsun değil mi? Ölürsün ya da daha kötüsü. Bu benim *işim*. Hayır. Siktir et. Tek sebep bu değil. İki lanet yıl boyunca hayatımda değildin. Sadece birkaç günlüğüne geri dönmüşken seni riske atacağımı mı sanıyorsun?"

Haisley ağzı açık kaldı, kalbi aniden küt küt atmaya başladı. Nash bunu kulağa geldiği gibi mi söylemişti? Romantik olarak mı? Sanki onu hiç unutamamış gibi mi? "Nash, ben-"

"Şşş." Sesi yumuşaktı ama sert bir avuç içini aralarına sıkıştırdı. Cebinden telefonunu çıkardı, ışıklı ekranı tararken yüzü gerildi, sonra Benedict'in gizli telefonu hariç her şeyi neme geri yerleştirirken nefesinin altından küfretti. "Kutuyu yerine koy. Biri geliyor."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Lanet olsun.

Nash, Haisley'in kilitli humidoru titreyen elleriyle rafa geri koymasını ve sonra dönüp ona bakmasını çevresel görüş alanından izledi.

Ama Zeph'in mesajı bir şeyi açıkça ortaya koymuştu: Misafir geliyordu. Koridorda ilerleyen ayak sesleri -doğruca onlara doğru- bunu fazlasıyla gerçek kılmıştı.

Fark edilmeden bu lanet yerden nasıl çıkacaklardı?
Ya da daha kötüsü?

Haisley ellerini kaldırıp sessizce ne yapacağını sorarken gözleri büyüdü. Güzel soru. Odanın tek penceresi dört kat aşağıya, doğrudan betona iniyordu, yani bu mümkün değildi. Benedict'in ofisinde sadece bir kaçış yolu daha vardı ve koridorda yürüyen her kimse yollarını kesip doğruca onlara doğru geliyordu.

Buradan çıkmak için savaşmak uygun değildi ve Nash Haisley'i riske atacak bir şey yapmak istemiyordu. Ama başka seçeneği olduğundan da emin değildi. Davetsiz misafiri öldürmek ya da kendi hayatını feda etmek anlamına gelse bile, Haisley'nin sağ salim kurtulmasını sağlamak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Tanrım, bu kadına gerçekten aşık olduğunu söylemeliydi. Ama şimdi bunun zamanı değildi.

Ayak sesleri neredeyse üzerlerine geliyordu ve zaman daralıyordu. Haisley'nin kolundan tuttu ve onu kapının arkasındaki karanlık köşeye sürükledi.

Kalbi gümbür gümbür atarken kendini savaşa hazırladı. Ağır levhayı tutan menteşeler gıcırdadı ve kapı açılarak onları geçitle duvar arasına sıkıştırdı. Nash engelin etrafından baktı ve içeri giren ve neyse ki ışıklardan kaçınan yalnız bir figür gördü.

Gölgeli odada ilerleyen kişi ufak tefek ve kadındı. Bir kez burnunu çekti, sonra tekrar. Alerjisi mi vardı? Hastalık mı? Ya da...

Nemlendiriciye uzandı ve kilitli olduğunu gördü. Sonra hıçkırıklara boğuldu ve kitaplığa yaslandı. "G-George..."

Bu Benedict'in karısı mıydı? Ona neler oluyordu böyle? Nash'in arkasında, Haisley onun kaburgalarını dürttü.

Omzunun üzerinden riskli bir bakış attı.

Mila, diye mırıldandı.

Bir küfür savurduktan sonra başını salladı ve Haisley'i korumak için iri bedenini kullanarak tekrar kapının arkasına saklandı. Birkaç dakika geçtikten sonra Mila Benedict son bir kez burnunu çekti, çenesini kaldırdı ve kapıyı usulca arkasından kapatarak kocasının ofisinden çıktı. Birkaç dakika sonra, koridorun hemen aşağısındaki ofise girdiğini duydu. Kadın kapıyı kapattı. Nash neredeyse rahatlamak üzereydi.

"Buradan çıkmalıyız," diye fısıldadı. "Kullan-at telefon bende. Hadi gidelim."

Onun kolunu tuttu. "Belki de sen gitmelisin ve ben de Mila'ya burada bir şey bıraktığımı söylemeliyim..."

"Hayır. Bu gece burada olduğunu kimsenin bilmesini istemiyorum." "Ama-"

"Bebeğim, seni riske atmayacağım. Hadi gidelim." Onu elinden tuttu ve diğer eliyle Benedict'in kapısını yavaşça açıp arkalarından kilitledi.

Birlikte koridorda parmak uçlarına basarak ilerlediler ve Mila'nın ofisinin önünden yavaşça geçtiler. Kapının altından ışık sızıyordu ve daha fazla hıçkırık sesi duydu.

Haisley onun elini sıktı ve asansöre -ve kaçışa- doğru ilerlerken onun titrediğini hissetti. Onun korkmuş olmasından nefret ediyordu. Onsuz gitmesi için ısrar etmeliydi ama kurnaz bir sürgü ana ofis kapısını emniyete almıştı. Onu geçebilirdi... ama bu çok zaman alırdı. Ve kızın ısrarla gelmek istemesi onu aptalca etkilemişti. Şakalaşmaları eski günlerdeki gibi normal gelmişti. Onunla ilişkisini kesmek istememişti.

Ve şimdi onun zayıflığının bedelini ödeyebilirdi.

Sonunda koridoru geçtiler ve parmak uçlarında koşarak ana ofisin sert ağaçlarının arasından geçip resepsiyon alanının etrafından dolandılar. Acil durum merdivenlerinin doğrudan lobinin en çok gözetlenen yarısına çıktığı gerçeğine lanet okuyarak asansör düğmesine bastı.

"Başardık," diye fısıldadı, zor nefes alıyordu.

"Neredeyse." Asansör çabucak geldiğinde çok rahatlamıştı.

Geldiğini haber veren çan sesi hatırladığından çok daha yüksekti. Kalbi göğsünde çarpmaya başladı. Lanet olsun, bu ses lanet bir korna sesi de olabilirdi. Mila koridorun sonunda, dokuzdan beşe çalıştığı sığınağında bunu duyabilir miydi?

O endişelenirken, asansör kapılarının açılması sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu. Tanrı aşkına, Ocak ayında pekmez daha hızlı hareket ederdi. Salyangozlar daha hızlı yarışabilirdi. Buradan hemen çıkmaları gerekiyordu.

Ve arabanın içinde, lanet olası ışıklar parlıyordu.

"Kim var orada?" Mila aniden titreyen bir sesle büyük, açık alandan seslendi.

Haisley onun yanında nefesini tuttu, sonra da sesini bastırmaya çalıştı.

Kalbi yerinden çıkacakmış gibi atarken, resepsiyon masasının arkasında yanına çömelene kadar onu aşağı çekti. Sonra asansör kapılarını işaret etti.

Başını salladı.

Ama Mila gelmeye devam etti. "Seni duydum. Kullanmaktan korkmadığım bir silahım var.

Ve polisi arayacağım."

Hareket etmekten ya da Haisley'nin görülme ihtimalinden nefret ediyordu ama açılması sonsuza kadar süren asansör kapıları kapanmaya başlamıştı bile.

"Git," diye tısladı, onu ileri doğru itti ve vücuduyla onu engelledi.

Kadın kıcını kaldırdı, çırpınmakla diz çökerek yürümek arasında bir şey yaptı.

O da hemen arkasından takip etti. İçeri girdiklerinde onu panelin yanındaki duvara yapıştırdı ve lobinin düğmesine basarken çenesini indirdi. "Yüzünü sakla."

Mila'nın ayak seslerinin kendilerine doğru hızla geldiğini duyduğunda göğsüne gömdü. Yüzünü asansör kabininin köşesine gömdü, nefesini tuttu ve SIG'sini avuçladı. Haisley'nin kalbinin kendi kalbine çarptığını hissetti ve içindeki her şey onu korumak için derisinden dışarı çıktı. Bir münakaşa istemiyordu, özellikle de Haisley'nin hayatı söz konusuysen.

Siktir, siktir, siktir.

Sonunda kapılar Mila onlara ulaşmadan hemen önce kapandı. Mila'nın küfrettiğini duydu, ardından 911'i aradığını tahmin ettiği bir konuşma daha duydu ve bir vınlama sesi onları lobiye indirdi. Onları neyin beklediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Zeph bulunmuş muydu? Bu metal kutunun

ışıkları bu yüzden mi yanıyordu?

Tam aşağı inerlerken Zeph tekrar mesaj attı.

Işıklar için zgnm. Lobi karanlık. ıkın dışarı.

Adamın ona iki kez söylenmesine gerek yoktu. Asansörün sesi duyulur duyulmaz ve kapılar açılır aılmaz Haisley'i gölgeli lobiye soktu ve depo alanına giden yolu bulana kadar olası kameralardan kaçınmak için yine duvara sarıldı.

Kapıdan içeri girdiklerinde Zeph onları bekliyordu. "Tek parça halinde ıktığınıza sevindim. Güvenlik polislerin yolda olduğunu söyledi."

Yaşlı adama bir elli daha uzattı. "Altın gibiydin." "Patron hanımın ortaya çıkacağını sanmıyordum."

"Bu ikimiz için de geçerli. Neden burada olduğuna dair bir fikrin var mı?"

"Hayır. Az önce içeri girdi. Elimden geldiğince çabuk size haber verdim." "Minnettarım."

Zeph başıyla onayladı ve parayı geri verdi. "Bu sende kalsın. Umarım o kızları kaıranı bulursunuz. Gidin!"

Nash tartışmak istedi ama uzaktan siren sesleri gelmeye başladı, bu yüzden binanın etrafından dolanıp caddenin karşısına geçtiler, şehir merkezinin en parlak döneminde inşa edilmiş eski tuğla binaların arkasına saklanana kadar son srat koştular, sonra da oflaya puflaya motosikletine doğru ilerlediler.

Adrenalininin aciliyet karşısında geri planda kalmasını diledi ve bir kask fırlatmadan önce heybesinin kilidini açtı. "Tak onu."

Neyse ki ona iki kez sormasına ya da başka bir talimat vermesine gerek kalmadı. Çene kayışını bağladıktan sonra atladı ve motoru çalıştırdı. Haisley çoktan arkasındaydı ve ortasını sıkıca kavramıştı. Sadece kışın soğuğunda onu daha sıcak tuttuğu için değil, vücut ısıısı ve tutuşu ona iyi ve yanında olduğunu gösterdiği için de gülünç derecede minnettardı. Arabanın farını yakmadan önce park yerinden çıkıp caddeye doğru ilerlerken sırtına vuran nefesleri ona hayatta ve canlı olduğunu hatırlatıyordu.

Onu çok fazla riske atmıştı.

Karanlık, neredeyse boş sokaklarda hızla ilerlerken başı dönüyordu. Onun evi kendi evinden daha yakındı. Ve onu izleyebileceği kendi alanında olmasını tercih ederdi. Onu korumayı. Ama onu kendi evine götürürse karşı çıkabilirdi. Ve onunla yapmak istediği şey kavga etmek değildi.

Korku, adrenalin ve ihtiyaç damarlarında dolaşıyor, içini kavuruyordu. Aleti beton gibi sertleşmiş ve harekete geçmek için zonkluyordu. Sakinleşmesi gerekiyordu. Ama yalnız kalıp kendine gelene kadar bu gerçekleşmeyecekti. Haisley ondan "profesyonel" olmasını istiyordu ve bu aşırı enerji dalgasından kurtulana kadar onun yanında kendine güvenemezdi.

Evine olaysız bir şekilde ulaşmışlar. Evin yan bahçesine park etti ve motoru durdurdu. "İçeri girin."

"İyi misin?" diye sordu kaskını çıkarırken.

Beyin kovalarını zulalarken "İyi," diye yalan söyledi. Onu duvara doğru itip yoga pantolonunu yırtarken yumuşak ağzını yakalamamak ve ardından tatlı amcığına dalmamak için kendini zor tutuyordu.

Kaşlarını çatması ona inanmadığını açıkça gösteriyordu. "Madem öyle diyorsun. Buradan aldım. Telefonu aldığımda bana haber ver-"

"Hayır." Onu kolundan yakaladı ve ön kapıya doğru sürükledi. "İçeri girip yalnız olduğundan ve güvenli olduğundan emin olacağım. Sonra seni bırakacağım. Bu gece evinden çıktığını kimseye söyleme ve kapıyı kimseye açma."

"Sence ne olabilir-"

"Ne oldu?" Kadın kapının kilidini açana kadar sabırsızca eliyle işaret etti. "Her şey olabilir. Polis gelebilir. Mila ve silahı sizi ziyaret edebilir. Kaçırılmaların arkasında her kim varsa peşlerinde olduğumuzu bilebilir."

Onları ön kapıdan içeri aldı, sonra bir elini göğsüne bastırdı. "Belki de kalmalısın."

Onu öldürmeye mi çalışıyordu? Ya da onu dayanamayacağı kadar baştan çıkarmaya mı? "Bu kötü bir fikir."

"Seninle daha güvende olmaz mıyım?"

Tanrım, adamın pamuk ipliğine bağlı olduğunu anlamıyor muydu? Kendini kontrol edemediğini ve onun yanında durup kadın kokusuyla karışık korkusunun kalıntılarını kokladıka aklını kaybetme ihtimalinin arttığını anlamıyor muydu? "Ölüm kalım meselesi açısından bakarsak, evet."

"Senin yanında beni güvensiz kılacak başka bir bakış açısı var mı?"

"Hiç bir savaş görevinden hemen sonra biriyle vakit geçirdin mi?"

Eğer

O değildi. Savaş akşamdan kalmalığını yataklarına getirmemeye her zaman dikkat etmişti çünkü onu asla korkutmak istememişti.

"Hayır. Ben-"

"Anladın mı?" Adam ona doğru yürüdü, bakışları şiddetliydi. Kadın geri çekildi. Kendini onun avı haline getirmek şu anda yapabileceği en kötü şeydi. Avlanma içgüdüleri harekete geçerek vücudunu saran elektrik ateşine katkıda bulundu. "Seni soymama, içine girmeme ve ikimiz de yorulup doyana kadar kalkmana izin vermeme iki saniye kaldı."

Nefes nefese kaldı, pembe dudakları aralandı, iri mavi gözleri onu aradı. Bir adım daha geri çekilirken dudaklarını yaladı. Sırtı duvara çarptı. "Nash?"

"Şu lanet evi bir kontrol edeyim. Sonra gideceğim." Ona dokunmak için duyduğu çılgılık atma ihtiyacını görmezden gelmek için elinden geleni yaparak kılıfından SIG'i çıkardı ve karanlık fuayeyi taradı.

Arkasından ön kapıyı kapattı ve kilitledi. "Benimle kal." Bunu doğru duymasına imkân yoktu.

Ona doğru döndü. Soru yüzünden okunuyor olmalıydı ama kadın sessizce başını sallayarak cevap verdi.

Oh, lanet olsun. Ciddi miydi?

"Eğer yaparsam, seni becereceğim, Haisley. Sertçe. Acımasızca. Tekrar tekrar. Merhametsiz bir hayvan olacağım çünkü seni çok istiyorum ve içimdeki ilkel her şeyin senin hayatta olduğuna dair güvenceye ihtiyacı var. Ne dediğini bir düşün. Evi süpürmeye gidiyorum ve ben dönene kadar aklının başına gelmesini bekliyorum."

Nash kesik kesik nefes aldı ve Haisley'nin şaşkın bakışlarını görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Evin içinde sürünerek ilerledi, ışıkları yaktı, kapıların arkasını ve dolapları kontrol etti, bungalovda ilerlerken her odanın temiz olduğunu ilan etti.

Yatak odasına ulaştığında, kadının kokusu burada o kadar güçlü bir şekilde toplanmıştı ki neredeyse dizlerinin üzerine çökecekti. Hırıltısını geri yuttu. Neden sadece bu kadın bile onu bu kadar vahşi yapıyordu?

Her zamanki gibi dağınık olan banyosunu hızlıca kontrol ettikten sonra, bir şehvet bombasını daha yuttu ve koridora çıktı, onun kokusundan yeterince uzakta, kaynatmadan ve onu arzulamadan nefes alabilecekti. Duvara yaslandı ve sert nefesler alarak uçuşumdan düşmeden önce kendini yeniden kontrol etmeye çalıştı.

Bir avuç derin nefes aldıktan sonra artık duvarlara çarpmıyordu. Cildi hâlâ elektrik çarpmış gibiydi ve kanı hâlâ yanıyordu ama kendine yaklaşık altmış saniyelik bir akıl sağlığı kazandırmıştı - umarım kapıdan koşarak çıkmasına ve üzerine atlamadan önce arkasından kilitlediğinden emin olmasına yetecek kadar uzun bir süre

bisikletine atladı ve soğuk gecede kışını sürükleyerek eve döndü. Bu uyuşturucu ihtiyacını kendi elleriyle giderebilirdi. Yarın onu arayıp özür dileyecekti.

Pek çok şey için.

SIG'sini bir kenara bırakarak son bir nefes çekti ve koridorda ölüm yürüyüşü yaptı. Yapmak istediği son şey onu terk etmektir ama bu onun iyiliği içindi.

"Anlaşıldı. İçeride kimse yok ve ben-" Yukarı baktığında kısa bir süre durdu.

Ve neredeyse aklını kaybediyordu.

Teni inci gibi parlayan Haisley, her santimi çıplak bir halde giriş salonunda duruyordu. "Nash? Gitme."

ON ALTINCI BÖLÜM

Haisley bir hata yapmadığını umuyordu. "Bir şey söyle," diye nefes aldı.

Gölgelerde bile onun sertçe yutkunduğunu gördü. Nefes alış veriş sertleşmişti. "Neye davetiye çıkardığını bilmiyorsun."

"İstiyorum." Dudağını ısırdı, adamın bir adım daha yaklaşmasını, kontrolü ele almasını ve kendisini tamamen utandırmadığına dair bir işaret vermesini diledi. "Ve bunu istiyorum."

"Bebeğim, eğer önümüzdeki beş saniye içinde üzerine bir şeyler giymezen, merhamet için ağlayana kadar seni sertçe becereceğim. Spoiler uyarısı: Hiç merhametim olmayacak. Yarın acı içinde uyanacaksın, parmaklarımdan ısırık izleri ve morluklarla kaplı, mümkün olan her şekilde işaretlenmiş olacaksın. Benden damlıyor olacaksın. Benim gibi kokuyor olacaksın. Üzerinden kalkmam için beni itiyor olacaksın. Kımıldamayacağım." Temel içgüdüleriyle savaşıyormuş gibi yumruklarını sıkarak geri adım attı. "Son şansın."

Onun sözleri sadece kalbinin çarpmasına ve rahminin sıkışmasına neden oldu. "Ona ihtiyacım yok. Evet diyorum."

"Senin için ne kadar sert olduğumu hisset." Adam onun bileğini tuttu ve avucunu sikine bastırdı.

Parmaklarının altındaki saf çelik karşısında nefesi kesildi, kalın ve uzun, şişmiş ve alevlenmişti. Parmaklarını onun sert uzunluğunun etrafında kıvırdı ve iki uzun yıldan sonra onu tekrar avucunun içinde hissetmenin tadını çıkararak kot pantolonunun içinden kabaca okşadı. Haisley onu içine çekti, neredeyse dizlerinin bağı çözülecekti. "Nash..."

Bir iniltiyle başını geriye attı. "Tanrım, seni istiyorum. Sen asla iyileşemediğim lanet bir ateşsin."

Nash sendeleyerek yaklaştı, iri bedeniyle onu duvara yasladı ve öyle bir sıcaklık yaydı ki, bayılacak gibi oldu. İçgüdüsel olarak ona baktı, kalçalarını kavrayıp eğilerek alnını onunkine bastırana kadar geniş gözlerle ve sığ nefeslerle onu izledi. Sert nefes verişleri yüzünü yıkadı.

"Ben de senin için yanıyorum." Şimdi aralarındaki sırları ifşa etmenin zamanı değildi ama o anda ona ihtiyacı vardı. "Hiç durmadım."

Onun gözlerinin içine baktı, kara kaşlarının arasına yerleşen bir çatıklık sessizce neden gittiğini sordu. Nefes alış veriş hızlandı. Kızın amcığına karşı, siki inanılmaz derecede sertleşti. "Bebeğim..."

Haisley konuşmak istemedi. "Öp beni."

Nash parmaklarını kızın saçlarına doladı ve hırlayarak çekti. "Ver şu lanet ağzını bana."

"Evet, efendim." Ayak parmaklarının üzerinde yükselip ona dudaklarını uzatmadan önce kelimeler ağzından kaçtı, parmaklarını gömleğinin içine soktu ve kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi atarken nefesini tuttu.

Bir anda onun üzerindeydi, sert elleri vücudunu sert denimine ve daha sert sikine doğru çekerken, ağzını kapattı ve daldırıcı diliyle içine daldı, bir hamlede ona hükmetti.

Ona karşı inledi. Tanrım, onu özlemişti. Son iki yılda pek çok kez, aralarındaki arzusun o kadar da ateşli olmadığına, aralarındaki bağın o kadar da derin olmadığına kendini ikna etmeye çalışmıştı. Dudakları onunkileri kavradığı anda Haisley kendine yalan söylediğini anladı. Arzu daha güçlüydü ve sahip olduğu azıcık öz kontrolü de yok ediyordu.

Bir baş dönmesi dalgası onu ele geçirdi. Dizleri titriyor, kendini ona kaptırdığı için dizlerinin bağı çözölme tehlikesi geçiriyordu, çünkü onun - ve sadece onun- kendisini doyuracağına ve güvende tutacağına inanıyordu.

Tadı testosteron, tehlike, acımasız açlık... ve en tatlı anılar gibiydi. Peri masallarından nefret ederek büyümüşü çünkü çocukken bile sonsuz aşka inanamayacak kadar alaycıydı. Babası onu daha yeni doğmuşken terk etmişti. Annesi kendini ona adamıştı... ama sonunda erkek arkadaşının spor arabasıyla saatte yüz mil hız yapmanın tehlikesini küçük kızına tercih etmişti. Teyzesi de kızının yiyecek, giyecek ve barınak ihtiyaçlarını karşılamaktan başka bir şey yapmamıştı. Liseye geldiğinde, erkekler onu bir meydan okuma, diğer benzer fikirli serserilere övünecekleri bir fetih olarak görüyorlardı. Üniversitede kontrolü ele almış ve ateşli erkek arkadaşlarıyla yatmıştı.

ve futbolculardan kendi hazzının ötesinde hiçbir beklentisi yoktu. "Aşk "ın bundan ibaret olduğuna inanmaya kendini bırakmıştı.

Nash'e kadar.

Ona tekrar dokunmak, dondurucu yağmur altında geçen iki yılın ardından altın güneş ışığının tadını çıkarmak gibiydi. Haisley bu anın sonsuza dek sürmesini isteyerek ona sarıldı. Zamanda geriye gidip aralarındaki pürüzleri ve yarım gerçekleri düzeltemezlerdi. İleriye, tutkularının tükendiği ve Nash'in hiç şüphesiz konuşmak isteyeceği ana gitmekten çok korkuyordu. Ama şimdi yüceydi. Şu an her şeydi. Kendini burada, daha önce hiçbir erkeğin ona hissettirmedeği şekilde güvende, mutlu, sevilmiş ve korunmuş hissettiği yerde kaybetmeye niyetliydi.

Birdenbire ondan uzaklaştı. Haisley itiraz etmek için ağzını açtı. Onu bırakamazdı. Diri diri yanardı.

Ama geri çekilmek ya da aralarına profesyonel bir mesafe koymak yerine, onun göğsünü kucakladı ve başını eğdi, nefes nefese meme ucunu cehennem gibi ağzının içine aldı. Ucundan sertçe çekerek, kız zevkle tıslayana kadar emdi. Tanrım, dilinin orası ve klitorisi arasındaki her sinir ucunu çekiştirdiğini hissedebiliyordu, şimdi onun dikkati için zonkluyordu.

Sanki onun aklından geçenleri okuyabiliyormuş gibi, elini bacaklarının arasına soktu, kabaca tümseğini örttü ve parmaklarını dokunuşuna en çok ihtiyaç duyduğu kıvrımlarının arasına daldırdı. "Çok ıslaksın bebeğim. Çok sulu. Yemin ederim yılbaşından beri senden başka bir şey düşünmedim. Duramıyorum."

Erimiş şeker gibi tatlı sözlerini kızın üzerine döktü. Daha fazlasını arzuluyordu. "Durma."

"Asla," diye yemin etti tenine karşı, dudakları kulağına doğru bir iz bıraktı. "Beni duyuyor musun? Bu tatlı amcığı hissediyorum çünkü o benim. Her zaman benim oldu."

"Evet."

"Her zaman benim olacak. Anlaşıldı mı?"

"Evet."

"Haisley..." diye hırlayarak uyardı. "Senin için ne olduğumu biliyorsun." "Efendim. Evet." Çaresizce başını salladı. "Efendim."

"Güzel." Parmakları şişmiş klitorisinin üzerinde ısrarla dolaşırken onun lobunu ısırıldı. "Yaklaştın, değil mi?"

Yakın mıydı? Sınırdıydı, derisinden çıkmaya, onun adını haykırmaya ve kalbindeki her şeyi tekrar ona teslim etmeye hazırdı.

Çok, çok tehlikeli... ve o anda bir çarpışma rotasında olduklarını ve gerçeğin onları sonsuza dek mahvedebileceğini umursayamazdı. Bu -ona sahip olması, tutkuları, bağlılığı- onları kurtarabilirdi, değil mi?

"Bebeğim?" diye dürttü.

"Gelmem gerek," diye sızlandı. Bu dürüstlüğün de ötesindeydi.

"Benim sikimde. Benim için ne kadar sert boşalacağını tam olarak hissetmek istiyorum, bu yüzden bu gece sadece benim sikimin üzerinde yapacaksın."

Haisley daha fazla istediği bir şey düşünemiyordu. "Evet, efendim."

"Aferin kızıma." Nash onu bir çift geniş parmağını içine sokarak ve onsuz kendini çok boş hisseden amını doldurarak ödüllendirdi. "Yatak odan nerede?"

"Üst katta, sağda," diye nefes nefese kaldı. "Dayanabilir miyim bilmiyorum."

Boştaki eliyle meme ucunu sıkarken, parmaklarını kadının içinde daha derine sokarak G noktasını okşadı. "Henüz içine girmedim. O yüzden bekleyeceksin."

Sanki isteğini kabul ettirmek istercesine parmaklarını geri çekti ve onu kollarının arasına aldı, ardından merdivenleri ikişer ikişer çıkmaya başladı.

"Nash..." Onun dokunuşunu kaybettiği için ağlamak istedi.

Hiçbir şey söylemedi, sadece tek düşüncesiyle yatağına doğru koştu, odasının kapısını tekmeleyerek açtı ve onu yatağın üzerine fırlattı. Kız zıplarken, bir eliyle onu yere sabitledi ve diğer eliyle fermuarını açtı. "Durmam için bir sebep var mı? Seni çıplak becerememem için?"

"Hayır." Hap kullanıyordu.

Bu onu memnun etmiş gibi homurdandı... ama kadının hâlâ doğum kontrol hapı kullanıyor olması onu memnun etmemişti. Ondan sonra kimseyle seks yapma zahmetine girecek kadar ilgilenmediğini bilse şok olmaz mıydı? Hâlâ çocuk istememesi onun için sürpriz değildi. Hiç istememişti.

"Prezervatif olmadan başka birine izin vermedin mi?" diye sordu ve sorusunu bir küfürle bitirdi.

"Hayır. Hiç kimse."

"Ben her zaman eldiven takarım, ama sen..." Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Aramızda hiçbir şey istemiyorum bebeğim. Bir daha asla."

Haisley onun yokluğunda bir keşiş olmadığını biliyordu. Tabii ki değildi. Neredeyse hiçbir açıklama yapmadan ve sadece vedalaşarak onu terk etmişti. Lafayette'e ilk döndüğünde, Madison ve Charli onun etrafta çok dolaştığı konusunda onu uyarmışlardı. Başka kadınları yatağa atacak ve onlarla birlikte olacak kadar arzuladığını bildiğini söylerse yalan söylemiş olurdu.

vücudu acımamıştı. Ama bu acı bile onu reddedecek iradeyi bulabileceği kadar kesici değildi. "Ben de istemiyorum."

"Şükürler olsun." Gömleğini yırtıp odanın öbür ucuna fırlattı, sonra pantolonunu dizlerine kadar itip tekmeledi. "Bacaklarını aç ve bana bak."

Nefes nefese itaat etti.

Tanrım, bu oluyordu. Gerçekten oluyordu.

Adam kalçalarını neredeyse acıtacak kadar sıkı kavrarken Haisley kendini adamın gözlerinde parıldayan karanlık varlığın içinde kaybetti. Neredeyse... ama etine batan parmakları uyuşturucu gibiydi. Çürükler bırakacaklardı; bunu bilecek kadar vücudunu iyi tanıyordu. Tıpkı onun üzerinde bir yerlerde iz bırakmaktan her zaman zevk aldığını bildiği gibi, sanki dünyaya onun kendisine ait olduğunu göstermek zorundaymış gibi.

Tanrıya şükür hiçbir şey değişmemişti.

Kalçalarını ona doğru kaldırdı. "Becer beni."

Nash onun üzerine çıkarak başını salladı. "Sadece sevişmek beni seninle tatmin etmez. Çok uzun süre bekledim ve seni çok fazla istedim. Sana sahip olacağım. İşim bittiğinde, benimle birleşmediğini hissettiğin tek bir parçan bile kalmayacak. Hâlâ evet diyor musun?"

Sözleri vücudunda heyecan uyandırdı. Beklenti onu nefessiz bir belirsizlikte askıya aldı, onu ağırlıksız ve çaresiz bıraktı ve paylaştıkları her enfes anı bekledi. "Evet, efendim."

Dudaklarını onunkilerin üzerine kapatıp içeri doğru itmeye başlamadan önce cevabını ancak fısıldamıştı -dili ağzının içinde, siki amının içinde- varlığıyla kalbini onunkiyle birleştirdi. Duygular kabardı. Öfori ve baş döndürücü ihtiyaç kadının içinden geçerken, adam şişman tepesini şişmiş amcığının içine itti-ritmik, ısrarcı, talepkâr. Sıkışmış gerginliğini deldi ve aşağı, daha derine kayd, onu daha fazla doldurdu, her santimini karşılamak için gerilene kadar zevkini göklere çıkaran bir yanma ve acı ile.

Lezzetli bir azap içinde inleyen Haisley, adamın geniş omuzlarındaki sert çeliği kavradı ve adam ona çarparak onu yatağa yapıştırdı.

"Geri k a l a n ı m ı d a al," diye homurdandı. "Dizlerini бүk. Yukarı eğ. Teslim ol."

Hepsine birden uyum sağlamak her zaman zor olmuştur. Yine de Haisley tereddüt etmeden itaat etti. Adam onu daha fazla inç ve daha fazla zevkle ödüllendirdi.

Tanrım, evet. Özlediği her şey buydu. Onun ısrarı. Yoğunluğu. Bedenine ve ruhuna hükmetmesi.

Sonunda Nash onun içinde dibe vurdu. Bir an için durdu, alnı onunkine yapıştı, aralarındaki boşlukta kesik kesik nefesleri birbirine karıştı.

"Sen gerçeksın. Bu gerçek."

Onun nasıl hissettiğini çok iyi biliyordu. "Evet. Evet..."

"Ve bu çok iyi." Boğazından acı dolu bir inilti koptu.

Sonra tekrar hareket etmeye başladı ve Haisley vücutlarının bir araya geliş ritminde kendini kaybetti. Nash'in elleri aynı anda her yerdeydi sanki; kalçalarını kavırıyor, göğüslerini avuçluyor, şaşırtıcı bir şefkatle yüzünü okşuyordu.

Haisley onu itiş kakış karşıladı, dile getirilmemiş sevgisinin her zerresini aralarındaki bağa döktü. Sırtının güçlü hatlarının izini sürdü, parmak uçlarının altındaki kaslarının esnemesinden zevk aldı. Zevk arttıkça tırnaklarını omuzlarına geçirdi ve onu işaretledi.

Sanki bu iyiliğe karşılık vermeye kararlıymış gibi ona doğru eğildi, dişlerini boynuyla omzu arasındaki hassas ete geçirdi ve onu bayıltacak kadar sert bir şekilde ısırdı. Emdi, dili onu en sevdiği şeker gibi okşarken etini ağzının içine sürükledi. Bu bir iz bırakacaktı ve kendini durduramadığı gerçeği, dünyanın onu aldığını bilmesini istemesi, onu çok uzun zamandır bilmediği bir mutluluğa doğru yuvarlanmaya gönderdi.

Omzunun çıplak kapağında işlemi tekrarlarlarken, sanki onunla yeterince birleşemiyormuş gibi, sanki iki bedenlerinin bir olmasını istiyormuş gibi yavaş ve derin bir şekilde ona vurarak ısrarla içine girdi. Ona verdiği her şeyi karşılamak için kalçalarını büküp açarken arzu başını döndürdü.

Ve onu o kadar, o kadar iyi tanıyordu ki, sikinin başını G noktasının üzerinde sürüklüyor ve dudağını ısırana, sırtını pençeleyene ve çaresizlik içinde haykırana kadar bir karıncalanma telaşıyla ihtiyacını yeniden uyandırıyordu. "Nash!"

"Evet, bebeğim. Sikim içinde. Bu gece seni her doldurduğumda boşalacaksın. Tekrar ve tekrar. Bunu ne kadar istediğini göster bana."

"Evet!" diye mırıldandı akılsızca, daha da yükselerek.

"Bu amcığın benim olduğunu kanıtla," diye hırladı kulağına, yatağı sarsan bir hamleyle daha vurarak.

"Evet. Evet..." diye nefes nefese kaldı. "Evet. O senin."

Ona tekrar, tekrar çarptı, sadece kendisinin doyurabileceği ağrıyı sıkılaştırdı. "Bana benim olduğunu söyle."

Haisley pişman olmamayı umuyordu ama kendini tutamadı. "Öyleyim. Ben seninim. Her zaman öyleydim." "Bu çok doğru. Gel."

Onun kollarında toparlandı ve şişti, sonra bir his ve ihtiyaç kreşendosu içinde patladı. Dünya bulanıklaştıkça ona sarıldı ve gerçekliği olarak sadece Nash'i bıraktı. Nash her zorlu darbeye onu daha da yukarılara, nefes, zaman ya da geçmiş gibi şeylerin önemli olduğu bir yerin çok ötesine sürükledi.

Yükseldi, zirveye ulaştı ve saf mutlulukla doymuş bir halde süzüldü. Zevkten başka bildiği tek şey Nash'ti - onun kokusu, terlemesi, onu orgazmın doruklarına çıkmaya zorlarken, dişlerini gıcırdatması ve sert parmakları ona dayanma çabasının ona pahalıya mal olduğunu söylüyordu.

Doruğa ulaştığı yokuştan aşağıya doğru iç çekerek iniyordu ama Nash'in işi henüz bitmemişti.

Kadının omurgasını titreten alçak bir hırıltıyla, adam kadının sıkıca tuttuğu amcığından kurtuldu. Dişleri köprücük kemiğini sıyrıyor, sırayla ısıyor ve yatıştırıyordu. Haisley'nin parmakları onun saçlarına dolandı, onu yakınında tuttu ve sessizce onu bırakmaması için yalvardı.

Nash onun kalçalarını kavradı, vücudunun sert düzlemleri onun yumuşak kıvrımlarına baskı yaparken, vücudunda bir öpücük izi bırakmaya başladı, dudakları, dili ve dişleriyle onun her santimine tapıyordu.

Haisley'nin kalbi, adam aşağı inip göğüslerini avuçlarken ve onları birbiri ardına ağzına alırken sarsıldı ve titredi. Parmaklarının kıştırması, dişlerinin sıyrması ve vücudunda titreşen iniltileriyle sarsıldı.

Bu, son iki yıldır hayalini kurduğu her şeydi, ancak hatırladığından çok daha yoğundu. Muhtemelen ondan aldığı bu zevki hak etmiyordu. Sırrının ağırlığı bilincinin kenarlarına baskı yapıyordu ama onu itti. Şu anda sadece Nash vardı, sadece bu an. Daha önce hiç kimseye ihtiyaç duymadığı bir şekilde ona ihtiyaç duyuyordu.

Nash'in ağzı tekrar göğüs ucunu sardı ve Haisley haykırarak sırtını yataktan kaldırdı. Nash'in eli Haisley'in göğüs kafesi boyunca uzanarak onu yerinde tutarken, bir yandan da şişmiş uçlarıyla ilgileniyordu. Onun dokunuşu

Saygılı ama hayvani ve sahiplenici, hem tapıldığını hem de sahiplenildiğini hissetmesini sağlıyordu.

"Lütfen," diye inledi, daha fazlasına ihtiyacı vardı. Adam vücudunda aşağıya doğru ilerlerken, dudakları karnında gezinirken, dili göbeğiyle flört ederken, dişleri kalça kemiğinde bir iz bırakmadan önce sessizce söz verdiği şeye ihtiyacı vardı. Kadın acıdan tısladı, adam yatağında kıvrılırken onun ısrarından zevk aldı. Adam, sanki bu anı sonsuza dek bekliyormuş gibi gözlerini kapatıp onu içine çekmeden önce kalçalarını okşadı ve ısırıldı.

Sonra Nash başını kaldırdı, gözleri arzu ve Haisley'nin kalbini hızlandıran bir duyguyla kararmıştı. Göz temasını kesmeden başını yavaşça eğdi, niyeti çok açıktı.

Haisley'nin nefesi Nash'in dilinin klitorisine değdiği ilk anda kesildi. Sanki birkaç dakika önce boşalmamış gibi bacaklarının arasında yeniden bir ağrı oluşmaya başladığında, arzusun sarsıntısı ayak parmaklarına doğru karıncalanmalar yarattı. Tekrar yaptı, en hassas noktasının üzerinde oyalandı. Kadın inledi. Adam onu tek bir odak noktasıyla yutarken, amına taparken ve her nefesini ve iniltisini çekerken elleri çarşaflarını yumrukladı.

Baskı ve zevk arttıkça, Haisley adamın ezici ihtiyacı karşısında çaresiz bir şekilde başını geriye attı. Bu adam olmadan iki yıl nasıl hayatta kalmıştı? Onun dokunuşu, tadı, ona kendini tamamen değerli ve arzulanan hissettirmesi olmadan?

Onu tekrar yukarı çekerken durdurulamazdı, ta ki kadın nefes nefese kalana, pençeleşene ve rahatlaması için ona yalvarana kadar. Dilinin sadece bir kırbacı daha ve dünyası parlak, beyaz-sıcak bir kreşendoda patlayacaktı, bir şekilde ilkinden daha da güçlü.

Nash iki parmağını onun içine soktu, parmaklarını kıvrarak Haisley'i acımasızca azdırdı. Adını haykırdı ve sesi daha çok yalvarıyormuş gibi çıktı. Muhtemelen öyle olduğu için.

Ama Nash onu reddetti, vücudunda yukarı doğru tırmandı, sert bir hamleyle tekrar içine girerken yakıcı bir öpücükle ağzını aldı. Haisley onun dudaklarında kendi tadına baktı ve inledi, bacaklarını onun beline doladı ve kendini bu tehlikeli, baş döndürücü hissin içinde kaybetti.

Elini aralarına soktu, morarmış parmakları kızın kalçasına saplandı ve başparmağını kızın zonklayan klitorisinin üzerine yerleştirerek, kız yanmaktan nefes nefese kalana kadar onu manipüle etti. "Gel bebeğim. Seni hissetmeme izin ver."

Tanrım, geri çekilmek yoktu, özellikle de boynunun diğer tarafını ısırdığında, onu tekrar işaretlediğinde ve sahiplenici bir gururla hırladığında. Ses kızın içinde yankılanarak onu daha da heyecanlandırdı.

Sanki vücudu artık kendisine ait değilmiş gibi sırtı kavislendi, kalçaları titredi ve amcığı onu açgözlülükle kavradı, bırakmayı reddetti. Duygular patlamadan önce güçlü ve nefes kesici bir şeye dönüştü.

Coşku doruğa ulaşmış, amansız dalgalar halinde üzerine çökmüştü. Çığlıkları duvarlarda yankılandı. Zamanın hiçbir anlamı yoktu. Nash onu zevke boğuyor, vücudunu sadece kendisinin yapabildiği gibi manipüle ediyor, kız titreyip aşırı hassaslaşana ve yoğunluğundan nefesi kesilene kadar zevkini ortaya çıkarıyordu. "Haisley... Tanrım, lanet olsun... Evet!"

Nash onun dudaklarına karşı inledi, Sesi sertti.

"Yap," diye cevap verdi, onu daha yakına çekerek. "Ben buradayım Nash. İçime gel."

Bu tamamlanmışlık hissini ne kadar özlediğini ona hiçbir şekilde söyleyemezdi. Onu özlediğini.

Şok olmuş bir halde başını salladı ve onu kavrayan amından çekildi. Anında kendini boş, acıyan, neredeyse terk edilmiş hissetti. "Ne yapıyorsun... Gitme!"

Nash bir homurtuyla onu karnının üzerine çevirdi ve kolunu onun altına soktu. Onu elleri ve dizleri üzerine çekerken, kalçasını onunkinin arasına sıkıştırarak bacaklarını daha da açtı. Nash sikini onun açıklığıyla aynı hizaya getirdiğinde ve güçlü bir hamleyle onu tekrar doldurduğunda kadın yatağa daha yeni yerleşmişti. Her ikisi de bir kez daha birleşmenin verdiği enfes hisle inledi.

"Seninle işim bitmedi," diye yemin etti kulağına, dişleri tekrar boynunu bulup onu bir kez daha işaretlerken. Aletinin iltihaplı sinir uçlarına sürtünmesi, ilkel ısırığının omzunda yarattığı acıyla birleşince, otuz saniye önce imkânsız olduğuna yemin edebileceği yeni bir ihtiyaç dalgasını ateşledi. Ama parmakları şişmiş, çok şişmiş klitorisini kapladığında, onu acımasızca yumruklarken, başka bir orgazm - imkansız olduğundan emin olduğu - aniden yakındı.

"Nash!" Çarşafı pençeledi, ona ulaşabilmeyi, dokunabilmeyi, bu keskin itiş kakışı onunla paylaşabilmeyi diledi.

"İşte bu. Tanrım, kimse senin gibi hissetmiyor." Adam tekrar kızın içine daldı, ikisi de her hamlesinde kızın başlığının duvara çarpmasını görmezden geliyordu. "Hais... bebeğim. Sikeyim. Evet. Oh, Tanrım..."

"Ben buradayım. Evet, buradayım. Bana her şeyi ver."

"Sen benim için tekrar gelene kadar olmaz," diye hırladı.

Sözleri bile kadının onun etrafında kenetlenmesine neden olmuştu. Neden bu adam -ve sadece o- onun bedenini emirleri doğrultusunda dans ettirebiliyordu? Neden onu istemeyi bırakamıyordu?

Nash'in hızı artmış, kontrolünü kaybetmiş gibi görünüyordu. Yüzünü kızın boynunun kıvrımlarına gömdü, nefesi kızın teninde sıcaktı. "Şimdi!"

Emri onu uçurumun kenarına itti. Haisley, diğerlerinin toplamından daha yoğun olan bir başka doruk noktası üzerine çökerken haykırdı. Beyaz ateşli zevk vücudunu ele geçirerek onu askıya aldı. Başını sallayan, karıncalanma dolu bir coşku heyecanı ile sarsıldı ve sarsıldı. Nash onu nasıl bu kadar mükemmel bir şekilde tekrar tekrar çözebiliyordu?

Birkaç dakika sonra, onu uçurumun üzerinden takip etti, kalçaları serbest kalırken düzensiz bir şekilde sarsıldı ve onu tekrar umutsuzca ona sıkıca sarılmasını sağlayan bir sıcaklıkla doldurdu.

Sert nefesleri birbirine karıştı. Sonrasında birbirlerine sarıldılar, vücutları terden kayganlaştı ve artçı şoklarla titredi. Adam Haisley'i sanki hayatında tuttuğu en değerli şeymiş gibi sıkıca kavradı, omzuna ve boynuna yumuşak, saygılı öpücükler kondururken sıkı ama nazikti. Haisley'nin kalbi kabardı, patlamak üzereydi.

Nefes alış verişleri yavaş yavaş normale dönerken Nash gevşedi ve Haisley'i yan tarafına yuvarladı, ardından onu kendine doğru çekti. Haisley onun göğsüne doğru kıvrıldı ve onun katı sıcaklığının tadını çıkardı. Nash'in kolları, sanki Haisley'nin kayıp gitmesinden korkuyormuş gibi, onun etrafında sıkılaştı.

Haisley göğsüne, tam kalbinin üzerine bir öpücük kondurdu. Dudaklarının altındaki sabit gümbürtü ona bunun gerçek olduğunu hatırlattı. Bu kadar uzun süre ayrı kaldıktan sonra burada, birlikteydiler.

Ama memnuniyetinin sessiz uğultusu içinde bile sırrının ağırlığı vicdanına baskı yapıyordu. Haisley onu bir kez daha kenara itti. Gerçek onları sadece mahvedecekti - sadece bu anı değil, bundan sonra olabilecek her şeyi. Büyük olasılıkla mahvolmuşlardı ama o bunun üzerinde durmayı reddediyordu. Tıpkı gerçekler onu zorlayana kadar Nash'in gitmesine izin vermeyi reddettiği gibi. Şimdilik, kalbini elinde tutan adam tarafından sevilmenin ve el üstünde tutulmanın tadını çıkarıyordu.

Uyku onu ele geçirmekle tehdit ederken Nash onu daha sıkı tuttu ve parmağını çenesinin altına yerleştirerek bakışlarını kendisine doğru kaldırdı. "Sensiz geçen son iki yıl hayatımın en kötü yıllarıydı. Sonunda dalga geçmeyi bırakıp aramızda neler olduğunu ve neden gittiğini konuşacak mıyız?"

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Haisley'nin kalbi durdu. Nash'i susturmak istemiyordu. O daha iyisini hak ediyordu. Yalan söylemek de istemiyordu. Ama gerçek? Felaket.

Cesaret edebildiği kadar dürüstlükle yetindi. "Beni korkuttun."

Yüzü sertleşti. "Yani telefonda hıçkıra hıçkıra benim çok sert, çok sapıkça ve çok-"

"Hayır. Bunların hiçbirisi doğru değildi. Yalan söylediğim için özür dilerim. Bu sana karşı adil değildi ama ne diyeceğimi bilemedim. Kurallarımızdan birini çiğnemiştım. Hatırlarsan, ilk gecemizde duygusal bir ilişkiye girmeyeceğimize dair bir anlaşma yapmıştık. İkimiz de karışıklık istemiyorduk ve ben... her şeyi berbat ettim."

Nefesi kesildi. Gözleri onunkileri aradı. "Beni önemsiyor muydun?"

Haisley başını salladı. Belki de gecenin adrenalini savunmasını parçalamıştı. Belki de orgazmlarının gücü onu yok etmişti. Ya da belki de Nash'in yakınlığını ve kendi hain kalbini suçlamalıydı. Suçlu her ne olursa olsun, gözlerinden akan yaşlara engel olamıyordu. "Sana aşkıttım. Ve eğer kalırsam, bunun uzun sürmeyeceğini biliyordum. Sadece kalbimi kıracaktın, o yüzden-"

"Asla," diye yemin etti, tüm nazık gücüyle ona sarıldı. "Seni *asla* incitmezdim. Ben de sana aşkıttım."

Bir zamanlar, itirafı onu sevinçten havalara uçururdu. Şimdi ise buruk bir acı vardı. Eğer daha açık bir şekilde iletişim kurabilseydi... Eğer ona kalbinden geçenleri söyleyecek kadar cesur olabilseydi... Eğer ona bu acılı duygu ve ihtiyaç karmaşasında yalnız olmadığını fısıldayabilseydi...

Ama bunların hiçbirisi olmamıştı ve iş zora girdiğinde Haisley tek bir seçenek görmüştü: kaçmak.

Gözyaşları döküldü. "Hiçbir fikrim yoktu."

"Benim de senin nasıl hissettiğin hakkında hiçbir fikrim yoktu."

Dile getiremedikleri duygularını kalplerinin karanlık köşelerine hapsetmişler, sadece akıllara durgunluk veren seks gecelerinde sözsüz olarak ifade etmeye cesaret edebilmişlerdi.

Neden kendini hızla ayaklanmaya dönüşen protestoların fotoğraflarını çekerken ya da Los Angeles'ı uzun süredir etkisi altına alan çete şiddetini videoya kaydederken bulduğunda çok az korku hissetmişti de, kalbinin içindekileri dışarı akıtma ve ruhunu bu adama açma düşüncesi tamamen dehşet vericiydi?

"Özür dilerim," diye fısıldadı, bunu ne kadar kastettiğinin acısıyla.

"Ayrılığımızı iyi idare edemedim. Senin sadece seks istediğini düşündüm ve-" "Evllenme teklif edecektim, Haisley. Sana bir nişan yüzüğü aldım. I doğru anı bekliyordu."

Haisley'nin kalbi kırılmadan hemen önce durdu. Hayır... Bunu doğru duymuş olamazdı. Ama adamın sert fısıltısını kafasında tekrar canlandırdı ve... evet, adam bu sözleri söylemişti. Göğsü çökme tehlikesi geçirdi.

"Aman Tanrım. I..." Dudağını ısırdı, onun gözlerine baktı, hem çarpıcı bir umut kıvılcımı hem de aynı zamanda derin bir umutsuzluk hissetti. "Oh, Tanrım..."

"Yapsaydım, ne derdin?" Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandığında, nazik başparmaklarıyla onları sildi. "Bebeğim?"

İlk dürtüsü yankılanan bir evet oldu. Tüm yetişkin hayatı boyunca sevgiye, onun rahatlığına ve nazik aşinalığına, onun yanında olmasına, onu korumasına ve desteklemesine hasret kalmıştı. Hayatın ruhunu hırpaladığı uzun günlerde onu ayağa kaldırması için. Uzun bağlantı ve zevk gecelerinde onu ateşle yakması için. Ve birkaç kısa, parlak ay boyunca Nash ile buna sahip olmuştu. O zamanlar onunla birlikte olmak... Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğundan korkmuştu.

Sonunda haklı olduğunun kanıtlandığı o korkunç gün geldi.

Bundan sonra gerçekten geri dönebilirler miydi? Sonsuza dek mutlu olma şansı artık pek mümkün görünmüyordu. Ama bu onun aptal kalbinin özlem duymasına engel değildi.

"Bilmiyorum. Ben isterdim ki..." Haisley kendini durdurdu. Titreyerek söylediği sözler ikisine de eziyet etmekten başka bir işe yaramıyordu. Ve şimdi onun karısı olmayı ne kadar çok istediğini itiraf etmesinin onlara ne yararı olacaktı? "Ama uzun süre birlikte olabileceğimizi sanmıyorum."

"Neden böyle düşündün ki?"

Korkunç gerçeği ağzından kaçırdı. Bu onu incitmekten başka bir işe yaramayacaktı ve bu gece ona yaşattığı onca acıdan sonra Haisley daha fazlasını eklemeyi reddetti.

O küçük umut kıvılcımını söndürdü ve onun kucağından sıyrıldı. "Bunun hakkında konuşmak istemiyorum. Artık bir önemi yok. Bitti artık. Bitti. Bu-"

"Sevmedim. Ben seni sevdim." Ayağa fırladı, yüz ifadesi ısrarcıydı, sanki onun kendisine inanmasını istiyordu. "Hâlâ sevdiğime yarı yarıya ikna olmuş durumdayım."

Kalbi sıkıştı ve burkuldu. Tanrım, bu sözler onu mahvederken bile ne kadar mutlu etmişti. Onun sevgisini hak etmiyordu.

"Özlemedin. Beni özledin. Kaliforniya'da yaşarken seni çok ama çok özledim. İki yıl içinde tam olarak iki kez çıktım ve ikisinin de bana dokunmasına izin veremedim. Ben sadece..." Kahretsin, her şeyi berbat ediyordu. "Vibratörüm ve seninle ilgili anılarım müthiş bir egzersiz yaptı. Ama-"

"Benden sonra kimseyle seks yapmadın mı?" Sesi şaşkına dönmüş gibiydi.

Muhtemelen bu onun için bir anlam ifade etmiyordu çünkü ayrıldığından beri yatağında döner bir kapı vardı ama olabildiğince dürüst olmak istiyordu. "Hayır."

Gözlerini kapadı ve acı dolu bir iç geçirdi. "Lanet olsun. Bebeğim... Bilseydim..."

"Saf değilim. Yalnız olmadığının farkındayım. Ve hiç beklemiyordum... Neden böyle düşünüyüm ki? Seni terk ettim. Kızmış olmalısın." "Öfkeliydim. Ve kafam karıştı, kalbimin kırılmasından bahsetmiyorum bile. Ne yapıyorsun?

Şimdi ne yapacağız? Hala bana karşı hislerin var. Bunu bana dokunuşundan anlıyorum. Sahip olduğumuz şeyin tekrar elimizden kayıp gitmesine izin veremeyiz."

Nash onlar için savaşmak istiyordu. Bir yanı bunu seviyordu. Bir yanı onunla birlikte savaşmak istiyordu. Ama bu nafileydi, daha başlamadan bitmişti. "Sanırım artık çok geç. Bu"-aralarında işaret etti

-"Geçmişe dönmeye çalışmak... Bu bir hataydı. Şimdi birlikte çalışmak zorundayız ve bu kaybolan kadınlar-"

"Bizimle hiçbir ilgisi yok. Onlara tüm çabamızı ve dikkatimizi veriyoruz-"

"Öyle mi? Cebinde Benedict'in kullan-at telefonu var ve kardeşin şu anda onu inceliyor olmalı."

"Bunu bir bahane olarak kullanmayın. Sabah uyanır uyanmaz cihazı kardeşime vereceğim. Bahse girerim bir saat içinde çözecektir."

"Yine de seni raydan çıkardığım için özür dilerim. Her şeyi berbat ettiğim için özür dilerim. Bir dahaki sefere bunaldığımda ve teselliye

ihtiyacım olduğunda, kıyafetlerimi kaybedip yalvardığımda

bana hayır de."

"Bu asla olmayacak. Sana asla hayır demeyeceğim ve bizden asla vazgeçmeyeceğim. Neden vazgeçesin ki? Sadece deneseydik sahip olabileceğimiz şeyleri bir kenara atmaya neden bu kadar heveslisin?"

Hayatının en büyük korkusunu yaşamadan ve onu sonsuza dek mahvetmeden buna nasıl cevap verebilirdi ki?

Haisley aniden telefonunun alt katta çaldığını duydu ve donakaldı. Zil mi kurtardı?

Tabii... O Mila mıydı? Kadın onun daha önce ofiste gizlice dolaştığını anlamış mıydı? Bay Benedict'e söylemiş miydi? Kovulacak mıydı? Ya da daha kötüsü, tutuklanacak mıydı?

"Onu almam gerek." Kapıya doğru fırladı.

Nash onu geri çekmeye çalıştı. "Konuşmamızın oldukça önemli olduğunu düşünmüyor musun?"

Evet, ama daha fazlasını söyleyemezdi. Gerçeklik onu tekrar yok etmekle tehdit ediyordu ve bir kalp kırıklığından daha nasıl kurtulacağını bilmiyordu.

Haisley adamın elinden kurtuldu ve hızla merdivenlerden aşağı indi. Çantasına ulaşip telefonunu çıkardığında, arayanın kimliğinde Charli'nin adı ve fotoğrafı yanıp sönüyordu. Haisley'nin midesi sıkıştı. Arkadaşı önemli olmadıkça neredeyse hiç bu kadar geç saatte aramazdı.

"Hey, Charli. İyi misin?" Haisley kendini yakındaki oturma odasındaki kanepeye bıraktı. Nash'in arkasından merdivenlerden indiğini duyunca, çıplak göğüslerini bilinçsizce yakındaki bir yastıkla örttü.

"Hayır." Arkadaşının sesi kalın ve uğultuluydu, alarm zillerini çaldırıyordu. "Bu saatte rahatsız ettiğim için üzgünüm ama başka ne yapacağımı bilemedim."

"Sorun değil. Beni her zaman arayabilirsin." Haisley Nash'e doğru baktı ve onun kendisine baktığını gördü. "Neler oluyor? Sesin üzgün mü geliyor?"

Hattan boğuk bir hırıltı geldi. "Ne yapacağımı bilmiyorum, Hais. Daniel ve ben... Sanırım sonsuza dek bitebilir."

Haisley'nin göğsü arkadaşının sesindeki çıplak ıstırap karşısında daraldı. Charli birkaç gün önce brunch yaptıklarında Daniel'la evliliklerinde sorunlar yaşadıklarını itiraf etmişti. Ama boşanmak mı? Neredeyse bir yıllık evlilikten sonra mı?

Bu da Nash'le sonsuza dek bir şeyler deneme dürtüsüne yenik düşmeye cesaret edememesinin bir başka nedeniydi.

"Oh, tatlım... Çok üzgünüm. Bana ne olduğunu anlatır mısın?"

"Bugün erken saatlerde öğle yemeği yedik. Ona sürpriz yapmak istedim ve birlikte vakit geçirmek için hafta sonu bir yerlere gitme planları yaptığımı söyledim. Kıvılcımımızı yeniden alevlendirmek için. İki saat uzaklıktaki küçük, şirin bir pansiyonda ön ödemeli rezervasyon yaptırdım ve yeni iç çamaşırları aldım. Ona bir çanta hazırladığımı çünkü işten hemen sonra ayrılmamız gerektiğini ve hafta sonunu romantik kozamızda birlikte geçireceğimizi söylediğimde tahmin edin ne yaptı?"

"Reddetti."

"Daha da kötüsü. Sadece bu hafta sonu fazla mesai için gönüllü olduğu ve para kaçırılmayacak kadar iyi olduğu için gitmeyeceğini söylemekle kalmadı, aynı zamanda her şeyi zaten kredi kartlarımıza yüklediğimi öğrenince çılgına döndü. Ona danışmadan birkaç yüz dolar harcadığım için ciddi şekilde sinirlendi. Yapmayacağına dair söz verdikten sonra bana danışmadan daha fazla iş için gönüllü olduğunu belirttim."

Charli için acı çekiyordu. "Oh, tatlım..."

"Onun için bir sürpriz hazırladım. Mini bir tatil çünkü çok yoğun çalışıyorduk ve biraz kendimize zaman ayırmamız gerekiyordu. Ama o kendini daha da kaybetti. Sonra ben de kendimi kaybettim. O kadar çok çalışıyor ki. Onu sadece her akşam dokuz gibi kışını eve sürüklediğinde görüyorum. Yatmadan önce zar zor konuşuyoruz ve ertesi sabah ben kalkmadan gitmiş oluyor. Hayalimizdeki ev için yeterince para biriktirmeye ve sonunda çocuk sahibi olmaya çalıştığına yemin ediyor. Ama bu hızla gidersek, oraya asla ulaşamayacağız. O beni hamile bırakacak kadar eve gelmeden ben menopoza girmiş olacağım. En son ne zaman seks yaptığımızı bile hatırlamıyorum."

Charli boğuk hıçkırıklara boğuldu ve bu ses Haisley'nin kalbini parçaladı. Haisley aşk ve ilişkiler konusunda her ne kadar alaycı olsa da, arkadaşının ölüm bizi ayırana dek umutlarını ve hayallerini Daniel'a ne kadar bağladığını biliyordu.

"Nefes al. Tamam mı? Sadece derin nefes al," diye mırıldandı Haisley usulca. "Siz ikiniz evlilik danışmanlığı almayı düşündünüz mü? Belki üçüncü bir taraf-"

"Danışmanlık mı?!" Charli'nin sesi vahşi bir kahkahayla bir oktav yükseldi. "Sigortamız boktan olduğu için o da paraya mal oluyor ve o paradan vazgeçmiyor. Gerçekten tutumlu olursak beş yıl içinde peşinat ödeyebileceğimizi söylüyor ama adamı hiç görmezsem bir evlilik nasıl ayakta kalabilir? Banka hesabımıza yatırım yapar ama bize yapmazsa? Ben ne yapacağım? I

onu çok seviyorum ama... ama onun sürekli son önceliği olarak bu şekilde yaşamaya devam edemem!"

"Haklısın. Onun önceliği her zaman sen olmalısın. Çok özür dilerim..."

Yumuşak bir küfür Haisley'nin başını kaldırmasına neden oldu. Nash ona endişeli bir bakışla baktı. Biraz yalnız kalmak için arkasını döndü. Charli, Nash'in bütün işlerini bilmesinden hoşlanmayacaktı. Ve onun bakışları... Haisley çok fazla görüldüğünü hissetti.

"Ne yapacağım ben?" Charli burnunu çekti.

Haisley arkadaşına ne tavsiye vereceğini bilmiyordu. Kendi aşk hayatı kontrolden çıkmış ve parçalanmaya başlamışken nasıl verebilirdi ki? Aşk -sonsuza dek sürecek türden- kartlarda onun için yoktu. Bu sonuca varmak çok acı olmuştu ama gerçekler gerçektir. Gerçek bağlılık şanslı azınlık içindi ve o onlardan biri değildi.

Geçen yıl Charli ve Daniel evlendiklerinde arkadaşının farklı olacağını ummuştu ama... ne yazık ki onlar da diğer herkes gibiydi.

Lanetlenmiş.

Charli onun kulağına "Bana yardım et," diye hıçkırdı.

"Keşke ne diyeceğimi bilseydim. Muhtemelen romantik tavsiyeler verebilecek en kötü kişi benim. Belki de çantanı toplayıp bu hafta sonu pansiyona gitmelisin. Zamanı ve mesafeyi senin için en iyisinin ne olduğuna karar vermek için kullan. Ve eğer gerçekten bittiğini düşünüyorsanız, o zaman kalbinize ve mutluluğunuza hizmet eden her şeyi yapmalısınız. Korkunun sizi her geçen gün daha fazla inciten bir duruma hapsedmesine izin vermeyin."

Hatta Charli'nin ara sıra hıçkırıkları ve burnundan gelen feryatlarla noktalanın ağır bir duraklama oldu.

Arkadaşı nihayet konuştuğunda, sesi bastırılmış ama boyun eğmişti. "Haklısın. Düşünmem gerekiyor. Bundan sonra ne yapacağıma karar vermeliyim. Sadece... evliliğimizin böyle gitmemesi gerekiyordu, biliyor musun? Birlikte yaşlanacaktık, sevimli torunlarımızı şımartan iki sevimli erik gibi kırış kırış olacaktık." Titreyen bir iç çekti. "Ama bu hiç gerçekleşmeyecek gibi görünüyor. Sonsuza dek mutlu bir hayat, ha?"

Charli'nin ses tonundaki acı hayal kırıklığı Haisley'nin göğsünü delip geçti. Çünkü o anlamıştı. Haisley derinlerde bir yerde o yıkıcı hayal kırıklığından, bir rüyanın yavaş ve acı dolu ölümünden korkuyordu.

umutlarını ve mutluluğunu bağlamıştı. Kalbinin Nash'le aşkı ve sonsuzluğu deneme arzusuna boyun eğerse, onlar da yok olacaktı.

Melankolisini bir kenara iterek nazik bir ses tonuyla konuştu. "Ah, tatlım. Telefonda uzanıp sana sarılmak istiyorum."

"Teşekkürler."

"Acele kararlar verme, tamam mı? Hafta sonunu değerlendir. Biraz yalnız kal. Ne istediğini ve Daniel'dan boşanmanın ne anlama geleceğini gerçekten düşün. Konuşmak, içini dökmek ya da ağlamak istersen ben her zaman buradayım."

"Evet. Sanırım haklı olabilirsin. Bir çanta hazırlayıp sabah ilk iş yola çıkacağım, seçeneklerimi değerlendireceğim ve... hafta sonu her şeyi çözmeye çalışacağım." Ağırlıklı bir duraklama daha. "Teşekkürler. Seni seviyorum kızım. Sen en iyisisin."

"Ben de seni seviyorum. Başını dik tut, tamam mı? Bir yolunu bulacaksın. Kulağa ihtiyacın olursa beni ara."

Görüşme sona erdiğinde, Haisley telefonunu ağır bir yürekle kavradı.

Tanrım, Charli için ne kadar korkunçtu... Ve arkadaşının ağlamaklı kalp kırıklığı kendi en kötü korkularını ne kadar da güçlendirmişti.

Nash yaklaştı, yüz ifadesi dikkatle nötrdü. "O iyi mi?"

"Pek sayılmaz. Kulak misafiri mi oldun?"

Özür dileyerek omuz silkti. "Yapmamak zor. Ve boşanmayı düşündüğünü duymaktan nefret ediyorum. Onu ilk sıraya koymuyor mu?"

Haisley başını salladı. "Çalışmak ve para biriktirmekle çok meşgul. Bunların erdem olması gerektiğini biliyorum, ama eşinizle hiç vakit geçirmediğinizde değil. Ne yazık ki, ikisi de farklı şeyler istedikleri için ayrılan ilk çift olmayacaklar..."

Ne söylediğini fark ettiğinde sandalyesinde kıpırdandı. Ama Nash bunu fark etmedi. Ya da tam da onları ayıran konuyu gündeme getirmiş olması umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

O zaman nasıl anlayabilirdi ki?

Şimdi o tavşan deliğine girmeyeceğim.

"Her neyse, internetten tanıdığım yaşlı bir adam karısını falan kaybetmiş sanırım," diye devam etti. "Geçenlerde bana onunla bir on dakika daha geçirmek için her şeyi feda edebileceğini söyledi. Daniel'ın iyi niyetli olduğunu ve Charli için doğru olanı yapmaya çalıştığını biliyorum, ama o yumuşak kalpli ve ihtiyaçları olan etten kemikten bir kadın... ve o asla orada değil. Arkadaşım Jasper'ın söylediklerini düşünüyorum,

"Acaba Daniel bir gün yaşlanıp yalnız kaldığında uyanacak ve ne kadar büyük bir hata yaptığını anlayacak mı?"

Nash tereddüt etmedi. "Evet."

Aralarında ağır bir duraklama yaşanırken Haisley nefesini tuttu. Bakışları onu delip geçti. Yutkundu.

Oh, Tanrım. Sanki onun hakkında konuşuyormuş gibi hissettim. Onlar hakkında. "Buna gerçekten inanıyor musun?" diye nefes aldı.

"Bunu biliyorum. Ve eğer vazgeçerse, o bir aptaldır." Nash onun yanına oturdu, hâlâ doğduğu günkü gibi çıplaktı. "Açık konuşayım, Haisley. Ben aptal değilim."

Ağzı birden Sahra gibi oldu ve kalbi göğsünde çılgınca atmaya başladı. "Nash, yapma bunu..."

"Neden olmasın?"

"Etrafınıza bakın. Matt ve Madison gibi şanslı birkaç kişi dışında, aşk genellikle uzun sürmez."

"Şanslı mı? Belki de bunun için çok çalışmak isteyen, iletişim kurmayı ve uzlaşmayı öğrenen insanlar için kalıcıdır. Kardeşim ve Laila hâlâ birbirlerine deli gibi aşıklar. Ama oraya varmak için çok uğraştı. Ona nasıl güveneceğini bulması gerekti. Adamın sabırlı olması gerekiyordu. Ve sorunlarını tek başına çözmek için kaçtığında, ona yanında olacağını göstermek zorundaydı. Sonra da neredeyse onları ayırdığı için onu affetmeliydi. Kolay değildi ama ikisi de ilişkilerinin yürümesini istiyordu. İkisi de her şeylerini ortaya koymaya istekliydi."

Belki de bu doğruydı. Belki de denemekten çok korkuyordu. Hâlâ da öyle. Ama aşktan bıkmadıysa, müthiş destekleyici bir aileyle büyüdüysen ve kalbi hiç kırılmadıysa, neden iki yıl önce ilişkilerine her şeyini vermemişti?

Fark eder miydi? Artık yapacağını ilan etmişti.

Tanrım, kendini hırpalanmış ve kafası karışmış hissediyordu ve düşünmek için biraz zamana ihtiyacı vardı.

Haisley ayağa kalktı. "Ben duş almaya gidiyorum. Davada büyük bir gelişme olmazsa Pazartesi görüşürüz. İyi geceler."

Şanslı birkaç kişi dışında, aşk gerçekten uzun sürmez...

Haisley merdivenlerden yukarı çıkarken, bu sözler Nash'in göğsüne saplandı. Güzel yüzüne kazınan hüznün, bıçağı daha da derinlere sapladı.

Gerçekten inandığı şey bu muydu? Arkadaşının durumu karşısında duyduğu umutsuzluk muydu konuşan? Yoksa hep böyle mi hissetmişti? Birlikte geçirdikleri ilk gece ona herhangi bir bağlılık ya da gelecekle ilgilenmediğine dair yemin etmesinin nedeni bu muydu? Birlikte neler yaşayabileceklerini görmek bile istememesinin nedeni bu muydu? Ve neden şimdi denemek istemiyordu? Nash evet diye tahmin etti.

İşi başından aşkındı.

"Bekle." Onu merdivenlerden yukarı kadar takip etti ve yatak odasının kapısının hemen dışında yakaladı, parmaklarını bileğine doladı ve yüzündeki bir tutam kızgın saçır fırçalamadan önce onu vücuduna doğru çekti. "İyi misin, bebeğim?"

Haisley omuz silkti. "Yarın daha iyi olacağım. Sadece Charli ve o kayıp kadınlar için endişeleniyorum ve..."

Hepsi bu değildi, ama Nash saçmalamaya cesaret edemedi. Ya da onu sevdiğini tekrar söylemeye. O da bunu duyacak durumda değildi.

Tek yapabildiği ona göstermekti.

"Çünkü sen iyi bir arkadaş ve iyi bir insansın. Başından çok şey geçti ve bu geceki her şey çok fazlaydı."

"Çok fazla," diye kabul etti.

"Birazını omuzlarından alayım." "Oh, zorunda değilsin."

Nash bitirmesine izin vermedi. Onu kollarına aldı ve yatak odasına yöneldi.

Nefes nefese kaldı, yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Ne yapıyorsun?" "Rahatlamaya ve stres atmaya ihtiyacın var. Sana banyo yaptıracam." Haisley kekeledi. "Yapmak zorunda değilsin."

"İstiyorum." Hiç şüphesiz şaşırmıştı çünkü adam her zaman cinsel açıdan özenli olmuştu ama hiç bu kadar tatlı ya da romantik olmamıştı. Asla saygılı olmamıştı. Şimdi bunun büyük bir hata olduğunu anlıyordu - bir daha yapmayacağı bir hata.

"Neden?"

Anlayamadı mı? Belki de çok acemiydi ya da bunalmıştı. Ama onu tüm duygularıyla baş başa bırakmak yerine, kendisine güvenebileceğini görmesini istiyordu.

"Seni iyi hissettirmek için bir nedene ihtiyacım var mı? Seninle ilgilenmek için?"

Yavaşça başını salladı. "Kulağa... hoş geliyor ama-" "O zaman anlaştık."

Çıplak halde onu odanın diğer ucuna ve bitişikteki banyoya taşıdı. Yavaşça onu ayağa kaldırdı ve suyun sıcaklığını ayarlayarak banyoyu açtı. Banyo yağını buldu, ardından rahatlatıcı bir cennete dönüşene kadar küvete lavanta kokusu ekledi.

Jestlere bakılırsa, çok fazla değildi. Ama Haisley'e onun sadece bir seks partneri olmadığını ve aşkın sadece şanslı birkaç kişi için olmadığını göstermek istiyordu, buna ihtiyacı vardı. Sahip oldukları şey gerçek, değerli ve uğruna savaşmaya değerdi.

Onu bu konuda ikna edebileceğini umuyordu.

Nash döndüğünde onu banyo hazırlığını izlerken buldu, omuzları kambur, kolları göğsünün üzerinde çaprazdı. Küçük ve savunmasız görünüyordu. İffetli ve kaybolmuş. Kahretsin, onun Haisley'si hayat dolu ve büyük bir kişiliğe sahipti. Asla bu kadar içine kapanık ya da mutluluktan kendinden geçmiş olmamalıydı.

Tam olarak nasıl çuvalladığını anlaması ve bunu düzeltmesi gerekiyordu.

Tek kelime etmeden onu tekrar kollarına aldı ve gergin halini buharlı küvete indirdi. Su onu sarmaladığında, yaptığı şeyin hoşuna gittiğini söyleyen bir iç çekişle yavaşça küvetin arkasına yaslandı.

Cesaretlenen Nash bir el bezi aldı, sonra küvetin yanına diz çöktü ve onu şefkatle yıkamaya başladı.

Haisley'nin gözleri kapandı, gerginliği gözle görülür biçimde azaldı. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Bunu zaten söyledin. Ben de istiyorum."

Daha fazla itirazı vardı; yüzünün her yerindeydi. Ama bunları dile getirmedi ve adam da başka bir şey söylemedi. Bunun yerine Nash, parmaklarının arasından kayan ipeksi saç tellerine hayret ederek şampuanı saç derisine masaj yaptı. Bu sessiz samimiyete ve onun kendisine değer vermesine izin vermesine bayılmıştı. Neden daha önce ona bir kraliçe gibi davranmamıştı?

Acele etmedi, köpüğü nazik, dairesel hareketlerle saçlarında gezdirdi. Parmakları boynunun kıvrımlarında gezindi ve orada bulunduğu gerginliği yoğurarak uzaklaştırdı. Haisley'nin dudaklarından yumuşak bir inilti kaçtı ve adamın içine bir tatmin duygusu yayıldı.

"İyi hissediyor musun?"

Mırıldandı, onun dokunuşuyla rahatladı ve kendini cinsel olmayan ama yine de güvenini gerektiren bir şekilde teslim etti. "Cennet gibi."

Nash ellerine su alıp saçlarını titiz bir özenle durularken gülümsedi. Tüm köpükleri yıkadıktan sonra kabarık bir havluya uzandı.

"Çıkmaya hazır mısın?"

Haisley başını salladı, onun ayağa kalkmasına yardım etmesine ve havlunun sıcak kucağına sarmasına izin verdi. Alnına yumuşak bir öpücük kondurmaktan kendini alamadı, dudakları onun kokusunu -lavanta ve Haisley'e özgü bir şey- içine çekerken hafızasına kazımak için öylece kaldı.

Yatak odasına döndüğünde, kapının arkasındaki kancadan yumuşak, yıpranmış bir gecelik aldı ve içine girmesine yardım etti. Kumaş onun kıvrımlarına yerleşirken Nash'in nefesi kesildi. Tanrım, kız delicesine güzel görünüyordu. Kendini son derece koruyucu ve sahiplenici hissediyordu. Ve onun için savaşmaya hiç bu kadar kararlı olmamıştı.

Yine de Haisley hareket etmeye hazır olmadan onu itmemesi gerektiğini biliyordu.

"Çay?" diye sordu, birlikte geçirdikleri zamanı uzatmak için çaresizce.

"Eğer sakıncası yoksa." Haisley bu teklif karşısında şaşırmış gibiydi. "Bu çok hoş olur."

Haisley için her şeyin mükemmel olmasını isteyen Nash, onu yatağa yerleştirdi ve su ısıtıcısını açmak için aşağıya inmeden önce yastık ve yumuşak battaniyelerle rahat bir yuva oluşturdu.

Suyun kaynamasını beklerken, son iki yılı düşünmeden edemedi - özlem, pişmanlık, yanında onun sıcaklığını özleyerek uyuyakaldığı sayısız geceyi.

Artık nedenini biliyordu. Ya da en azından öyle düşünüyordu ama Haisley'nin ona her şeyi anlatmadığı fikrinden kurtulamıyordu. Gerçeği öğrenmek istiyorsa -ki istiyordu- dikkatli hareket etmeliydi.

Çaydanlık ılık çaldıktan sonra, dolabından aşırıldığı çay poşetlerinin üzerine su döktü, sonra da dumanı tüten iki fincanla yatak odasına döndü. Adam onunkini uzatırken parmakları birbirine değdi. Kadın geri çekildi, sanki bu temas önemli bir şey değilmiş, sanki dokunuşları aralarında yeni bir yangın başlatma potansiyeline sahip değilmiş gibi davrandı. Sanki şimdi onun dokunuşunu reddetmesi kişisel değilmiş gibi.

Acıyı görmezden geldi ve onun yanına yerleşti. Bitki kokusu aralarında dolaşıyordu, rahatlatıcı ve ev sıcaklığındaydı.

Dalgin bir sessizlik içinde çaylarını yudumlarken Nash onun boştaki elini buldu ve parmaklarını birbirine geçirdi. Neyse ki kız geri çekilmeye çalışmadı. Böylece adam

Başparmağıyla teninde rahatlatıcı daireler çizdi, dokunuşunun duymaya hazır olmadığı her şeyi iletmesini umuyordu.

"Teşekkürler." Haisley ona döndü, gülümsemesi yumuşak ama gergindi. "Gerçekten çok nazıksınız."

Bu bir aşk ilanı sayılmazdı ama Haisley onu kendinden uzaklaştırmıyordu. Onun rahatlığını ve ilgisini kabul ediyordu. Bu, kalbinin etrafına ördüğü duvarlarda bir başka küçük çatlaktı.

Başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Bana henüz inanmıyorsun ama ne olursa olsun her zaman senin yanıdayım."

Kadın gerildi ama karşı çıkmadı ya da geri itmedi. Onun ne düşündüğünü bilmeyi çok isterdi.

"Konuş benimle, bebeğim."

"Dediğim gibi, bu gece çok fazlaydı."

Hırsızlık mı? Seks? Onların dürüst, çiğ konuşmaları? Charli'nin onu terk ettiği haberi?

Muhtemelen hepsi.

"Anlıyorum. Sadece rahatla."

Birlikte keskin bir sessizlik içinde oturuyorlardı, bu sessizlik sadece ara sıra çınlayan kupalar ve düzenli nefes alış verişleriyle bozuluyordu. Nash onun duygu ve düşüncelerini paylaşmasını diliyordu ama sabırlı olmak zorundaydı. En azından onu kapı dışarı etmemişti.

Uzun dakikalar sonra başını onun omzuna yasladı. Onun teninin yumuşaklığından, kolunun kıvrımına mükemmel bir şekilde oturduğundan keyif aldı. Burada onunla birlikte olmak, uzun ve zorlu bir yolculuktan sonra eve dönmek gibiydi.

Haisley çayını bitirdiğinde Nash onun göz kapaklarının ağırlaştığını fark etti. Fincanı onun elinden aldı ve bir kenara koydu. "Yorgun

musun?" Kadın bir esnemeyi bastırdı. "Bitkinim."

"Uzan." Onu çarşafın içine doğru yönlendirdi ve başını yastığa koymasına yardım etti. "Biraz uyu."

"Kalmak zorunda değilsin."

"Beni dışarı mı atıyorsun?"

Haisley tereddüt etti. "Hayır."

"O zaman kıpırdamıyorum. Bütün gece seni izleyeceğim ve dinlendiğinden emin olacağım," diye yemin etti. "Gözlerini kapat ve uyu." Belki yarın tazelenmiş ve konuşmaya hazır olurdu.

Uykulu bir baş hareketiyle içini çekti ve gözlerini kapadı. Nash battaniyeleri onun etrafına doladı ve sıcak bir koza gibi sarıldığından emin oldu.

Birkaç dakika sonra nefes alış veriş düzleşti. Belki bunu takdir etmeyecekti ama adam pantolonuna doğru ilerledi ve telefonunu çıkarıp bu anı hatırlamak için onun bir fotoğrafını çekti. Haisley'nin ona karşı bir daha bu kadar yumuşak ve tatlı olup olmayacağını ya da ne zaman olacağını kim bilebilirdi?

Dudaklarını kızın şakağına değdirdi, sonra doğruldu. "İyi geceler."

O arkasını dönerken Haisley kıpırdandı ve uzandı, eli loş ışıktaki onunkini buldu. "Teşekkür ederim."

Kadının sesindeki kırılganlık adamın kalbini sıkıştırdı. "Ne için?"

Nash onu açıklama yapmaya zorlamaması gerektiğini biliyordu ama Haisley hakkındaki her belirsizlik derisinin yüzeyinin altına yerleşmiş, onu acıtıyordu.

"Sadece... burada olduğun için. Benimle ilgilendiğin için."

Telefonunu bırakıp yatağa girdiği anda Haisley ona doğru kıvrıldı ve başını göğsüne yasladı. Adam eriyip bir su birikintisine dönüştü. Bunu kabul etmek istemeyebilirdi ama onu sadece istemiyordu. Bu gece ona ihtiyacı vardı. Ve Nash onun yanında olduğu için çok mutluydu.

Kollarını ona doladı ve onu kendine çekti. Uzun, rahatlatıcı hareketlerle sırtını okşadı ve her geçen an daha da rahatladığını hissetti.

"Olmayı tercih edeceğim bir yer ve birlikte olmayı tercih edeceğim biri yok."

Haisley'nin nefes alışları düzleşirken Nash uyanık bir şekilde yatıyor, Haisley'nin ona sarılmasına izin verdiği her saniyenin tadını çıkarıyordu. Onun daha önce söylediği, aşkın şanslı azınlık için olduğu hakkındaki sözlerini düşündü. Bunun şansa ilgili olmadığını kanıtlamak zorundaydı. Bu seçimle, bağlılıkla ve iyi günde kötü günde birbirlerine değer vermekle ilgiliydi.

Kız buna inanana kadar her gün onu seçecekti.

Nash zihninin dolaşmasına izin verdi ve böyle anların nadir olmadığı ya da belirsizliklerle dolu olmadığı bir gelecek hayal etti. Tembel Pazar sabahlarını, rahat bir sessizlik içinde birlikte kahvaltı hazırladıklarını hayal etti. Arkadaşlarıyla geçirdikleri tatiller, hediyeleri değiş tokuş ederken Haisley'nin kahkahaları çınılıyordu. Sessiz geceler kanepede kıvrılmış, Haisley'nin ayakları onun kucağında, günlerini konuşuyorlardı. Ve çocuklar; kahkahaları, öfke nöbetleri, sevinçleri ve zaferleri... Onlar büyüyüp kendi ailelerini kurana kadar Haisley ile ebeveynleri olarak paylaşabileceklerdi. Sonra altın, alacakaranlık yıllarını onunla sessiz bir uyum içinde paylaşmak istiyordu: seyahat etmek, bulmaca çözmek, birlikte

yaşadıkları hayatı düşünmek.

Sıradan ve sıra dışı olanı, zorlukları ve arada kalanları onunla yaşamak istiyordu. Sadece onunla. Dünya ona fazla geldiğinde başvurduğu kişi, ağladığı omuz, her fırtınada onu tutan kol olmak istiyordu.

Nash sarılışını sıkılaştırdı ve yüzünü Haisley'nin nemli, güzel kokulu saçlarına gömdü. Onu içine çekerken sessiz bir yemin etti. Haisley'e aşkın sadece şanslı azınlık için olmadığını kanıtlayacaktı. Onlar içindi. Tek yapması gereken gözlerini açmak ve kalbine g venmekti.

Ve ne kadar sürerse sürsün, orada sabırla bekleyecekti.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Israrcı ve sinir bozucu bir vızıltı Haisley'i sarsarak uyandırdı.

Kaşlarını çatarak tek gözünü açtı. Yatak odası da dışarıdaki sabah kadar karanlıktı. Ve Nash artık yanında değildi. Nereye gitmişti? Komodinin üzerindeki saat ona sabahın altısı bile olmadığını söylüyordu.

Onun yastığına dokundu. Soğuktı, bu da onun yatağını bir süre önce terk ettiğini düşündürüyordu. Aşağıda kahve mi yapıyordu? Yoksa bir şey mi onu uzaklaştırmıştı?

Bir gece öncesine dair anılar canlandı, yanaklarına bir sıcaklık ve kalbine bir sıcaklık getirdi. İkisi de inanılmaz derecede dürüst şeyler söylemiş ve uzun zamandır sakladıkları duygularını itiraf etmiş, bedenleriyle birlikte ruhlarını da ortaya koymuşlardı. Kimse onu Nash gibi tatmin edemezdi ama dün gece farklıydı. İnanılmazdı. Sonrasında ona kendini çok özel hissettirmişti. El üstünde tutulduğunu. Sevildiğini. İsteddiği her şey olmuştu ve bunun sonsuza dek sürmesini diledi.

Ama şafaktan önceki sert grilikte, içine bir belirsizlik çöktü. Fikrini mi değiştirmişti? Şimdi nerede duruyorlardı?

Nash'in teninde bıraktığı şehvetli ısırik ve morlukların her birini hissederek gerindi. İki yıl önce, Nash'in izlerini görmek onu her zaman biraz nefessiz bırakmış ve başını döndürmüştü. Arkadaşlarının hepsi ona kafasını muayene ettirmesini söylemişti. Ama o adamın sahipleniciliğinden zevk alıyordu. Dün gece bunu daha da çok sevmişti.

Onu uyandıran rahatsız edici uğultu tekrar duyuldu ve düşüncelerini böldü. Telefonu; onu uyandıran şey buydu.

Alete uzandı ve altında bir not buldu.

Benedict'in brölörünü Trees'e götürdüm. Uyandığında beni ara. Seni bilgilendireceğim.

-N

Haisley iç geçirdi, mutluluktan uçmakla gerçeklerle yüzleşmek arasında kalmıştı. Duyguları karmakarışık - nihayet Nash'le birlikte olmaktan duyduğu heyecan, ortaya çıkanların gelecekleri için ne anlama geldiğine dair korku ve sakladığı sırrın her şeyi çözebileceğine dair içini kemiren bir endişe.

Kendini tüm bunları bir kenara itmeye zorlayarak Nash'e mesaj atmak için telefonunu açtı. Oakfield Alışveriş Merkezi'ni etiketleyen sosyal medya uyarıları ekranında patladı.

İlkinde şöyle yazıyordu: Arazi geliştiricisi George Benedict ve eşi Mila, şüpheli bir cinayet-intihar vakasında ölü bulundu.

Şok, damarlarını buzla ıslattı. "Aman Tanrım..."

Cidden mi? Bu haber gerçekten gerçek miydi?

Bir sonraki ihbar ilkini doğruladı, hatta daha kısa ve netti. Lafayette kralı George Benedict'in malikanesi yandı, iki ceset bulundu.

Bu bildirimi siler silmez, yerine bir başkası geldi:

Polis doğruladı: Benedict kendi kendini vurarak ölmüş. Karısı olduğu düşünülen bir kadının cesedi enkazda bulundu.

Haisley'nin ekranını başka manşetler doldurdu. Çılgınca, kaydırdı, denedi bu korkunç gelişmenin parçalarını bir araya getirmek için. Detaylar henüz tam olarak bilinmemekle birlikte polis raporlarına göre komşular, Benedict malikanesini saran yangının kendilerini uyandırmasının ardından bu sabah saat üç buçuk sularında 911'i aramışlar. İtfaiye araçları gelip cehennemi söndürdüğünde evden geriye hiçbir şey kalmamıştı. İçeride bulunan ve Mila olduğu tahmin edilen kadın, ana yatak odasında tanınmayacak şekilde yanmış olarak bulundu. Bay Benedict'in cesedi havuz kenarındaki şezlongda tek bir yanık bile olmadan bulundu. Bir elinde bir silah tutuyordu, başından vurulduğu için ölmüştü.

Haisley ağzı açık kaldı. Bay Benedict'i çıldırtacak ne olmuştu?

Dün gece, hıçkıra hıçkıra ağlayan Mila neredeyse Nash'le onu ofiste görecekti... Sonra ne olmuştu? Eve gidip kendisini üzen şey hakkında kocasıyla yüzleşmiş miydi? Haisley bütün hafta boyunca aralarındaki gerginliği hissetmiş ve huysuz bir adamla birlikte yaşayan neşeli kadın için üzülmüştü.

Göt herif. Kavga etmişler miydi? Şiddete mi dönüşmüştü? George Benedict ona yaptıklarından o kadar dehşete düşmüştü ki canına mı kıymıştı?

Telefonuna sarılan ve başının dönmesini engellemeye çalışan Haisley yataktan fırladı. Ne yapması gerekiyordu? Ne yapabilirdi ki?

Nash'e haber vermek için mesajlarını açtı, ancak telefonu sadece Oakfield Alışveriş Merkezi olarak tanımlanan bir numaradan gelen aramayla çaldı.

"Alo?"

"Haisley Rowe?" diye sordu telaşlı bir kadın. "Evet. Kimsiniz?"

"Benim adım Julia. Oakfield Alışveriş Merkezi'nin eski müdürü Ben Yuslav'ın asistanıyım."

Ethan'ın masasında indiği kızın eli külotunun altındaydı. "Evet. Bay Garrison, Bay Yuslav aniden ayrıldıktan sonra sizinle konuştuğundan bahsetti."

"Numaranı bana o verdi. Basın alışveriş merkezine akın etmeye başladı."

"Bu kadar erken mi?"

"Haberler son dakika. Duyar duymaz yapabileceğim bir şey var mı diye işe geldim. Sonra basın geldi... Alışveriş merkezini temsil eden herhangi birinin açıklama yapıp yapmayacağını soruyorlar. Bay Benedict ve eşinin başına gelenler... Korkunç. Ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı bilmiyorum."

Zavallı kızın sesi genç ve paniklemiş geliyordu. Haisley patronu öldüğü için hâlâ bir işi olduğundan emin değildi. Peki o gittiğine göre alışveriş merkezinin sahibi kimdi? Ama beş kayıp kadının kaybolmasıyla ilgili soruşturma devam edecekse, araya girip onlara biraz zaman kazandırması gerekiyordu.

Ama bu konuşma Haisley'nin hiç düşünmediği bir olasılığı gündeme getirdi... Eğer Bay Benedict kaçakçılık çetesini yönetmekten suçluysa, Mila suçlarını ortaya çıkardığı ve onu susturduğu için mi ölmüştü? Bu mümkün görünüyordu. Haisley ve Nash onun kurbanlarını bulacaklarsa, polis gelip Benedict'in telefonunu, bilgisayarını ve kişisel eşyalarını almadan önce mümkün olan her ipucunu tespit etmeliydiler.

Haisley Julia'ya, "Elimden geldiğince çabuk orada olacağım," dedi. "Gazetecilere kayıt sırasında hiçbir şey söyleme. Açılıştan önce alışveriş merkezinin içinde basın toplantısı düzenleyecek bir yer bul. En geç sekizde orada olacağım."

"Teşekkürler. Gerçekten minnettarım. Başka kime başvuracağımı bilemedim ve..."

"Beni arayarak doğru şeyi yaptın."

Haisley telefonu kapattı. Nash'e hızlıca bir mesaj yazarken elleri titriyordu.

■

Aman Tanrım, Benedict öldü. Cinayet-intihar şüphesi var. Sosyal medya patlıyor. Basınla ilgilenmek için alışveriş merkezine gidiyorum.

Cevabı birkaç dakika sonra geldi:

■

Olayı yeni okudum. Dikkatli ol. İçimde kötü hisler var.

Bu. Trees ve benim kullan at telefonda şimdiye kadar elde edebildiğimiz tek şey Benedict'in bir ilişkisi olduğuna dair kanıt.

Daha fazlasını öğrendiğimizde sizi bilgilendireceğim.

Mesajlara bakılırsa pek romantik değildi ama şu anda konumuz bu değildi. O da çalışıyordu, tıpkı onun gibi. Onlar hakkında daha sonra konuşacaklardı.

Haisley aceleyle giyindi, aşk ısırmalarını yüksek yakalı bir bluzla örttüktan sonra aceleyle banyoya gitti. Yansıması onu ürküttü. Nash dün gece tatlı tatlı saçlarını yıkamış ve ıslak saçlarıyla onu yatırmıştı. Şimdi saçları karmakarışık ve yarısı dik duruyordu. Saçlarını dağınık bir topuz haline getirmeden önce, düğümlerden irkilerek hızlıca bir fırça ile taradı. Sonra hafif bir makyaj yaptı; kapatıcı, rimel ve dudak parlaticısını aceleyle uygulamaya odaklandı. İşe yaraması gerekiyordu.

Tüm bunları yaparken Haisley durumu enine boyuna düşünmeye çalıştı. Benedict'in bir ilişkisi mi vardı? Akıllara durgunluk veriyordu. Birinin bu ahmakla neden isteyerek yattığını anlayamıyordu. Yine de bazı insanlar para için her şeyi yapardı, ki o da bunu fazlasıyla elde etmişti. Mila dün gece onun metresini öğrenmiş miydi? Gece yarısı ofise yaptığı ziyaret sırasında ağlamasının nedeni bu muydu? Sonraki ölümcül tartışmalarına bu mu neden olmuştu?

O zavallı kadın, kendisini sonsuza dek seveceğine, onurlandıracağına ve el üstünde tutacağına yemin eden adam tarafından öldürülmüştü. Aşk sadece şanslı azınlık için olabilirdi ama Mila en şanssızlar arasındaydı.

Haisley anahtarlarını bulmak için evin içinde koştu. Gitmek için bir fincan kahve hazırlarken, CSI dedektifi arkadaşı Jasper'a bir mesaj gönderdi,

Kendisini korkunç gelişmeler hakkında bilgilendirdi ve ek bilgi için Lafayette Polisi'ndeki bağlantılarına ulaşip ulaşamayacağını sordu.

Hemen cevap vermedi. Elbette güneşle birlikte kalkmamış olan herkes yatağında rahatça uyuyor, uykusunu alıyordu. Ama Jasper sağlam görünüyordu. Ona geri dönecekti. En azından o öyle umuyordu. Salı gecesinden beri onunla konuşmamıştı. Çok meşguldü... ve Nash'le uğraşıyordu. Belki Jasper davaya olan ilgisini kaybetmişti. Ya da hayatına devam etmişti.

Ne de olsa o da yaklaşık dört gündür onunla iletişime geçmemişti. Nesi vardı bunun?

Soruyu bir kenara iten Haisley derin bir nefes aldı ve elindeki göreve odaklanabilmek için kendini duygularını ve korkularını bölümlere ayırmaya zorladı. Şu anda dikkatinin dağılmasını göze alamazdı. Bürokrasi ve bürokrasi ipuçlarına erişimini kısıtlamadan önce kaçırılan kadınların onun çabasına ve odaklanmasına ihtiyacı vardı.

Sonunda anahtarlarını alan Haisley kapıya yöneldi ve son bir kez nefes almak için durakladı. Alışveriş merkezine doğru giderken zihni dönüp duruyordu. Kendisi bu kadar az şey bilirken Benedict'lerin zamansız sonu ve alışveriş merkezinin kaderi hakkında basına ne söyleyebilirdi?

Park yerine girdiğinde Haisley kapının yanında toplanmış olan muhabirler, fotoğrafçılar ve bağımsız internet gazetecilerinden oluşan küçük bir kalabalığı fark etti. Direksiyonu kavradı, kendini önündeki sabah için hazırladı. "Bunu yapabilirsin."

İkna olmamıştı... ama neredeyse gösteri zamanıydı, bu yüzden motoru durdurdu ve telefonunu alıp müziğini kesti.

Cihazı karartmadan önce, CSI grubundaki birinden gelen bir mesajla ilgili bir bildirim gördü.

JasperThePrivateDick: Merhaba yabancı. Umarım iyisindir. Biraz keyifsizdim. Ortadan kaybolduğum için üzgünüm. Bugün daha iyiyim. Emekli arkadaşımı arayacağım, bakalım hâlâ emniyette çalışan birilerini bulabilecek mi?

RedHotSavvySleuth: Daha iyi hissettiğinizi duyduğuma sevindim. Bana yapacağın her türlü yardım için teşekkürler. Şu an alışveriş merkezindeyim. Bir basın toplantısı yapmak üzereyim. Ondan sonra etrafı araştırıp bir şeyler öğrenmeye çalışacağım. Belki Bay Benedict gittiğine göre insanlar konuşmaya daha istekli olurlar.

JasperThePrivateDick: Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Orası tehlikeli bir yer.

RedHotSavvySleuth: Bu uzun bir hikaye ve size daha sonra anlatacağım, ama tüm işaretler patronumu gösteriyor. Kötü adam olduğu için. Şimdi o gittiğine göre, alışveriş merkezinin daha az tehlikeli olduğunu düşünüyorum. Ama söz veriyorum kontrol edeceğim.

JasperThePrivateDick: Bekliyor olacağım. Eğer iki saat içinde senden haber alamazsam, süvarileri göndereceğim.

RedHotSavvySleuth: Zorunda değilsin, ama benim için endişelenecek kadar önemsedığın için teşekkürler.

Haisley telefonunun sesini kısıp arabasından çıkarken gülümsedi ve alışveriş merkezine doğru kararlı adımlarla ilerledi. Kendisine bağırarak soru soran basın mensuplarını görmezden geldi.

Girişte Julia'yı gergin bir şekilde volta atarken buldu. "Bayan Rowe?" "Sadece Haisley." Genç esmere güven verici bir gülümseme verdi ama kız hala sarsılmış görünüyordu.

"Tanrı'ya şükür buradasın. Her şey daha da kötüye gitti." Julia ellerini sıktı. "Polis arayıp Bay Benedict'in son ziyaretleri ve personel kararları hakkında sorular soruyor. Basın bilgi almak için peşimizi bırakmıyor." Sesini alçalttı. "Şimdi de FBI'nın onun evinde olduğunu duydum çünkü alışveriş merkezindeki kaçırma olaylarının arkasında onun olduğundan şüpheleniyorlarmış."

Haisley bu bilgi kırıntısını Nash ve Jasper'la daha sonra paylaşmak üzere bir kenara sakladı. Ama eğer Bay Benedict FBI'nın baş şüphelisiyse, o ve Nash her şeyi oldukça iyi bir şekilde bir araya getirmiş olmalıydılar.

Julia'nın omzuna rahatlatıcı bir el koydu. "Her şey yolunda. Ben hallederim. Basın toplantısını nerede düzenlediniz? Umarım durumu kontrol edebileceğimiz bir yerde."

"Yemek alanı. En büyük açık alan. Kendi birimlerinde yemek hazırlayan çalışanlar dışında kimse orada olmayacak. AVM personeli çoktan bir podyum kurdu ve sandalyeleri yerleştirdi. Güvenliğe basına eşlik etmesini söyleyeyim mi?"

Haisley telefonundaki saate bakarak başını salladı. "On beş dakika içinde başlayacağım."

Julia ona sarılmak ister gibi baktı. "Teşekkür ederim."

Kadın aceleyle uzaklaşırken Haisley'nin telefonu Nash'ten gelen bir başka mesajla çaldı.

İlişki hakkında daha fazla bilgi. Benedict'in yanındaki şeyin adı Clarissa. Henüz soyadı yok. Basma ne söylediğine dikkat et. Genel olarak dikkatli ol.

Haisley ona başıyla onay verdi ama midesi bulandı. Geveze bir aptal ya da neredeyse hiçbir şey bilmeyen biri gibi görünmemek için düşüncelerini tutarlı bir hale getirmeye çalışarak yemek alanına doğru ilerledi.

Saatin başında, gelen basın mensuplarının kakofonisi inerken podyumun arkasındaki yerini aldı. Hızla toplanmış sandalyelere yerleştiler, kameralar hazırды.

"Bayanlar ve baylar, ben Haisley Rowe, Benedict Land Development'ın sosyal medya direktörüyüm," diye söze başladı, sesi şaşırtıcı derecede sabitti. "George ve Mila Benedict'in trajik ölümleri hakkında hepinizin soruları olduğunu biliyorum. Şu anda, haberlerde bildirilenlerin ötesinde çok az bilgiye sahibiz. Soruşturmalar devam ediyor ve bu konuda yorum yapamam."

Bir sonraki kelimelerini dikkatle seçerek durakladı. "Ancak Oakfield Alışveriş Merkezi yönetimi ve personeli, Benedict Land Development çalışanlarıyla birlikte, olayların bu şekilde gelişmesi karşısında şok olmuş ve üzüntü duymuştur. Düşüncelerimiz Benedict'lerin ailesi, arkadaşları ve olaydan etkilenen diğer kişilerle birlikte. Hazırladığım açıklamalar bu kadar. Soruları alacağım."

Haisley muhabirlerin sorularını yanıtlarken ve yanıtlayamadıklarını geçiştirmek için elinden geleni yaparken, midesini rahatsız eden bir his büyüdü. Bu hikâyede çok daha fazlası vardı -çok daha fazlası- ve bir şekilde resmin tamamını göremiyordu. Bay Benedict'in raydan çıkmasına ne sebep olmuştu? Ofise nemlendiricisindeki dolu Glock için mi gelmişti? Mila Clarissa'yı öğrenmiş ve onunla yüzleşmiş miydi? Yoksa kocasının bir seks kaçakçılığı çetesinin lideri olduğunu fark edip çılgına mı dönmüştü?

Haisley, daha fazla bilgi edindikçe güncelleme sözü vererek basın toplantısını nihayet sonlandırdığında, kendini bitkin hissetti. Alışveriş merkezinin yönetim ofisine çekildiğinde Julia'yı masasından uzakta buldu.

Haisley, telefonu tekrar çaldığında derin bir i çekerek kadın koltuğuna yığıldı; Nash'ten bir mesaj daha gelmişti.

Trees, Benedict'in telefonundan daha fazla bilgi aldı. En kısa zamanda konuşmamız gerek. Sana doğru geliyorum. Bunu görmek gerek.

Haisley'nin kalbi hızla çarpmaya başladı. Ne bulmuşlardı? Bir buluş mu? Ve bu tavşan deliğ i ne kadar derine iniyordu? Benedict'lerin cinayet-intihar olayında çok daha büyük ve uğursuz bir şeylerin döndüğ ü hissinden kurtulamıyordu. Son yirmi dört saatte yaşananlar onu bunaltmıştı. Tutku, aşk, ölüm ve üstü örtülmüş sırlar. Nash her neyi ortaya çıkarmışsa, şu anda ona göstermek için her şeyi bıraktığına göre ciddi bir şey olmalıydı.

Haisley yemek katına doğru geri dönerken topukları genel karo zeminde tıkırdadı. Alışveriş merkezini ürkütücü bir sessizliğ e büründüren kepenkli vitrinlerin önünden geçti. Sessizliğ i sadece floresan ışıkların uğultusu ve sabahın erken saatlerinde çalışanların uzaktan gelen sesleri bozuyordu.

Yemek alanının köşesini döndükten sonra etrafı taradı. Bir figür gözüne çarptı. Bir elinde sarı bir Dikkat: Islak Zemin tabelasını tutuyordu. Diğer eliyle de endüstriyel bir arabayı çekiyordu.

Nabızı hızlandı. Kapıcı -Abby'nin ürkütücü olarak tanımladığı ve Nash hafta başında onunla görüşmeye çalıştığında uygun bir şekilde "hasta" olan kadınlar tuvaletinin yakınında duruyordu. Bu, bazı boşlukları doldurmaları için bir şans olabilirdi. Saatine baktı. Nash yoldaydı. Alışveriş merkezi yakında açılacaktı, bu da kapıcının onlarla daha sonra konuşacak zamanı olma ihtimalini azaltıyordu.

Ya şimdi ya da asla.

Haisley gölgeli koridoru çevreleyen direğin altına eğildi ve mavi tulumlu adama yaklaştı.

"Affedersiniz," diye seslendi, midesindeki gergin dalgalanmaya rağmen sesi sabitti.

Adam döndü, yıpranmış yüzü ifadesizdi. "Hanımefendi, bu alan temizlik için kapalı."

"Biliyorum. Rahatsız ettiğim için özür dilerim." Haisley'nin yüzünde silahsız bir gülümseme olduğunu umduğu bir ifade belirdi. "Ben Haisley Rowe. Bu hafta başında, alışveriş merkezinde tekrar eden bazı olaylar hakkında... ortağım Nash Scott ile konuşacaktınız."

Hademenin gözleri hafifçe kısıldı ama ifadesi nötr kaldı. "Evet. Mülakat. Um..." Önce saatine, sonra da Haisley'e baktı. "Açılıştan önce bu tuvaleti temizlemem lazım. Bak ne diyeceğim? Burada işim biter bitmez seninle ve güvenlik görevlisiyle oturmak için birkaç dakika ayırabilirim. On beş dakikadan fazla sürmez."

"Mükemmel. Tam orada bekliyorum." Julia ve diğer alışveriş merkezi çalışanlarından bazılarının aceleyle düzeltmekte olduğu bir masa kümesini işaret etti.

Kadın arkasını döndüğünde, hademe kadınlar tuvaletine girmiş, kapı yumuşak bir gümbürtüyle arkasından kapanmıştı.

Haisley gözlerini kırptırdı. Konuşmaları aniden sona ermişti. Neredeyse kabaydı. Yine de, günün felaketine ve Nash'le birlikte hâlâ çözmeleri gereken cevaplanmamış sorulara rağmen, bu ileriye doğru atılmış bir adımdı.

Çantasından telefonunu çıkardı ve Nash'e hızlıca bir mesaj gönderdi.

■

Kapıcıyı birkaç dakika içinde görüşmeye ikna ettim. Bizimle yemek alanında buluş.

Haisley telefonunu bir kenara koymak için karartırken, karanlığa doğru uğursuzca uzanan loş koridora baktı. Omurgasından aşağı bir ürperti indi. Bir sarsıntıyla, kayıp beş kadının kaçırıldığı yerde durduğunu fark etti.

Korku onu sıkıştırırken nefesi boğazında düğümlendi. Muhtemel beyin olan Bay Benedict artık ölmüştü. Muhtemelen tamamen güvenliydi. Ama tam da bu noktada durmak, neler olduğunu bilmek dehşetin de ötesindeydi.

İzolasyon onu sıkıştırıyordu. Genellikle alışveriş merkezinin yemek katını ziyaret ettiği saatlerde burası hareketli bir faaliyet merkeziydi. Şimdi ise hayalet bir kasaba gibi hissediyordu. Kendini güvensiz hissediyordu.

Haisley telefonunu daha sıkı kavradı, başparmağı Nash'in numarasının üzerinde geziniyordu. Onu ararsa aşırı tepki verdiğini düşünür müydü?

Hâlâ karar vermeye çalışıyordu ki arkasından gelen bir kıpırtı kanının aniden buza dönüşmesine neden oldu.

Nash direksiyonu kavradı, alışveriş merkezine doğru hızla ilerlerken düşünceleri dönüyordu. Trees'in Benedict'in kullan-at telefonundan elde ettiği bilgiler patlamaya hazırdı: kaçakçılık çetesinin ayrıntıları, mali kayıtlar, anlamadığı alışılmadık bir sembol ve en önemlisi de Rugs Direct Unlimited web sitesinin şifresi. Bekledikleri buluş buydu ama aynı zamanda tehlikenin Haisley'nin ya da kendisinin fark ettiğinden çok daha yakın olduğu anlamına geliyordu.

Kadının Benedict gibi tehlikeli bir yırtıcıyla aynı çatı altında çalışması fikri onu hem korkutuyor hem de çileden çıkarıyordu. Haisley'nin o sömürücü pisliği bir daha görmek ya da onunla konuşmak zorunda kalmamasına çok sevinmişti. Ve dün gecedен sonra, gece sevişmek için onu iki kez daha uyandırmasına rağmen, ona tekrar dokunmak, ona sarılmak ve ikisini de rahatlatmak için sabırsızlanıyordu. Telefonu çaldı ve düşüncelerini böldü. Gelen mesaj

Haisley.

■

Kapıcıyı birkaç dakika içinde görüşmeye ikna ettim. Bizimle yemek alanında buluş.

İçinden gurur ve endişe karışımı bir duygu geçti. Haisley çok zekiydi, ama kapıcı şüpheli bir şekilde anlaşılması zor biriydi. Nash hemen cevap yazdı.

■

3 dakika kaldı. Dikkatli ol.

Kadın cevap vermedi. Nash tedirginliğini bastırmaya çalışarak kaşlarını çattı. Çalışıyordu; muhtemelen meşguldü. Belki de çoktan kapıcıyla oturmaya başlamıştı.

Yine de gaza biraz daha sert bastı.

İki dakikadan biraz fazla bir süre sonra alışveriş Merkezinin otoparkına girdi ve alışveriş merkezi çalışanlarının kullandığı, neyse ki insansız olan girişten koşarak geçti. Kavernöz alışveriş merkezi ürkütücü bir şekilde boştu. Ağır adımları endüstriyel karolarda yankılanarak yemek katına doğru ilerledi.

Endişesi arttı.

Sonunda yemek alanına ulaştı. Haisley'den ya da kapıcıdan iz yoktu.

"Haisley?" Nash seslendi, sesi pürüzlü sessizliği bozuyordu.

Sessizlik ona cevap verdi.

Kalp atışları hızlanan Nash telefonunu çıkardı ve Haisley'nin numarasını çevirdi. Bir kez çaldı, iki kez... Sonra duydu. Boğuk bir ses.

zil sesi, kadınlar tuvaletinin yanındaki koridordan geliyor.

"Hayır. Hayır. Hayır!" Nash koşmaya başladı, Haisley'nin yerde duran ve hâlâ titreyen telefonunu görünce kayarak durdu. Çantası yakınlara saçılmış, içindekiler fayans zemine dökülmüştü.

Görünürde Haisley yok.

"Haisley!" Nash bağırdı, panik boğazını tırmalıyordu. Bir daire çizerek döndü, kafasını boş bayanlar tuvaletine soktu, umutsuzca herhangi bir ipucu, nereye gitmiş olabileceğine dair herhangi bir işaret aradı.

Uzaktan gelen bir ses dikkatini çekti; bir motor devri. Nash'in kanı dondu, çünkü farkına varmıştı. Hiç tereddüt etmeden karanlık koridorda hızla ilerledi ve çift kapıyı iterek otoparka girdi.

Uzakta, neredeyse boş arsada hızla ilerleyen eski kahverengi bir dönüşüm minibüsü gördü - plakasını göremeyecek kadar uzakta - otoyol girişine doğru keskin bir dönüş yaparken lastikleri gıcırđıyordu.

Dehşet onu sardı. Kanı dondu.

"Hayır!" Nash kükredi, koşmaya başlamıştı bile. Ama nafileydi. Minibüs çok uzaktaydı ve çok hızlı hareket ediyordu.

Gözden kaybolduğunda Nash arkasından bakakaldı, göğsü kabarmış, yumrukları iki yanında sıkılmıştı. Az önce olan şeyin büyüklüğü bir gelgit dalgası gibi üzerine çöktü.

Haisley gitmişti. Alınmıştı. Ve o bunu durdurmak için çok geç kalmıştı. Onu koruyamamıştı.

Sikeyim.

Nash korku, öfke ve suçluluk duygusunun korkunç karışımını bastırdı ve eğitimine eğildi.

Telefonunu çıkardı, EM Güvenlik Yönetimi'ndeki herkese bir uyarı gönderirken parmakları tuşların üzerinde uçuşuyordu. Minibüsün otoyola çıkmasına ve bir daha dönmek üzere ortadan kaybolmasına sadece birkaç dakika vardı.

Nash son zamanlarda patronlarını bu dava hakkında bilgilendirmeye vakit bulamadığı için çok nefret ediyordu. Hunter Edgington, onay almadan George Benedict'i araştırmaya başlamasına çok kızacaktı. İpuçlarını takip ediyordu ama...

Tanrım, soruşturmaları Haisley'i hedef haline mi getirmişti? Ve eğer Benedict öldüyse... ipler kimin elindeydi?

Nash koşarak aracına döndü, çenesi kararlılıkla sıkılmış bir halde aracına bindi, hızla dışarı çıktı ve yolda uçarak

kahverengi minibüsü görebiliyordu.

Haisley'i bulacaktı. Onu kurtarmak için tüm lanet olası insan ticareti çemberini, hatta gerekirse dünyayı yakıp kül edecekti. Her saniye önemliydi. Haisley'nin hayatı pamuk ipliğine bağlıydı ve onu bir kez daha hayal kırıklığına uğratmayı kesinlikle reddediyordu.

Nash yolda hızla ilerlerken onu sağ ve salim bulma ihtimalini düşünmemeye çalıştı...

Nash ve Haisley'nin hikâyesinin unutulmaz finalinde kalp atışlarınızı hızlandıracak tutkuya, yoğun dramaya ve beklenmedik sürprizlere hazır olun.

Patlayıcı, destansı sonlarının kopyasını bugün sipariş edin!

KÖTÜ VE BAĞLI
Nash ve Hailey, İkinci Bölüm
Kötü Aşıklar: Kiralık Askerler
Shayla Black tarafından
[Daha fazlasını öğrenmek için tıklayın!](#)
(e-Kitap ve basılı olarak mevcuttur)

Bu serinin bir sonraki kitabını dijital imza ve başka hiçbir yerde bulunmayan gelişmiş formatıyla ERKEN almak ister misiniz? Biraz tıkmak mı istiyorsunuz

en sevdiğiniz baharatlı serilerin hepsi %40+ indirimle? [Tırnak ısırtan](#) romantik gerilim, yasak aşk, ateşli aile dramı ve daha fazlası için bugün [Shayla Store](#)'u ziyaret edin!

Haisley'e şu anda ne olacağını öğrenmek için can mı atıyorsunuz? Shayla'ya katılmak, yorum yapmak ve hatta Shayla'nın okuduğu diğer baharatlı kitaplarla birlikte Wicked and Bound'un gidişatını oylamak için Ream Stories'de Shayla'ya katılın!

Bugün [buraya](#) katılın!

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

